உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு அருளிச்செய்த

வயித்தியசிந்தாமணி

எழுநூற்றைம்பது.

S. 300

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்விலை] 1918. [ரூ. 1-8-0.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

உ

கடவுள் துணை.

S. 300

அட்டவணை.

விஷயம்.	பாட்டு நிர்.
மருந்துவகை	9
வாலைரசம்	13
குப்பியெரிப்பு	16
அயச்செந்தூரம்	19
தாம்பூரபற்பம்	21
அயச்செந்தூரம்	23
குன்மம் எட்டுக்கும் அயம்	27
நாகக்கட்டு	28
தாம்பூரபற்பம்	30
திரிநவங்கபற்பம்	34
கல்லுப்பு	36
செம்பின்பற்பம்	42
வல்லாரை லேகியம்	46
சுவாசகாசத்திற்கு	49
நீர்க்கட்டுக்கு	50
எண்ணெய்கழற்ற	51
கருவங்கச்செந்தூரம்	53
நாகக்கட்டு	55
துருசுச்சுண்ணம்	57
மேகநீரழிவுக்கு	59
விந்துகட்டு	61
மலசலக்கட்டு	63
தாம்பூர பற்பம்	69
பாஷாணபற்பம்	70
வங்கச்செந்தூரம்	71
பாரையுப்புக்கட்டு	72
மெழுகுத்திராவகம்	73
சேங்கொட்டைத்திராவகம்	74
பொதினைத்திராவகம்	76
அமுரித்திராவகம்	77
சுண்டைத்திராவகம்	81
உள்ளித்திராவகம்	82
பெருங்காயத்திராவகம்	83
திரிகடுகுத்திராவகம்	84
தென்னங்கள்ளுத்திராவகம்	85
திரிபலாதித்திராவகம்	86
கல்லுப்புத்திராவகம்	87
சேராங்கொட்டைத்திராவகம்	88
சரக்குக்கட்டுத்திராவகம்	89
லிங்கப்பதங்கம்	90
அரிதாரபற்பம்	91
சுவாசகாசங்களுக்கு	92
நீர்க்கட்டுக்கு	94
அயச்செந்தூரம்	95
வீக்கத்திற்கு	97
அருநெல்லித்திராவகம்	100
தாம்பூரபற்பம்	101
ஈளைகாசத்திற்கு குளம்பு	103
மூலகிராணிக்குலேகியம்	104
சீள்மூலக்கிராணிக்கு	105
நாகச்செந்தூரம்	107
வடதிராவகம்	109
மகோதரத்துக்கு	111
துருசுச்செம்புவேதை	112
விஷப்பாண்டுக்கு	117
காரீயச்செந்தூரம்	119
அயச்செந்தூரம்	121
உப்புச்செந்தூரம்	123
தாம்பூரகாந்தச்செந்தூரம்	124
அன்னபேதிசெந்தூரம்	126
கண்டர்சத்து	128
செம்பிர்கிராசம்	132
சூடன்யெண்ணெய்கழற்ற	133
அயச்செந்தூரம்	137
கல்நாற்பற்பம்	140
சித்தண்டப்பற்பம்	142
அண்டச்சுண்ணம்	143
அயச்செம்பு	145
அயச்செம்பு செந்தூரம்	146
வங்கச்செந்தூரம்	147
வெள்வங்கப்பற்பம்	149
கருவங்கப்பற்பம்	150
நாகபற்பம்	151
வாதசூலைக்குயெண்ணெய்	153
சுக்கான் துருசுச்சுண்ணம்	157
துருசுக்கட்டு	158
சூதக்களங்கு	159
நாகவங்கப்பற்பம்	162
சூதநாகபற்பம்	164
கருவங்கபற்பம்	165
அரிதாரபற்பம்	167
நாகரசபற்பம்	170

ரசகெந்திமெழுகு	171
அஞ்செண்ணெய்தயிலம்	172
அரிதாரத் தயிலம்	175
குட்டரோகத்திற்கெண்ணெய்	176
கெந்திசுடர் தைலம்	180
சலக்கோர்வைக்குத்தயிலம்	183
சூலைபதினெட்டுக்குத்தயிலம்	184
கெற்பசூலைக்கு எண்ணெய்	185
கெந்திதயிலம்	186
வட்டகிலுகிலுப்பைத்தயிலம்	188
எலிகடிக்கு மருந்து	189
வெட்டைக்குமருந்து	190
மந்தகாசத்திற்கு குழம்பு	192
குஷ்டத்திற்குச்சூரணம்	193
மலட்டுவலிக்கு	194
சூலைக்கு	195
பச்சைவாதத்திற்கு	196
குன்மத்திற்கு ரசியம்	198
உஷ்ணவாய்வுக்கு	200
சயகாசத்திற்கு	201
வாய்வுக்கு	202
உதட்டுப்புழுவுக்கு	203
மூலகிராணிக்குபாஷாணகட்டு	205
வெடியுப்புத்திராவகம்	206
மதுவின் குணம்	207
கிராணிக்குஅபீன்	208
பாஷாண பற்பம்	209
வெடியுப்புத்திராவகம்	213
துருசுச்சுண்ணம்	214
திருவங்கச்செந்தூரம்	216
மண்டூரச்செந்தூரம்	219
உண்ணுமார்க்கம்	220
ரசபதங்கம்	221
லிங்கபற்பம்	222
அப்பிரகச்செந்தூரம்	223
பரிவங்கச்செந்தூரம்	225
தாளகச்செந்தூரம்	226
லிங்கபதங்கச்செந்தூரம்	229
துருசுச்செம்புவேதை	231
மந்தாரகாசத்திற்கு	232
ரசகெந்திபற்பம்	233
நீர்க்கட்டுக்கு	237
சயகாசத்திற்கு	238
காமாலைக்கு	239
இருமலுக்கு	240
சீனக்காரச்சுன்னம்	241
தாளகச்சுண்ணம்	242
அங்குசசெந்தூரம்	244
கண்டரவிசத்து	248
அயச்செம்பு	249
பஞ்சமித்திரம்	251
அயச்செம்புசெந்தூரம்	252
வெட்டைக்கு	255
அப்பிரகபதங்கம்	260
அயவீரச்செந்தூரம்	261
சூதகவாய்வுக்கு யெண்ணெய்	263
ரணங்களுக்கு யெண்ணெய்	264
ஞானியெண்ணெய்	265
மேகத்திற்கு யெண்ணெய்	267
பித்தவெட்டைக்கு	268
மூப்பழச்சூரணம்	269
மாத்திரை	270
மான்கொம்புபற்பம்	271
மூலக்கிரந்திக்கு	273
க்ஷணவியாதிக்கு	275
கிருமிக்கு	276
பெரும்பாட்டுக்கு	277
சூதபற்பம்	278
அரிதாரத்தயிலம்	280
உஷ்ணவாய்வுக்கு	281
இசிவுக்கு	282
அண்டவாதத்திற்கு	283
குடல்வாதத்திற்கு	287
அண்டவீக்கத்திற்கு	288
அண்டவாதத்திற்கு புகை	289
மலசல அடைப்புக்கு	291
காந்தச்செந்தூரம்	292
அண்டவாய்வுக்கு	294
அண்டவீக்கத்திற்கு	295
சேங்கொட்டைத் தயிலம்	296
சேங்கொட்டை லேகியம்	297
மூத்திரஎரிவுக்கு லேகியம்	301
தாதுநஷ்டத்துக்கு லேகியம்	302
ஜலரோகத்துக்கு	303
காரீயபற்பம்	307
பஞ்சலோகசெந்தூரம்	317
திரிவங்கமாத்திரை	318
மந்தாரகாசத்திற்கு	320
அரையாப்பக்கட்டிக்கு	324
பதினெட்டுகுட்டத்திற்கு	325
தாளகச்செந்தூரம்	327
தாளகபற்பம்	328
தேமலுக்கு	329
தேகபுஷ்டிக்குலேகியம்	330

அயச்செந்தூரம்	331
கெந்திசுத்தி	333
வெள்ளிசுத்தி	334
வர்ணவெள்ளி	335
ரசமெழுகு	336
ரசம்வீரடங்க	337
இளம்பிள்ளை வாதத்திற்கு	338
சுரசன்னிக்கு	340
சன்னிவாய்வுக்கு	342
சிவனூர்வேம்புத்தயிலம்	343
திருசுச்சுண்ணம்	344
வங்கச்செந்தூரம்	345
வங்ககளங்கு	346
அயசசெம்பு	350
காரீயஞ்சுத்தி	353
தாளகச்செந்தூரம்	356
போசனமாத்திரை	357
பாண்டுகாமாலைக்கு	359
பெருவயிறுக்கு	360
வேதைக்குரு	361
சவுக்காரம்யெண்ணெய்கழற்ற	361
திருசுர்குரு	363
செம்புசுத்தி	369
வெடிசீனத்திராவகம்	371
மூலமுளைக்கு	372
தந்திவிரைசுத்தி	373
வங்கச்செந்தூரம்	375
அயச்செந்தூரம்	376
ஞானம்	377
சத்திசிவம்	378
காந்தக்கிண்ணம்	379
அயக்காந்தசெந்தூரம்	380
லிங்கச்செந்தூரம்	381
விஷபேதிக்கு	382
சேங்கொட்டைதிராவகம்	383
சுரத்திற்கு	384
தாளகபற்பம்	385
இரும்புச்சுத்தி	386
சுகபேதிக்குயெண்ணெய்	387
நாகச்செந்தூரம்	388
நாகஅயச்செம்பு	390
யானைக்காலுக்கு	391
குதங்கட்ட	393
பாஷாணசுத்தி	394
கருநாக்கக்களங்கு	397
வெடியுப்புச்சீனம	401
ஓமத்திராவகம்	401

மிளகுத்திராவகம்	403
லிங்கத்திராவகம்	404
திப்பிலித்திராவகம்	405
வெள்ளைப்பூடுதிராவகம்	406
கடைச்சரக்குத்திராவகம்	407
துருசுச்செம்பு	409
பூநீர்யெண்ணெய்	410
அப்பிரேகச்சுண்ணம்	412
நாகவேதை	413
துருசுச்சுன்னம்	414
அயச் துருசுச்செம்பு	415
பூநீ சுத்தி	418
சுத்திமுறை	419
அரிதாரசுத்தி	420
சிங்கிமுறைவிதி	423
சிங்கிமுறை	424
எலிகடிக்கு	427
நாகச்செயநீர்	430
சீனச்சுன்னம்	432
வெடியுப்புக்கட்டு	436
வெடியுப்புச்சுன்னம்	438
அரிதாரபற்பம்	441
பாஷாணவைப்பு	443
வீரரசமெடுக்க	444
கால்கை நடுக்கலுக்கு	447
விரைவாதத்திற்கு	449
வங்கச்செயநீர்	453
குளிர்தாமரைதயிலம்	457
வெள்ளெழுத்துமாற	458
கண்டமாலைக்கு	459
காமாலைக்கு	460
குன்மத்திற்கு	463
நீர்ச்சுருக்குக்கு	464
காடித்திராவகம்	465
துருசுச்செம்பு	466
இஞ்சித்திராவகம்	467
வங்கச்செந்தூரம்	468
தாளகசுத்தி	469
தாளகபற்பம்	471
கெந்தித்தயிலம்	485
அயக்களங்கு	487
அயச்செந்தூரம்	488
அப்ரேகசெந்தூரம்	491
வங்கபற்பம்	495
ரசபதங்கசெந்தூரம்	497
மஞ்சள்தயிலம்	500
கெந்தகத்தயிலம்	503

நாகபற்பம்	503	அயக்காந்தசெந்தூரம்	666
அயச்செம்பு	506	மகோதரத்திற்கு	671
துருசுஅயச்செம்பு	509	அயக்காந்தலேகியம்	674
அயச்செம்பு	5 2	அப்பிரேகமாத்திரை	678
தாளகக்கட்டு	528	நாசிகாசூரணம்	682
துருசுச்சுன்னம்	538	ஆக்கிராணம்	683
சூடத்திராவகம்	566	பித்தத்திற்குயெண்ணெய்	684
இருவங்கநீறு	579	அஞ்செண்ணெய் தயிலம்	686
ஓமத்திராவகம்	584	பெருங்காயயெண்ணெய்	689
திருவங்கச்செந்தூரம்	593	அயக்காந்தசெந்தூரம்	691
தலைநோயுக்குத்தயிலம்	595	லிங்கச்செந்தூரம்	696
ஆவாரையெண்ணெய்	596	சவ்வீரபற்பம்	701
அயநாகச்செந்தூரம்	600	கெந்தகபற்பம்	705
சாம்பிராணித்தயிலம்	603	சிலாசத்துபற்பம்	708
அண்டநீர் சீனச்சுண்ணம்	615	தாளகபற்பம்	710
சன்னிக்குச்சுடரெண்ணெய்	624	வங்கபற்பம்	712
விஷவாந்திபேதிக்கு	625	சூதபற்பம்	714
லிங்கக்கட்டு	628	சவ்வீரமெழுகு	716
தாளகச்சுண்ணம்	629	மூலிகைபற்பம்	718
நாகபற்பம்	635	மேகத்திற்குத்தயிலம்	721
கருநாகச்செந்தூரம்	641	கஞ்சியுப்புக்கட்டு	725
அரிதாரச்செந்தூரம்	642	திரிலோகச்செந்தூரம்	727
அரையாப்புக்கட்டிக்கு	644	பவளபற்பம்	730
சயத்திற்கு	649	அரிதாரபற்பம்	734
வாந்திபேதிக்கு	651	தாம்பூரபற்பம்	737
கண்வலிக்கு	656	நாகபற்பம்	739
கருநாகப்பதங்கம்	662	துருசுபற்பம்	741
சூதச்செந்தூரம்	664	புடத்திட்டம்	745

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் 'சகலமான அச்சுக்கூடத்ததிபர்களுக்கும், புத்தகவியாபாரிகளுக்கும், இன்னுமற்றுமுள்ளவர்களுக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில்-

இந்த யாகோபு வைத்தியசிந்தாமணி எழுநூற்றைம்பது என்னுமிப்புத்தகம் ஓலையேட்டுச் சுவடியிலிருந்ததை போதுமான திரவியச் செலவுசெய்து என்னால் [கெவர்ண்மெண்ட் சட்டப்படி] ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரத்தைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்.

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

கடவுள் துணை.

S 300

யாகோபு அருளிச்செய்த

வைத்திய சிந்தாமணி 750.

ஆரணத்தில் அகிலாண்ட கோடிதன்னில்-அலைகடலில் வரையினிலு மமர்ந்தேயெங்கும், பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற பொருளேகாப்பு, புகழ் பெரிய நபிமார்கள் பாதங்காப்பு, காரணமாய் எனக்குப்பேர் யாகோப் பென்று-கருணையுடன் றானழைத்த குருவேகாப்பு, தாரணியுள் ளோர் பிழைக்க விந்நூல்தன்னைச்-சாற்றுதற்கு ஆண்டவன் றன் பாதங்காப்பே. []

பூரணியாள் பெற்றவிநா யகனார்தன்னைப் - போக்கோடே புந்திதனில் வைத்துக்கொண்டு, காரணமாய்க் கையைந்து முகத்தான் றன்னைக்-கற்பகத்தின் செல்வனைத்தான் கருத்திலெண்ணி, நாரணன்றன் மருமகனை நவின்றுகூறி-நற்பாதஞ் சிரசில்வைத்துப் பணிந்துபோற்றி, பாரதனிற் பண்டிதத்தைப் பலநூலாய்ந்து-பார்த்தறிந்து சிந்தையினாற் பாடினேனே. 1

சிகையில்மதி அமுதத்தை யணிந்தயீசன் - செப்பரிய விடையேறிநின்றோன்மிக்க, தகையான மழுவெடுத்த பெரியோன்றானும்-தன்மையாய்க் காளியுடன் வாதுசெய்தோன், தொகையாக மானிடரைப் படைத்தோன்ஞானந்-தொன்மைதரு நகைசெய்து யெரித்தோனான, இகமகிழுஞ் சிவனுடைய பதுமம்போன்ற - இணையடியைத் தொழுதுபணியியல்புள்ளோரே. 2

சூரனைத்தான் குலமறுத்து வள்ளிதன்னைச் - சுருதிபெறச் சிறையெடுத்த சீமான்றன்னைப், பாரமுள்ள தேவருக்கு யிடுக்கந்தீர்த்த-பார்வதியாள் புதல்வனெனும் பயன்பெற்றோர்க்கும், கோரமுள்ள யெக்கியத்திற் கலந்துநின்ற-குணவானை மயிலூர்ந்த குமரன்பாதம், வீரமுடன் சிரசில் வைத்துத் தொழுதுபோற்றி—விதமான பண்டிதத்தை விளம்புவேனே. 3

நெஞ்சுதனில் வீற்றிருந்த நெடியோனுக்கு - நித்தியமும் பணிசெய்யுந் துணைவிதன்னை, அஞ்சியே தக்கனுட யெக்கியத்தின் - அழகியநீறணிந்தவளே அனைத்துலோகம், மிஞ்சியே படைத்தவளே ராசனோடே-மிகப்பிரிய மாயிருந்து வளர்த்தாள்தன்னைத், துஞ்சிலா மனத்துள்வைத்துப் போற்றிசெய்து-தொல்லுலகிற் பண்டிதத்தைச் சொல்லுவேனே. 4

பொதிகைவாழ் மாமுனிவர் பாதம்போற்றி - புகலரிய தன்வந்திரி பாதம்போற்றி, விதியிலுயர் காலாங்கி பாதம்போற்றி - வெற்றிபெற்ற போகருட பாதம்போற்றி, பதியான யூகிமுனி பாதம்போற்றி - பத்திதருஞ் சட்டைமுனி பாதம்போற்றி, நிதிபுகழும் புலத்தியர்தன் பாதம் போற்றி-நினைவில்வைத்துப் பண்டிதத்தை நிசஞ்சொல்வேனே. 5

ஆதிமுத லென்பேரு ராமதேவர்- அடவாகக் குளிகையிட்டு மக்காதேசம், வீதியிலே சென்றுபுக்கச் சாய்புகண்டு-விரும்பியே சாஸ்திரத்தில் மிகவும் பேசி, நீதியா யென்மனதிற் றேற்றமாகி நேராகக் கொண்டணைத்து நேர்ந்துபார்த்து, ஓதியதோர் ஞானத்தின் செயலுங்கண்டேன்-உற்று ணர்ந்து பிற்பாடு உறுதியானேன். 6

உறுதியுற்று யிருக்கையிலே யாகோபென்று உண்மைப்பேர் கொடுத்துச்சுன்னத்துச்செய்து, அருமைபெற ரொட்டியொன்று யீய்ந்தாரப்போ அசனுசனும் வேறல்ல நீயானென்றேன், பருதியுற்றுப் பண்டிதத்தை மிகவும்பார்த்துப் பகுத்தறிந்து வயித்தியங்கள் பலிக்கவென்று, பிருதியுற்று வடதேசம் மக்காசென்று பேதமது யில்லாமற் பேசினேனே.

பேசினேன் வயித்யசிந்தா மணியதாகப் பேர்பெறவே யெழுநூறு விருத்தமாக, வீசினேன் மதுரகவி போலேசொன்னேன் விதமாக யென்நூலை விரும்பிப்பாரு, ஆசுகவி போலாகும் அனந்தம்போக்கு அடுத்துநின்ற பண்டிதர்கள் பிழைககவேண்டி, வாசினையாய்ப் பார்த்தறிந்தால் யெல்லாம் வாய்க்கும் வகைசொன்ன பொருளென்று மருவிப்பாரே. 8

மருந்துவகை.

சொன்னதொரு லேகியங்கள் கிருதம்யெண்ணெய் சொர்ணபற்பம் வங்கபற்பம் உப்புச்சொன்னேன், நன்னயமாய் அயபற்பம் நாகபற்பம் நலமான களங்குமுதல் அன்னபேதி, இன்னிலத்திற் கல்நாறின் பற்பமோடு-இங்கிதமாய் வைப்புமுதல் திராவகங்கள், கன்னல்பெற ஆக்ராணம் நசியப்போக்கு காரணமாய் ரசவாதந் தயிலமாமே. 9

தயிலமோடு பொட்டணங்கள் புடத்தின்பாகந் தாக்கரிய கிருதமொடு பிட்சிமார்க்கம், ஒயிலோடு கருங்கோழி யெண்ணெய்மார்க்கம், உறமாகப் பீனிசத்தி னெண்ணெய்யோடு, அயிலமொடு செம்பினுட பற்பந்தானும் அடவான தங்கச்செந் தூரமார்க்கம், துயிலமொடு கோழியுடகுணங்கள் துகையாகப் பாடியநூல் துலக்கந்தானே. 10

துலக்கமாய்க் கெந்தகத்தின் பற்பமோடு துடியான அரிதாரஞ் சிலையுஞ்சாரம், விலக்கமாய் வைப்போடு காந்தம்வங்கம் விரும்பியே அப்பிரேகம் விதங்கள்ரெம்ப, பிலக்கவே பார்த்தாக்கால் களங்கந்தோணும் பிசகாது யென்வசனம் பொய்போகாது. மலைக்குள்ளே ஜலமிருந்த விதமேபோலாம் மகிழ்வாக யாகோபு வழுத்தும்வாறே. 11

தன்மருக்குங் கன்மருக்குந் தனங்கள்ரொம்பத் தாஷ்டிகமாய்க் கொடுப்போர்க்கும் வழிபட்டோர்க்கும், வன்மவினை தீருமென்று யின்னூல்தன்னை வாழ்த்தியே கொடுத்துவிடு கொடுக்காப்பேரும், கன்மமுள்ள கசடருக்கும் கயவனேழை கலிமிடியின் காமியற்கும் பிணக்குச்சொல்வோன், நன்மையுள்ள நூல்கொடுத்தால் நகரமெய்தும் நானிலத்தில் யாகோபு நலஞ்சொன்னேனே. 12

வாலைரசம்.

வன்னிகெற்பம் பலம்பத்து சிறுத்துக்கொண்டு வகைசமமாய்க் கொடிவேலி வேருசேர்த்து, உன்னிதமா யிடித்துநய்யக் கிடத்தி விட்டு ஒழுங்காக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து, பன்னியே வாலைரச மாகச் சாமம் பதராமல் யெரித்திடவே உயரயேறும், சென்னியே வாலைரச மாகும்பாரு செப்பினார் யாகோபு திரமைதானே. 13

திரமான கல்லுப்புப் படியும்நாலு திட்டமா யிடைசேரு செங்கல் மாவை, வரமாகச் சேர்த்திடித்துச் சட்டியிட்டு வன்மையா யழுத்தி நீர் நடுவிலேதான், அரமாகப் பள்ளமிட்டு வகையதாக அதிலிடுவாய் வாலைரசம் பலமும்நாலு, கரமாக மேல்மூடிச் சீலைமண்ணேழ் கட்டி வைக்க யாகோபு கருதினாரே. 14

சொன்னதொரு அடுப்புதனிற் றாக்கிவைத்துச் சுகமாகச் சாமமெட்டு யெரித்துவாரீ, கன்னயமாய் மேலேறும் பதங்கம்பாரு நாட்டியே மயிர்க்குச்சி தன்னாலேதான், சின்னபின்ன மாக்காதே வழித்துக்குப்பி சிறப்பாக அடைத்துநீ மூடிப்போட்டு, கன்னலா யெரித்திடவே உயரவேறுங் கருத்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 15

துப்பியெரிப்பு.

எரித்திடவே பதங்கமது தேங்காய்போலே எறியே தானிருக்கும் உடைத்துமெள்ள, வரித்திடவே குருவாக வைத்துக்கொண்டு வன்மையாய் லேகியங்கள் கிருதமெண்ணெய், நரித்திடவே செந்தூர மிதிலே போட்டு நலமாக உண்டிடவே நாட்டிலுள்ள, பெரித்திட்ட பீனிசங்கள் கடலேபுக்கும் பேசாதே யென்றுசொன்னார் யாகோப்தானே. 16

பண்டிதத்தைக் கண்டிதமாய்ப் பார்த்துத்தேறிப் பரிவான பிணியினுட பருவம்பாரு, கண்டிதமா யிருந்தாக்கால் தூஒடு கருத்துள்ளே தீருமென்றால் மருந்துதாக்கு, மூண்டிதமாய் வியாதியெல்லாங் கடலேபுக்கும் முதுமையாய்ப் பத்தியந்தான் காக்கச்சொல்லு, தண்டியா யிருந்தாக்கால் மருந்துதன்னைத் தாக்கென்று யாகோபு திடஞ்சொன்னாரே. 17

அயிலிதன்னைத் தேவேந்திரன் சினேகஞ்செய்ய அதிற்பிறந்த தெங்கள்குலம் ஒழிந்தபோது, பயிலாகக் கௌதமர்தம் மரபிதென்றார் பதிவாக யென்பேரு ராமதேவர், ஒயிலாகப் பட்டப்பேர் தேவராகும் உறுதிபெறச் சாஸ்திரங்கள் மிகவும்பார்த்து, குயில்போலச் சொல்லி விட்டேன் பண்டிதத்தைக் கூட்டினேன் யெழுநூறு குருவுமாமே. 18

அயச்செந்தூரம்.

எகுவதனைத் தகடாக்கி எட்டிச்சாற்றில் எழுதரந் தோய்த்தாட்டி யிடிக்கத்தூளாம், பகருமுன் னிலைச்சாற்றி லரைத்துருட்டிப் பரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்கச் செந்தூரமாகும், அகிலமதில் நேர்யாளி அன்பாய்வந்தால் அறிந்தரிசி யிடையீயக் குன்மம்மூலம், வெகுபிணிக ளறுமென்று யெழுநூறுசொல்லி விளங்கவைக்கும் யிந்திரியம் விளைவுமாமே.

நல்லிரும்பு அரபொடியைக் காந்தத்தாலே நாடியே யெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு, சொல்லினிய சம்புமர முத்தப்பட்டை துவைக்கவருஞ் சாறுவிட்டுச் சாமமூன்று, மெல்லியதாய் நவநீத மாசமட்டும் விடாதரைத்து உலர்த்தியதை வைத்துக்கொண்டு, சொல்லும்அனுப் பானத்தோடயப்பாண்டு சுகம்உஷ்ணம் குன்மமுடல் சொர்னமாமே. 20

தாம்பூரப்பஸ்பம்.

சுத்திசெய்த தாம்பூரந் தகடதாக்கித் துண்டித்துப் புளியிலைபோ லதற்குநேராய், குத்தமறக் கெந்தியைத்தான் பொடியாய்ச்செய்து கூட்டியே எலுமிச்சம் பழத்தின்சாற்றை, வத்தவத்த விட்டுரவி தனில்நாளெட்டு வார்த்ததிலே தலைசுருளி மேனிச்சாறு, நித்தநித்தம் வகைக்கொருநாளுரவைத்து நெருடிப்பார் தகடுருகி மெழுகுமாமே. 21

மெழுகுதா னுலர்ந்தபின்பு பொடியதாக்கி மூக்கடுகுஞ் சீரகமும் யிந்துப்பைந்தும், பொழுதரைத்துக் களஞ்சிபற்பந் தேனிலுண்ணப் பொல்லாத நோய்தீருங் குன்மமெட்டும், பழுவாதம் நீர்பித்தஞ் சூலைப்புண்ணும் பருதிகண்ட பனிபோலா மென்றுயீசன், மழுவெடுத்தா ரிம்மருந்தி னுண்மைகண்டு வானவரு மாலயனும் மகிழ்ந்ததாமே. 22

அயச்செந்தூரம்.

ஆய்ந்தெடுத்த அரைபொடியைப் பழச்சாறுவிட்டு அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி ரவியில்வைத்து, காய்ந்தபின்பு முன்போலே அரைத்துக்கட்டிக் காயவைத்து மறுபடியும் மூன்போற்செய்து, மாய்ந்தபின்பு கெந்தகத்தைச் சுத்திசெய்து வாள்பிரண்டை களாக்கொடிச் சாற்றிலூர, தோய்ந்திடவே ரவியிலிட்டுக் காயவைத்துச் சூதத்தைப் பதங்கித்து தூயதாக்கே. 23

ஆக்கிவைத்த தாம்பூரந் தகடாய்ச்செய்து ஆறிரண்டு அரைச்சதிர வல்லிச்சாற்றில், போக்கதிலே தகடதனைச் சுத்திசெய்து பொடியாக்கி மூன்றிலொன்று வர்ணகெந்தி, தாக்கியரை முன்சாற்றில் தகட்டிற்சேர்த்து தண்டாமல் குகையிலிட்டுச் சில்லுமூடி, வாக்கினிய சீலைமண் பிலக்கச்செய்து வனத்துயெரு வடுக்கியதைப் புடத்தைப்போடே. 24

போட்டிடத்தாம் பூரமது களிம்பற்றுப்பால் போலாகும் புகழ்ந்திடு மூன் சூதபற்பம், நாட்டொருநல் வீரமிரு கெந்தியாலும் நாள்மூன்று தாம்பூர பற்பத்தோடு, கூட்டியரை கல்வத்தில் பழுக்கும்வன்னி குமரியுட சாற்றினுல் நாலுசாமம், ஆட்டிநன்றாய் மெழுகுபட அரைத்துவாங்கி ஆதித்தன் ஒளிபடவே தட்டிவையே. 25

தட்டிவைக்கத் தாளமதின் புரத்தின்மேலே தணல்பறந்து வெந்துநீராகுமித்தை, கட்டிவைத்து அனுப்பானந் தன்னிலீயக் கடினமாங் குன்மங்க ளெட்டுந்தீரும், முட்டிவிடுஞ் சூலைவகை யாறுந்தீரும் முதிர்வாய்வு மூன்றில்வரும் பாண்டுபோகும், குட்டமறும் வாதபித்த மற்றதாலே கூடிவரும் வியாதிகளுங் குணமதாமே. 26

சத்திகுன்மம் யெட்டுக்கும் அயம்.

காந்தத்தா லெடுத்து அயப் பொடிபலமும்பத்து கனகசிறம் போலகி ம்பக் கனிகால்பத்து, சேர்ந்திருக்க நாலிகித்தாய்ப் பிளந்துவைத்துத் தின முமொன்று தானருந்து தோலைநீக்கு, மாந்தராய்க் கர்மமது செய்துவ ந்த வலிசத்தி குன்மமது யெட்டும்போகும், பூந்தஅரி முனிவர்களு மெய்த்துக்கொள்வார் புகலாதே யாவருககும் புதுமையாமே. 27

நாகக்கட்டு

இலுப்பைநெய்யிற் சாரத்தைப் பொடித்துத்தூவி இருபத்தோர் தர முருக்கிச் சாய்த்தநாகம், வலுத்துமிற்குஞ் சட்டிதனி லிட்டுருக்கி வாகாகக் கொடிக்கள்ளி மரத்தின்கீழே, பழுத்துதிர்ந்த சருகெடுத்து முச்சாமந் தான் பாங்காக வருத்தெடுத்துப் பொடித்துநன்றாய், செலுப்படவே கள்ளியுட சருகைச்சுட்டுச் சிறப்பாக நீர்விட்டுத் தெளிவைவாங்கே. 28

தேரியே தெளிந்தநீர் வார்த்தரைத்துத் திரட்டியே குக்குடத்திற் களிம்புநீங்கும், நீரினிலே வெளுப்பாக மட்டும்போடு நிகழ்த்தியதோ ரனுப்பானத் துடனேயீந்தால், கூறியிடு மேகங்க ளிருபத்தொன்றுங் குட்டங்கள் பதினெட்டுங் குன்மமெட்டும், மாறிவிடும் வாதமென்ற ரோக மெல்லாம் மகிமைபெற உடலிறுகி வாலையாமே. 29

தாம்பூரப்பஸ்பம்.

சுத்தமுள்ள தாம்பூரந் தகடாய்த்தட்டிச் சூடனையும் பொடித்திட்டு கொச்சிச்சாற்றில், பத்துதரங் காய்ச்சித்தோய் பிரண்டைச்சாற்றில் பதி னைன்றும் புளியாரைக் கிளங்குமோரில், குத்தமறக் காய்ச்சித்தோய் கசடுநீங்கும் கூட்டுவது கெந்தியது நாலத்தொன்று, வைத்தரைவல் லா ரைச்சார் தகட்டிற்பூசி வாய்மூடிக் கணக்கவொரு புடத்தைப்போடே. 30

போட்டெடுக்கப் பற்பமதா முன்சாற்றாலே புகட்டியரை புடந்தோ றுங் கசடுநீங்கி, காட்டுவது நீலவர்ண மடங்கிற்றானல் கனகமென்ற பற்பமிது அனுப்பானத்துள், கூட்டியிடு ஈரேழு நூற்றியெட்டாய்க் கூறு கின்ற வியாதியெல்லாங் குடிவிட்டேகும், மீட்டிவிடுந் திரிநாடி நோய்க ளெல்லாம் வீணர்கட்கும் வாழ்வுதரும் பதியுமாமே. 31

காரீயந் தாம்பூரம் நாகம்வங்கம் கசடறுத்துச் சமனுக்கிக் கனல்மே விட்டு, பாரியதி லுருக்கிமஞ்ஞை சிலையுந்தூவிப் பருங்கரண்டி யிட்டதனை வருத்துக்கிண்டி, ஆரியபின் னெடுத்துகுழிக் கல்வத்திட்டு அருக்கன் பால் விட்டரைத்துப் புடமாறிட்டு, வேரினிய வச்சிராங்கிப் பால்விட் டாட்டி விரைந்துமே மூவேழு புடமும்போடே. 32

போட்டெடுத்துக் கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து பொட்டிவெல் லத் தனுப்பானத் துடனேயீந்தால், மூட்டியபின் னிருவினைகள் முன் னேவந்து முடிந்ததென்று முன்னோர்கள் யெழுதிவைத்த, எட்டிலுள்ள அஷ்டகுன்ம முடனேநீங்கும் எளிதாக யிம்மருந்தை பத்தியுண்ண, ஒட் டிவிக்குந் திருவுளமே யென்றுநோக்கி உறுதிபெற வீணையகலு முண்மை யாமே. 33

திரிவங்கபற்பம்.

திரிவங்கம் பலமூன்று சுத்திசெய்து திடமான அயக்கரண்டி தன்னி
லிட்டு, அரிவுடனே உருக்குமுகந் தன்னிலேதான் அடவான பொற்ற
லையை யிடைநேரிட்டு, விரிவாகக் கிண்டிடவே பொரிந்துதூளாம் வித
மாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு, செரிபெறவே பொற்றலையின் சாற்று
லாட்டி நிலைவரமாய் மூன்றுபுடம் போட்டிடாயே. 34

போட்டிடவே செந்தூர மாகும்பாரு போக்கோடே அனுப்பானத்
துடனேகொள்ள, நாட்டிலுள்ள வியாதியெல்லாங் காணாதோடும் நபியு
ண்ட கற்பமிது நானுங்கொண்டேன், கேட்டபேர்க் கெல்லாந்தான்
சொல்லவேண்டாங் கேள்வியாய் வயித்தியத்தைச் செய்யவேண்டாம்,
பாட்டிலே ஆராய்ந்து பாகமாகப் பதிவாகச் செய்தாக்காற் பலனுமாமே.

கல்லுப்பு.

கல்லுப்புச் சோரனுமே சமமாய்ச்சேர்த்துக் கல்லுரலி லிட்டிடித்
துக் கலையத்திட்டு, சில்லிட்டு மூடியதைப் புடத்தைப்போடு தீயாத்தி
நீலகண்ட யிலைசசாற்றுலே, மெல்லியதா யரைத்துருட்டிக் காயவைத்து
மென்றுதின்ன மருந்துயிசை ஆறுநாள்தான், சொல்லுகின்ற அஷ்
டகுன்ம மெல்லாந்தீருஞ் சோதினையா யருந்துமுன்னில் சொஸ்த
மாமே. 36

சுத்தித்த தாம்பூரந் தகடதாக்கிச் சொல்லுகின்ற புரசுலர்த்திச் சுட்
டசாம்பல், மத்திக்கும் பிரண்டைச்சார் தகட்டிற்பூசி வாய்குவிந்த குகை
யிலிட்டுச் சில்லுமூடி, மெத்தித்துப் புடம்போடப் பற்பமாகும் விசை
யற்று அனுப்பானத் துடனேயீய, சத்தித்து வருங்குன்ம மெல்லாந்
தீரும் சத்தியமா யிம்மருந்தைச் சாற்றிப்பாரே. 37

ஆகுவா கனன்மெச்சுஞ் சாறுதன்னில் அந்திடைக்கு ஆவின்நெய்
விட்டுநன்றாய், வாகுபெறக் கற்கண்டு ரெட்டிப்பிட்டு மத்திக்க வெண்
ணெய்போல் வலுத்துநிற்கும், மேகுமே முப்போதுண் மாங்காய்வீதம்
மேகமறும் வெட்டைநிற்கும் சுருக்கல்போகும், ஏகுமே கதிர்கண்ட
பனிபோலாகும் எடுத்துரைத்தேன் யாகோபு யினியவாறே. 38

தேத்தாவின் வேர்த்தோலும் ஐவிரலிவித்துஞ் சிறுநாக விரையுட
னே அருக்கன்வேர்ப்பட்டை, எத்தியே சமபாகந் தூளாய்ச்செய்து
இருநேரந் தேனில்வெரு கடியுமுண்ண, பத்தியுடன் மண்டலத்தில்
அஷ்டகுன்மம் பறந்துவிடும் யிம்மருந்தி னுண்மைகண்டு, சுத்தமதாய்ப்
பொசிப்புமிக உண்ணச்செய்து சுகமளிக்கும் பத்தியங்கள் பிடிக்கத்
தானே. 39

கல்லுப்பும் புண்ணாக்கும் யிரும்பின்கிட்டங் கருவாக வகைவகைக்குச்
சமனாய்ச்சேர்த்து, நல்லயெலு மிச்சஞ்சாறு படிநாலுக்குள் நாலிலொ
ன்று கத்தாளஞ் சாறுங்கூட்டி, மெல்லியதா யரைத்ததனை உலர்த்திக்
கொண்டு மேவியே அயந்தாம்பிரம் நாகங்கூட்டி, துல்லியதேன் அனுப்
பானத் துடனேஉண்ண துடர்ந்தஅஷ்ட குன்மங்கள் துலைந்துபோமே.

வரிக்கடுக்காய்த் தோல்குருணி யிரும்பின்கிட்டம் - வருகனெட்டு காரம்வெடி யுப்புரெட்டி. கரியபிள்ளை ஆட்டமுரி பதக்குவிட்டு - கத்தரித்துப் பச்சைபனை யோலை போட்டு, இரவியிரு நாள்வைத்து வாலையேற்றி - இரக்கியே திராவகத்தை யுண்டாரானால், பெருவயிறு விஷபாகம் மகோதரங்கள்-பேர்ந்தகலும் பத்தியங்கள் பிடிக்கத்தானே. 41

செம்பின் பற்பம்.

செம்பினுட அரபொடியும் பலமோயெட்டு-செலுத்தியடி பாண்டத்தி னுள்ளேயிட்டு, கொம்புபாகல் இலைச்சாறிற் பதக்குவிட்டுக்-கொட்டியே தீயெரிப்பாய் கமலம்போலே, கெம்பியே சாறுவத்திச் சாம்பலாகும்- கிண்டியரை கல்வத்திற் சாறுவிட்டு - தம்பமரை வில்லைதட்டிக் காயவை த்துத்-தனிஅகலி விட்டுபுடம் பத்துப்போடே. 42

பத்தியுட ஞரவிட்டுக் கல்வத்திட்டுப்-பண்டரைத்த சாற்றிலே அரை த்துவில்லை, பெத்தபெரும் புடம்போடக் கசடுநீங்கும் - பேணியதை அனுப்பானத் துடனேயியச், சத்திவலி வாதபித்த மயக்கத்தாலே-சார்ந் துவரும் அஷ்டகுன்மஞ் சூலைவாய்வு, சுத்தமாய்ப் போக்கிவைக்கும் ஒளிவாங்காயஞ்-சுகப்படுத்தும் யார்க்குமிதைத் திரந்திடாதே. 43

கருநூலில் சேராங்கின் பாலையூட்டிக் - கட்டுகொண்டை சதைநடுவே மறுநாள் தன்னில், அரைநாளே தவிர்த்தவிழ்க்க ரணமுமாகும் - ஆவு நெய்யில் வேம்பின்தூள் அரைத்துக்காச்சி, உருவாகக் கடுகளவு மெழு குதானும்-ஊட்டியரை களிம்பாகும் உலரும்புண்கள், விரைவாத மகலு மென்று யாகோபுதானும்-விளம்பினே னென்பேரு விளங்கத்தானே. 44

புண்டரிகக் கொழுப்புதன்னை யுருக்கநெய்யாம்-போடதிலே கிராம்பு ரெண்டு பலமுள்ளாக்கி, கிண்டிவரச் சலியாமல் ரவியில்வைத்துக்-கிளரி யே லவங்கமதி லிட்டுநெய்யை, உண்டபின்பு உலர்த்தியதைத் தினமோ ரெட்டு-உண்டிடவே கீழ்சுவாச ரோகமெல்லாம், தெண்டனிட்டு ஓடு மடா பொய்யாதொன்றுஞ்-செப்பினேன் யாகோபு திரமைதானே. 45

வல்லாரைலேகியம்.

சேராங்கின் கொட்டைபடி நாலுவாங்கி - செம்மையாய்ப் புளியிலைச் சார் தன்னிற்போட்டு. வீரதுதா னடங்கவே அவித்துக்கொண்டு - விதமாகக் கல்லுரலி லிட்டுப்பின்பு, தாரெள்ளு துருசுஅர பொடியெட் டிட்டுத்-தாக்கியே திரிகடுகு ஓமங்கூட்டி, பாராளுங் கொத்தமல்லி நெல் விமுள்ளி-பதிவாக வகைக்குஅரைப் பலமும்போடே. 46

ஆட்டுமரன் விந்துசத்தி நாதஞ்சேர்த்து-அதைஅரைக்கக் குமரிப்பால் சாமமொன்று, போட்டுமே கல்லுரலிற் கடினமாகப்-பூராகத் தானரை த்துச் சீனியிட்டு, நாட்டுமே நெய்விட்டுப் பானைதன்னில் - நலமாக அடைத்துமண் டலமேயுண்ணக், காட்டில்களி 'மேகமுதல் விஷங்கள் போகும்-கனமான நரைதிரைகள் சூலைப்புண்கள், கேட்டுமே போகு ம்யா கோபுசொன்னேன்-கிருபையுள்ளஅவிழ்தமிது செய்துபாரே. 47

நாறும்பூ பலமாறு விளங்கம்மூன்று-நாட்டுவாய் கொடிவேலிப் பட்டையொன்று, வேறுவினை தீரதிரி கடுகுஒன்று-வியன்படவே சிறுத்து வரு பொடியைத்தேனில், தீரும்வினை தீரென்று உண்ணக்கிராணி-திரமான சில்விஷங்கள் தடிப்புமேகம், ஆறுபொழு துண்டிடவே சகல ரோகம்—அணுகாது யாகோபு அரைத்திட்டேனே. 48

சுவாசகாசத்துக்கு.

காரைவே ராதண்டை வேரும்நேராய்க்-கண்டித்து யிருதூக்கு கிஷாயமிட்டு, நீரதனை வடித்துப் பின் குழம்பதாக்கி - சிறுத்துமே கிராம்புரெண்டு பலமுமிட்டு, ஊரியபின் குளம்புடனே அரைத்துஉண்டை - உருட்டியுண்ண வரகுன்மஞ் சுவாசகாசந், தீருமென்று யாகோபு சொன்னேனித்தைச்—செகத்திலெந்தன் பேர்விளங்கச் செப்பினேனே. 49

நீர்க்கட்டுக்கு.

வெடியுப்புச் சேரரையில் நாழிதண்ணீர்-விட்டுஒரு சட்டிதனிற் கரைத்துநீருள், நடுவிலிடு பத்துமொந்தை தன்னில்தண்ணீர் - நாழிவிட்டுச் சட்டிநீ ரதிற்சேராமல், அடிபடவு மொந்தைதான் சுழற்றி நீருள் - அமுழ்த்திவைத்துக் கடிகையைந்து மொந்தைநீரை, கொடுமிதனை நீர்க்கட்டுக் குணமாமென்று-கூறினர் யாகோபு குணமாய்த்தானே.

எண்ணெய்கழற்ற.

பொட்டிலுப்புப் படியொன்று சட்டியிட்டுப்-பின்பதனிற் படிநாலு ஊற்றுபாணி, கட்டளையாய் அடுப்பேற்றிப் படியாய்க்காச்சி - கனிந்துமே கண்ணடைந்த சீலதன்னை, வட்டமிட்டு பதிநாலாய் மடித்திருக்க-வளமாக உப்பிலெண்ணெய் துணியில்நிற்கும், யிட்டமுடன் உப்பதுவுங் கம்பியாகும்-யினியஉப்பு யாகோபு யிதஞ்சொன்னரே. 51

படைராஜன் உப்பதுதான் சரக்கினோடே - பாச்சிடவே சரக்கதுதான் கட்டிப்போகும். விடையேறும் யீசனவர் சொன்னஉப்பை - மேதினியோர் காணமல் முளிப்பார்பரு, கடைபார்த்து வாங்கிவந்து சுண்ணம்பண்ணிக் கட்டிடுவார் வேதையிதிற் காணுர்வாதி, யிடையான பச்சையுப்பால் வேதையாகும்-யினிதாக யாகோபு யிதஞ்சொன்னரே.52

கருவங்கசெந்தூரம்.

கடினமாந் தலையான வெடியுப்புத்தான் —கரண்டிதனில் வைத்துருக்கி யாறிரெட்டி, படியாகப் போட்டுருக்கப் பற்பமாகும்—பதிவாகக் கரண்டியினுல் தேய்க்கச்சுண்ணம், நொடிதனிலே யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு -நேராகத் தானரைத்து ரவியிற்காய்ந்து, படினமாய் மாளமட்டும் புடத்தைப்போடு-பண்பான செந்தூர மாகுந்தானே. 53

தேனிலிடு நோயெல்லாந் தெறித்துப்போகும் - செயமாக ரவியிலிடு தங்கமாகும், வானிலிடு வையகத்தில் பிழைத்துக்கொள்ளு - வடிவான வங்கசெந் தூரம்பண்ணு, நானிலத்தி லெனைப்போலார் விளங்கச்சொன்னர்-நாடியே யிந்தவங்கம் நிசமதாகும், தானிலையாய் நின்றவிடம் யாகோபுசொன்னர்-தாஷ்டிகமாய் வங்கத்தைத் தழுவிப்பாரே. 54

நாகக்கட்டு.

சோரமது பலமொன்று கரண்டியிட்டுச் - சுடுதணலில் வைத்துருக்கிச் சொல்லக்கேளு, பாரமுடன் பொற்றலையைப் பாதியிட்டுப்-பதிவாகக் கிண்டிடவே கறுத்துப்போகும் - நேரமதா யெடுத்தரைத்து வில்லை தட்டி-நின்றநிரை வளையலுப்பைக் கவசங்கட்டி, வாரமதாய்ப் புடம் போடக் கட்டிப்போகும்-வகைசொன்னார் யாகோபு வளமைதானே. 55

புடம்போட்டுக் கவசத்தைத் தள்ளிப்போட்டு பொருளாக யெட்டில் ரெண்டு சாரஞ்சேர்த்து, நடமாகச் சேர்த்தரைத்து உருக்கிப்பார்க்க-நாகமது முத்துப்போல் மணியுமாகும், வடமான மணியிடைக்கு யேமங்கூட்டி-வகையான ரவிபத்தி லொன்றுதாக்கி, திடமான தங்கயாம் யாகோபுசொன்னார்-தீர்க்கமதைக் கண்டுகொள்ளத் திறமையாமே. 56

துருசுசுன்னம்.

வங்கத்தைக் கரண்டிதனி லுருக்கிக்கொண்டு-வாகான பொற்றலையைப் பாதியிட்டு, இங்கிதமா யுருக்கிடவே ரெண்டுஞ்சேர்ந்து-இதமாக உருகும்பா ரதிலேநீலன், சங்கையறத் தோய்த்துயெடு சுண்ணம வீரந்தனையங்கி யரைத்துவீ ரனுக்குக் கட்டி, வெங்கனலிற் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்-விபாமதா யாகோபு விளம்பினரே. 57

துருசுனிட சுண்ணத்தா விரதங்கட்டித்-துடியான பாஷாண மெல்லாங்கட்டி, வரிசையாய் வேதைமுகந் தெரியப்பார்த்தேன்-வகையான பென்பேர்யா கோபுவென்றூர், பரிசனத்தை உங்களுக்குத் தெரியச் சொன்னேன் - பாதையிது கண்டறிந்து பதிவாய்ச்செய்வாய், உரிசையாய் யெழுநூறு யென்னூல்தன்னில் - உற்றுமே பார்த்தாக்காற் சித்தியாமே. 58

மேகநீரழிவுக்கு.

கல்லாய்ந்த திலந்தானே யடியுமைந்து-கையடங்கப் பிடியெடுத்துப் பாணியோடே, மல்லாந்து விழுங்கிவாய் படுக்கும்போது - மண்டலத்தில் மணியிறுகிக் கட்டுண்டாகும், பொல்லாத சகலநோய் மேகம்போகும்-புகலாதே யெவர்க்குமிதைப் புலன்சொல்லாதே, செல்லாத யிடங்களிலே செலுத்தாதென்று-செப்பினர் யாகோபு திறமிதாமே. 59

பூனையது வணங்கியிலை பலமோ பத்து - புகல்கருத்தச் சீரகமங் விடையேசேர்த்து, பானுவிலே காயவைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணிப்-பதிவான சக்கரையும் பாதிசேர்த்து, தேனையதி னுள்ளிட்டுப் பத்து யேழு-தினமுண்ண மெய்யினுட யெரிவுவாய்வும், ஞானமது புத்தியுண்டு கன் மந்தீரும்-நலமான யாகோபு நவின்றூர்தாமே. 60

விந்துகட்டு.

நீர்முள்ளி துட்டிடையாம் வித்துவாங்கி -நெருங்கிநின்ற கதலிபழம் பிதுக்கியொன்று, சேரதில்முன் விரைகூட்டிப் பனியில்வைத்துச்-சென்றெடுத்து யேழுநாள் தினமுமுண்ணு, நாரியரைச் சேராதே புளியாகாது-நலந்தருகும் விந்திறுகி மணியாய்க்கட்டும், காரியமாம் யாகோபு சொன்னுரீத்தக்-காசினியில் மானிடர்க்குக் கருணைவைத்தே. 61

கசடறுத்த கெந்தகமும் பலமூம்நாலு-காசிகுப்பி தனிலெரிக்கக் கரி போலேறும், ஒசரயெடுத் தெருக்கிலையின் பழுப்புச்சாற்றை-ஊட்டியே யூத்தவத்த ரவியில்வைத்து, பசப்படவே நாற்பதுநாள் தயிலமாகும்-பாங் கான அனுப்பானத் துடனேயீந்தால், திசைவிளங்க ரோகமெல்லாங் குணமாமென்று-செப்பினர் யாகோபு திறமாய்த்தானே. 62

அரன்விந்து சத்தியுட னாதஞ்சேர்த்து-அதைஅரைநீ சாமமொன்று வீரிப்பாலால், அரைக்கவது கரிபோலே தூளாய்நிற்கும் - ஆண்மையா மெருக்கினுட பழுப்புங்கூட்டி, நிரையாகக் குழித்தயிலம் வாங்கிநேபே-நேர்மையா யனுப்பானத் துடனேகொள்ள, வரமான நோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்-வண்மையாம் யாகோபு வளஞ்சொன்னரே. 63

பெருவாயன் பாலரைக்கால் பற்பம்நேராய் - பிசரியதைக் காலமே கொண்டுசித்தம், ஒருபொழுது எழுநாள் கொடுத்தாயானல் - உறைந்து நின்ற உட்காசசல் ரெத்தகாசம், குறையான சயரோகம் சுவாசகாசங்-குணமாயிம் மருந்தைமுக் காலுங்கொள்ளு, பறையாதே பெருமைத னைக் காட்டாதேபார் - பாதையிது யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 64

மலஜலக்கட்டுக்கு.

காட்டினுட ஆமணக்கு யெண்ணெய்வாங்கிக் - கசடகற்றி வச்சிரத் தின் பாலைவிட்டு, நீட்டுமுன்னே நீர்க்கட்டு மலக்கட்டுந்தான் - நோராக ரெம்பவுந்தான் பேதியானல், வாட்டிடுவாய் ஆவின்பா லதனையுண்ண-வகைகுணமாம் பேதியது வடிந்துநிற்கும், கூட்டிடவே மலக்கட்டுக் கிது வேயாதி - குணமாகும் யாகோபு குறித்தார்பாரே. 65

சுரைவிரையின் பருப்புஒரு சேரைவாங்கிச் - சூடனுடன் பெருவாய் நீர் தெளித்தரைத்து, அரையதனில் நீர்வார்க்க எண்ணெய்கக்கும்-அத்த யிலஞ் சீஷாவி லடைத்துக்கொண்டு, புரைபுண்ணில் நசியமிட்டு மூழ்கி வந்தால் - பொய்யாது தும்மல்பீ னிசங்கள்தீரும், சிரசிலுள்ள ரோக மெல்லாங் கடலேபுக்கும் - செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 66

பேய்ச்சுரையின் காயைக்கல் லுரலிலிட்டுப் - பிசகாம லொருசேரு யிடித்துநன்ருய், தாச்சிபடி யெண்ணெயிட் டெரித்துமூழ்கு - தப் பாது பீனிசங்கள் மண்டைக்குத்து, நோய்ச்சடலம் நீர்ப்பாய்ச்சல் போகு ம்போகும் - நுவலுமுன்னே சிரசிலுள்ள புண்கள்தீரும், வாச்சபடி புளி தள்ளுபிணிகள்நீங்கும் - வலுமையாம் யாகோபு வழுத்தினரே. 67

காவிக்கந் தனையெடுத்துத் தகடாய்த்தட்டிக் - கனகமுள்ள நாறும்பூ யெருக்கம்பாலால், வாலிக்க யிதையரைத்து மேலேகட்டி - வகையாக ஒருபுடத்திற் கருப்பதாகும், பாலிக்காய் பாலைவிட்டு அரைத்துமை போல் - பதராமல் வெள்ளைநிற மாகுமட்டும், நீவிக்கப் புடம்யோடச் சுண்ணமாகும் - நிலையாக யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 68

தாம்பூரப்பற்பம்.

சுத்தித்த தாம்பூரந் தகடாய்த்தட்டிச் - சூட்சமுள்ள பெரியோர்க
ளுண்ணுங்கற்பம், சித்திக்கப் புடம்போடு கனக்கவெந்து-திருநீறு போல்
வெண்மை நிறமாமப்பால், மத்தித்து அனுப்பானத் துடன்கொடுக்க -
வாயுவென்ற ரோகமெல்லாங் குணமதாகும், சித்தித்துக் கருணைவை
த்தா ரெந்தன்மீதில்-செப்பினார் யாகோபு திறமைதானே. 69

பாஷாணபற்பம்.

சொல்லடங்கா வெள்ளைப்பா ஷாணம்காலு - சுண்ணாம்பிற் சுத்தி
செய்து கழுவிக்கட்டி, முள்ளங்கிச் சாறுவிட்டு மூன்றுசாமம் -முறுகாம
லெரித்துப்பின் கல்வத்திட்டு, துல்லியமாம் உள்ளிச்சாறு முள்ளங்கிச்
சாறு - தொடர்ந்தரைத்து நாலாநாள் குப்பிக்கேற்றி, மெல்லிநல்லான்
வாலுகையி லெரித்துவாங்கி - மிளகளவாய் கொள்ளபல வியாதிபோமே.

வங்கச்செந்தூரம்.

கன்னிகையை யருத்துயிடு கடுக்காய்த்தூளைக் - காட்டிடவே சலமா
குங் கருவங்கத்தை, சென்னீரி லரைத்துஐந்து புடமும்போடச்-செந்தூர
மாம்வங்கம் நாலிலொன்று, வன்னிகெற்பம் வாழ்மடந்தை சேர்த்து
மூன்று - வாய்த்தபுட மிட்டிரவி நூற்றுக்கொன்று, உன்னிதமாய்க் கொடு
த்துருக்க யேமமாகும் - உறுதியா யாகோபு உரைசெய்தாரே. 71

பாறையுப்புக்கட்டு.

உத்துயெடு பாறையுப்பு யிடையேபண்ணை-உண்மையாய்ப் பழச்சாறு
விட்டரைத்து, பத்துவிசை யிடத்திலிட்டு யெரிக்கவேணும் - பதிவாக
மேற்படியுஞ் சேர்த்தரைத்து. சத்துபட வில்லைதட்டிக் காயவைத்துச் -
சதுராக மேனியிலே அங்கிபூட்டி, தத்துவமாய்ப் புடமூன்று யிட்டுருக்
கச் - சாதகமாய்க் கரிக்குடியா உப்புமாமே. 72

மெழுகுதிராவகம்.

வெண்மெழுகு கல்லுப்பு வகைக்குச்சேரு - வெள்ளையென்ற பாஷா
ணம் பலங்காலாக, வண்மையுட னிடித்துரவாய்க் கடத்திலேற்றி-வாலை
யிட்டுத்தீயெரித்துத் தயிலம்வாங்கித், தன்மைபெரும்வாதமென்ற ரோக
மெல்லாந் - தோணவே குணமாகுஞ் சொறிசிரங்கு, வன்மையென்ற
சிலையாரும் ரணங்களாரும்-மனமகிழ்ந்து யிம்முறையை மருவிப்பாரே.

சேங்கொட்டைத்திராவகம்.

சேருமிரு சேங்கொட்டை யிடித்துச்சாலில் - செலம்பதக்கு விட்ட
தையுங் கலந்துமூடி. ஊறியநாள் ரெண்டதன்பின் வாலைவைத்து- உற்ப
னமா யெரித்துவிடில் திராவகத்தைச். சீராகவாங்கியிதைக் குப்பியிட்டுத்
தினங்கொண்டால் வாதபித்த யெரிவுசோபம், நீரிழிவு வயிற்றிரைச்சல்
நீங்காத்தாகம் - நிறுத்துமென்று யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 74

சந்தனமும் விழலவெட்டி யேலஞ்சோம்பு - சமனிடித்துப் பொடி
யாக்கிச் சாலிலிட்டு, சிந்திவிடும் நீர்பதக்கு யிருநாளூறில் - செலுத்தி
விடு வாலுகையில் திராவகத்தைக், கந்தர்பச்சைக் கற்பூரம் பொடித்துப்
போடு - காசிகுப்பி தனிலடைத்து உண்டாயானால், இந்துவைப்போல்
குளிர்ந்துவிடுந் தாபசோபம் -எரிவடங்கித் தன்மைமிக வெய்குந்தானே.

போதியனாத் திராவகம்.

வரகுவைக்கல் பிரியில்வெல்லந் தெளித்துக்கட்டி - வந்தடையு மீயு மொரு பக்கம்பின்பு, சிருகுழியில் மூடியிட்டு நீர்தெளித்து - திரிதினத் தில் மூளையெழும்பும் பொதினாவென்று, தருகியதைத் தெளித்துநீர்ப் பதக்குச்சாலில - தணலேற்றி வாலையிட்டுத் திராவகத்தைப், பருகஉ ண்ட அன்னம்சீ ரணமதாகும் - பசியெடுக்கும் வாதமறும் பலிதமாமே. 76

அமுரித்திராவகம்.

சடத்தினுட அமுரிபடி யெட்டுவாங்கிச் - சரியான கிடமிட்டு வாலை மூடி, திடத்துடனே யெரிக்கபுகை முரிந்துநீராம் - திறமான அமுரியது முரிந்துதானால், விடத்தினுட பூநீரை யெண்ணெய்வாங்கும் - விதமான வாதமது யேவலாகும், துடக்கறுத்துத் துருசுசுண்ண மாகும்பாரு - சுக மாக யாகோபு சொல்லினேனே. 77

காவட்டம் புற்கதிரை யிடித்துத்தூளாய் - கனமான் இடத்தில்நீர் மிதக்கவிட்டு, ஆவட்டம் பதமாக ரவியிலிட்டு - ஆறரைநாள் சென்றபி ன்பு வாலைமூட்டி, தீவட்ட மிரங்குகின்ற திராவகத்தில் - தினமந்தி சந் தியுண்ண வாதங்கிராணி, நாவட்டஞ் செய்யாது சயமும்போகும் - நய ந்தருமே தீபனமும் நாடிப்பாரே. 78

பொட்டலையி னிடைவோமம் சமமாய்ச்சேர்த்துப் - பொடியாக்கிச் சாடியிட்டு தாணிதண்ணீர், விட்டுதிரி நாளூறி வாலைவைத்து - விதமாக யெரிக்கவருந் திராவகத்தைக். குட்டகன்ற மேருவிட்டு கொண்டாயானால் குட்சியுள்ள வாதமய்யங் கிராணிநீங்கும். உட்டினத்தால் வந்ததொரு சூலைபோகும் - உளம்பெருக உண்ணவைக்கு முண்மைதானே. 79

கன்மிளகு அரைத்தூக்கு உடைத்துமுன்னீர் - கலந்திருநா ளூறிய பின் காய்ச்சலுண்டாய், இன்பங்க ளுண்டான பதத்தில்வாலை-யிட்டுமண லெரித்திரா வகத்தைமேரு. வின்னடைத்து யிருகாசு யிடைநீகொண டால் - வினையகலும் வாதபித்தம் சயத்தால்மேவும், மின்னில்வந்த ரோக மெல்லாம் நீங்கிப்போகும் - விதித்தபிணி யற்றுவிடும் விளங்கப்பாரே.

சுண்டைவத்தல்திராவகம்.

சுண்டைவத்தல் வேப்பிலைமாங் கனிப்பருப்பு - சுக்கோமம் நெல்வி யிடை தாதுதானும் பண்டை.வெந் தயமோடு வகைக்குச்சேரு - யாவக மாய் வார்த்தெருமைப் பாலாலாட்டிக், கண்டுதயிர் மெதக்கவிட்டுத் திரி நாளூறில் - கனமான வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கு, உண்டான கிராணி யெலலாங் கடலேபுக்கும்-உற்றுணர்ந்து யாகோபு உரைத்தார்தாமே. 81

உள்ளித்திராவகம்.

உள்ளிபலம் பத்துமுக் கண்ணன்றனை - உடைத்துகிட மிட்டு நீர் பிடித்துசசாலில், தள்ளியிடு மூன்றரைநாள் கழிந்தபின்பு-தனையெ டுத்துக் கிடமிட்டு வாலைமூடித், துள்ளிபுகை நீர்வாங்கி யுண்ணக்கிராணி- துடியான கழிச்சலது மெத்தக்கிராணி, தள்ளிவிடு மலசலங்க ளெல் லாம்போகும் தனைக்கண்டு யாகோபு சாற்றினாரே. 82

பெருங்காயத்திராவகம்.

பெருங்காயஞ் சேரொன்று உரலிலிட்டுப் - பேரான கருப்புட்டி யிடைசேரிட்டு, தருங்காமல் பாணியது மிதக்கவிட்டுத் - தன்மையாய் ஆறரைநாள் ஊரவைத்துச், சுருங்காமல் வாலையென்ற சட்டிமூடிச் சுருக்கமாய்ப் புகைநீரை வாங்கிக்குப்பி, பருங்காம லடைத்துண்ணக் கிராணியெல்லாம்-பாதை நடந்தேகிவிடும் பார்த்திடீரே. 83

திரிகடுகுத்திராவகம்.

திரிகடுகு யேலஞ்சீ ரகமும்ஓமம்-சேரசிறை வகைக்கொன்று அம்மியிட்டுக், குரிமடியப் பொடியாக்கிச் சாலிலிட்டுக் - குற்றமறப் பாணியது மிதக்கவிட்டுப், பரிவாகத் திரிநாளில் வாலைமூடிப்-பக்குவமாய்ப் புகைநீரைவாங்கிநீயும், பிரியமுடன் கொண்டுவர உஷ்ணவாய்வு பேசரிய சயமுடனே போகுந்தானே. 84

தென்னங்கள்ளுத்திராவகம்.

தென்னமரக் கள்பதக்குச் சாலிலிட்டுத்-திட்டமதா யாறுதின மானபின்பு, நன்னயமாய்ப் புகைநீரை வாங்கிக்கொண்டு - நலமான தாளகந்தான் களஞ்சிபோட்டு, முன்னதுபோற் புகைநீரை வாஙகியுண்ணு-மூன்றுநாள் புளிதள்ளியுண்ணுஉண்ணு, சொன்னபடி சயங்களெட்டுந் தீருமென்று-சுருக்கமா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 85

திரிபலாத்திராவகம்.

பெருகயெடு திரிபலையை வகைக்குச்சேரு-பேசரிய திரிகடுகு உரலிலிட்டு, வருகயிடி பாணியத்து மிதக்கவிட்டு - வண்மையாய் மூன்றுநாள் தானூறிப், பருகஅடை வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கிப்-பக்குவமாய் காளாறு கொண்டுபாரு, தருகவருஞ் சிலேட்டுமத்தின் காசம்போகும்-தாட்டிகமா யாகோபு தான்சொன்னரே. 86

கல்லுப்புத்திராவகம்.

கல்லுப்புச் சேரெடுத்து யிஞ்சிச்சாறு-கனக்கவிட்டுப் பாண்டத்தில் திரிநாளூறில். மெல்லவே வாலையென்ற சட்டிமூடி-மெதுவாகத் தீயெரித்துப் புகைநீர்வாங்கிச், செல்லரெண்டு நாளதுவுங் கொண்டாயானல்-சென்மமுள்ள குன்மமெட்டுங் கடலேபுக்கும், நல்லபெரு வாழ்வுதரும் யாகோபுசொன்ஞர்-நாட்டிலே யென்வசனம் நன்மைதானே. 87

சேரவேசோரஞென்று யெட்டிலொன்று - சேர்த்திடுநீ சூதமது படையோன்பத்து, காரமது ரெண்டுபத்து ஐந்துஞ்சேர்த்துக் - கனக்கயிடி வாலைதனிற் புகைநீர்வாங்கி, கோரமதாய் செம்புருக்கி அதிலே சாய்க்க-குற்றமறுந் தட்டிடைதான் உண்டுதேறு, பாரமில்லை பித்த குன்மம் வாய்வுபோகும்-பாக்கியவான் யாகோபு பலன்சொன்ஞரே. 88

சாக்துகள் கட்டத்திராவகம்.

படைசாசன் பலம்பத்து விளையும்கோராய்ப்-பார்த்துயிடி வாலைதனிலடைத்துநீரை, கடைநீரைப் பிடித்துஅதில் சூதம்போடக் - கரைந்துபோம் மூன்போலே புகைநீர்வாங்கு. விடையாகச் சரக்கெல்லாந் தோய்த்துத்தோய்த்து - விதமாக ரவியிலிட வெக்துநீறும், சடையானுஞ் சொன்னதிந்தப் புதுமைதன்னைத் - தாட்டிகவான் யாகோபு தான் கண்டேனே. 89

லிங்கபற்பம்.

பதங்கலிங்கம் பலம்பத்து கல்வத்திட்டுப் - பார்த்துஅரை ஓமத்தின் புகைநீராலே, விதமாக அரைத்துவில்லை ரவியில்வைத்து - வெற்றிபெறக் கிடத்திவிட்டு யெரித்துக்கொள்ளு, நிதமாக அடியில்நிற்கும் பற்பந்தன்னை - நேராகக் கொண்டுவர அஷ்டகுன்மம், அதமாக யேகிவிடும் நசையெல்லாம்போம் - ஆதியுரை யாகோபு அறைந்தார்தானே. 90

அரிதாரபஸ்பம்.

மடலினிய அரிதாரங் கல்வத்திட்டு -மயனமா யெருக்கலம்பால் தன்னுலேமு, புடமினிய தினமரைத்துக் கதிரில்வைத்து போட்டெடுநீ-வில்லைபுடம் காடையாக, திடமினிய நீருகும் பணமவ்வீதஞ்-செல்லஉண்ணச் சயகாசங் கடிகள்போகும், படதுனிய கடல்புக்கும் யாகோபுசொன்னார்- பார்த்திடவே தாரபற்பம் பலிதமாமே. 91

சுவாசகாசங்களுக்கு.

சாதுமறை யாய்ந்துணர்ந்த வல்லோர்சொன்ன - சாஸ்திரத்தில் மனதுணர்ந்து புவியின்மீதில், வாதுதவி கொண்டதொரு தேத்தான்வித்து - வளமான ஆவின்பா லுடனரைத்து, மாதுதய காலமதி லுண்ணசித்தம் - வாதசயத் தாலெழுந்த சுவாசகாசம், சீதமுளஇருமலுமே செவியிற்கேட்டால் - தெண்டனிட்டுப் போமெனவே செப்பினரே. 92

செப்பியதோர் கடுகுஒரு சேருவாங்கித் - திரண்டிருக்குங் கற்கண்டு சேருரெண்டு, அப்பதனிற் பாகாக்கி அருள்முன்னுக - அரைத்துருன்ருய்க் கிண்டியதைத் தேனும்விட்டு, துப்பறவாய்க் கிண்டியுண்ண மந்தாரகாசம் - சுவாசத்தின் காசங்க ளோடிப்போகும். ஒப்பறவாய்த் தீருமென்று யாகோபுசொன்னார் -உரைக்கொண்ணுக் கைகண்ட சூட்சந்தானே.

நீர்க்கட்டுக்கு.

ஒலித்திட்ட ஒளிதனிலேம் பூதத்தாலே —உடலெடுத்த வினையதனுலடர்ந்தரோகம், வலித்திட்டு அடிவயிற்றிற் சலத்தைக்கட்டி — வாணஉப்புச் சாரமிரு வகையும்வாங்கி, பலித்திட்ட மருந்துரைப்பேன் பரையாதெங்கும் —பாணியுமே நாழுழி கருத்தப்பச்சை, கொலித்திட்டு காய்ச்சியிரு காரஉப்புக்-கூட்டியுண்ண நீர்க்கட்டுக் குணமதாமே. 94

அயச்செந்தூரம்.

காடிதெளித் துதியந்தோல் சாறுவாங்கிக் - கல்லாய்ந்த அரபொடியில் மிதக்கவிட்டு, சாடியே ரவியில்வைத்துச் சுவரமட்டும்- சாறுவிட்டு மூன்றுநா ளானபின்பு, கூடிநின்ற முன்சாற்றி லரைத்தகைரத்துக் குளத்துமுட்டை பெரும்புடமா யெட்டுத்தீர்ந்து, போடந்தத் தண்ணீராலரைத்துநீயும் - புடம்போட மாதளம்பூ நிறம்போலாமே. 95

ஆமிதனை அனுப்பானத் துடனேயீய் - அரும்பிணிகள் வாதபித்தம் அய்பத்தாலே, நேமம்வரும் அனேகமகா ரோகமெல்லாம் - நீங்கிதிரி நாடிகளு முறுக்குமேறும், காமசெலம் பெருகிவிந் திறுகிக்கட்டும் - கண்கள்சிவப் பேறியே வீரஞ்செய்யும், தாமரைப்பூ மணக்கும்வெகு தீரமாகும்-ஜடலமுமே மாந்தளிர்போல் மின்னுந்தானே. 96

வீக்கத்திற்கு பாதிரிவேர்க் குழம்பு.

பாதிரிவேர்ப் பட்டைதனைப் பாலிற்கொள்ளப் பத்தியமாங் காய்பரு
ப்புப் பத்துநாளும், வாதமறுங் கெற்பத்தால் கணுக்கள்வீங்கி வருத்த
மிகுஞ் சுரோணிதங்கள் மேகங்கொண்டு, சூதமுண்டு கைகால்கள் முடன்
இவீங்கிச் சுருக்கெனவே குத்துகின்ற சூலைநோய்கள், நீதகலும் பத்திய
மா யுண்டாயானால் செயமாங்கை கண்டதிது செப்பிடாதே. 97

நற்பரங்கிப் பட்டையது சேருரெண்டு நன்றாகப் பொடிபண்ணிச்
செப்பிற்செம்மி, திற்பரவே பூசியதிற் பொடியைப்போட்டுத் தீயெரித்து
மதுவும்ரெண்டு படிதான்வார்த்து, உற்பனமாய் யகலிலிட்டுச் சீலைசெ
ய்து உறவதுவாய்ப் பூப்புடத்தி லெட்டுநாள்தான், கற்பமதைத் திறந்
தெடுத்துக் காய்ந்தபின்பு யிருநேரமரைப் பலமேகொள்ளே. 98

கொள்ளையிலே மேகங்கள் கைக்கருப்பு குணமாகும் ரணக்கிரந்தி
காலின்புத்து, விள்ளுமிந்த ரோகமெல்லாங் குணமதாகும் மெய்யுடலைச்
சுகப்படுத்தும் விசையதாக்கும், அள்ளியுண்ட ரசவேகங் கைக்கடுப்பு ஆறுத
ரணகிரந்தி அண்டப்புத்து விள்ளுமிந்த வியர்தியது சொஞ்தமாகும்
வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. 99

அருநெல்லித்திராவகம்.

பச்சையரு நெல்லியிஞ்சித் தான்றியோடு பாவகமா யிடித்ததனைப்
பாண்டத்திட்டு, இச்சையுடன் ரெண்டுபடி தண்ணீர்விட்டு இதமாகத்
திரிநாள்தா னூறவைத்து, உச்சிதமாய் வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கி உண
ர்வாகத் திரிகடுகிற் கொள்வீராகில், நிச்சயமாய்ச் சயமிளைப்பு காசம்போ
கும் நிர்ணயமாய் யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 100

தாம்பூரப் பற்பம்.

கசடறுத்த தாம்பூரந் தகடாய்த்தட்டிக் கனிந்தயெலு மிச்சஞ்சார்
கல்வத்திட்டு, வசமாக நாறும்பூ அரைத்துப்பூசி வனமாகப் பெரும்புட
த்தில் வெட்டையாகும், பிசகாம லிந்தவெட்டைப் பலம்நிறுத்துப் பின்பு
யிடை நாகஞ்சேர் சூதந்தன்னை, தசநாளில் முன்னீரால் அரைத்துக்
கொள்ளத் தாட்டிகமா யாகோபு யெழுதினாரே. 101

கரியதனைத்தானெடுத்துக் கல்வந்தன்னிற் கனமாகப் பொடியாக்கிச்
சொல்லக்கேளு, பிரிவாக முக்கடுகு அந்திசந்தி போட்டரைத்துக் களி
ஞ்சிபற்பம் விரவியுண்ணச், சரியாகுங் குன்மமெட்டும் சூலைரோகம் க்ஷண
த்திலே பானுகண்ட பனிபோலாகும், பெரியோர்கள் சொன்னதிந்த
நேர்மைதானும் பேசினேன் யாகோபு பெருமைதானே. 102

ஈளைகாசத்துக்குக்குளம்பு.

நாயுருவி மூற்றினதாய் நறுக்கிமிக்க நற்பசுவின் கோமயத்திற் போ
ட்டுப்பாண்டம், வாயிலிட்டுப் பூப்புடத்திற் றயிலம்வாங்கி வைத்ததனை
வெற்றிலையில் மென்றுதின்ன, நோயில்பெரு மந்தார சுவாசகாசம்
நுணுக்கிருமல் யீளைகண்ட தடிப்புநீங்கும், காயமதைப் பிலக்கவைக்குஞ்
சித்தர்சொன்னார் கருணையிது தப்பாது கண்டுதேறே. 103

மூலக்கிராணிக்குலேகியம்.

பெருமரத்தின் பட்டையது தூக்குரெண்டு பெலத்தவட்டத் திருப்பிவேர் அதினிற்பாதி, கருகருக்க வருத்திடித்துக் கஷாயமிட்டுக் காய்ச்சிவடி புட்டி வெல்லம் அதிற்கலந்து. திரிகடுகு நடுநீக்கி யேலவ்ரோம்பு சீரகமுஞ் சங்கிலேத்தோல் சிறுநாகப்பூ. வரிமருவுங் குரோசானி அதிவிடையம்போடு மணியபிணி சாதிபத்திரி சாதிக்காயே. 104

கீழ்மூலக்கிராணிக்கு.

காயிதுகள் வருத்திடித்துப் பாகுதன்னில் கலந்துமே வெள்ளாட்டு நெய்சேர்போடு, தீயெரித்துக் காசிடைதா னுண்ணவேதான் சீமூலங் கிராணியுட கடுப்புமாறும். நோயகலுங் கோதில்லாக் கிராணியெல்லாம் தணுக்குமல மிரங்குமுன்னே ரத்தஞ்சாயல், வாயுபித்த சிலேத்துமத்தின் பேதிநீக்கி வைக்குமிதைப் புகலாதே மனதிலூணே. 105

சாற்றக்கே ளனுப்பானத் துடனேயியச் சன்னிசுர மபாயங்கள் குன்மஞ்சூலே, மூத்திரத்தின் கிரிச்சிசலம் மேகதாகம் மூலமுதல் வாதமெண் பத்துநாலு, சேத்துமங்கள் காய்ச்சலுறல் வயிற்றில்ரோகஞ் சில்விஷங்கள் குஷ்டமகா ரோகமெல்லாம். காத்தடிமுன் பஞ்சதுபோ லாகுமநேர்மை கைகண்ட திருபத்திய மில்லைதானே. 106

நாகச்சேந்தூரம்.

சுத்திசெய்த நாகமது உறுகும்போது துளசிதனின் கொம்புகளைத் துணித்துவிட்டு, மத்திக்க யிருசாமம் பற்பமாகும் வாஙகியதைக் கல்வமிட்டுக் குமரிச்சாற்றை. குத்தியரை புடமைந்து தாக்கிப்போடு குறிப்பாய்ப்பின் பதனைச்சம் பழச்சாற்றுலே, பத்தெட்டுப் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும் பரிந்தெடுத்து அனுப்பானந் தன்னிலியே. 107

இய்யவே மண்டலத்திற் குன்மமெட்டும் ஏகிவிடுங் கருநாகச்செந்தூரந்தான், அய்யமொடு வாதபித்த மதனுல்வந்த ஆயிரத்தெட் டாம்பிணிக வகலநீங்கும், நய்யுமுடல் தாதுவிர்த்தி காயசித்தி நவில்தேகம் வீரிகச் செலுத்திவைக்கும், மெய்யிதுதான் கட்டியிதைச் செந்தூரித்தால் மிகநன்று தருங்குணத்தின் மேன்மைபாரே. 108

சேவிநோய்க்கு வடதிராவகம்.

வடம்பத்து வளையமது நாலாறுகும் வண்மைபெறக் கல்லுரலி லிட்டுத்தூளாய், குடமடைத்து வாலையென்ற சட்டிமூடிக் குப்பிவைத்துக் கடைநீரை வாங்கிக்கொண்டு, திடமினிய யிந்நீர்துட் டிடையேதூக்கி திறமான அபினிதான் களஞ்சிகூட்டிச், செடமான செவியிலிடு யிரண்டுநாளாஞ் செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 109

அடுத்துநின்ற காதுச்சீ பாய்ச்சலோடும் அழிவான செவிடுசெவிக் குத்தல்போகும், படுத்துவிடுங் கிருமியொடு நாற்றம்பாய்ச்சல் பதிவான ரணமாறும் பாரிலோர்க்கு, கொடுத்திடீர் காற்றுமுன்னே பஞ்சுபோலாம் குணமாகும் கதிர்கண்ட பனிபோலாகும், எடுத்துவிடும் யெரிச்சல்கிற்கும் யின்பமாகும் எழுதினர் முன்னோர்கள் பிழைக்கத்தானே.

கவுரைமகோதரத்துக்கு.

ஆட்டமுரி சேரையரங் கடுக்காய்பத்து அதையரைத்துத் திரிநாளு மூண்டுபோரு, வாட்டுகின்ற மகோதரங்கள் ஆம்பற்கட்டி வயிற்றுவலி பெருவயிறு குன்மச்சூலே, காட்டுமுன்னே பறந்தோடுவ கடலேபக்கும் கருத்துணர்ந்தோ ரிதுகண்டு உண்டுகொள்வார். எட்டதனில் முன்னோர்களெழுதிவைத்த இயல்பதனை யாகோபு யெழுதினரே. 111

துருசுசேம்புவேதை.

கசடறுத்த சத்தியது பலமும்பத்து கனிநிம்பச் சாற்றினற் சாமமாட்டி, பிசகாமல் கண்டரவித் தகட்டிற்கட்டிப் பின்புஅதை நொருங்க மட்டும் புடமூன்றிட்டு, வசமாகக் குகையிலிட்டு வண்டில்கூட்டி வன்மை பெறச் சேர்த்தனைத்து உருக்கச்சத்தாம், தசமாகுஞ் சத்தினுட பெருமைதன்னைத் தாஷ்டிகமா யாகோபு சாற்றினரே. 112

சத்துநிறம் வெங்கலம்போற் றனேசோனுஞ் சத்துடைத்துச் சுடர்தன்னைப் பாதிசேர்த்து. வெத்திபெற முன்சாற்றுல் சத்தை யாட்டு விரும்பியே வில்லேதட்டிக் கதிரில்வைத்து, நித்தியமாய்ச வெக்கமட்டும் புடர்தைப்போடு நினைவாக மதியெட்டில் ரெண்டுசேரு, வித்திடவே மாத்ததுவும் வெட்டுமோகும் வேதாந்த யாகோபு விளம்பினரே.

அடுத்துநின்ற துருசுக்குள் செம்பைக்கொண்டு அடவாகச் சத்தாக்கி உருக்கிக்கொள்ளு, படுத்துநின்ற செம்பெடுத்து மதியினுள்ளே பாய்ச்சிடவே யேமமாம் பாரிலோர்க்கு, உடுத்துமே கண்டாது செம்புதானும் உறுதியாய் மாளாட்டால் யேமமில்லை, கொடுக்கத்தான் களிமபாகும் குணமுமில்லை கூறினர் யாகோபு குறிப்பாய்த்தானே. 114

துயரந்தான் போவதற்குச் செம்புயேமம் அக்கியிடை யுருக்கியே தகடடித்து, நயமாகச் சத்தியுடன் சீனஞ்சேர்த்து நாடியபரை முன்னீரா லரைத்துஅப்பி, பயமாகப் புடம்போட்டு நொறுக்கிக்கொண்டு பரிவாகப் பாதிசுடர் சேர்த்தரைந்து, செயமாகப் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும் செழுமைபெற யாகோபு செப்பினரே. 115

செப்பியதோர் செந்தூரந் தனையெடுத்துச் செயமாக மதியெட்டில் ரெண்டுதாக்கு, ஒப்பாகுஞ் சாயமுள்ள யேமமாகும் உற்றுணர்ந்தால் கருத்தோணும் உறுதியாகும். தப்பில்லை பாகமதைக் கண்டுதேறில் தாச்சியில்லை மெய்விளங்குந் தரணியோர்க்கு, முப்பொழுதும் ஆகுமென்று யாகோபுசொன்னர் முற்றுணர்ந்த பாகமுமா முறுதிதானே. 116

விஷப்பாண்டுவீக்கத்திற்கு.

இரும்பூ காகப்பூச்சி உடைத்துஆய்ந்து இருக்கிறதைப் பார்த்தெடுத்துப் பழச்சார்விட்டு, அரைப்பதுவு மைபோலே நீர்மேல்நிற்க அதையெடுத்து அனுப்பானத் துடனேயிய உரைப்பதுகேள் குன்மங்கா மாலேசோகை உடல்வெளுப்பு மாறிமிக ஒழிந்துதானும், திரப்படுமே நாடிதசை யிறங்கியேறும் திரிதோஷ வினையகன்று திடமாங்காணே. 117

காணுமிக் குணங்களினி யிதனைமூங்கிக் காட்டியிள நீர்சன்ன லரைத்துமுட்டை, பேணியதிற் புடமாறு தீர்ந்தபின்பு பின்னதனின் பால னலரைத்துப்போடு. சேணமாய் சிவக்குமட்டுந் தொடர்ந்துபோடு செகப்பாகச் செந்தூர மாகும்பாரு, வேணபடி யனுப்பானத் துடனேயுண்டால் விஷப்பாண்டு சோகைவீக்கம் விலகுந்தானே. 118

காரீயச்செந்தூரம்.

காரீயம் யேரண்டத் தயிலம்வாங்கிக் காட்டெருமைச் சாணத்தின் பாலிற்சேர்த்து. ஆரியபின் னுருக்கியெழு தரமுஞ்சாய்த்து அடிகனத்த சட்டிதனி லுருக்கும்போது, கூருமஅம்மன் பச்சரிசி போட்டுக்கிண்டு குங்குமத்தின்நிறமாகுஞ் சாமமூன்றில், சேரிதற்குள் படிக்காரம் பலங்கால்போட்டுச் செந்தூர மாகுமட்டுஞ் சாற்றுலாட்டே. 119

ஆட்டியபின் ரவியிலிட்டுச் செந்தூரத்தை ஆண்மைபெறக் கல்வத்தில் அகத்திச்சாற்றால். ஆட்டினபின் நீர்வீட்டு மெதக்கத்தேத்தி அகத்திநீர் மூன்றுதர மானபின்பு. காட்டிரவி காந்திதனிற் காயவைத்துக் கருதியே அனுப்பானத் துடனேயீய. நாட்டிலே மானிடர்க்குச் சல ரோகங்கள் நன்மையுடன் தீர்ந்துவிடும் நம்பிச்செய்யே. 120

அயச்செந்தூரம்.

அரபொடியைக் காந்தத்தா லாய்ந்துகொண்டு அய்யிரண்டு பலமதற்குச் சாரமொன்று, இரட்டிப்புத் தயிர்கலந்து காடிவிட்டு இட்டுசட்டி மேல்மூடிச் சீலைசெய்து, உரியிலிட்டு மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு உறைந்திருக்குஞ் செந்தூரம் நீரின்மேலே, பரவாட்டால் மூன்தயிரிற் பாதிகூட்டிப் பத்துரெண்டு நாள்கிறுத்திப் பணம்போல்வாங்கே. 121

வாங்கியதைப் பொடித்துநன்றாய்க் கல்வந்தன்னில் வைத்திறுத்திக் கொண்டதனை வாட்டக்கேளு; மூங்கிலிட்டு ஆவாரை வித்துச்சூர்ணம் முன்பங்கி லொருபங்கு செந்தூரமிட்டு, தீங்கருந்தேன் நெய்வெண்ணெய் தன்னிற்கொள்ள திருவுளத்தி னுதவியினால் சகலரோகம், நீங்கிவிடும் மெய்யெரிவு தாபசோபம் நீங்குமென்று யாகோபு நிகழ்த்தினாரே

உப்புச்செந்தூரம்.

பாருப்பு தனையறிந்து வாங்கிக்கல்வம் பாய்ச்சியரை மேனிச்சார் புடமூன்றிட்டால், சேருப்பு சிகப்பாகச் செந்தூரிக்கும் சிகப்பான சாதிலிங்கஞ் சமனாய்ச்சேர்த்து, சாருவிட்டு உமிப்புடத்திற் போட்டுவாங்கிச் சமமாகப் பணவிடையே தேனிற்கொள்ள, தீருமது மூலமதிற் சிதக்கிராணி திடமாக யாகோபு யெழுதினாரே. 123

தாம்பூரகாந்தச்செந்தூரம்.

தாம்பூரங் காந்தத்தைப் பொடியதாக்கிச் சமன்சேர்த்து வாய்குவிந்த கலயத்தேத்தி, நீம்பரிம்பப் பழச்சாறு மிதக்கவிட்டு நீங்காமல் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து, மேம்பாடாய் நெற்குழியில் நடுவேவைத்து மெத்திட்டுச் சரக்கதனை நிழலிவிட்டு, போம்படியே மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பார்க்கப் புட்டுப்போற் செந்தூர மாகுந்தானே. 124

ஆமிதனைப் பொடித்துநன்றாய்ப் பதனஞ்செய்து அனுப்பான விதத்தில்நீ யீந்தாயானால், போம்வினைகள் அந்திரவாய்வு வாதசூலை பொல்லாத குன்மமெட்டும் யேகவாய்வும், தீமையுறும் பீஷமண்ட வாதவீக்கஞ் சேருகட்டுங் குடல்வாத மெல்லாம்போகும், மாமுனிவ ரெடுத்துரைத்த செந்தூரத்தை வழுத்தினார் யாகோபு மகிமைபாரே. 125

அன்னபேதிச்செந்தூரம்

வடதிசையிற் பிறந்துவந்த அன்னபேதி வாங்கியொரு சேருதன்னைப் பழச்சார்விட்டு, குடக்கல்லி லரைத்துவட்டுச் காயவைத்துக் குருகவொரு புடம்போடச் செந்தூரிக்கும், உடலறிந்து அனுப்பானந் தன்னிலீய உதிரத்திற் பிறந்தமகா குன்மமெட்டும், விடைபெற்றுக் கொண்டுசெல்லும் மற்றரோகம் விரைவாக யிதுசெலுத்தும் விசையதாமே. 126

உருசைதரும் பூவதனைக் கல்வத்திட்டு உத்தரைமே னிச்சாறு தன்னாற்சாமம், வருசையாய் வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து வன்மைபெற மூன்றுபுடம் போடக்கட்டும், துரிதமுடன் பலமொன்று சத்தியொன்று தொக்கயெடு பதங்கரசம் முன்னிடையேசேர்த்து, பிரியமுட னிருசாமம் மேனிச்சாற்றால் பேசாதே யரையென்றார் பெரியோர்தானே. 127

கண்டர்சத்துக்கு.

அரைத்துகுன்றி போலளவு நிழலுலர்த்தி அதையெடுத்துப் புறம்பாக வைத்துக்கொண்டு, புரைத்துகண்டர் செம்பெடுத்து அனலீற்காய்ச்சிப் புதுக்குகையி லிட்டுருக்கிப் பின்புகேளு, குரைத்துமேலவ் வொன்றாய்க் கிராசமிட்டால் கூட்டியுண்ணுஞ் சத்தாகும் சததிற்றானும், பரைத்துவண்டிற் கல்வத்தி லரைத்துருக்கப் பரிவான வெள்ளையாம் பாரிலோர்க்கே. 128

வெள்ளையென்ற சத்தில்நின்ற யெண்ணெய்வாங்க விளம்புகிறேன திற்களஞ்சி பாதியிட்டு, உள்ளபடி கல்வமிட்டு முன்சார்விட்டு உத்தரைத்து வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, துள்ளமுன்போல் பெரியபுடம் போட்டெடுக்கத் துப்பரவாஞ் செந்தூர முருக்கம்பூவாம்,கொள்ளையதில் வாதமென்று யாகோபுசொன்னார் கூர்ந்துரைத்தா ரென்பேரு விளங்கத்தானே. 129

விளங்கவே மதிபத்தி லொன்றுதாக்கு வித்தகமாந் தங்கமாம் பாரிலோர்க்கு, பழங்கதைபோற் பேசாதே செய்துகொண்டு பாரிலே உண்டுடுத்தி ஞானம்பாரு, களங்கமறச் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தாய்ப்பாரு கண்டாக்கா லொருவருக்குங் காட்டொண்ணாது, உளங்குளிர்ந்து யாகோபு சொன்னநீதி உறுதியது சத்தியமா யுற்றுப்பாரே. 130

உற்றுமே உப்பதிலே கண்டால்யேமர் உறுதியாம் வேதைமுகங் கலங்காமற்பார், சித்திகளும் மெத்தவுண்டு கர்மிக்காகா செகமதனிற் பாரமில்லை தோய்ந்துபாரு, முத்திசிற்கும் மூந்நூறில் களங்கஞ்சொன்னேன் முடியளவுஞ் சோதித்து முத்திபெற்று, சத்துகளைப் பார்த்துணர்ந்து யாகோபுசொன்னேன் சகலசித்துங் கைவசமாய்த் தாக்கிப்பாரே. 131

செம்பிற்கிராசம்.

பதங்கரசப் பலமொன்று அடியில்நின்ற பதிந்தஉப்பு முன்னிடையார் தேவியொன்று, இதம்படவே மேனிச்சார் தன்னாலாட்டி எத்திசையும் புகழ்கடலைப் பிரமாணந்தான். அதம்படவே அரைத்துரவி காயவைத்து அதையெடுத்து ரவியுருக்கி இடைக்கிரெட்டி, பதம்படவே கிராசமிடச் சத்தாய்நிற்கும் பாரினிலே யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 132

சூடன்எண்ணெய்கழற்ற.

மதித்தசத்தை உடைத்திடுநீ வெட்டைவெள்ளை மதிமயக்கம் யெண்ணெய்தனை வாங்கக்கேளு, விதித்தவிதி படித்திட்டஞ் சத்துநின்றால் விதமான ஆலாத்தி தன்னைவாங்கி, உதித்தபடி பாதியிட்டு முன்னீராலாட்டி உத்தெடுத்துப் புடமிடவே பவளமாகும், மதித்தபடி பொன்னாகும் மயங்கவேண்டாம் மகிதலத்தில் யாகோபு வசனித்தாரே. 133

பண்டுமெகி யிருபத்து உருக்கிக்கொண்டு பக்தியுடன் திருவுளத்தை நோக்கிப்பின்பு, கண்டுகொடு செந்தூரம் ரெண்டாகும் கலங்காமலதைவாங்கிற் பழுக்குங்கண்டீர், தொண்டுபடு மிதைவித்துச் செலவுசெய்து தொக்கவே உண்டுடுத்தித் தொழிலைப்பாரு. கண்டுநில முழுதுபயிரிட்டாப்போலாம் கருணையுடன் யாகோபு காட்டினாரே. 134

சுத்தமுள்ள வாள்மடந்தை கல்வத்திட்டு சூட்சமுள்ள பதங்கரசக் கருவிநேராம், பத்தவிழும் நிம்பச்சார் சாமம்நாலு பகரும்போ தரைத்த உண்டை கடலைபோலாம், வித்தகமாய்க் கதிரில்வைத்து யெடுத்துக் கொள்ளு வீதமிடை கண்டர்ரவி யுருக்கித்தாக்கு, சித்தமுள்ள சத்தாகு மென்றுசீமான் செப்பினார் யாகோபு திரமைதானே. 135

திரமையாய் வண்டிலது காலுங்கூட்டிச் சேர்த்தரைத்து உருக்கியெம்துய்யான்போலாம், வரமருளு மிசசத்தி லீயம்போக்க வலுவான செம்பாகும் வழுத்தக்கேளு, திரமருளும் சித்தருட ரூபிபாதி சீர்பெறவே கன்னியர்பால் தன்னாலாட்டி, உரம்படவே வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போட உத்திசிகப் பாகுமென்று உரைத்திட்டாரே. 136

அயச்செந்தூரம்.

சொன்னபடி மதிபத்துக் கொன்றேயிட்டால் சோகியுள்ள யேமமாம் நேர்மைமெதத, முன்னமே சொன்னதுபோற் காயசித்தி முடிவாக உண்டுவிட நோயெல்லாம்போம், கன்னலரி தாரம்பொன் ஞணியுண்டோ கனகமய மாய்ச்சொரியுங் காட்டொணாது, இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டு முண்ணலாகும் இக்குணந்தான் யாகோபு யெழுதினாரே. 137

காந்தமதுபிடித்தபொடி பலமும்பத்துக் கல்வமிட்டு நிம்பகனிச் சாற்றாலாட்டிச், சார்ந்தபடி மூன்றுநா ளரைத்துவாங்கிச் சனகமலர்த் தாள் போற்றிப் புடத்தில்வைக்க, மார்தகுண மதிற்பிறந்து வெந்துஆரும் மறுபடியு முன்போலே அரைத்துக்கொண்டு, சேர்ந்தரவி புடத்தில்வைக்கச் சிவப்பதாகும் சிறந்தசெந் தூரமிதைச் செலுத்தக்கேளே. 183

செலுத்துமிதை அனுப்பானந் தேகங்கண்டு தேனிலரைக் காசிடை யுந் தின்றுயானல். பெலத்தமகா ரோகமஷ்ட குன்மமெல்லாம் பேதனி த்து விடைகேட்டுப் பின்கொண்டோடும், வலுத்தபெல முண்டாகு மிறு குந்தேகம் வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் வழங்கும்நன்மை, பலமான செந்தூ ரமிதுதானப்பா, பகரரிது தருகும்வெகு பலனைத்தானே. 139

கல்நார்பற்பம்.

வெற்பதனி லுற்பவித்த கல்நார்தன்னை வெள்ளையா யெடுத்துவந்து பலமும்நாலு, உற்பன்மா யுவர்மண்ணு சுண்ணம்நேரே உடன்கரைத்துப் பாணிபடி யிட்டுக்காய்ச்சிக், கற்பனையாய்க் குளம்புபத மிரக்கிவைத்துக் கல்நார்விட் டரைத்துவில்லை காயவைத்து, சொற்படியே புடத்திலிடு சுண்ணமாகும் சொல்லரிது யாகோபு சொன்னார்தானே. 140

மூட்டோடே குலைந்தபல் தன்னிலிட்டு முக்கியமா யதைத்தேய்த்து விளக்குமுன்னே, நாட்டிலே பல்லிருகித் தந்தவாய்வு நலமான பற்கு த்து அரணையெல்லாம், காட்டிவிடு கதிர்கண்ட பனிபோலேகும் காரண மாய்த் தந்தவலி கடலேபுக்கும், தாட்டிகமாய் யாகோபு சொன்னசொ ல்லைத் தன்மையாய் நம்பியிடச் சாந்தயாமே. 141

சித்தண்டப்பற்பம்.

வாரணத்தின் முட்டைதனைப் பத்தெடுத்து வடிவாக உவர்மண்ணு சுண்ணம்நேரே, காரணமாய்ப் பாணிபடி ரெண்டுவிட்டுக் கருதியதைக் காய்ச்சிடவே கட்டிப்போகும், தோரணமா யதையலம்பி மஞ்சள்தள்ளித் துடியாக அரைத்துரவி காயவைத்துப், பாரணமா யிதையூதப் பரிவாஞ் சுண்ணம் பதிவாக யாகோபு பகர்ந்தார்தாமே. 142

அண்டச்சுண்ணம்.

அண்டமதைக் கடுஞ்சுண்ண மாக்கிக்கொண்டு அடவான துருசுதனை நிம்பச்சாற்றூற், கண்டுநன்று யரைத்துருட்டிக் காயவைத்துக் கணக்காகச் சுண்ணத்தைக் கவசங்கட்டிப், பண்டெனவே புடமிட்டு யெடுத்துக்கொ ண்டு பண்புள்ள செம்பதனை வெட்டைபண்ணி, விண்டதொரு சுண்ண த்தை கொடுப்பீராகில் வினையகலும் ஏமவித்தை வசியமாமே.. 143

ஆவாரே வேதாந்த சித்தரெல்லாம் அவனியெல்லாம் விளங்கிடவே அருமையாகச், சீவனுள்ள ஒளிமிகுந்த கனகமென்று செம்புரவி மதிய ளவுமாகச்சேர்த்துப், பூவுலகில் மானிடர்கள் பலருங்கொள்ளப் போகாத வினைகளெல்லாம் போகும்போகும், ஆவலுட னிந்தவகை யறிந்துநன் றாய் அறிந்திடவே யாகோபு அறிவித்தாரே. 144

அயச்செம்பு.

கருவான அயங்களஞ்சி காலெடுத்துக் காரமது பொரிசிறுத்து நா லுபத்து, உருவாக பழச்சாற்றை விட்டூட்டி உண்டபின்பு காயவைத் துப் புடத்தைப்போடத், திருவாக மைபோலாம் உருக்கியூதத் திடமான ரவியாகும் அயத்தின்செம்பு, பெருவாழ்வோ வுண்டாகும் மதிவிற்பத்து பெலமாயோன் நீய்ந்திடவும் யேமமாமே. 145

அயச்செம்புசெந்தூரம்.

செம்பெடுத்து காலிலொன்று யேமம்நாகம் சேர்த்திடவே களங்கா குங் களங்கம்நேரே, வம்புசெய்யும் யிரதம்சேர்த் தரைத்துநன்றாய் வகைமேரு வினிலெரிக்கச் செந்தூரமாகும், அம்புவியில் ரவிதனிலே நூற்றொன்றிட்டால் அடவான தசமாற்றும் அறிந்துபாரு, தெம்புடைய யாகோபு சொன்னாரிந்தத் திடமான செந்தூரஞ் செய்துபாரே. 146

வங்கச்செந்தூரம்.

வங்கமது உருகையிலே கொத்தமல்லி வலுவம்மன் பச்சரிசி விஷ்ணுகாந்தி. பங்கமது சாமம்ரெண்டு வருக்கத்தூளாம் பற்பமதைக் கதலி தண்டுச சாற்றாலாட்டி. அங்கிபதிற் புடமாறு தீர்ந்தபின்பு அதைக்குமரி அன்னமிட்டு அரைத்துநான்கு, வெங்கனலிற் புடம்போடத் தோஷம்நீக்கும் வேண்டியதோ ரனுப்பான விதத்திலீயே. 147

சேர்க்கையதின் குணங்கேளீர் பத்தோர்மேகம் சீரியதோர் கவிசை வலி லிங்கப்புத்து, நீரருகல் மணிகரைதல் தாதுநஷ்டம் நீரழிவு யெலும்புருக்கி அஸ்திமேகம், மூர்க்கபிர வாதவலி அய்யத்தாலே முடியவந்த பிணியகற்றிச் சுகமுண்டாக்கும், பார்க்கஉடல் தங்கநிற மாகும்மேனி பாலையாம் நீரழிவு பாழதாமே. 148

வெள்வங்கப்பற்பம்.

வங்கமது சேருருக்கி யெருக்கம்பாலில் வார்த்தேழு தாஞ்சாய்த்துத் தகடதாக்கி, அங்கதனைக் கத்தரித்து அரசம்பட்டை அடையில்வைத்துப் புடம்போட்டு அடவாய்ப்பார்த்துச், சங்குநிற மாயிருக்கும் அனுப்பானத்திற் றனுண்ண மண்டலத்தில் மேகமெல்லாம, திங்களதைக் கங்குல் கண்ட விதம்போலாக்கும் திடமான சடலமது தங்கமாமே. 149

கருவங்கப்பற்பம்.

காரியிடை அப்பிரகஞ் சமமாய்ச்சேர்த்துக் கண்டித்துக் கல்வத்தி லிட்டுநீயும், பாரியல்பாய் அருக்கம்பால் விட்டுச்சாமம் பத்தாட்டிப் புடம்போடப் பற்பமாகும், வீரியமாம் பற்பத்தை யனுப்பானத்தில் மிகவருந்த நீரழிவு மேகமெல்லாம், வாரிதான் வருகின்ற துவாரமெல்லாம் வளமையா யடைக்குமது வண்மைதானே. 150

நாகபற்பம்.

கள்ளமதுபோக்கியே நாகந்தன்னைக் கரண்டிதனில் வைத்துருக்கி அயத்தாற்கிண்டு. உள்ளபடி நீறுமது நீறுதன்னை உத்துயெடு கல்வமிட்டுக் குமரிச் சாற்றால், மெள்ளவதை அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து மேதினியில் அரசனுட பட்டைமூடி, தள்ளாமற் புடம்போடச் சங்கு நீராம் தாட்டிகமாய் யாகோபு சாற்றினாரே. 151

உண்டிடவே பணவிடையா மதுவிவிட்டால் உறுதிபெற்ற மேகமெல்லா மோடிப்போகும், பண்டிதர்கள் பிழைக்கயிந்தப் பற்பமாகும் பரனுரைத்த பாகமதை யானுங்கண்டேன், கண்டபடி கோர்வையிற்கை முறையதாகக் காட்டினேன் சகலருக்குந் தன்மமாகத், தொண்டர்செய்யும் பாகமதாய்ச் செய்துகொள்ளு தொல்லுலகில் யாகோபு சொன்னவாறே. 152

வாதசூலைத்தைலம் எண்ணெய்.

கொட்டையெண்ணெய் படியொன்று சட்டியிட்டுக் - குற்றமற்ற யிரதபற்பங் களஞ்சினாலு, விட்டதிலே உச்சராங்கிப் பாலைவிட்டு-விதமாகக் கொதிக்கவைத்துச் சிக்கைநீக்கி, முட்டையிடை யுண்டிடவே வாதரோகம - முனிச்தோடும் சூலையறும் பித்தம்போகும். திட்டமாய் யாகோபு சொல்லிவைத்த் - தீரமதைப் பண்டிதர்கள் தெரிந்துதேரே. 153

அரிதாரபற்பம்.

திரையதனைப் பலம்நிறுத்துக் கற்சுண்ணத்துள்-திட்டமாய்த் தாரக்கட்டி பாணிரெட்டி. வரையதனை யெரித்தெடுத்துக் கசடுநீக்கி - வாதைபடக் கல்வமிட்டுத் தில்லைப்பாலால், அரைத்ததனை யிருசாமம் வில்லைதட்டி - அடவாகக் காயவைத்துப் புடமுமிட்டால். நரைபோலே வெளுத்து அது நீறிப்போகும் - நாடறிய யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. 154

தேனிலிரு பணவிடையுந் தானேகொள்ளக் - தெளிந்திடுங்காண் சயகாச மிருமலிலை, வானிலது பறந்தோடுங் கடிகள்குட்டம் - வன்மை தருஞ் சதையடப்பு சூலையெல்லாம், பானுதனிற் காற்றடிக்குங் கொள்கைபோலும்-பகலவனைக் கண்டவிருள் போலாம்நோய்கள். கூனிநின்ற வாதமது நிமிர்ந்துபோகும் - கொட்டினார் யாகோபு குணமிதாமே. 155

சொன்னதொரு லேகியங்கள் கிருதம்யெண்ணெய் - சொன்னஅயபற்பமுமுப் பூவுஞ்சொன்னேன், நன்னயமா யுலகிலுள்ள பேர்கள்யாவும்-நல்கியதோர் பிணியகல ஞாலமீது, உன்னவரும் பரப்பிர்மந் தன்னைப் போற்றி - உண்டிடவே சருவபிணி யற்றுப்போகும், தன்னிகரில் லாதபடி சூட்சங்கண்டு - சாதிசெய் பாகமதைச் சாற்றுவேனே. 156

சுக்கான்துருசுச்சுன்னம்.

சாரதியைத் தானெடுத்துச் சுண்ணச்சீலை - தாக்கியிடு கதிரில்வைத்துப் பின்புநீயும், பாரதிலே கள்ளத்தைப் போக்கித்தன்னைப்-பக்குவமா யுருக்கியிட்டு முருகச்சாமம், நீரதிலே யெடுத்துப்பின் பார்க்கும்போது-நிஷ்களா னந்தமது கசடுநீங்கும், வேரதிலே கொக்குநிற மாகுங்கண்டீர் - வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. 157

துருசுக்கட்டு.

விளக்கமறச் சுக்கானை உலையிலிட்டு - வீத்முட னூதிடவே வெந்துநீறும். துளக்கமதாய்க் காரமிட்டு அரைத்துப்பின்பு -சுத்தித்த கங்காளன் மேலேகட்டு, பளக்கமறப் புடம்போடு கண்டர்கட்டும் - பணவிடைதானெடுத்திய விராவிதன்னிற் களங்கமற யிடித்திடவே வரும்நீரென்று-கருணைபெற யாகோபு கருதினாரே. 158

சூதகக்களங்கு.

சூதமது கரண்டிதனிற் சேருயிட்டு - சுடுதணலில் வைத்துவிடு விராவிச்சாறு, பேதமற விட்டெரிக்கில் வெண்ணெய்போலாம் - பின்புருட்டிச் சுத்தசலந் தன்னிலிட்டு, தூதியமாய்ப் புடம்நூறிற் கட்டிநின்று - துடியற்றுக் கரியில்நின்று மணிபோலாடும், வாதமிகும் மணியிறுகுமேவலாகும் - வகையான யாகோபு வழுத்தினாரே. 159

அரசனவன் கரியில்நின்று உருகும்போது - அதிலிடுநீ நாலுக்கு ஒன்றுயேமம், விரசாக யேமமிடை நாகம்போடு - வீரிட்டு உருகியது களங்கமாகும். உரசாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று - உகந்துயிடு யேமமாம் வொளிவோமெத்த, பரவசமாய்க் கருத்துவைத்துச் சித்தெடுத்த- பாச்சியவான் யாகோபு பாலித்தாரே. 160

களங்குதனை யுடைத்துபனை விடையின்வீதம் -கனிர்நாறும் பழத்தில்வைத்து உண்ணமேனி உளங்குளிரச் செவ்வலரி போலாந்தேகம் - உறுதிபெற மலேபோவா முறுதியாகும், சளங்களறும் விந்திறுகும் முறுக்குமறுஞ் - சிரச மெய்போதும் பாலன்போலாம், உளங்குளிர யாகோபு சொல்லக்கேட்டார் - உண்மையிது யாவருக்கு முறுதிதானே.

நாகவங்கப்பற்பம்

நாகமொடு வங்கமதைச் சமனதாக்கி - நலமாக உருகையிலே ஆடாதோடை, சாகவே யிட்டுருக்கிக் கிண்டிப்பற்பம் - சரியாக அஞ்சுபுடந் தாளஞ்சாற்றில், பாகமா யரைத்துருட்டிக் சாயவைத்துப்-பத்துரெண்டு புடம்போடப் பதம்பார்வெண்மை, ஆகமட்டும் புடம்போடக் களங்கமாகும் - அதையெடுத்து அனுப்பானத் துடன்நீகூட்டே. 162

கூட்டதனைப் பணவிடைதான் உண்ணச்சொல்லு - குணமான மண்டலத்திற் றாதுவிர்த்தி, வாட்டமது கொள்ளாது போகந்தானும் - மணியிறுகுந் தாதுவிர்த்தி வளரும்போகம், சூட்டுமலர்க் குழலாலும் பிரியாள்கூடிற் - சுகமறிந்து புருஷனெனத் தொழுவாள்கித்தம், பாட்டிவிணிப் பயன்பிரிக்க அறியாமற்றான் - பகர்ந்ததினிப் பண்டிதரே பயன்கொள்வீரே. 163

சூதநாகப்பற்பம்.

சுத்தித்த நாகமது களஞ்சிரெண்டு - சூதமிரு களஞ்சிரெண்டு சிறக்கநேரே, பத்தித்த நாகமது உருகும்போது - பாய்ச்சதிலே யிருவகையும் பொடியாய்ச்செய்து, மத்தித்து வருக்கம்மன் பச்சரிசிபோடு - மாண்டதுவும் பற்பமாம் பணமெடுத்து, தித்தித்த ரஸ்தாளிப் பழத்திலீயத்-திடமாக ஜலரோகம் தீருந்தானே, 164

கருவங்கப்பற்பம்.

பதங்கரசம் ரெண்டுவங்கம் நாலிலேதான்-பாய்ச்சியதை யுருக்கியே கல்வத்திட்டு, ஒதுங்கியே கருவிட்டு அரைத்துத்தட்டி-உலர்ந்தபின்பு குப்பிதனி லேற்றிமூடி, கதங்கிடமாய் வாலுகையி லேற்றிமேலே - கவிழ்த்து சட்டி மண்செய்து அணல்மேலிட்டுத், தங்கியெரி யிருபதுநா ழிகையிற்றனும் - தணலாறி யெடுத்துப்பார் தவளமாமே. 165

தவளமாம் பற்பமதை அனுப்பானத்தில் - தந்திடவும் வாதமுதல் மேகமெல்லாம், பவளப்பூ பூச்சாமலர் போலதாகும் - பவுந்திரங்களாரூத ரணங்களாறும், குவடுபுயத் தருகில்நின்ற கண்டமாலே-குணமாகும் யிம்மருந்து செய்யும்போது, தலைலக்கக் குருபதத்தைத் தியானஞ்செய்து - தானிவாய் யாகோபு சாற்றினரே. 166

அரிதாரபற்பம்.

மடவினிய அரிதாரஞ் சேரிரண்டு - வளமாகச் சீலையிலே தளரக்க
ட்டி, விடமறவே கற்சுண்ணம் வெண்ணீர்வாரு - வெந்துநின்ற ததை
யெடுத்துக் கிழியவிழ்த்துப், படவதிலே பதினைந்து தரமுமநீத்துப் - பதை
யாமற் புரசமரப் பட்டைச்சாற்றிற். சுடவதிலே அரைததிதனை வில்லை
யாக்கிச் சுட்டபுளிச் சாம்பலுள்ளே சொரிந்துவைவயே. 167

வைத்தெரிக்கக் கமலாக்கினி சாமம்நாலு - வட்டெடுத்து முன்சாற்றி
லொருநாளாட்டி. உத்தமனே மெழுகதுபோல் நன்றாயாட்டி - உலர்த்தி
முன்போற் புடமதனைப்போட்டேஆத்தி, ஆத்தியெடு குமரிஅன்னம்
சாமம்நாலு - அரைத்துருட்டிக் காயவைத்து அதுமுன்சாம்பல், மெத்தி
யிட்டுக் கீழ்மேலு மோடுமூடி - வேகயினிக் கெசபுடமா யேத்திப்போடே.

போட்டதனை வேகாட்டால் தனப்பாலாலே - புசட்டியவை புடம்
போடு பூப்போல்நீறும், காட்டிதனைப் பணவிடைதா னனுப்பானத்திற் -
கலந்துணணத் தீருகிற வியாதிகேளு, கூட்டமதாய் ஆயிரசதி யெட்டு
ரோகம் - குணமாகும் புகைச்சலொடு வெழுத்ததேகம், கேட்டவுடன்
நில்லாது கசரோகந்தான் - கீர்த்திபெறச் சித்தர்சொன்ன கிருபையாமே.

நாகாரப்பற்பம்.

ரசமுமொரு பலமிடைதான் நாகக்கட்டி - நன்னயமாய் முசுமுசுக்
கைச் சாறுவிட்டு, இசையாறு சாமமரைத் தகவிலிட்டு - இதமாகக் கோழி
மயில் புடமும்போடு, வசியஅதை அனுப்பானத் திடனேயீய - வடிவான
மேகமொடு வாதந்தீரும். தசையில்பெரு வாதமய்யத் தாலேவந்த - சக
லபிணி விரண்டோடும் சாதித்தோர்க்கே. 170

ரசகெந்திமெழுகு.

ரசம்நாலு கெந்தியெட்டு நூள்ளங்கிச்சாற்றில் - நாலுநா ளரைத்து
குப்பிக் கேற்றிமூடி, பசுஞ்சாணிக் குப்பைக்குள் ஆறுமாதம் - பதித்
தெடுக்க மெழுகுஅனுப் பானத்துண்டால், தசைவாத பித்தமயத் தாலே
வந்த - சடத்தில்பெரு வியாதியெல்லா மாழுங்கண்டாய், பிசகாது யிக்
குணங்கள் சித்தியாகும் - பெணகள்மதந் தனையிரக்கும் விந்துதானே. 171

சகலவலிப்புக்குஅஞ்சேண்ணெய்த்தயிலம்.

அரிதாரங் கெந்திசிலை நாவிகாயம் - அரையரையாம் பலவசம்பு பூண்டு
நேரே. பருத்திபின்பால் விட்டரைத்துத் துணியிலூட்டிப் - பஞ்சேண்
ணெய் குத்திசுடர்த் தயிலம்வாங்கி, குருகயிதைப் பத்தியமாய்க் கொண்
டாயானால் - குடல்வாய்வு தனுவாவலியும் சன்னிசீதம், பெருவினைகள்
வலிப்புகளும் வாதமூர்ச்சை - பேர்கேட்டா லோடிப்போம் புகழ்ந்து
உண்ணே. 172

உண்மையிக்த மருந்தோடே வாளமெட்டு - உதையவள்பால் விட்ட
ரைத்து ஆறநிம்ப, எண்ணெய்படி ரெண்டதனில் விட்டுக்காய்ச்சி - இத
மாக வடித்திட்டுப் பலனைக்கேளு, எண்பதுநாட் கொள்ளவுமே சன்னி
சீதம் - இசிவுகளும் வலியதுவும் விட்டேயேகும், தண்மையினு [illegible]
யிது சொல்லடங்கா - தாக்கிப்பார் செகந்தனிலே தாக்கிப்பாரே. 173

கெந்தியொன்று தாரம்ரெண்டு சூதம்பத்து - கேள்நிம்பச் சாற்றை விட்டரைத்துக்கட்டி, தந்திடுமே அனுப்பானந் தேனிலுண்ண - தனுர் வாதம் அற்புதத்தின் வாதந்தீரும், பீநகிசுவு கால்கரவகள் குஷ்டவாதம் பிடிப்புகளுந் திமிரவாதம் குதவாதங்கள். கந்திருளை விலக்குகின்ற கதிரோன்போலக் - கணையாறுஞ் சுகப்படுத்திக் காக்குந்தானே. 174

குஷ்டத்திற்கு அரிதாரத் தயிலம்.

அரிதாரஞ் சேரொன்று கிளிஞ்சிசுண்ணம் - ஆக்கியதைக் கத்தாழஞ் சாறுநிம்பம், கரிசாலை சாரணைச்சார புரசம்பட்டைக்-கதிரவன்றன் பாலுடனே எருக்கம்பாலில், மறவாம லிரண்டுநா ளரைத்தெவ்வொன்றில் - வைதமெடுத்துப் பூப்புடத்திற் றயிலம்வாங்கி, பரையாம லனுப்பானத் துடனேகொண்டால் - பதினெட்டுக் குட்டமது பறந்துபோமே. 175

சகல ரோகங்களுந்தும் கலியெண்ணெய்.

முத்தெண்ணெய் கணக்களந்து படியுமொன்று-முருக்குபிரண் டைச் சார்விட் டெருவால்மூடி - வைத்தபின் னெடுத்துமே கொதிக்கவைத்து- வடிவாக வாசுகியை அதிலேயிட்டு. பத்தியெண்ணெய் விட்டிருநாள் கதிரில்வைத்துப் - பதமாக யெடுத்துசிக்கை நீக்கிக்கொண்டு, அத்தனுடமலையெடுத்தோன் நகர்தீயிட்டோன் - அவன்தந்தை சினந்தீரும் அறிவீர் தானே. 176

வெங்காயங் களஞ்சியிடை யெட்டேயாகும் - விளக்கெண்ணெய் ஒரு படியி லிட்டுக்கொண்டு, சிங்காரத் தந்திவிதை பலமுமொன்று-சிவவிந்து கற்பூரம் பலமரைக்கால், பங்கமில்லா தேயரைத்துக் கொண்டாயானால்- பக்கமுள்ள சூலைவகை யாறுவாதம், தங்காது குடல்பிரட்டல் வாய்வு குன்மம் - சத்திமகோ தரம்நாலுந் தரியாதென்னே. 177

தரியாது சுரம்வழலை குஷ்டரோகம் - சகலகுன்மம் யோனிகுத்தல் வாதசூலை, ஒருபீஜம் அண்டத்தினி நவீக்கங்கள். உள்ளதண்டு சூலை சிறுநீர்க்கடுப்பு, கிரிசினங்கள் சேட்டுமங்கள் விஷபாகங்கள - கெதிகெட்டு ஓடுமடா மேகவாய்வு, விரிவாகுங் கலிநீங்கும் அறிவாயிந்த - விளக்கெண்ணெய் உண்டவர்க்கு விசையுமாமே. 178

இரையுமெலி யாலின்வேர் பலமுமூன்று-இடித்துநன்ருய் வசம்புள்ளி கஸ்தூரிமஞ்சள், அரையாகும் பலமுமெண்ணெய் நாழிகூட்டி - அடுப்பேறிப் பதமாக வடித்துக்கொண்டு, மறையாயல் தலைக்கிட்டு மூழ்கிவந்தால் - மார்புவலி குன்மமுத லண்டவாதம், அறியாமல் வந்தோமென் றடைம்விட்டு - அகலுமிந்தத் தயிலத்தா லுலகந்தானே. 179

கெந்திசுடர்த் தயிலம்

கெந்திபலம் நாலுரசந் தாரஞ்சூடன் - கிளர்வீரம் சிலைவகைக்குப் பலம்பொட்டுப்பு, பந்தமா மூன்றுபலம் கூட்டிநன்ருய் - பசுவின்நெய் விட்டரைத்துத் துணியிற்பூசி, சிந்திடவே சுடர்த்தயிலம் வாங்கிசித்தம்- சேர்ந்தவனுப் பானத்தி லுண்டாயானால், எந்தவித வாய்வுகளும் கடிகள் குஷ்டம் - இருந்தவிடந் தெரியாமலேகுந்தானே. 180

கெந்திபலம் அஞ்சுவெடி யுப்புயொன்று - கிளர்சாரம் வீரமொரு பல மூங்காலாய், நந்திபணையை யுப்பதுவு நாழிகொண்டு - நாலுமருந்தை யரைத்துத துணியிலூட்டி, முந்தநெய்யிற் குக்திசுடர்த் தயிலமவாங்கி - முறைக்குமனுப் பானஞ்சக்கரையினோடே, தந்துவிடும் புகைபுளியும் வழக்கமான - சமையல்பிலால் விட்டுநீதுஞ் சாப்பிடீரே. 181

சாப்பிடவே மண்டலந்தான் வாதசூலை - தமரகமும் முறசூலை மேக வாதம், காய்ப்படுமே புண்கிரந்தி கிரிசசினங்கள் - கடல்புக்கும நீர்ச்செரிதல் நீர்க்கட்டோடு, நாப்பான முடவாதந் தடித்தகுஷ்டம - நவிலுமய்யந் தொந்தமகா ரோகம்நீங்கும், மூப்பகன்று யெவ்வர்ணந் தாதுவிர்த்தி - முடிவிக்கும சித்தர்சொன்ன மொழியிதாமே. 182

சலநீகோர்வைக்குத் தயிலம்.

கொல்லன்கோ வைக்கிழங்கின் சாறுநாழி - குறித்தகருத் தாட்டுப் பால் யெண்ணெய்நாழி, நல்லுண்ணி வசம்புகஸ் தூரிமஞ்சள் - நன்மிளகு வகைக்குபலம நிறுத்துவிட்டு, சொல்லடுப்பி லெரித்திட்டு மூழ்கத்தண்ணீர் - சோர்விலாப் பீனிசங்கள் தும்மல்தீரும், பொல்லாத மந்தார சுவாசகாசம் - போகுமிரு தலைவலிகண் ணெரிவும்போமே. 183

சூலை பதினெட்டுக்கும் தயிலம்.

எள்ளெண்ணெய் படியொன்று பழச்சாறொன்று - இதற்குநேர் தழுதாழை ஆடாதோடை, கள்ளிப்பா லெருக்கன்பால் படிதான்ரெண்டு - கடுகுதனைச் செப்பமா யெரித்துவாங்கி, அள்ளிசிறு கரண்டியெண்ணெய் கொண்டாயானால் - அப்பனே சூலைவகை யெல்லாம்நீங்கி, பிள்ளைகளே கதிர்கண்ட பனிபோலாகும் - பெருமைபெற்ற யாகோபு பேசினாரே. 184

கெற்பசூலைக்கு முன்னைத்தயிலம்

முன்னையிலை வெங்காயம் விளக்கினெண்ணெய் - முதிராம லெரித்திறக்கி வடித்துட்கொள்ள, சன்னிகெற்பச் சூலைவெட்டை மலமும்நீங்கும் - கண்ணெரிவு நீர்ச்சுருக்கு கைகால்குத்தல், பின்னுமல் துவாரவலி கடுப்புவீக்கம் பிரிந்தோடும் நீரதுனல் விரணம்போகும், பொன்னுருக்குங் காரமதைக் கூட்டிக்கொள்ள - போக்கிவைக்கும் உண்மையிது புகழ்ந்துகேளே. 185

செந்தித்தயிலம்.

அண்டமதைப் பொத்ததனுட் கருவைப்போக்கி - அரைப்பலமாங் கெந்தகத்தைப் பொடித்துவைத்து, கொண்டுகேள் கவுதுமபை யிலைச்சார்கொஞ்சம் - குத்தியே கீழ்தோலும் புறமூடி, கணடமுள்ள துணியாலே கட்டித்தூக்கி - கலையத்தெண் ணெய்யிற்றெளாத் திரமுங்கட்டி, நீண்டதீபாக்கினியா யெரித்துவாங்கி - நிகழ்த்தனல் குளிர்ந்தயில மிறங்குந்தானே. 186

தானென்ற தயிலமதை நாகவல்லித் தளத்திலிட்டு நாற்பதுநா ளுண்டாயானல், கோனென்ற வாதபித்த மய்யத்தாலே - குடிநின்ற குணத்தாலுந் தொந்தத்தாலும், வானென்ற உடலில்வந்த வியாதியெல்லாம் - வடிவாக ஒடிவிடும் களங்கமற்று, மானென்ற தருங்குணத்தைக் குறித்துச்சொன்னேன் - வசனிக்கக் கூடாது உலகத்தோர்க்கே. 187

வட்டக்கிலுகிலுப்பைத் தயிலம்

வட்டகிலு கிலுப்பைச்சார் படியோரெண்டு - வசம்புவெள்ளை வெங் காயம் பலமுலகொலாம். பட்டைபலம் ரெண்டுமுத் தெண்ணெய்நாழி - பதமாகக் காய்ச்சிவலித் துண்ணவேதான், துட்டவிஷ பாகமது வத்தி வாடி - துலையுமுப்பு புளிதள்ளி யுண்டுபின்னும், திட்டமதாய் மறுபத் தியம் பிடித்துநன்றாய்த் - தீர்ந்துவிடும் உண்மையுடல் திட்டங்காணே.

எலிகடிக்கு

விளக்கெண்ணெய் பருத்திச்சார் வகைக்குநாழி - விட்டுசதி ரக்கள் ளிப் பாலுழக்கு, குளிக்குமஞ்சள் திப்பிலியும் பூனைக்கட்டங்-கூட்டுமிது பலமொன்று குறையாமற்றான் இளக்கமது யில்லாமற் பதத்தில்வாங்கி- இப்படிக்கு வடித்தொரு கரண்டியீந்தால், உளக்குமெலி கடிகள்பதி னெட்டுந்தீரும் - உண்மையிது பத்தியமா யுண்ணத்தானே. 189

கிரிச்சினவெட்டைக்கு.

மணிப்புங்கின் பட்டையின்மேற் பரணிநீக்கி - மாங்காயி னளவதா ய்ப் பலம்வெங்காயம். துணிவுவிளக் கெண்ணெய்யரைப் படியுமிட்டுத்- துரிதமா யதைக்காய்ச்சி வடித்துக்கொண்டு, குணிக்கவரும் மூத்திரக் கிரிச்சிவெள்ளை-குட்டம்விட்டு முக்கலுடன் கடுப்புத்தீரும், தனித்திருந்து பத்தியமாய்க் கொண்டாயானல் – தப்பாது குணமாகுந் தன்மைதானே

வெள்ளெருக்கின் காயினுட விரையைவாங்கி - வேகித்துக் கல்லுப் பை யிட்டுமெத்த - பள்ளாவக் குள்ளிட்டு அடுப்பினுள்ளே-பதையவனல் கொதிக்கவிட்டு யெடுத்துலர்த்திக், கொள்ளுதிரி கடுகரத்தை அக்கிரா காரம் - கோஷ்டமொடு கடுக்காயும் பலமுமொன்று. தெள்ளியதை மண்டலந்தான் தேனிற்கொள்ளச் – சிதறிவிடுங் காசமெல்லாஞ் செப்பி னேமே. 191

மந்தாரகாசத்துக்குக் குழம்பு.

இரும்புரசம் நாபிகெந்தி சிலைவெங்காரம் - இந்துலிங்க மப்பிரகம் தாரம்வாளம். திரிகடுகு திரிபலையுஞ் சமனதாகச் - சேர்த்துகழற கொடி முருக்கி னிலையின்சாற்றால், அரைத்துஅதை மூன்றுநாள் திரட்டிக்கொ ண்டு - அனுப்பானந் தேனினுடன் அருந்தத்தீரும், கரியமந் தாரகாச ரோகந்தீரும் - கைகண்ட பாகமிது கருதிப்பாரே. 192

குஷ்டம் 18க்கும் சூரணம்

முத்தினதோர் விடத்தலையின் பட்டைதன்னை - முழுதுமேற் பரணி யைச்சூ ரணமதாக்கி. மெத்தினமாய்ப் பலம்நாலு சூதபநாலு - விட்ட ரைக்கக் குலாமல்லிச் சாற்றாற்சாமம், மத்தினமாய்ப் பின்னுலர்த்திப் பொடியாய்ப்பண்ணி-மண்டலந்தான் தேனதனிற் கொண்டாயானல், குத் தமறத் தீரந்திடுமே தெட்டுக்குட்டம் - குடியோடிப் போகுமெனறு கூறினரே. 193

மலட்டுவலிக்கு.

அன்னமிடு முன்னிரும்பு அழுக்கைப்போக்கி - அப்புகனிற் கரைத் திருத்துத் தெளிவைவாங்கி, மின்னிடையாய் ருதுகாலம் வயிற்றில் நோவு - மீறிடும்போ திதையறிந்து மூன்றுநாளும், பின்னுமொரு தரங் குடிக்க வயிற்றுவலிபூச்சி - பேதலித்து யிருந்தயிடந் தெரியாமற்றான், சொர்னமில்லா வாறையொத்த வேசிபோலே - துலையுமிது கைகண்ட தொழிலீதாமே. 194

சூலைக்கு.

ஆளிவிரை துட்டிடையாங் கல்லையாய்ந்து — அரைப்படிநீர் விட்டதனைக் குழம்பாய்க்காய்ச்சி, கேளுமிதிற் புட்டிவெல்லம் பலங்கால் போட்டுக் - கிளரியதைக் கொடுத்துநீ பொழுதுமூன்று, நாளதனிற் தீராத சூலைவாய்வு - நன்றாக மலசலமும் கழன்றுவிம்மல், காலியாயோடிவிடும் பொழுதுதானுங் கண்டபனிப் போலோடுங் குணமிதாமே. 195

பச்சைவாதத்துக்கு.

விதிபிறந்த மதியதனைச் சுத்திசெய்து- மிளகுசமன் கூட்டிநீர் விட்டு ஆட்டி, உதிமிளக தாகவே உண்டைசெய்து|- உற்றஅனுப் பானமதை வுரைக்கக்கேளு. நதியுரையா மன்னத்தில் உரைத்துக்கொண்டு - நற் சடத்திற் பெருவாதம் பச்சைவாதம், பதிகாரங்கள் நரயபுகளும் முறுக்குமேறி - பண்டதுபோல் நடைகொடுக்கும் பரிட்சைபாரே. 196

ரசமரைக்கால் யிந்துப்புக் காலதாகும் - நல்லஅர பொடியுமரைகெந்தியொன்று, பசுங்குமரி அன்னமிட்டு அரைத்துநையப் - பழுத்துலர்ந்த தேங்காயின் மேலேமூடி. திசைவிளங்கு மதுபுடத்தில் வைத்துவாங்கித்-தினங்குன்றி வெ,ற்றிலையிற் றின்பாயானால், இசுவுவலி குன்மமகா ரோகமெல்லாம் - இருந்தயிடந் தெரியாம லேகுந்தானே. 197

தூன்மத்துக்கு நசியம்.

திரிகடுகு நாலியெவச் சாரந்தாரம் - சிவன்கிழங்கு பாவட்டை சித்ர. மூலம், விரைசமுத்தி ராபிலுப்பை வேப்பம்வித்து - வெரும்பட்டை அழிஞ்சியிவை சமமாய்த்தூக்கி, அரியயிஞ்சி நொச்சிபுளி யெருக்கம்வேர்ச்சார் - அரைத்துமே உண்டைசெய்து நசியஞ்செய்ய. விருமைகொண்டபோதுகண்ட ரோகமெல்லாம் - விளைந்தவெகு நோயெல்லாம் விட்டுப்போமே. 198

காட்டெருமைப் பால்கரந்து கன்றின்சாம்பல்-கணக்களவா யுண்ணயிடை விராகன்நேராய், போட்டுரவி சூடுபடக் காய்ந்தபின்பு - புனல்தோஷ மகன்றிடவே நசியம்போடு, கேட்டுடனே சிரசிலுள்ள நீர்கள்கோர்வை - கேடுகெட்டு நாடிவிட்டுக் கிரகம்பேர்ந்து, பேட்டிதர யிருளருத்த கதிரைப்போலே - பேருமென்று யாகோபு பேசினரே. 199

உஷ்ணவாய்வுக்கு

தூணிமோர் கடுக்காய்த்தூள் யிந்துப்புரெண்டு - சுயமான சுக்கஞ்சு பலமுங்கூட்டி, பேணிமிள கோமந்திப் பிலித்தூளொன்று - பேரான சீரகமோர் பலமுஞ்சேர்த்து; வேணிரவி நெய்வெண்ணெய் போலரைத்து - விதமாக நித்தியமு மிருகால்கொண்டால், ஊணிசிதஞ் செரியாத உஷ்ணவாய்வு - ஊதுமந்தங் குணமாகும் உண்மைதானே. 200

சயங்காசம் கட்டிகளுக்கு

அப்பிரகத் தகடதனைக் கரியில்வைத்து — அடவாக வூதியபின் உள்ளிதன்னை, ஒப்பாக நருக்கிஅரி தாரங்கொஞ்சம் - உறுதிபெற வைத்துமுன் தகட்டில்வைத்து, தப்பாம வூதிவிடு தைலம்வீழும் - சாப்பிடவே சயகாசங் கடிகள்போகும். முப்பொழுது உண்டுவிடு மேனிதங்கம் — முத்திபெற யாகோபு மொழிந்ததாமே. 201

வாயுவுக்கு

கிராடுகு கொடிவேலி ஓமங்காயம் - சீரகம்நல் லெண்ணெய்புள்ளி கடுகிந்துப்பு, கருவேம்பி னிலைபிரண்டை யேமன்தண்டு - கந்தமுடன் புண்ணுக்கு வகைநேரிட்டு, நெரியாக வெலுமிச்சம் பழச்சாற்றாலே- நேகவரைத் தாவிநெய் கடுகத்தாக்கிப், பிரியமுடன் அன்னத்தைச்சேர்த்து நீயும் — பிடித்துண்ண வாய்வுவலி பிச ட்டல்போமே. 202

உதட்டுப் புழுவுக்கு

அதாமது பருத்துநொந்து வெளுத்துதானல் - ஆட்டுசங்க முள்ளாலே பிடித்துக்குத்தி. ஊதிரமதைத் துடைத்தாலம் பாலைப்பூசி - உகந்த ரஸ் தாளிபழம் பிளந்துகட்டி. கதிரவன்முன் நிறுத்திவைத்து மூன்று சாமங் - கட்டவிழ்த்துப் பார்க்கவ்திற் கழன்றுபூச்சி. விதமறிந்து மூன்று நாளின்னங்கட்ட - விஷயமிது யாகோபு விளம்பினேனே. 203

கோட்டுகரி முகத்தோனைப் பெற்றோன்விந்தை - குடிக்கதனல் பதகரங்கள் முடக்கிவீங்கி, வீட்டில்நெருப் பதைப்பிடித்துச் சாலிலூட்டி விடுமெதில்நீர் இருதாணி மூன்றிலொன்று, மூட்டியதின் மேலிருத்துச் சேருவாங்கி - முன்மருந்தின் செந்தூர முணர்ந்துகொள்ள, போட்டி பெரு நோய்கள்ரசக் கட்டுவிட்டுப் - போக்கிவிக்கு முண்மையிது புகலக் கேளே. 204

மூலக்கிராணிக்கு பாஷாணக்கட்டு

துய்யவெள்ளைப் பாஷாணம் பலமோரெண்டு - துணிந்ததனை மொக்கையில்விட் டெருக்கம்பாலும், பெய்யுமதை மொந்தைமேல் மொந்தைமூடிப் - பிலக்கமண் சீலைசெய்து அடுப்பிலிட்டு, கையெரி சிலுசிலுப்பு அடங்கிவிட்டால் - நலமாக யிரக்கியே ஆரவைப்பாய், பையபண விடைகொள்ள மூலக்கிராணி - பறக்குமே சுரமெல்லாம் பதிவாய்த்தானே. 205

சூலைவாதத்திற்கு வேடயுப்புத்திராவகம்.

காயமுடன் கெந்திஉப்பு களஞ்சிசுக்கு-கடுகுரோ கணியஞ்சுஞ் சமனுய்க்கூட்டி. வாயில்பெரு முருங்கையின்தோல் சாற்றாலாட்டி — வளம் பெறவே காசிடைதா னெடுத்துநீயும், நோய்களுக்கு அனுப்பான விதத்திலீய - நொடியில்சிர ரோகமுதல் மூலவாய்வு, தாயமுள்ள வேசிமையல் கொண்டோன்பாலில் - தனம்போலே வாதமய்யஞ் சரியுந்தானே. 206

மதுவின் குணம்

சுடுநீரில் நீரைவிட்டால் நஞ்சதாகும்-சுருதியொக்குங் கள்ளுதனில் நீரைவிட்டால், படுவான மிகப்போதை யாகும்பாரு - பாலுறைந்த பாலினைபோல் மானிடர்க்கு, இடுகாதே காடியுண்டு பாலையுண்ண - இன்பரச வாதமாம் பத்திஞானம், நடுவாகத் தோணுமது சுழியிலேறும்- நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 207

கிராணிக்கு அபின்

உள்ளியது ஒருபூண்டு குடைந்ததற்குள் - ளூற்றஅபி னிலந்தைவிதைப் பிரமாணந்தான். தள்ளிவிட்டு மூடியபின் நெருப்பிலிட்டுத் - தன்மையாய்ப் பார்த்திருந்து பதத்திலேதான், சள்ளையில்லா தேயெடுத்துத் திரிநாளுண்ணச் - சண்டாளக் கிராணியெல்லாங் கடலேபுக்கும், கொள்ளுமிதில் அதிசாரம் வாய்வுநீங்கும் - குருவைநினைந் துண்டிடவே குடிலயபோமே. 208

பாஷாணப்பற்பம்.

எலிகொல்லி தேவிமிரு தாரசிங்கி இயல்பான கெவுரியுடன் துத்த
மஞ்சும். வலியயெடு சீனச்சுண் ணாம்புசன்னை வலுக்கஅரை கவசமிட்
டுக் கதிரில்வைத்து; கிலிதமறச் சட்டியெடு அதினிற்பார்தி கிளிஞ்சிநீர்
விட்டுஅதின் மேலேஉண்டை, பொலியுடனே வைத்துப்பின் சுண்ணமூ
டிப் பிரியமுட னிருசாம மெரித்துக்கொள்ளே. 209

எரித்துபெடு கட்டாகுங் கட்டுத்தன்னை இயல்பான குழிக்கல்லி லிட்
டுநன்றாய். அருத்தமதாய்ச் சுணணமதின் நீர்விட்டாட்டி அடங்கமட்டும்
பருதிகளிற் காயவைத்துத், திருத்தமதாய் முன்போலே யெரிக்கவெந்து
தெளிவான சுண்ணமாஞ் செகத்தின்மீதில், பருவமாய்ப் பலநோய்க்குக்
கொடுக்கத்தீரும் பாங்கான யாகோபு பயின்றார்தானே. 210

சுன்னமதாம் பாஷாணம் யிடைபோகாது சூட்சமுட னெடுத்து
ப்பொன் பணமவ்வீதம், நன்னயமாய்க் கொடுத்திடுநா னிலத்தில்நன்றாய்
நன்மைதொழில் மெய்யில்நின்ற நசலும்போகும், குன்மமெட்டும் வாதபி
த்தங் கடலோபுக்கும் குஷ்டநோய் சிலேர்ப்பனங்கள் குணமதாகும்,
சொன்னபடி காலமட்டும் நசல்வாராது சுகம்பெறவே யாகோபு சொன்
ஞர்தாமே. 211

காச்சலஞ்சாம் பொட்டலையும் பலமீரைந்து கண்டுயெடு வெண்காரி
அயமஞ்சாகும். மாச்சலரைப் பொடியாக்கிக் கடத்திலிட்டு மருகவதின்
மேல்வாலை கவிழ்த்துச்சீலை, வாச்சபடி செய்தடுப்பில் வைத்துப்பின்பு
வகையாக யெரியிடவே முந்நீர்வெள்ளை, ஓச்சதுவைத் தள்ளியெடு
நடுநீர்வாறே உறுதிபெறப் பிடித்தபின்பு கடைநீர்வாங்கே. 212

வெடியுப்புத்திராவகம்.

கடுமையுள்ள நீர்பிடிக்கப் பசப்புநீராம் கண்டுஒரு சேரிருத்துக் கரி
ப்பீங்கானில், அடுமைபட விட்டுரசம் நாலிலொன்று அனல்கிளம்பும்
புகையெழும்பும் மேலேபீங்கான், நடுவுடனே கவிழ்த்துநீ அகல்ப்பீங்கா
னில் நன்மைபெற வைத்திடநீர் தானேவீழும், படுமுன்னே சரக்கெல்
லாம் வெந்துநீறும் பரிவான யாகோபு பயின்றவாறே. 213

துருசுச்சுண்ணம்.

நீலமொரு பலமெடுத்து முன்னீர்தோய்த்து நிழலில்லாக் கதிர்மு
ன்னே அதனைவைத்து, காலமதி லெட்டுநாள் வைத்துப்பாரு கடுமை
யாய்ப் பொங்கியது நீறுமாகும், வேலைபிதிற் கிளிஞ்சிநீர் நாலிலொன்று
வீரமது சேர்த்தரைத்துத துருசின்மேலே, கோலமிக வங்கியிட்டுப் புட
த்தைப்போடு கொடுஞ்சுருக்குத் துருசுமது நீறுமாமே. 214

நல்லாக நீறினது பணமவ்வீதம் நாடியெடு விராலியிலை தன்னிலிட்டு,
மெல்லாகப் பிழிந்துவிடு நீர்தான்வீழும் மேன்மையாய் அயக்காண்டி தன்
னிலிட்டு, வெல்லவே அரன்பீஷமிட்டுக்காய்ச்ச மேன்மைபெறக் கட்
டியது மணிபோலாடும், செல்லவொரு சாரணைதான் நீர்தாயாறல்
திடமாகும் கெவுனவழி யோடலாமே. 215

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

உருக்கினதோர் சூதமது நாலிலொன்று உருக்கிமெள்ளக் குகையிலி ட்டுத் தங்கத்தாலைய, பருக்கவே கூடவிட்டு உருகும்போது பாய்ச்சிடுநீ யேம்மிடை நாகந்தன்னை, அருமையா யுருக்கியெடு கல்வமிட்டு அன்னச் சார் விட்டரைத்துப் புடமூன்று, கருகவே போட்டெடுக்க முருக்கம் பூவாம் காட்டவே நவலோகம் யேமமாமே. 216

சிவந்ததொரு செந்தூரம் அகலிலிட்டுச் சிறக்கமெள்ளக் கரியில்வை த்து காளத்தாலே, நவம்படவே ஊதியெடு சுண்ணம்நேரே நல்லதிரு வாள்மடந்தை கல்வத்திட்டு, தவம்பெறவே அரைத்து அன்னஞ் சாமம் நாலு தக்ககதிர் காயவைத்துப் புடமூன்றிட்டு, பவம்படவே யெடுகொ க்கு நிறமேயாகும் பரிவான யாகோபு பகர்ந்தார்தாமே. 217

அடுத்துயெடு பணவீதந் தேனிற்கொள்ள அருள்பெருகுங் காசசய மேகமெல்லாம், தொடுத்துவிடும் வலிவாய்வு குன்மமேகும் துன்பமில்லை சிலேற்பனங்கள் தொண்ணூற்றும், படுத்துவிடும் வாயுவெல்லாம் கடலேபுக்கும் பருதிகண்ட பனிபோலே பறந்துபோகும், கொடுத்து யெடு செயமாகும் யாகோபுசொன்னார் கூறினு ரிதின்பெருமை கூறொ ண்ணுதே. 218

மண்டூரச்செந்தூரம்.

மண்டூரந் தனையரைத்துக் கலையத்திட்டு வாகுபெற மூடியதை மண் ணுஞ்செய்து, தொண்படக் குழிப்புடமாய்ப் புதைத்துப்போடு துன்ப மற ஒருமாத மானல்நன்று, கண்டுயெடு மானிடர்க்குக் கொடுத்துப்பாரு கருதுமது நசலெல்லாங் கடலேபுக்கும், பண்படட உடனரைத்து உண் டாயானற் பலனுகும் யாகோபு பயின்றவாறே. 219

உண்ணுமார்க்கம்.

கடுஞ்சுண்ண மூதியதைப் பீங்கானிலிட்டுச் சதிர்பனியில் நாளைந்து வைத்தெடுத்து, படுவேகந் தணிந்துவிடும் யெடுத்துஉண்ண பதிவான நச லெல்லாம் பறந்தேபோடும், கொடுமையா யூதியுடன் கொடுத்தாயானல் கொடுஞ்சுருக்கு நாவுதடு வெந்துபோகும், கடுமைபடக் கொடுக்காதே யென்றுசொன்னர் கருத்துறவே யாகோபு கருத்தாய்த்தானே. 220

ரசபதங்கம்.

ரசபதங்கந் தனையெடுத்து உடனேயுண்டால் நவின்றுகுடல் வெந்து விடும் நசல்போகாது, நிசமாக ரசபற்ப மாயெடுத்து நிலையானகல்வ மிட்டு முலைப்பாலாலே, வசமாக அரைத்துகதிர் ஒருநாளிட்டு வாகாக உண்டிடவே நசலுந்தீரும், பிசகாது யிம்மொழிகள் பொய்போகாது பிரபலமா யாகோபு பேசினரே. 221

லிங்கபற்பம்.

வன்னிபற்பந் தனையெடுத்து வெட்டிலொன்று வண்மைபெறப் புகை நீரை விட்டரைத்து, நன்மைபெற உபயநாள் வைத்துஉண்ண நலமாகும் நசலெல்லாங் கடலேபுக்கும், சொன்னபடி பேதிநிற்கு மய்யந்தன்னைத் துலைத்துவிடு மிப்பொருளும் நிசமதாகும், சுன்னலரு மேகங்கள் வாய்வு போகும் கனிந்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 222

அப்பிரகச்செந்தூரம்.

அப்பிரகம் பலமிடைசேர் வீரந்தன்னை அரைத்துவிடு பாணியா லொருசாமந்தான், செப்பியிடு பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்துச் சிறக் கயெடு மறுபடியு மரைத்துப்போடு, முப்புரத்தை யெரித்தாப்போல் நீறு மாகும் முனைந்துயெடு அரிதாரம் நாலிலொன்று, இப்படிக்குச் சேர்த்த ரைத்து புடம்நாலிட்டால் இதுமுருக்கம் பூப்போற்செந் தூரமாமே. 223

முருக்கம்பூ நிறமாஞ்செந் தூரந்தன்னை முதலாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண, அருக்கனிறம் போலாகி மேனிதோணும் அழிந்துவிடும் நீரழிவு மேகந்தானும், பருக்களறுஞ் சிலேர்ப்பனங்கள் பதரியோடும் பகலோனைக் கண்டபனி போலேயாகும், திருக்கைவேல் கைப்பாணம் போலாமிந்தத் திடமான அவிழ்தமிது செய்துபாரே. 224

பரிவங்கச்செந்தூரம்.

நல்லதங்க மோரிடையாங் காரிநேராம் நாகமது காரியிடை குகையி லிட்டு, மெல்லவதை உருக்கியுடை. கல்வத்திட்டு மேதினியில் கற்றாளஞ் சோற்றாலாட்டி, சொல்வரிய வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வைத்துச் சூக்ஷ மாய் மாளமட்டும் புடமுமிட்டு, வல்லமையா யெடுத்துப்பார் வெண் மைபோலாம் வண்மையுள்ள யாகோபு வசனித்தாரே- 225

தாளகச் செந்தூரம்.

உரிக்குமட லரிதாரம் ஓட்டிலிட்டு- உறுதிபெற அசம்பீராற் சுருக்குச் சாமம், குரித்துநீ யெடுத்துநிறு நாலிலொன்று - கூட்டிடுநீ செந்தூரங் கல்வத்திட்டு, மூர்க்கமா யன்னத்தால் வில்லைதட்டி - மூவுலகு மெய்க் கதிர் காயவைத்து, வருத்துயிலே பெரியபுட மூன்றும்போட-வளமான யாகோபு வகைசொன்னாரே. 226

போட்டெடுக்கச் செந்தூரம் பவளம்போலாம் - புகழான ரவிநூற்றி லொன்றுதாக்க, நீட்டுமுன்னே யேமமாம் பணமவ்வீதம் - நேரான மண் டலமே யுண்ணநீயும், வாட்டுகின்ற நோயெல்லாந் தவிடுபோலாம் - வகையான நரைதிரைக ளற்றுப்போகும், கேட்டவுடன் மெதண்டனிட யாகோபுசொன்னார் - கிருபையுள்ள செந்தூரஞ் செய்துஉண்ணே. 227

இந்தநூ லெழுநூறும் யிதைக்குருக்கி-இனியசுண்ணம் முந்நூறு இய ம்பினேம்யாம், முந்தவே செந்தூரம் முந்நூறுசொன்னேன்-முதன்மை யாம் வைத்தியமுந் நூறுசொன்னேன், சிந்தைதனி லுணர்ந்துநசல் நிர வேண்டிச் - செப்பினேன் வாதவயித் தியமும்நன்றாய். எந்தனுட நூல் 'பார்த்து வயித்தியஞ்செய்தால் - இதமான நசலெல்லாந் தீருந்தானே.

லிங்கப்பதங்கச் செந்தூரம்.

ஜாதிலிங்கம் பலமெடுத்துக் கல்வத்திட்டு - சத்தையுடை யதில்நே ராங் காரிநாகம். ஊதியா யுருககியுடை வன்னிதன்னில்-உற்ற அன்னத் தாலரைத்து வில்லைசெய்து, சோதிகதிர் காயவைத்துக் கடத்திலிட்டுச- சுருக்காக மூடிமண் சீலைசெய்து, ஓதிவெரி கமலம்போல் மூன்றுசாமம்- உற்றுணர்ந்து யாகோபு மொழிந்தவாறே. 229

எரிக்கரசம் மேலேறுஞ் சுரண்டிவாங்கி - இனிதான அடியில்நின்ற வில்லையோடே, செரிக்கஅரை முந்நீரா லொருநாள்ரட்டிச் - சித்திபெற முன்போலே யெரித்துவாங்கி, முரிக்கயிந்தப் படியைந்து தரமெரிக்க - மூவுலக மெய்க்கஅது சிவந்துபோகும், அரிக்குநிக ராகுமது கைபாகந் தான் - அடைவாக யாகோபு அரைந்தவாறே. 230

துருசுச்செம்பு வேதை

துய்யானேழ் துருசுனுட செம்புமூன்று - தூக்கிரெண்டும் உருகையிலே குருவொன்றீய, மெய்யாகக் கருப்பாகும் யேமஞ்சேர்த்து - மிக ஊது ரெண்டிடைதான் தங்கமாகும், கையார வித்துமே செலவுசெய்து - கந்திரிதான் செய்துஉண்ணு அன்னந்தன்னே, பொய்யல்ல பாகமிது கண்டாயானல் - பொருள்வருகும் யாகோபு புகன்றிட்டாரே. 231

மந்தாரகாசத்திற்கு

சேருகின்ற மந்தார காசத்துக்குச் - சிறப்பான மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு, நாருகின்ற அந்திகுடா மருந்துயெட்டு நல்தந்தி தோல்போக்கி வருத்தவொன்று, பாருலகிற் பழச்சாறு விட்டரைத்துப் பதியசுண்டைக் காயளவு உண்ணவாந்தி, மூருகின்ற வயிறுபேதி யாகுமாகும் மோர்ச்சாத முண்டிடவே தீருந்தானே. 232

ரசகெந்தி பற்பம்.

முத்திரச கற்பூரம் பலமும்நாலு முன்பாகப் புரம்வைத்து யிரதமொன்று, சத்தியது பலமொன்று கல்வத்திட்டுத் தாக்கியரை ரெண்டுமொன்றுய்க் கரியதாகும், நித்தியமாய் முன்பூரஞ் சேர்த்துமேனி நிலவரமாய்ப் பால்விட்டு அரைத்துக்காய்ந்து, சத்தியாய்ப் புடம்போட்டு அந்திசந்தி சாப்பிடவே மண்டலத்திற் சித்தியாமே. 233

கடிவிஷங்கள் குஷ்டமொடு கடலேபுக்கும் கனிந்தசுரஞ் சன்னிகுன்மங் காணுதோடும், துடியுள்ள வாதபித்தஞ் சிலேற்பனங்கள் துலைந்துவிடு மகோதரமும் வழலைதாகம், படியுமிது சோகைகா மாலைதீரும் பருதிகண்ட பனிபோலாம் புளிப்புவிட்டால், இடிவிழுந்த பாவனைபோல் வியாதிதீரும இதமாக யாகோபு யியம்பினரே. 234

நசலான பேர்களுக்கு யண்ரேத்தை நாடியே அறுதினமு முண்ணச்சொல்லு, பிசகாத நசல்பிரியும் வன்னிபற்பம் பேணியே மூன்றுதினஞ் சாப்பிட்டேதான், வசமான பிற்பாடு ஸ்நானம்பண்ணி வணமைபெற லேகியங்கள் தயிலமூழ்கு, இசவாக செய்தாக்காற் சுகமதாகி இனிதான நசலெல்லாம் நீங்குந்தானே. 235

நீங்குமே மண்டலத்தி லந்திசந்தி நோரகப் பணவிடைதான் தேனிற் கொண்டால், பாங்குபெற மலக்கட்டு சலக்கட்டுந்தான் பரிவான பித்தவெட்டை பாரிலேகும், ஓங்கியே புளிதன்ளி உண்டுதேற உறுதிமிக மாப்பண்டந் தள்ளியுண்ணு, தாங்கிநிற்குங் கால்வாதந் தன்மையாகும் தாஷ்டிகவான் யாகோபு சாற்றும்வாறே. 236

நீர்க்கட்டுக்கு

தந்திவிரை தட்டியொரு சேர்தானென்று தனித்துசிறுசட்டியிட்டுப்
பாணிரெட்டி, மூந்தவிடு யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிருத்து முப்பங்கி
லொருபங்கு படிகாரத்தை. சந்ததமாய்ப் பொரித்திட்டு உண்டபேர்க்கு
சல்தியிலே நீரடைப்பு நீரெரிப்பு, எந்தவித மூந்திரு மென்றுசொன்னார்
எழுகதிர்தான் கண்டபனி யியல்பதாமே. 237

சயகாசத்திற்கு

சாகரத்தின் மலந்தன்னைக் கல்வத்திட்டுத் தாக்கியரைத் தூநிடவே
சுண்ணமாகும், வேகமறச் சோகிதனை முன்போலூது விதமாக ரெண்டு
சுண்ண மிடையேசேர்த்து, பாகமா யரைத்து அன்னந் தன்னாலாட்டிப்
பதியயெடு கதிரில்வைத்துப் புடமுமூன்று. ஆசமதா யிட்டுத்துட் டிடை
யேகொள்ள அருள்பெருகுஞ் சயகாச மேகுந்தானே. 238

காமாலைக்கு

சிறுநெல்லி தனைப்பிடுங்கி உரலிலிட்டுச் சிறுகயிடிச் துப்பிழிந்து
ஆவின்பாலைப், பெருகயிடி படிகாரந் தக்கதாகப் பேருலகி லுண்டுவர
ஆறுநாளில். உருகசப்பு உப்புடனே புளிபுமாகா உடலிற்கா மாலையெல்
லாம் ஓடிப்போகும், பருகியிட நீர்கசப்பு வெண்ணெய்யாகும் பாருல
கில் யாகோபு பயின்றவாறே. 239

இருமலுக்குக் கசாயம்.

அருநெல்லி தான்றிக்கா யிஞ்சிநேராம் அதையிடித்துச் சட்டியிட்டு
யெட்டொன்றாக்கி. திரிகடுகு பொடியிலிட்டுத் திரிநாட்கொள்ள தீராத
உஷ்ணமொடு கபமிளைப்பும், விரிவாக யிருமலொடு கோழையெல்லாம்
வேகமறு முறுதியிந்தக் கியாளம்நேர்த்தி, பெரியவர்கள் சொன்னமுறை
யிதுதப்பாது பிரித்துயிதைச் செப்பினார் யாகோபுதானே. 240

சீனக்காரச் சுண்ணம்

வெங்காரம் பலம்பத்து சட்டியிட்டு விருப்பியதைப் பொரித்துமே
கல்வத்திட்டு, தங்காதே யெருக்கம்பால் தன்னிலாட்டே தக்கதொரு அண்
டவெண் கருவும்நேராய், சிங்காரமாகவிட்டுத் திரிநாள்வைத்து சித்தி
பெற முன்பொரித்த பொரியிலிட்டு, பங்காக அரைத்துவில்லை கதிரில்
வைத்து பத்தைந்து யெருவிலிடச் சுண்ணமாமே. 241

தாளகச்சுண்ணம்

திடமினிய சுண்ணமதாஞ் சீனந்தானும சிறக்கயெடு எருக்கம்பால்
விட்டுஆட்டி, மடலினிய அரிதாரம் மேலேரெட்டி. மயமாக லேபித்துக்
கதிரில்வைத்துக், கிடமிட்டுக் கிளிஞ்சிநீர் படியும்ரெண்டு கீர்த்திபெற
உண்டைவைத்துக் கிளிஞ்சிநீற்றை, படிரெண்டு யிட்டமுக்கி வைத்துத்
தீயைப் பார்த்தெடுக்கத் தாளகமும நீறுந்தானே. 243

பொய்யாது யென்வசனந் தாரநீற்றைப் புகலரிப் பணவிடைதான்
மதுவிலுண்ண. மெய்பாகச் சயகாசம் இருமல்கோழை மேனிசுர வலி
யடைப்பு மூசசுரோபம். வையகத்தில் யெலிகடிகள் ருத்திரவாய்வு வரை
யிலே யெழுந்தகதிர் பனிபோலாகும், செய்பஅரன் தானறிப் பாகமா
குஞ் செப்பினார் யாகோபு திறமைதானே. 243

அங்குச செந்தூரம்.

அங்குசமும் பலம்பத்து அயமும்நேராய் அதையரைத்து உலர்த்தி நாற் புடமுமிட்டால், இங்கிதமாய்ச் சிவந்துவிடும் சத்திசூதம் இதமாக மூன்கண்ட யிடைக்குப்பாதி, தங்காம லரைத்துமுன்னீர் தன்னைவிட்டுத் தக்கதொரு கிடத்திலிட்டு மேலேமூடி, பங்கம்வரா தெரித்தெடுக்கச் சிவந்துபோகும் பதிவான யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 244

தந்திவிரை தட்டியெடு பலமுமெட்டு தக்கதொரு மிளகுரெண்டு சோம்புரெண்டு. முந்திபொடு கடுக்காயும் பலமும்யெட்டு முனிந்தநெல்லி முள்ளியிடை மூன்னிடையேகூட்டி, பந்தமுடன் செந்தூரத் தாதிரோற் பதியவரை மையதுபோற் கதிரில்வைத்து . சுந்தரமாய்ப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளச் சுருதிதனை யாகோபு சொன்னார்தானே. 245

மூவிரற்றூள் யெடுத்துவைத்து முன்செந்தூரம் முத்தினதோர் யிலந்தவிரை யளவவைத்து, தேவமுத மாகியதேன் குளைத்துநீயுஞ் செப்பாமற் தின்றுவிடு ஆறுநாளில், பாவினைமுத் தெண்ணெய்யிட்டு முழுகசசொல்லு பாங்காகப் புளிதள்ளி மோர்ச்சோறுண்டால். தாவிவரும நகசலெல்லாந் தானேம்போகும் தாட்டிகவான் யாகோபு தன்மைதானே. 246

பித்தவெட்டை பாண்டுமகோ தரமுந்தீரும் பின்புதான் சொரிசிரங்கு மேகவாய்வு, குத்தலிட்ட சூலைமுதல் வெட்டைபோகும் கூறியதுயிதின் குணங்கள் கொள்கைமெத்த, நித்தம்நித்த மயக்குகின்ற பித்தந்தானும் நீங்குமென்று யாகோபு சொன்னநீதி, புத்தியுள்ள நபிமார்கள் சொல்லக்கேட்டுப் புகட்டினேன் யேட்டினுள்ளே புகன்றிட்டேனே. 247

கண்டராவிசத்து.

கண்டரவி பலமொன்று தகடுதட்டிக் கனிந்துயிடை தேவிதன்னைக் கல்வத்திட்டு. பண்டுஅரை பாணியினாற் சாமமாட்டிப் பக்குவமாய் மேல்க்கட்டிக் கதிரில்வைத்துத், தொண்டுபடப் புடமுமிட்டு வலுவதாகத் தொக்கயெடு சத்தாக யிருக்கும்பாரு, வண்டிலது கால்சேர்த்து அரைத்துருக்க வகையாக வெள்ளிபொன்போ லாகுந்தானே. 248

அயச்செம்பு.

அடுத்துமே சத்துநின்ற யிடைக்குத்தானும் அரபொடியைக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, தொடுத்தரைத்துக் குகையிலிட்டு உருக்கச்சத்தாம் தொல்லுலகி லயச்செம்பாம் செம்பெடுக்க. விடுத்தபெரி யோர்கள்தான் மயங்குவார்கள் வேதாந்த முடிவாகும் ரூபிதன்னைத், தடுத்துயெடு பாதியிட்டு அரைஅன்னத்தால் தாக்கியே யிருசாமம் கதிரில்வையே. 249

பானுவினில் வைத்தெடுத்துப் புடமூன்றிட்டுப் பத்தியெடு சிவப்பாகுஞ் சிகப்புக்காணில், வானுலகிற் பறந்தோடா வண்டில்சேர்த்து வகையாக அரைத்துகுகை தன்னிலிட்டு, தானுலவ உருக்கிடவே செம்புகாணும் தனிவான செம்பினுட நிறத்தையானும், தேனுலவுங் கண்ணினாற் பார்க்கப்போகா திடமாக யாகோபு செப்பினாரே. 250

பஞ்சமித்திரம்.

அயச்செம்பு தனையெடுத்துக் குகையிலிட்டு ஆற்றுநீர் போலுருக்கு நெய்தேன்நேராய், நயம்படவே நல்லெண்ணெய் யிலுப்பநெய்யும் நாடியெடு தேங்காய்நெய் சரிநேர்பாகம், மயம்படவே சேர்த்துஒன்றாய் வைத்துக்கொண்டு மகிமைபெற்ற செம்புருக்கித் தாழும்பத்து, செயம்படவே உருக்கியிதை சாய்க்கவென்று செப்பினார் யாகோபு விளங்கத்தானே

அயச்சேம்புச்சேந்தூரம்.

கோடிகதிர் போலாகுஞ் செம்புதன்னைக் கூறியெடு மதியெட்டுக் கொன்றுதாக்க, பாடியே பொன்னாகும் பொன்னினோடே பாய்ச்சிவிடு யேமமொன்று பரிந்துருக்கி, ஆடியெடு யேமமது தன்னைத்தானும் அடவாகக் கடையில்வித்துச் செலவுசெய்து, தேடியே ஈபிமாரைத் துதித்துக்கொண்டு திறமைபெற யாகோபு சொன்னவாறே. 252

பரந்தசெம்பு தனையெடுத்து யிடையேதங்கம் பார்த்துருக்கித் தகடடித்துத் தேவிவிந்து, துரந்தபடி பாதிசித்த ரூபிசேர்த்து தோய்ந்தரைக்கச் செந்தூரத் தாதிவிட்டு கரந்தரைத்து வழித்துஅந்தத் தகட்டிற்பூசிக் காயவைத்து யெடுக்கயிது சுருக்கம்பாரு, அரந்தழைக்க மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம் ஆதிமதி,யிருபதுக்கு ஒன்றூதாக்கே. 253

தாக்கியெடு மாத்தெட்டு ஆனிக்கொக்கும் தாண்டவமாம் நபிமார்கள் சொன்னநீதி, பாக்கியது செம்பிற்கு யிருந்துதானற் பாதையிதில் பிரிவுமெத்தப் பலனைக்காண்பான், வாக்கினிய யாகோபு சொன்னநீதி வையகத்தில் சுத்தரச வாதிகாண்பான், போக்கில்லா வாதிசல்தான் காணுனென்று புகட்டினார் புவியிலுள்ளோர் பிழைக்கத்தானே. 254

வேட்டைக்கு.

சிந்திருணி யிலையதனை உரலிலிட்டுத் திறமாக யிடித்துச்சார் பிழிந்து நன்றாய், வந்திடுஞ்சா றிதிற்றயில மிடையேயிட்டு வண்மைபெறக் கால் சேரு கொண்டுநன்றாய், முந்தநா ளாறுதனில் உப்புக்கைப்பு முனிவாகத் தள்ளிவிடு வெகுநாள்வெட்டை, சந்தமாய்த் தீர்ந்துவிடுஞ் சுருக்குப் போகும் சாற்றினார் யாகோபு தன்மைதானே. 255

வச்சிரமு மோதகமும் புரசங்கொட்டை வகைக்கெடைநீ பலம்நாலு நிம்பயிர்க்கு, பச்சையா மிடித்துபுதுச் சட்டியிட்டு பாணிபடி யிட்டுவெட்டொன்றாய்க்காய்ச்சி, உச்சிதமாய்ப் பூநீர்துட் டிடைபோட்டுண்ண உதிரத்தில் வலிகுன்மம் கிருமிவாந்தி, நிச்சயமாய்ப் பருதிகண்ட பனிபோலாகும் நேர்மையுள்ள யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 256

வச்சிரத்தின் அப்பிரகம் பலமும்நாலு வைத்திடுநீ கல்வமிட்டு வீரங்காலாம், உச்சிதமாய்ப் பாணிவிட் டரைக்கவெண்ணெய் உறுதிபெற முச்சாமஞ் சென்றபின்பு, முசசிபடக் கதிரில்வைத்து மூடிநன்றாய் முனையவிட்டு கிடத்திலிட்டு மேலேமூடு, தச்செயலாய் சீலைமண்தான் மூன்று செய்து தாக்கியே அடுப்பினில்வைத் தெரித்துவாங்கே. 257

அடுப்பில்வைத்து யெரிசாமஞ் சென்றபின்பு அதையெடுத்துப் பிரித்துப்பார் பதங்கமாகும். எடுத்துவழி பணவீதம் வெல்லந்தன்னில் இட்டிடவே திரிநாளில் பேதிசோகை, அடுத்துவரும் காமாலை பாண்டு குன்மம் அளிம்பான மகோதாமும் சூலேரோகம், எடுத்துவிடுஞ் சுசிகா வாய்வு மந்தம் இதமாகும் யாகோபு கூறினரே. 258

உரைத்திற் கட்டிநின்ற உதிரந்தன்னை உறுதியா யெடுப்பிக்கும் ஆம்பல்தன்னை, நிசமுண்ணும் அன்னத்தைச் செரிக்கப்பண்ணும் நிலையில்லா தோடிவிடும் ருத்ரவாய்வு. பதகரத்தில் நரம்பிறுகும் முறுக்குமேறும் பசுமைதரு முடல்வனுக்கும் சயமும்போகும், சதமுறுதி அந்திசந்தி உண்ணச்சொன்னர் சரியைகிரி யறிந்தயா கோபுதானே. 259

அப்பிரகப்பதங்கம்.

பதங்கத்தைச் செந்தூரம் பண்ணிநல்ல பதிவாகும் ரசமெல்லரங் கடலேபுக்கும், நிதமுண்ணக் காயசித்தி நிலைக்கும்பாரு நிச்சயமாய் நரைதிரைக ளற்றுப்போகும், மதமபிறக்கும் வலையில்நின் றுழலவேண்டாம்மாயைபதுசுழற்றினல் வலுத்துக்கொல்லும். விதங்களினி வீரஞ் செந்தூரஞ்சொல்ல வீற்றிருந்து யாகோபு விரும்பினரே. 260

அய்வீரச்செந்தூரம்.

புகைநீரை அரைபொடியி லூற்றநன்ருய்ப் பொங்கியே புகையுமதைக் கல்வத்திட்டு, துகையாக வீரங்கால் விட்டரைத்துத் தூக்கியெடு வில்லைகதிர் காயவைத்து, அகமகிழ ஒட்டிவிட்டுப் புடமுமிட்டால் ஆகுமது செந்தூர முருக்கம்பூப்போல். பகையில்லா மூன்வீர பதங்கந்தன்னைப் பாய்ச்சிவிடு யிடைநோய்க் கல்வத்தாட்டே. 261

ஆட்டுகையான் பாணியினற் சாமந்தானும் அதைக்கதிரிற் காயவைத்துக் குடுக்கைதன்னில், கூட்டுபண விடைவீரஞ் செந்தூரத்தைக் கொடுக்கவே கிராணிவெட்டை தனுர்வாதபித்தம், மூட்டியதோர் சோகை முதல் அண்டவாதம் மூர்க்கமுள்ள வெட்டையொடு குறைநோய்துட்டம். தாட்டிகமாய் மூலமுதல் போகுமென்று தவருமல் யாகோபு சாற்றினரே. 262

சூதகவாய்வுக்குஎண்ணெய்.

அப்பாகற் பூரவல்லி வெங்காயச்சாறும் அதுநாழி முத்தினெண்ணெய் படிதானென்று, செப்பமுடன் சீரகங்காற் பலமும்போட்டுச் சேர்த்துயெண்ணெய் தனிவிட்டுக் காய்ச்சிநன்ருய், ஒப்பாக யெட்டுநாளுண்டாயானல் உருமூல வலிக்கடுப்புச் சீதரெத்தம், தப்பாமல் நிற்குமிதைச் சிறுகக்கொண்டால் சாந்தமாங் குதவாய்வு தரியாதென்னே. 263

ரணங்களுக்குச்சிந்திலெண்ணெய்.

சிந்திவேர் பலம்பத்து கருணைகொண்டு சிறந்தபழச் சாற்றிலரை நல்லெண்ணெய்நாழி, கருந்திபட யிதைத்தானும் வைக்குபோது காசுகட்டிப் பலமொன்று பொடித்துத்தூவி, பக்தமுடன் காண்டியெண்ணெய் பத்துநாட்கொள் பறக்குமே கிரந்திப்புண் பாரிலோர்க்கு, எந்திடவே ஆருதரணங்கள்தானும் இருந்தவிடந் தெரியாமலேகுந்தானே. 264

ஞானியெண்ணெய்.

குக்குடந்தான் முட்டையிட்ட கோழியொன்று - குணமாகச் சிறைபி
டித்துக் குடலைப்போக்கி இக்கிடவே உரலிலிட்டுக் காயஞ்சுக்கு-இதமான
பருங்கியுட பட்டையுள்ளி தக்கிடவே வகையொன்று காலதாகத்-தாட்
டிகம தாயிடித்து மூடாவிலிட்டு, சிக்கெனவே பாணிபடி பத்துவிட்டுச-
செயம்பெறவே யெட்டொன்ருய்க் காச்சிடாயே. 265

காச்சியிட்டு நிம்பயெண்ணெய் இடையேயிட்டுக் - கனமாக நீர்சு
ண்ட யெரித்துயெண்ணெய், தாச்சிடவே ஒருகரண்டி யெட்டுநாளில்-
தடையிருந்த வாதமெல்லாங் கடலேபுக்கும், பாச்சிடவே சூலைபகி
னெட்டும்போகும - பகல்கண்ட பனிப்பாலே பறந்துபோகும், வாச்
சிட்டுச் சொல்லநீ வயித்தியத்தை- வடிவாகச் செய்திடவே வாழ்வுமாமே.

மேகத்துக்குயெண்ணெய்.

கத்தாளஞ் சாறுபடி ரெண்டிஞேடே - கன்னியா குமரிகெந்தம் பல
முமெட்டு, சித்தாம ணக்கினெண்ணெய் ரெட்டிகூட்டித் - திரண்டபத
மாய்வடித்துக் கொளவீராகில், பத்தோடு பதினென்று மேகமெல்லாம்-
பானுவைததான் கண்டபனி யதுபோலேகும், இத்தலத்தில் அரிகிரந்தி
மேகமெல்லாம் இடங்கள்விட்டுக் குடிபோமென் றியம்பினரே. 267

புத்தவெட்டைநீரழிவுக்குலேகியம்.

கனியான ரஸ்தாளி யிருபதாகும் -காராவின் நெய்படியாஞ் சக்கரை
யுஞ்சேரு, இனிதான சீரகமும் பலமுமெட்டு -இடித்ததிலே சூரணமுங்
கலந்தேயாக்கி. தினமாக யிருநேரங் கொண்டாயானல் -நீர்ககமுடன்
நீரழிவு பித்தவெட்டை. கனமான பயித்தியத்தின் விகாரம்போகும-
கைபாக மாகவே சொல்லினேமே. 268

முப்பழச்சூரணம்.

முப்பழமும் பிரம்புத்தோல் பலமும்நாலு - முதுசம்பா நெற்பொரி
யும் பலமும்நாலு. ஒப்பரவாய் ரவியிலிட்டு யிடித்துவாங்கி - உண்மையா
யெடுத்துவடி சூரணத்தைச், செப்பமா யனுப்பானத் துடனேகொள்ளத்-
தீருமல் வாந்திபித்தங் கபங்கள்வாய்நீர், கொப்பெனவே குணமாகும்
காயம்புஷ்டி - குணமாகும் இதையெவர்க்குங் கூருதே. 269

வாதசூலைஜந்துக்குமாத்திரை.

காயமொடு தந்திசுக்கு கடுகுரோணி - கனமாக வகைக்குஒரு நிறைய
தாக, வாயில்பெரு முருங்கையின்தோல் சாற்ருலாட்டி -வளம்பெறவே
காசிடைதா னுண்ணச்சொல்லு, நோயகலு மனுப்பானந் தன்னிலீய -
நுவல்கிரிச்சி ரோகமுதல் சூலைவாய்வு, தாயமுள்ள வேசிமையல் கொண்
டோன்காலில் - தனம்போல வாதமய்யஞ் சரியுந்தானே. 270

கலைமான்கொம்புப்பற்பம்.

கலங்கொம்பைக் குன்றியிலை கவசங்கட்டிக் - கனபுடமா யிட்டெடு
த்துக் கலந்துகொண்டு, சலம்பெருகு மேகமுதல் ரெத்தபித்தஞ் - சக்தி
வலி குன்மம்நெஞ் செரிவுகாந்தல், உலர்ந்துஉடல் கருகும்அக் கினியின்
மந்தம் - உட்காய்ச்சல் நீரெரிப்பு விந்தில்ரெத்தம், தலங்குபச்சைக்
கற்பூரஞ் சேர்த்துஉண்ண - சகலவினை தானகன்று போகுந்தானே. 271

வெண்குன்றிச் சுண்ணாம்பு வடிதான்கட்டி -வெளிறயந்த நீரிலிட்டுக்
குளம்பதாக்கி, வண்ணானுக் கிட்டதுணி யதனிற்றோய்த்து -மயங்காமற்
காய்ந்தபின்பு அகலில்மூடி, கஜப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொ
ண்டு - காறிபசு நெய்யுடனே கலந்துகொண்டால், புண்ணாகும் சிறுநீரு
நீருகட்டல் - போக்கிவிக்கு மேகமினிப் போகுந்தானே. 272

மூலக்கிராந்திக்கு.

கள்ளிப்பூப் போலமெய்யிற் பூத்ததற்குக் - கதிரவன்பேர் கொண்ட
மிலை தனைக்களைந்து, இள்ளித்தான் மண்டலமும் நாகவல்லிச் - இளங்க
தனில் வைத்ததனைக் கொண்டீரானால், உள்ளிபழுப் போலிருந்த குஷ்
டமநீங்கி - உதையாதி சூரியன்போ லொளிருந்தேகம், விள்ளத்தான்
போகாது யெவர்க்குமித்தை-வீருலகி லுபதேச விதமுமாமே. 273

பரங்கிப்பட்டைச்சூரணம்.

சீரகமும் பலம்நாலு பரங்கிப்பட்டை - சேரரையாம் முசுமுசுக்கை
வேரின்சூர்ணம், நேரிதுவாஞ் சக்கரையாம் சமமாய்ச்சேர்த்து - நெய்
தேனில் மண்டலமே கொண்டாயானால். மாமெரிவு கபவாதம் பித்தந்தா
கம — மயக்கமொடு குடல்பிரட்டல் வாந்திமூர்ச்சை, ஆரமுட லெரிவுகு
ன்ம மனேகரோகம் - அய்யமிந்தக் குணங்களெல்லா மகலுந்தானே. 274

கண்வியாதிக்கு.

குக்குடத்தின் அண்டமதை அவிழ்த்துஓட்டை - கொட்டிதட்டிப்
பிளந்ததற்குள் கருவைவாங்கி, புக்கியதில் கற்கண்டு பொடித்துக்கூட்
டிப் - புனலிரங்கும் குடதினால் பிடித்துவாட்ட, கக்கியிடும் யிந்நீரைப்
பதனஞ்செய்து - கண்ணிவிடத் தொண்ணூற்றூர் வியாதிநீங்கும். பக்கு
வமாஞ் சித்தியிது யூகோபுசொன்ன-பண்டிதமா மிந்நீரு பலிதமாமே. 275

கிருமிக்குக்கிஷாயம்.

முத்தினதோர் புரசம்விரை பேய்ப்பீர்க்குந்தான் - முப்பிரண்டை
யோமமிது சமனதாக, குத்தியே யிருநாழி தண்ணீர்விட்டுக் -கூரெட்டி
லொன்றாகக் காய்ச்சிஉண்ண, பத்திநின்ற கிருமியெல்லாங் கூடுகூடா
ய்ப் - பரிந்துவிழு மாம்பருப்புத் திண்ணநீங்கும், சுத்தமாய் முன்னோர்க
ளுரைத்தவார்த்தை - சொன்னதிது கைகண்ட தொழிலுமாமே. 276

பெரும்பாடுயேலும்புருக்கிநோய்க்கு.

சக்கரையும் பலம்பத்து பாகதாக்கிச் - சமைத்ததிலே அஞ்சுபலம்
பரங்கிப்பட்டை, மிக்கவிதைச் சூரணித்துத் தூவிக்கிண்டி - மெழுகுபத
மாயெடுத்து உண்டாயானால், தக்கபெரும பாடுவெட்டை யெலும்புருக்
கித் - தங்காது பத்தியமும் உப்பில்லாமல், குக்குடத்தி னண்டமுமா
மேழுநாளுங் - கூடினா ருண்மையிது கூறினாரே. 277

மலட்டுக்குச்சூதபற்பம்.

சூதபற்பம் கெந்தம்வெண் காரம்நேரே - தூக்கியரை தேள்கொடுக்கு
குமரிப்பாலும், வீதமொரு நாளரைத்துப் பின்னெடுத்துக்கட்டி-வியாதி
யறிந் தனுப்பான விதத்திலீய, வாதமுதல் கனல்ரோகம் ருத்ரவாய்வு -
மார்புவலி குன்மவலி சூலையாறும், சீதமதைக் கொண்டிருக்கும் மந்தார
காசம்-செல்லுமது யிய்யருந்தால் தீருந்தானே. 278

தட்டியெரி கொம்மட்டி விக்கெடுத்துக் - தாக்ஷிகமாய்த் தந்திவிரை யிடையேசேர்த்து, முட்டிகனி லடைத்துநின்று நூரிற்பொத்து - முக்கி யமாய்க் குழித்தயிலம் வாங்கிக்கொண்டு. சட்டமதாய் பேதிக்குக் காசி டையேவிட்டுச் - சரியான மஞ்சளது பொடித்துஉண்ண. லட்டவிளை மாதவிடாய் தன்னிலுண்ண - வையகத்திற் பாலனது உண்டாம்பாரே.

அரிதாரத்தைலம்.

உரிக்குமட லரிதாரஞ் சுண்ணத்துள்ளே - ஒருமூன்று சாமமதை யெரித்துவாங்கி, முருக்கிலையுங் கரிசாலைப் பழச்சார்விட்டு - மூன்மெ ழுகு போலரைத்துத் துணியிலூட்டி, அருக்கனதிற் காய்ந்தபின்பு சுட ர்த்தயிலம்வாங்கி - அதையெடுத்துச் சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு, சுரு க்கஅரைப் பணவீதங் கொடுக்கவேதான் - சுவாசமொடு மந்தாரகாசம் போமே. 280

உஷ்ணவாயுவுக்கு மருந்து.

சிறுகீரை வேர்தூக்குப் பதக்குப்பாலுஞ் - சேர்த்தரைத்துப் படி யாவின் நெய்யைவிட்டு. அரைத்தூக்குச் சக்கரையு மிளகுஞ்சேரு - அடுப் பினில்வைத் ததனையோர் பதமாய்க்காய்ச்சி, மரக்கால லரைப்பணமோர் போதுஉண்ண - மகாஉஷ்ண பயித்தியத்தின் வாதம்நீங்கி, சுருக்குட னே வாதநீ ரிறங்கிமேகம் - சுகமாகுங் கைகண்ட தொழிலுமாமே. 281

இசிவுக்கு

உள்ளியுடன் மிளகுசுக்குக் கல்லுப்போடு - ஒருநூறு வெற்றிலையின் காம்புங்கூட்டி - கள்ளியின்சார் விட்டரைத்துக் காய்ந்தபிம்பக் - காயள வு யிருநேரம் அஞ்சுநாளும். கொள்ளுமிதை யிருபுறமுமிழுத்துக்கொண்டு குத்தலிட்டு அடிவயிறு அண்டம்வீங்கில், உள்ளங்கால் வலிவீக்கம் வாங் குமென்று - உண்ணவர்கள் சொல்வார்கள் உண்மைதானே, 282

அண்டவாதத்துக்கு

அதிமதுரம் செண்பகப்பூ களசசிம்வரும் - அதின்கொழுந்து மதின் பருப்பு கோஷ்டம்ஏலம், பதிலவங்கம் மூடக்கொத்தான கொழுந்தும் பட்டை - படிமீதி லிதுகள்தனைத் தேங்காய்ப்பாலில், மெதுவபட அரை த்ததனைக் குளம்பதாக்கி - மெதுவாகத் தின்றயிரு நேரந்தானும், விதன மிடு மண்டலத்தில் வாதம்போகும் - மெய்யிதுண்மை முன்னோர்சொல் வீணபோகாதே. 283

கல்லுப்பு யிந்துப்பு மிளகுசுக்கு - கழுகுசவுக் காரம்வெங் காரங்கா யம், நல்லஅரை பொடிகடுகு ரோகணியுமாகும் - நவிலுவேன் பலமா கும் காலத்தொன்று, சொல்லுமணி மாவுலிங்கம் பட்டைகூட்டிச் - சூர ணித்து நாரத்தங் காய்க்குள்ளிட்டு, நல்லினிய பாண்டத்திற் சதுரக் கள்ளி - நருக்கியிட்டு வெள்ளாட்டின் சலத்தைவாரே. 284

ஜலமதிலே வார்த்திட்டு முன்னேசொன்ன - சரக்கிட்டுக் காயவை த்துச் சட்டிமூடி. நலமெதுவா யிருசாம மெரித்துவாங்கி - நாரத்தங் காய்க்குள்ளவைத்த சரக்கிற்பாதி, பலமதுவா யுலரவைத்து அரைத்தொ ன்றாக்கிப் - பாகுமை தாகஒரு நேரங்கொள்ள, உலகதனி லுள்ளஅண்ட வாதமெல்லாம் - ஓடிவிடும் அந்திரவட்ட முண்மைதானே. 285

இருபீச அண்டவாதத்திற்கு.

அஞ்செண்ணெய் நாழிபடி மணத்தக்காளி - அதின்சாறு படிகலந்து அனல்மேலிட்டு, இஞ்சிபதில் மரமஞ்சள் கரப்பன்பட்டை - ஈரமையாம் பலமிடித்துத் தூவிக்காய்ச்சி, நஞ்சுமேதோ லகற்றிஉள்ளி படியுமிட்டு - நன்றாகச் சிவந்தபத மிறக்கியுண்ண, மிஞ்சுமிரு பீஷஅண்ட வாதஞ்சூலை - மெய்யைவிட்டு அகலுமென விளம்புவாயே. 286

குடல்வாதம் அண்டவாதத்திற்கு

விளக்கெண்ணெய் படியொன்று சாரணையின்சாறு - விட்டதிலே படிரெண்டு கலந்துகாய்ச்சி இளக்கமில்லாப் பெருங்காயம் பலமோ ரெண்டு - இந்துப்புப் பலம்ரெண்டு பொடித்துத்தூவி, களத்திமில்லாப் பதம்பார்த்து வடித்துக்கொண்டு - சண்டிஆந்திர அண்டத்தின் வாதசூலை, உளத்திமிடுங் குடல்வாதம் வலியுந்தீரும் - உண்மையென்று முன்னோர் கள் மொழிந்ததாமே. 287

அண்டவீக்கத்திற்கு.

மூடக்கத்தான் வேருபட்டை மிளகுபூண்டு - முந்துவிளக் கெண் ணெய்தனிற் காய்ச்சியுண்ண. இடக்கத்தான் விரைவாத மகலுமின்னம் - இலமபக்கேள் நுணுவின்வேர் காயவைத்து, மடக்கியே சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு - வளர்கையாந் தகனை செருப் படியின்சாற்றில், கொடுக்கத்தான் முன்சூரணங் களஞ்சிரெண்டு - கொடுஞ்சூலை விரைவா தங் குணமதாமே. 288

அண்டவாதத்திற்குப்புகை.

புங்கம்விரைக் கழற்பருப்பு மீசசகொட்டை - பொடிசெய்து புளி மாத்தின் பிராணிசுட்டு, அங்கிதனைச் சட்டியிலே யெடுத்துக்கொஞ்சம் - அதிலிடுமுன் சூரணத்தைப் புகையைவீச, தங்குகின்ற அண்டத்தில் பிடித்தாயானால் - தளர்ந்திடுமே அண்டத்தின் வீககம்வாடி, தொங்கு கின்ற வலிநீங்கும் மூன்றுநாளில - துலைந்துவிடும் விரைவாதஞ் சூட்டிப் பாரே. 289

அண்டவீக்கத்திற்குகட்டு.

சேராங்கின் கொட்டைபலம் மஞ்சள்கூட்டிச் - செழிப்புடனே யிடித் துத்தேன் மெழுகுநேரே, வாராகக் கூட்டியிடி மெழுகுபோலாம் - வகை யாகக் கட்டிடவே அண்டவாய்வு. வீரமுள்ள கட்டினகாற் பிடிப்புநீங் கும் - விதமான வீக்கமுடன் முழங்காற்கட்டி, பாரமுள்ள திரிநாளில் தீர்ந்துபோகும் - பருதிகண்ட பனிபோலேபறக்குந்தானே. 290

மலசலம் அடைப்புக்கு.

சுன்னமிட்டு பூவழுங்கு வாங்கக்கேளு - சுத்தமுடன் பாணியிட்டுக் கரைத்திருந்து, நன்னயமாய்த் தெளிவிருத்துக் காய்ச்சவுப்பாம் - நாரி யருகு மாதவிடாய் கண்டபோது. இன்னிலத்தில் நீர்க்கட்டு மலபேதங் கள் இருந்திடுகி லிதைசெய்யி லுண்ணத்தீரும், கன்னலமொழி யுமை யாள்தான் சொன்னநேர்மை - காசினியில் வயித்தியத்தைக் கண்டு பாரே. 291

காந்தச்செந்தூரம்

தாம்பரமுங் காந்தமதைப் பொடியதாக்கிச் - சமன்சேர்த்து வாய் குளிந்த கலையத்தேத்தி. நிம்பமுள்ளபழச்சாறு மெத்தவிட்டு - நீக்கமில் லாச் சில்லிடடுச்சீலைசெய்து. மேம்படநெல் லிருகலத்தில் நடுவேயிட்டு மெத்திட்டுச் சாலுக்குள் நிழலில்வைத்து. போம்படியே மண்டலம்பின் னெடுத்துப்பார்க்க - புடமப்போற் செந்தூரம் பூப்போலாமே. 292

ஆமிகளைப் பொடித்துநன்றாய்ப் பதனஞ்செய்து - அனுப்பான வித
த்தினிலே யீந்தாயானால், போம்வினைக ளற்றுவிடும் வாதருலே - பொல்
லாத குன்மமெட்டும் வயிற்றுநோயும் தீமையறபீஷ மண்ட வாதவீக்கஞ்-
சேருகுடல் வாதமெல்லாம் கடந்துபோகும். மாமுனிவ ரெடுத்துரைசக
செந்தூரத்தை - வழுத்தினார் யாகோபு வைத்தியபாரே. 293

அண்டவாயுவுக்கு

கொடிவேலி முருக்கப்பட்டை முதியார்கூந்தல் - கூறுபலங் கழற்
பருப்பு புங்கின்வித்து - இடுகருங்கொள் வெட்பாலந் தினையைத்தானும்
இருநாழி சூரணித்து யெண்பலங்காக்கி துடித்துமுன் பழையமோர் நாழி
தன்னில் - துரிதமொரு பங்குயிட்டுக் கூழாய்க்காய்ச்சி, அடுத்துநீ யெட்
டுதினங் கொண்டாயானால் - அண்டத்தின் வாய்வுவலி நீங்கிப்போமே.

அண்டவீக்கத்திற்கு பத்து

போமிதற்கு வீக்கம்மேற் பூச்சுக்கேளு - புகழ்நிம்பப் பழச்சாற்றில்
சுக்கையாட்டி, காமியின்கீழ் அண்டத்திற் பூசியேதான் - கனமில்லா
அனல்காட்டு ரெண்டுசாமம். தீமையிலா வலிவீக்கம் வத்திவாடி - திறப்
படுமே முன்பதுபோல் திரும்பிவாட்டு, நாமிதுவே கண்டபடி பொய்
யாதுண்மை - காட்டிலே யெவர்க்குமிதை நவிலொண்ணாதே 295

சேங்கோட்டைத் தைலம்

முத்தினதோர் பால்நிறைந்த சோங்கொட்டை - முனையகற்றி
தூக்குரெண்டு நொருக்கிச்சாலில், எத்தியநீர் கலம்விட்டு நாலிலொன்
றாய் - இறக்கிட்டுக் காய்ச்சியதை வடித்துக்கொண்டு. வத்தவே முன்
போலே காய்ச்சிப்பின்பு - வடியதனைப் பாண்டத்தி லொட்டிநின்ற,
சுத்தியதோர் தைலமெல்லாங் கரண்டியாலே - சுரண்டிடுமுன் கிஷாய
மதிற் கலக்கிச்சேரே. 296

மேதருஷ்டத்திற்கு சேங்கோட்டை லேகியம்.

பாக்கதுபோற் பழுத்தநெல்லிக் காயின்சாறு - படியெட்டுக் கூவிள
த்தின் வேர்தோல்தாமும், தூக்குரெண்டு நறுக்கியிரு மாக்கால்கியாளம்-
சுகமாக ஆம்போது வெல்லந்தானும். நோக்கமுடன் நூறுபலம் கரைத்
துக்கூட்டி - நுணுக்கமாய்ப் பாகுசெய்து காட்டுச்சீரம், காக்கவே சார்
போகம் வாளுழுவை-கருஞ்சீர மோமமஞ்சிரோ சாணிதானே. 297

தானியுடன் திரிகடுகு திரிபலையும்மூன்று தாணியடா தய்யுமந்தக்
கிளங்குதானும், கானகத்தில் புங்கம்பூ வீழிப்பட்டை - காய்ந்தவகை பல
மேழிற் பாதிகூட்டி, ஆனதினிப் பாகுகிப்பட்டை தூக்குஒன்று - அன்
பாகச் சூரணித்துப் பாகிற்றூவி. ஊனமிலா ஆவின்நெய் படிதான்ரெண்டு
உருக்கியிட்டுக் கிளரியதைக் கலையத்தேத்தே. 298

எத்தியிதை நல்லதொரு சுபதினத்தில் - இருநேரம் மண்டலந்தான்
புளிநல்லெண்ணெய், மாத்திவிடு ஆறாத இரணம்மேகம்-வாதமொடு கிர
ந்திசொரி சிரங்குபுண்ணும், ஆத்திவிடு கடிவிஷங்கள் குட்டமோடு ஆறா
த கைக்குத்தல் மேகஊறல், பூத்துடனே தடித்ததிமிர் வெடித்தபுத்தை-
போக்கிவிக்குந் தளிர்போல்மெய் யாகும்பாரே. 299

உண்ணவொரு மண்டலத்திற் கடிகள்தீரும்-ஊறல்பெரு மேகவித ஊண் கள்புத்து. புண்ணாதுகள் மண்டலமோ ரெண்டில்நீங்கும் - பொய்யாது குட்டங்கள் ரெண்டிலப்பா, திண்ணவிதில் லோகமொடு நாகங்கூட்டித்- தீர்ந்துவிடுஞ் சக்கரமாய்த் தாரஞ்சூதம. நண்ணுகழ பற்பமே கூடிற்று ஞல்-நசலுடம்பு தங்கமபோல் நலமையாமே 300

மூத்திரயெரிவுக்கு கார்பாசிக்கோட்டை லேகியம்.

கார்பாசிக் கொட்டையின்பால் குருணிகொண்டு - கன்னலெனுஞ் சக்கரையுஞ் சேருகூட்டி, நேர்ப்பாக அனலிலிட்டுப் பாகதாக்கி-நெய் நாழி நல்லெண்ணெய் நாழிரெண்டும். சேர்ப்பாக மெழுகுபத மாக்கிக் கொண்டு - தினங்கரண்டி கடுகெண்ணெய் தின்றுயானல், நேர்ப்பாகும் வெகுமூத்திரம் யெரிவுதாகம - தீர்குமென முன்னோர்கள் நிகழ்த்தினாரே.

தாதுநஷ்டிக்குக் கதலிலேகியம்

ரஸ்தாளிப் பழமூவேழ் தோலுபோக்கி - நாட்டினிய சக்கரைசேர் நெய்யும்நாழி. மஸ்தான கசகசா பலமோபத்து - மையாக அரைத்தொன் றாய் மெழுகதாக்கி, சித்தாகக் கருவங்கச் செந்தூரங்கூட்டித் திண்ணவொரு மண்டலந்தான் சலரோகங்கள். வித்தாரத் தாகமொடு யெரிவுதீரும் - மெய்யாக வேயுரைத்தேன் மேதினிக்கே. 302

ஜலரோகத்திற்கு

எருமையிடுஞ் சாணியின்பால் சட்டிதன்னில் - இட்டுவேவாய் வேடு கட்டித் தளிர்ஆவாரை, தரித்ததின்மே விட்டுவதை வேகவைத்துத் - தளிரதனை யரைத்துருட்டிக் காயவைத்து, உரியிலிடும் நல்லெண்ணெய் தன்னிலிட்டு - உண்மைசெப்பு நெருஞ்சிபாக் களவுசேர்த்து, இருவகை யுந் தயிருடனே அரைத்துக்கொள்ளில் - இனியமகா சலரோக மேகுந் தானே. 303

புத்திலுள்ள சோறெடுத்துக் காயப்போட்டுப் - புரவசம்பு சுக்குசமன் பொடியாய்ச்செய்து. சித்தமிரு வேளையுந்தேன் வெண்ணெய்நெய்யில் - நிகழ்த்தவே அமுதப்பா லந்திசந்தி. ஒத்ததிலே அனுப்பானத் துடனே யீந்தால் உடலுக்குள் சலரோக நீர்கள்போகும், வத்தவைக்கு மேகசுரம் விலகிப்போகும் - வழங்கியதோர் நல்மருந்து வழுத்தினேனே. 304

வன்னியிலை யுடனேதா னத்திப்பிஞ்சும் - வகையாக நிழலுலர்த்திச் சூரணித்து, நன்னயமா பெருமைப்பால் தன்னிற்போட -நலமான பால துவந் தோய்ந்துபோகும், சொன்னதிதை நல்லெண்ணெய் தன்னிற் சேர்த்து - சுகமாக மூவிரண்டு நாட்தான்கொள்ள, முன்னுரைத்த நீர ழிவு சலரோகங்கள் - முழுதுமே போகுமென்று மொழிந்தவாறே. 305

கோவைகந்தம் பாலுடனே கொண்டாயானல் - குடிபோகுஞ் சல ரோகம் நிம்பச்சாற்றில், பூவில்பெரும் நல்லெண்ணெய் கலந்து கொள்ளில் போக்கிவைக்கும் நீரழிவைப் புகலக்கேளு ஆவினுட பால்குருணி யிடை யிற்காசு-அபினிட்டுக் குழம்பாக்கி யவ்வீராவி. பாவினைசெய் தளந்துழக்கு த்தின்றுயானல் - பறக்குமகா சலரோகம் பண்பதாமே. 306

காரீயப் பற்பம்

சுத்தித்த காரீயம் பலமும்ரெண்டு துய்யதிரு நீரடியு மதின்மேலிட்டு, மத்தித்த சிறுகீரை வேரைக்கொண்டு-வருத்திடமே காரீயம பற்பமாகும், ஒத்திட்ட கடல்ராஞ்சி ஆவாரமபட்டை - உலர்த்திடித்து மூன்றுவகை சம னுய்க்கொண்டு, சித்திதத் தயிர்பதக்கு பாண்டத்திட்டுச் - சீலைகொண்டு வேடுகட்டிச் செப்பக்கேளே. 307

செப்பக்கேள் ஆவாரைத் துளிரைத்தானும் - செம்மிட்டு மேற்பரப்பி மருந்தைவைத்து அப்பதின்மேற் சீலையிட்டுச் சட்டிமூடி - அனலிலிட்டு யிருசாம மெரித்துவாங்கி. ஒப்பகமா மருந்திலையு மரைத்துஉண்டை - உலர்த்தியதைத் தயிரிலிட மதுமேகங்கள். சொப்பெனவே நீரெரிவு தாக ந்தீரும் - குணமாகும் நீரழிவு கொடுத்துப்பாரே. 308

சுத்தமதைக் காரியத்தோ டிறதாக்கிச் சுதாகமத்து மூள்ளுலகு கருவே ல்வேம்பு, ஓதுதியம் பிசின்கிராம்பு குரோசாணியோடு- ஓமமலலி சாதிக் காய் சிறுநாகப்பூ, சாதியிலை கசகசா யேலத்தோடு - சடமஞ்சி மரமஞ்சள் கடல்ராஞ்சியும், சீதமலர் கேசகமு மிவைகள்வாங்கித்-திரிபலையும் வகை க்குஅரைப் பலமுங்கூட்டே. 309

கூட்டுசம னுவாரை வித்தின்சூர்ணம் - குரைத்து அத்தி மரத்தின் வேர் நீரைவாங்கி, ஆட்டியதைக் கழல்நேரா யுண்டைசெய்து அனுப்பா னந் தயிர்த்தனி லுண்டாயானல், நாட்டுகின்ற நீரழிவு அங்கதாகம் நாவ ரட்சி தாகமொடு மதுமேகங்கள், ஓட்டிவிடும் இம்மருந்தை யெடுக்கும் போதே உண்டவுடன் சுகமாக யிருக்குந்தானே. 310

நெருஞ்சகத்தி நாயுருவி வெல்வேலாத்தி நீர்முள்ளி ஆவாரை வாகை யோடு, கருங்காலி வகைக்குவிரை பலமும்நாலு - கடலுராஞ்சி வெவ் வேலும் நாவற்பட்டை, திரிபலையும் முள்ளுலகும் பிசின்ஆலத்தி - சேர் ந்தமா தளம்பிஞ்சு மூன்றுமாகும், கருத்தநிலப் பனைக்கிழங்கு சேத்தாங் கொட்டை கருமத்தங் காயரிசிப் பலமும்நான்கே 311

நாங்காகுஞ் சாக்குகளை வருதுக்கூட்டி நய்யயிடி சூரணமும் படியா ம்ரெண்டில், பாங்கான மூன்தயிலம் படியுமொன்று பசைத்தண் ணீர் படியுங் கலந்துகொண்டு, நீங்காமற் சூரணத்திற் கிளரிவிட்டு நிகழாமற் பிசரியே யெழுகதாக்கு, வாங்காமல் தோண்டிதனில் மருந்தையிட்டு வா ய்க்குநல்ல சீலைகட்டி வழுத்தக்கேளே. 312

வழுத்தக்கேள் வாயகண்ட சட்டிதன்னில் வாருயிரு படிநீரை யதி லேவிட்டு, அழுத்திந்தய மருந்திட்டுத் தோண்டிதன்னை அப்புதனிற் படாமல்குப் புத்துமூடி. குழுத்தியிடு சீலைசெய்தா வாரைதன்னைக் கொண் டுவந்து பச்சையா யெரித்துப்பாரு, உழத்தியநீர் வத்தியபின் னெடுத்து த்தி உற்பணமா யனுப்பானத் துடனேயீயே. 313

ஏயவே குணமாகுஞ் சலரோகங்கள் எடுக்குகின்ற தாகங்கள் தீர
வேணடி. தீயஅகி மதுமேலம் வில்வமவெட்டிச் சீரகமும் சிறுகீரை குரு
ந்திவேரொடு சோமுள்ள கதலிவெல்லம் நல்லகாகச சிறந்தகெந்தம் பனை
வெல்லம்புளிவெங்காயம், நேயமா யிடித்ததனைத் துணியிற்கட்டி நேரா
கப் பாண்டங் ரிட்டுஉண்ணே. 314

நன்றினிது ஆவாரை காய்ந்தவித்து-நலமாகச் சூரணித்து வெடுத்து
வைத்து, குன்றுங்ரி பலைபாக்கு அரைப்பலத்தைக்-குடிக்தயில மாயிரக்கி
ஊசிக்காக்கும், ஒன்றுபலந் தான்சேர்த்துச் சூர்ணம்சாத்து ஒருகலசந்
தனிலிட்டுப் பிசைந்துகொண்டு, அன்றுமே மூன்றுப்படி நீரைவிட்டு-அட
வாகக் கவசமது செய்யக்கேளே. 315

ஆக்கவே கலசவாய் தீப்படாமல் - அந்திரத்தின் மேற்சட்டி கவிழ்
த்துமூடி, வாக்கினிய சீலமன் நாலுசெய்து - வைத்துநீர் சுவரவற்ற
யெரித்துவாங்கி. பாக்களவு தயிரிலிடச் சலரோகங்கள் - பறக்குமே
உழலைக்கு நெற்பொரியும். தாக்கதிலே கதலிபழம் பிட்டித்திண்ண -
தாகமுடன் உழலையுடல் தன்மையாமே. 316

பஞ்சலோக செந்தூரமாத்திரை.

வங்கம்அயம் அப்பிரகங் காந்தம்நாகம் - வகைக்குஒரு பலமாகுஞ்
செந்தூரங்கள். பங்கைந்தும் நேராக உருக்கச்சேர்த்துப்-பருங்ககலி
கந்தம்நீர் விட்டுஆட்டி, புங்குமணி போலுருட்டி அனுப்பானத்திய -
போகுமகா சலரோகம் மேகவாய்வு, தங்கிபிடா தகலுமென முன்
னோர்சொன்னார் - சாஸ்திரத்தின் படியுரைத்தேன் சார்ந்துபாரே. 317

திரிவங்கமாத்திரை.

காந்தமொன்று வங்கம்ரெண்டு அப்ரேகம்மூன்று-கலசத்தில் நாலுநி
ம்பப் பிசினுமைந்து. சாந்துபட நிம்பயிலைச் சாற்றாலாட்டித் - தகுமில
ந்தை விரையளவு திரட்டிக்கொண்டு, சேர்ந்தவகை அனுப்பானத துட
னேயீய- தீர்ந்துவிடும் கிரிச்சமது மேகமூவேழ். தீர்ந்துவிடும் பொய்யாது
மெய்யாமுண்மை-செப்பினார் யாகோபு திறமைதானே. 318

செக்கிலிட்ட தேங்காய்நெய் படிதானெட்டில் -சிறுகீரை நெருஞ்சிக
ள்ளி முசுமுசுக்கைவேரும். தக்கிடையாம் வகைக்குரெண்டு பலமேதூ
க்கிச்-சந்தனம்போ லரைத்துநெய்யில் கலந்துநீயும். பக்குவத்தி லெரித்
திரக்கி வைத்துக்கொண்டு - பருகஒரு மண்டலந்தான் இருச்சைநாலும்,
சுக்குலத்தின் சத்தியிட்ட மேகமப்பா - சுரோணிதங்க ளிவைநீக்கிச் சுக
மாந்தானே. 319

மந்தாரகாசத்துக்கு.

தொந்தமிந்த மந்தார காசத்துக்குச்- சூக்ஷமாய் மருந்தொன்றுசொல்
லக்கேளு, அந்திகுடா மருந்துகா சிடையுமூன்று-அரைத்தபொடி கதலி
யுட பழத்திலூட்டி, மூந்திகொடுத் துண்டபின்பு மோரைக்கூட்டு-மோசு
மில்லை வாந்திபண்ணு மடுத்துஅய்யம், சிந்தியபின் பத்தியமோ மோரு
ஞ்சோறும்-செலுத்திவிட மூன்றுநாள் திறமைதானே. 320

வணமிருந்த மூலிகையிற் கடைச்சரக்கு - வாதபித்தம் அய்யமதிற் சேர்க்கையான, இனமறிந்து கூட்டியிதை யிடித்துச்சாலில் - இட்டுநீர் விட்டருந்த சூட்சங்கேளு. அனல்பிறந்து கொதிப்பெடுத்துப் பொங்கி நிற்கும்-அதுபதமென் றறிந்துமேல் வாயைமூடி, கனலிலிட்டுப் பொங் காமல் மெதுவாய்ச்சுட்டை-காட்டிவடி திராவகமுங் கனமதாமே. 321

தண்ணீர்மிட்டான் எலுமிச்சம் பழத்தின்சாறு - தனித்தனியே உழக்குஅதி மதுரம்யேலம், எண்ணஒரு காசியிடையு மரைத்துக்கொண்டு- இசுற்குநேர் சர்க்கரையுங் கலந்துஒன்றாய் புண்ணியஞ்சேர் பரப்பிர்மந் தன்னைப்போற்றிப்-போதரவாய்ப் போதகத்தை மனதிருத்தி, உண்ணிடவே மலசலமும் நீங்கிவாதம்-ஓடுமென்றே யாகோபு உரைத்திட்டாரே.

கடுவிடத்தைக் கம்பிவிட்டு உலாவிநின்ற - காலாறுபாவையது சதம் பிடித்துப். படருகின்ற யிர்பூரல் கூடவிட்டும் - பாங்குபெறக் கல்வத்திலரைத்துநன்றாய். உடலுன்ற நடுக்கல்சுர முறையிட்டாலும் - ஓடியொழித் தோங்கிவிடு மென்றுமுன்னோர், திடமுடனே யிம்மொழியை யாகோப்சொன்னார் - திரமதனைத் தெளிவதனாற் றேர்ந்துகொள்ளே. 323

அரையாப்புக் கட்டிக்கு

வீரகெந்தி சுமனிறுத்துப் பொடியதாக்கி - மெதுவனலி லுருக்கியதை ஆரவாங்கி, நாரியர்தன் பாலினு லாட்டிக்கொண்டு - நடுவரையில் நற்பான கட்டிதனில், சேரயிதைப் பூசியிடு யிருநேரந்தான் - செனித்தயிடந் தெரியாமல் கரைந்துபோகும் பாரிலுள்ள கட்டியதற் கெல்லாமாகும் - பரிச்சைபார் நிசமாகப் பலிக்குந்தானே. 324

பதினெட்டுக்குட்டத்திற்கு.

எருகின்ற அளிஞ்சிவிரை தோடுபோக்கி - இக்கிடைக்குப் பூரமதை யியல்பாய்ச்சேர்த்து. ஊருசுத்திப் பாலைச்சேர்த் தரைத்துக்கொண்டு - உறுதிபெற அனலில்மெள்ள வருத்துப்பின்பு, கூரியரை யிலவம்விரைப் பிரமாணந்தான் - கொண்டிடவு மதிற்றயில மாகாதென்று, பாரிலே குஷ்டமது பத்துயெட்டுப் - பதியைவிட்டுப் போகுமென்று பகர்ந்தார் பாரே. 325

இரங்களிஞ்சி வேர்த்தோலைப் பொடியாய்ச்சீவி - இனிதான கதிரவன்முன் காயவைத்து, நிரமதுகுன் றுமலேமரன் கொம்புதன்னை - நிறையாகச் சேர்த்தரைக்கா சிடையவ்வீதம், உரம்படவே வெண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டால் - ஓதரிய திமிர்குட்டம் முதலாய்த்தீரும், பரங்கொடுக்கு மதின்தயில மகாநோய்தானும் - பரமாகத் தீருமென்று வழுத்தினரே. 326

தாளகச் செந்தூரம்.

ஆனைக்கால் மூலிகையை யரைத்துத்தாரம் - அதின்மேலே ரெட்டியிடு அடுத்துக்கேளு, கோனமாய்த் தேங்காயை உடைத்துள்ள குணமாகச் சுரண்டியிட்டு அதற்குள்வைத்து வானதுவம் மூடிரெண்டும் பொருந்தப்பார்த்து - வடிவான புடம்லெகுவாம் அரிதாரந்தான், தானதுவுஞ் செந்தூர மாகும்பாரு - தானருந்தச் சுரகாச சமயமும்போமே. 327

தாளக பற்பம்.

மடந்தைதனைச் சுத்திசெய்து சினம்ரெட்டி - மதிபோலே யூதியெடு சுண்ணமாகும், குடங்கையினு லதைக்கருவி லரைத்துக்கொண்டு - கோதையந்த வாள்மடந்தை மேலேமூடி, திடம்படவே வெய்யோனிற் காயவைத்துச் - சிறுபுடமாய்ப் போட்டெடுக்கப் பற்பமாகும், உடம்படவே உண்டுவிடு பணமதாக - உற்றுநின்ற காசசய மோடிப்போமே. 328

நீரழிவுக்கு

காரீய மேயிருக்க ரெகுராமர்தான் - கமலதிரு ஜானகியைக் கண்டுகொள்ள, வாருதியை யடக்கமிகு வருத்தஞ்செய்து - வழுத்தியபின்னடியபொருள் வால்மீகத்தில், சோருதனைக் கலந்தெடுத்துத் தூவிநீறு சுவரிவற்றித் தென்கடலுக் தூர்வதாகும், நீரழிவுக் கிதையிடவும் நிமைக்குமுன்னே - நிருத்துமென்று முன்னோர்கள் நிசஞ்சொன்னாரே. 329

தேகபுஷ்டி லேகியம்.

மேனியிலே பூக்கொன்றை கையான்பாதிரி - மிக்கயெடு நால்சரக்குமிடையேசேர்த்து, வானிலுயர் கதிரவன்முன் காயவைத்து - வடியிடித்துச் சர்க்கரைநெய் சேர்த்துக்கிண்டி. தேனதனில் மண்டலமூ விரலின்வீதஞ் - செலுத்திடவும் நாள்தோறும்புத்தியுண்டாம், நானிலத்தில் தேகமது பொன்போலாகும் - நலமான தேகயயம் நாடுந்தானே. 330

அயச்செந்தூரம்

உல்லாச மாயிரும்பை நய்யத்தட்டி - உறுதியுட னதைமடக்கிக் குகையிலிட்டு, சல்லாப மானஉலை தன்னில்வைத்துத் - தனைச்சிவக்க வூதிநிறந் தன்னைப்பார்த்து, மெல்லாக நாறும்பூ யிடையேதாக்கு - மிதமான மயில்நிறமா யுருகும்பாரு. நல்லாக அதையெடுத்துக் கல்வமிட்டு நாடியே யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. 331

நாடியே பொற்றலையின் சாற்றினாலே நலம்பெறவே அரைத்து கதிர் காயவைத்து. மூடிபுட மாற்றிடச்செந் தூரமாகும் - முறுதிபெறப் பணவிடைமண் டலமேகொள்ள, கூடியே நரம்பிறுகும் விந்துகட்டும் - குணமாக வாதமெல்லாங் குடிவிட்டோடும், தேடியே சூரியன்முன் னிருளைப்போலே தீர்ந்துவிட யாகோபு திறஞ்சொன்னாரே. 332

கெந்திசுத்தி

நாறும்பூ தனையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு நாடியரை யெலுமிச்சம் பழச்சாற்றாலே, கூறுபட அரைத்துவர்த்திக் கரண்டியிட்டுக் குணமாகக் கரிநெரிப்பி லுருக்கிப்பாலில், வேறுபடச் சாய்த்திடவே நாலுரெண்டு விதமாக அரைத்துருக்கிச் சாய்க்கயெண்ணெய், ஊறுவிட்டுக் குடிபோகு மென்றுசொன்னார் ஊக்கமா யாகோபு உலகிற்றானே. 333

வெள்ளிசுத்தி.

துய்யானங் களஞ்சிரெண்டு காரிரெண்டு துப்பரவா யுருக்கியே ஊதநன்றாம், மெய்யாகச் சீறலற்றுத் துய்யானாகும் மேன்மைபெறத் தகடடித்து யிடையேபூவை. நய்யவே அன்னமிட்டு அரைத்துப்பூசி நலமாக அந்திடைக்குப் புடத்தைப்போடு. வையகத்தி லிப்படியே புடமைந்தானால் வகையாகக் கரியாகும் வகையைக்கேளே. 334

வர்ணவெள்ளி.

கரியெடுத்துக் காரினே ரிடையாய்க்கூட்டிக் கணக்காக உருக்கூது ரசிதமாகும், பரிபோலே ஓட்டிவிட்டுப் பழுக்கச்சுட்டால் பாகமாய்ப் பொன்போலே பழுக்கும்நேர்மை, விரிவான யிந்தவெள்ளி நலமதாகும் வேதைக்கும் புடத்துக்கும் நிலைக்குமென்று, சரியாக யாகோபு தானுஞ் சொன்னூர் சத்தியமா யிந்தமுறை தாக்கிப்பாரே. 335

ரசமெழுகு.

அருகுருணி நீர்விட்டு நிம்பமூலி அரிந்துமே பாண்டத்தி விட்டுநீரை, இருபடியாய்க் காய்சசியதை யிருத்துக்கொண்டு இன்பமாய் அரன்பீசம் பலமுமிட்டு, குருகயெரி விளக்குப்போல் குளம்பதாக்கிக் கொட்டியே கல்வமிட்டுச் சாமமாட்டி, பருகயெடு மெழுகாகும் பணமேயிட்டால் பறக்குமே வாதமெல்லாம் பண்பாய்த்தானே. 336

ரசம்வீரடங்க.

புக்கவே தென்னம்பூம் பாளைக்குள்ளே பூவுருவி யுடன்மிளகு தாறுங்கூட்டி, மிக்கபடி பாணியிட்டு வெட்டொன்றுக்கி மிக்கபசு வெண்ணெய்யிலே யருந்துமூன்று, நக்கனுட விருந்துண்ட வீரடங்கும் நலமாகுஞ் சடத்தினுட யெரிவுபோகும், பக்கமுள்ள நீர்க்கட்டுச் சாடிப்போகும் பதிவான யாகோபு பாலித்தாரே. 337

இளம்பிள்ளைவாதத்திற்தளண்ணெய்.

குமரகுரு பரனேறும் பட்சிதன்னைக் கொண்டுவந்து சிகைபிடுங்கிக் குடலைப்போக்கி, அமரவே உரலிலிட்டுப் பரங்கிப்பட்டை அடவான சேரளைக்கால் உள்ளிநேரே, சிமரயிடு காயமது களஞ்சிநாலு சேர்த்திடித்துப் பாண்டமதி விட்டுப்பாணி, நமரயிடு வெட்டொன்றுய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு நலமாக வடிகட்டிச் சட்டியூத்தே. 338

ஊத்தியே நிம்பெண்ணெய் படிதான்வாரு உறுதிபெறத் தீயதனை விளக்குப்போலே, பாத்துமே யெரித்திடுநீ திரியைத்தோய்த்துப் பதமாகக் கொளுத்திடவே பற்றிற்றுனல், காத்திசையு மெண்ணெய்பத மாகும்பாரு நலமாகு மெண்ணெய்யைத்தான்கரண்டிவீதம், சேர்த்துஉண்ண யிளம்பிள்ளை வாதந்தன்னைச் சிதைத்துவிடும் முடக்குவா தங்கள்போமே.

சுரசன்னிக்கு.

குமரனுட மனைவியைத்தான் மூலம்வாங்கிக் குணமாக அந்திடைக்குச் சித்ரமூலம், நமரவே சேர்த்திடித்துப் பிட்டுவைத்து நலமாக உண்டிடவே யெட்டுநாளில், தமரகமும் பெருமூச்சு காசம்நீங்கும் தக்கவே சுரவாய்வு தன்மையாகும், நமரசன்னி தாகமொடு நாடாதோடும் நாட்டோர்க்கு யாகோபு நலஞ்சொன்னூரே. 340

தவளநிற எலுமிச்சம் பழத்தைவாங்கித் தாக்காக சாறுதா னெடுத்துக்கொண்டு, கவனமா யொருகரண்டி யெடுத்துமேதான் கணையினுட தயிலமிடை தானேசேர்த்துப், பவளமா யிதைக்குடிக்க ஆறுநாளும் பதிவான நீர்ச்சுருக்கு வெள்ளைவீழ்தல், குவளநிறப் பிரமேகம் போகுமென்று கூறினூர் யாகோபு குணமிதாமே, 341

சன்னிவாய்வுக்கு.

கரைகண்டன் கருப்பியது யிடையேசேர்த்து கனிந்துருக்கிக் கல்வத்தி லுடைத்துநன்ருய், நரைகொண்ட நாத்தமது முக்காலிட்டு நாடியே பண்ணையது அரைக்கால்வீரம், திரைகண்டு பாணியையும் விட்டேதானும் திறமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு. துரைகொண்டு பணவிடைதா னுள்ளேகொள்ளு சுகசன்னி வாயுவொடு நோயகள்போமே. 342

சிவனர்வேர்புத் தயிலம்.

தக்கசிவன் மூலியிடை பாங்கிப்பட்டை - தாக்கியிது நேர்படவாலுளுவைகூட்டி, மிக்கயிதை ரவியிலிட்டு உலாவைத்து - விதமான கலசத்திலடைத்துமூடி, பக்கமுடன் குளித்தயிலம் வாங்கிநன்ருய் - பாகமுடன் கரண்டியள ராகவண்ண, நக்கவே கடிகளது குஷ்டம்போகும் - நலமாகும் வண்டுகெடி தீருந்தானே. 343

துருசுச்சுண்ணம்.

உல்லாச மாய்க்கண்டர் பலமெடுத்து உறுதிபடச் சட்டிதனிற் கிளிஞ்சிற்சுண்ணம், நல்லாகப் படிரெண்டு யிட்டமுக்கி - நலமாகக் கண்டரைத்தா னடுவில்வைத்து, சொல்லாக வதின்மேலே கிளிஞ்சிநீற்றைச்-சுகமாகக் கொட்டியே அடுப்பில்வைத்து. நல்லாகச் சாமமரெண்டு யெரித்துப்பாரு . நலமாகச சுண்ணமிது நாட்டுள்ளோரே. 344

வங்கச் சேந்தூரம்.

எரித்துயெடு துரிசதுதான் சுண்ணமாகும் -இதமான காரீயம் பலமும் நாலு, கருத்திலுயர் அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டுக் - கருணைபெறக் கரிநெருப்பி லுருக்கிமேலே, வருத்துவிடு வெடியுப்புப் பலமும்ரெண்டு - வண்மைபெற அதின்மேலே போட்டுக்கிண்டு, பெருத்ததொரு குங்குமத்தின் நிறமேயாகும் - பேசரிய வங்கத்தின் பெருமைகேளே, 345

வங்கக் கிழங்கு.

பெருமையாய்ப் பலம்நாலு கல்வததிட்டுப் - பிலமாக அன்னமிட்டு வில்லைதன்னை, அருமையாய்க் கதிரவன்முன் காயவைத்து-அருள்பெருகும் மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம்,கருநீல கண்டரது யிடையேசேர்த்து கருவான அன்னமிட்டு அரைத்தெடுத்து, அருமைபெற தாரத்திற் கங்கியிட்டு அடவாக ரவியில்வைத்துக் காயவையே, 346

கல்லுப்புப் பழம்சிறுத்துக் கல்வத்திட்டுக் காரணமாய்க் கிளிஞ்சிசுண்ண மிடையேபோட்டு, நல்லுளமாய் அரைத்திடுநீ மேனிநீரால் நலம்பெறவே முன்னுண்டை மேலேகட்டி, செல்லொத்த கதிரவன்முன் காயவைத்து செழிப்பாகப் பிரிதியையுங் கவசங்கட்டி, சொல்லொத்த புடம்போட்டு மண்ணைநீக்கு சுயமாக உள்மருந்து களங்கமாமே. 347

நல்லாக யிப்படிக்குப் புடமும்மூன்று நாடியெடு ரவியுருக்கி யிடையேதாக்கு, சொல்லுமது பொடியாக்கி பயனம்போலாம் சொகுசாக யெடுத்துநிறு நாவிலொன்று. சொலலுமதை உருக்கியெடு கருப்பிகூட்டிக் கோதையர்பால் விட்டரைததுப் புடமூன்றிட்டு, வெல்லுமது குருவாகும் யெடுத்துப்பூச விருமபியிதையாகோபு விளம்பினரே, 348

அடுத்துநின்ற மதிநாலு யிட்டுருக்கி அகமகிழக் குருரெண்டு கரியில் வைத்து, நடுத்தரத்தி லுருக்கியெடு கருப்பதாகும் நலமிதுதானதையூத எமம்போலாம், கடுகளவு யேமமதை விட்டுருக்கக் கனகமதை அடித்து புடமூன்றில்தங்கம், படுத்திடமா யிரங்கிரெண் டிடைதானிரடுகும் யாலித்தார் யாகோபு பழக்கத்தாலே. 349

அயச்செப்பு

உறவுடைய வாதிக்கு இப்பாகத்தை உண்மைசொல்லி நூல்கொடுத்து உறுதிகாட்டு, திறமுடைய சிந்தனையாய் நேசமாகும் சிலரிடத்திற் பேசார்கள் ஞானந்தன்னை, குறவனைப்போல் பார்த்துமே செய்கைபாரு குடிலமது செய்யாமல் குருவைச்சொல்லு, திறமில்லா வாதிக்குக் குரு சொல்லாதே செப்பினர் யாகோபு திறமிதாமே. 350

இரும்பையிட்டுச் செம்பையெடு மதியிற்றாக்கு இனிதாகப் புடமிறக்கும் யேங்கமாட்டார், நரும்பிலுள்ள யெண்ணெய்தன்னை வாங்கச்செம்பு நலமாகப் பழுத்துவிடும் நயமதாகும், துரும்புயிடத் தூணுகும் தொந்தமாகும் துயர்ந்துமே வாதங்கள் துலங்கிநிற்கும். குரங்கைவிட்ட மனக் குரங்கை யிருத்திக்கும்பி குணமுடனே யாகோபு கூறினரே: 351

நெடியோனின் விந்துசத்தி திரிபலாதி நேராகத் தந்திவிரை திரிநேரிட்டு, படியாகப் பாணிபடி அரைநாளொன்று பயறளவு செய்துயிஞ்சிச் சாறிலுண்ண- குடிபோகும் வியாதியுடன் வாதபித்தம் குணமாகுந் துளசிதன்னில் சுரமெல்லாம்போம், முடியதனில் கங்கையைத்தான் தரித்தயீசன் முனிந்துயென்மே லாசைகொண்டு மொழிந்தவாறே. 352

காரியசுத்தி

கிராவணமும் பலம்நாலு கரண்டியிட்டுக் கேள்குமரிச் சோறுதன்னைப் பிழியத்தண்ணீர், சிரவணமா யுருக்கியெட்டுத் தரமூமூத்து சிடங்கிக் கசடற்றுத் திடமேயாகும் முரவரியத் துருத்திரெண்டு உலையிலிட்டு முடிவுபெறக் கடினஅனல் தண்ணிலிட்டு, துரவளமா யுருக்கியே விடவுஞ்சொன்னர் சுத்தியாம் யாகோபு சொன்னவாறே. 353

சுத்தித்த காரியம் நய்யத்தட்டி சுழற்றியரை அன்னத்திற் சாமம்நாலு புத்தியாய் வெய்யோனிற் காயவைத்துப் போட்டிடுநீ புடந்தசத்தில் முருக்கம்பூவாம், நித்தியமாய் மதுவிலிடு கடலையாக நேரான பிரமேகம் வெட்டைகுஷ்டம், சித்தியா யேகுமென்று யாகோபுசொன்னர் சீர்பெறவே பண்டிதத்தில் செயலிதாமே. 354

அழுக்கற்றுங் கற்சுண்ணம் நேராயிட்டு அதையளந்து சட்டியிட்டு பாணிரெட்டி, விழுக்கருத்த ஞானிசினை பத்துமேதான் விட்டுநீ கொதிக்கவைக்க யெண்ணெய்கக்கும், நழுக்கபெடு கல்வமிட்டு அரைக்கனுது நற்கடுமை சுண்ணமதாம்முன் வங்கம்நேரே, இழுத்து அரை வில்லைதட்டி ஊதச்சுண்ணம் இதமாக யாகோபு யினஞ்சொன்னரே. 355

தாளகச் செந்தூரம்.

சுன்னமிடை மடலரியைச் சேர்த்துக்கல்வம் சுயமான அன்னமிட்டு
அரைத்துமூன்று, சொன்னபடி புடமிடுநீ சிகப்புமாகும் சுகமாம்நெய்
தேனிலிடு காசமேகும்,மின்னிலுட காசம்போம் மேகம்போகும்மிகுவெகு
ட்டை சலமேகம் விடுபட்டேகும், தன்னகரிற் போகுமென்று யாகோப்
சொன்னார் சரியான பாகமிது கண்டுகொள்ளே. 356

பேர்ஜன மாத்திரை

நாத்தமெடு நாரியிடு யிரதங்காரம் நல்மிளகு வகைகொன்று கல்வ
மிட்டு, போத்தியரை நாரியர்பால் மணிபோற்செய்து புகலரிய யிஞ்சி
பிழிந்துண்டையொன்று. எத்தியிடு சுரங்களெல்லாங் குடிவிட்டோடும்
இதங்கெட்ட பிணியகலும் குடிமெயில்லை, நாற்றிசையில் கெருடன்கண்ட
சர்ப்பம்போல நாடாம லோடுமென்று நவின்றிட்டாரே. 357

புலிச்சாணி மேதகமு மூன்றுதூக்கு புகட்டியேமுன் புகைநீரை விட்
டிடித்து, வலியவிடு வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கி வடிகரண்டி நெய்யி
விட்டு அந்திசந்தி, கெலியாகும் வயிற்றுவலி செரியாமாந்தம், கேள்மபா
ருமல் சத்திகுன்மம் குடிவிட்டோடும், மெலியாகு மிரவிகண்ட யிருளைப்
போலே மேகுமென்று யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 358

பாண்டு காமாலைக்கு.

ஓரிலைத்தா மரைசேரு கதிரிலிட்டு உலர்த்தியே யிடித்துபொடி யா
க்கிவைத்து, சாரிபிதை மூவிரற்றுளெடுத்துக்கொண்டு சரிபிடையா ஆவி
னெய்யில் குளைத்துஉண்ண, பாரிலிரு மண்டலமே கொண்டாயானால் பக
ர்ந்தபித்தப் பாண்டுகா மாலைசோகை. ஊரிலில்லா தோடுமென்று யா
கோப்சொன்னார் உண்மையாய் மானிடர்க ளறியத்தானே. 359

பெருவயிறுக்கு

கிழவியென்ற முருங்கைத்தோல் பொடியதாக்கிக் கிரகணித்துக் கா
யமெட்டி லொன்றுசேர்த்து, பழயபடி பொடித்துரவி காயவைத்து பதி
வான வெருகடிதூள் கொண்டுபாரு. வளமான வாதம்பெரு வயிறுசோ
கை வதைக்கின்ற சூலைபிணி மாண்டுபோகும், இளவயதில் வந்தபிணி
தீருமென்று இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. 360

வேதைக்குரு.

கருவையெடு வெடியிடைசேர் கரண்டியிட்டு கணக்காக அனல்தனி
லே உருகிக்கட்டும், திருகவது வங்கமதிற் சேர்ந்துபோகும் திடமு
டனே நாகமது கட்டிப்போகும், பருகவே துருசதுவுஞ் சுண்ணமாகு
படுமுன்னே சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும், முருகவிழுங் குழலாள்தன்
பாலைக்கூட்டு முடியுமது வேதைக்குக் குருசொன்னாரே. 361

சவுக்காரம்எண்ணெய்கழற்ற.

திங்கள்தனி லுற்பவிதத உப்புநீரை செயமாக முரிக்கவது பாணியா
கும், உங்களுட வாலைதனில் வைத்துமூடி உறுதியா யெரியிடவே நல்ல
தண்ணீர், பங்கமது வாராமல் சவுக்காரத்தைப் பாய்ச்சியே யிந்நீரை விட்
டுக்காய்ச்ச, மங்களமாம் எண்ணெயது நீங்கும்நேர்மை மதியாக யா
கோபு வகைசொன்னாரே. 362

துருசுசூரு.

பொட்டலையும் பலம்நாலு கரண்டியிட்டுப் புதுமைபட யெரியிடுநீ
உருகிநிற்கும், இட்டமுடன் துருசுகாற் பலம்நிறுத்து இதையமுழுத்திச்
சாமமொன்று மெதுவாகத்தான், கட்டலையாய்ச் சிறுகயெரி துருசுதன்
னைக் கருதியெடு நீறியது சுண்ணம்போலாம். துட்டரிடம் பேசாதே
யாகோப்சொன்னார் துடியான பாதையிது தோய்ந்துபாரே. 363

கல்ச்சுண்ணம் படிரெண்டு அழந்துவிட்டுக் கருதரிய பூநீரு படியுமா
கும், சொல்ப்படிக்குக் கலந்துபுதுச் சட்டியிட்டு சட்டதொரு நீலனைத்தா
ணதற்குள்வைத்து, நல்ப்பொடியை யமுழ்த்தியெரி சாயம்ஒன்று நலமாக
யிரக்கியெடு காரமேறும், சொல்தவறு தெடுத்துசிவ பூசைசெய்யச் சுக
மென்று யாகோபு துரைசொன்னாரே. 364

அடுத்துகுரு யிடைசேரு சூதந்தன்னை அருள்பெருகப் புகைநீரை
யரைத்துச்சாமம், கொடுத்தபின்பு சவ்வீர மரைக்கால்போட்டு குரிபச்
சைக் கற்பூர மவ்விடையேபோடு, தடுத்துநீ புகைநீரை விட்டரைத்துத்
தனையெடுத்து வில்லைகட்டிக் காயப்போடு. கடுத்துயிதை அஞ்சுதரம் புட
த்தைப்போட கருத்தாக யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 365

போட்டதனை யெடுத்துகல்வந் தன்னிலிட்டுப் புலன்படவேகன்னித
னப் பாலையிட்டு, நீட்டதனை யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து நேராகக்
காய்ந்தபின்பு நினைவாய்க்காட்ட, வாட்டமுடன் காய்ந்தபின்பு புடத்தை
ப்போடு வகையுடனே ரவியுருக்கி வளமாம்நேரே, கோட்டெனவே
கொடுத்துவிடு நொருங்குமென்று கூறினார் யாகோபு குணமாய்த்தானே.

நல்லாக உடைத்துசெம்பு கல்வத்திட்டு நாடியே குப்பியிடு நாலத்தொ
ன்று, மல்லாக அன்னமிட்டு அரைத்துவில்லை மதிபெருகக் கெஜபுடத்
தில் யிறுகும்பாரு, வெல்லவே மதிநாலு ரெண்டுநாக்கு விதியாக ஊதி
யெடு பொன்போலாகும். சொல்லாதே யித்தொழிலை யென்றுசொன்
னார் சுருதிமுறை யாகயா கோபுதானே. 367

பொன்னான மட்டமாம் பொன்னையிட்டு போகாமல் தானுருக்கிப்
புடத்தைப்போடு, என்னாளு மிரங்குமது பொய்போகாது இருப்பிடத்தி
லிருந்துகொண்டு செலவுசெய்ய, சொன்னபடி யித்தொழிலைத் தொடர்ந்
துபாரு சுருதிதனை யாராய்ந்து திட்டமாக, உன்னிதமாய்ப் பாகமதை
யாகோப்சொன்னார் உறுதிதனை யாராய்ந்தா லுண்மையாமே. 368

செம்புசுத்தி.

செம்புருக்கிக் கெந்திரச மிடையேதாக்குச் சீர்பெறவே சத்தாகும்
பழச்சார்தன்னில், நம்பியே அரைத்தரைத்துப் புடமுமூன்று நாடியிடு
யெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு, தம்பமற வாய்வுதனைக் காலேயிட்டு தட
வியரைப் பழச்சாறு சாமமாட்டு, உம்பர்கோன் ரவியிலிட்டுக் காயப்போடு
உறுதியா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 369

சூரியன்முன் காயவைத்துப் புடமுமிட்டுச் சுருதிபெற வெண்காரப் பொரியுமிட்டு, வாரிகுகை தன்னிலிட்டு உருக்கிப்பார்க்க வகையான செம்பாகும் மதியிற்பத்து; பாரிலதை யொன்றிடவே மாற்றுஆறு பதிவான குருமுனிதான் சொன்னநேர்மை. நாரியுமை பாகனுர் அருளாற் சொன்னுர் நான்கண்டு யாகோபு நவின்றிட்டேனே. 370

வேடிசீனத் திராவகம்.

படைதுரத்தும் ராசனது பத்துயிட்டு பதியபத்து அஞ்சுடனே சீனமிட்டு. குட்மடைத்து வாலேதனை மூடிச்சீலே குணமுடனே செய்து யெரி முன்னீரதள்ளி, நடைபெறுதம் ச்சாவி லடைத்துநீரை நலமான சரக்குகளில் சுருக்குப்போட, விடைதனைப்போற் கட்டுமென்று யாகோப்சொனனுர் விரும்பியினதக் கண்டவுடன் வேதையாமே. 371

மூலமுளைக்கு

சிவன்விந்து தானரையாங் கெந்திநேராம் சிறக்கஅரை காட்டெருமைப் பாலேவிட்டு. தவமான சாமமரை துணியிலூட்டித் தக்கசுடர்த் தயிலமதை வாங்கிநேராய், பலமான நெய்விட்டுத் தடவமூலம் பதிவானமூலமுளை உதிருமென்று. தவராக யாகோபு சொன்னநேர்மை கைகண்ட பாகமிதைக் கருதிப்பாரே. 372

தந்திவிரைசுத்தி

தந்திவிரை தட்டியிட்டுத் தோலேப்போக்கித் தடைபடவே சாணமிட்டு நரைத்தநீரை, முந்திவிடு பானையரை மேலேசீலே முடிந்துவிடு தந்திவிரை பாப்பிமூடி, சிந்தனையா யெரித்துயெடு யெண்ணெய்கக்கும் சீர்பெருகும் நல்லசுத்தி கிறமாய்க்காணும் வந்தவினை தீர்க்கயிதை மருந்திலிய வகைபிணிகள் தீருமென்று யாகோப்சொன்னுர். 373

சூகமதி னிடைசுத்தி நாதந்தன்னைச் சுகமாக வெட்டிலொன்று தந்திசேர்த்து. காதமரப் பொடியாக்கிப் பணமவ்வீதங் காட்டியுண்ணமண்டலத்தில் திரிகடுகுதுளில், பேசமுடன் படர்சுற்றிப் பிரகாசங்கள் பெருமையிலா வாய்வுசுரம் பேசாதோடும், நாதமுண்ட கண்டர்போலாகும்மேனி நாமறிய யாகோபு நலஞ்சொன்னுரே. 374

வங்கச்சேந்தூரம்

எருவுதனைக் கரண்டிலிட்டுக் காரிதன்னை எழுதர முருக்கிச்சாய் சோறுதன்னில். பருகமுன் னிடைவெடிசேர் பாணிவிட்டுப் பத்திதிருவாழ்மடந்தை பொடிசேர்விட்டு. அகிலமதி லடுப்பிலிட்டுக் குளம்பாய்க் காய்ச்சி அதைஉருட்டிக் காரியிடை உருக்கித்தாக்க, விதிதமுட னெருங்கியது உருகும்பாரு வீடுபெற யாகோபு விளம்பினுரே 375

அயச்சேந்தூரம்வேதை

ஆய்ந்தெடுத்த அரபொடியைக் கல்வத்திட்டு - அதையரைத்துச் சேரனுல் வில்லேகட்டிக், காய்ந்சபின்பு மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்கக் கருதரிய செந்தூரமாகும்பாரு, பாய்ந்துமே ரவிநூற்றுக் கொன்றுமீய்ந்து பதராம லெடுத்துப்பார் மாத்துப்பத்தாம், தேய்ந்திடுமெண் டலமுண்டால் வாதபித்தம் தீருமென்று யாகோபு செப்பினுரே. 376

ஞானம்

வேதத்துக் காகாது கள்ளுகஞ்சா - விரும்பியே சாராயம் அபினி யோடு, நீதத்திற் கொலைகளவு பொய்மார்க்கங்கள் - நீதமா யனுசரித்தா லெல்லாம்பாழாம், விதத்திலிவர் தான்செய்தால் நரகில்வீழ்வார் - வேதத்தில் சொன்னதுதா னிந்தமார்க்கம், காதந்த ஊசியுந்தான் வரமாட்டாது - கடைத்தேற யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 377

சத்திசிவஞானம்

கடைத்தேறப் பொருள்வேணும் வாதம்வேணும் - கண்டிருந்து பாகமதைச் செய்யவேணும், படந்தன்னிற் சித்திரத்தைப் பார்த்துக்கண்டால் - பதிவாக உன்முகமுந் தெரியுமாப்போல், விடையேறு மீசனையும் அக்கிசந்தி - மிக்கதிரு தாய்பதத்தை மறக்கவேண்டாம், முடவனைப்போல் சாஸ்திரத்தைப் பார்த்தால்நீயும் - முத்தியில்லை யாகோபு மொழிந்தவாறே. 378

காந்தக்கிண்ணம்

காந்தமது பலமொன்று கொள்ளுச்சாற்றில் - கனமாக யேழுதரம் காய்ச்சித்தோய்த்து, பாந்தமாய் முன்சாற்றிற் காரியிட்டுப் - பகலரைத்துப் புடமூன்று கானுமிட்டுச், சாந்தமாய்க் குகையிலிட்டு உருக்கயியம் சவுதிரை யில்லாமல் மணிபோலாகும், வேந்தனுர் மெழுகுகட்டிக் கிண்ணிவாரு - வெகுவிதங்க ளாகுமென்று யாகோப்சொன்னுரே. 379

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

நல்லிரும்பு ஓரிடையாய்க் காந்தம்நேரே - நாட்டியிதை உருக்கியே கல்வத்திட்டு, சொல்லினிய பொற்றலையை உரலிலிட்டுத் - துவைக்கவருஞ் சாறுவிட்டுச் சாமமூன்று, மெல்லியதாய் வில்லைதட்டி ரவியில்வைத்து மேன்மைபுடம் நாலுயிடு முருக்கம்பூவாம், சொல்லுமென்ற புலிகண்ட ஆடுபோலாம் - சூட்சமிது யாகோபுசொன்னுர்தானே. 380

லிங்கச்செந்தூரம்.

சித்தியுடன் வன்னிகெற்பம் நாலிலொன்று - செந்தூரம் பலமொன்று முன்சார்விட்டு, பத்தியரை புடங்கனமா யிட்டுக்கொண்டு - பணவிடைதான் திரிகடுகி லுண்டுபாரு, சத்திபெருஞ் சோகைகா மாலைபாண்டு - சரியான மூலமுதல் விஷபாகங்கள். நித்தியமு மிருளகற்றுங் கதிரைப்போலே - நிர்ணயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னுரே. 381

விஷபேதிக்குப்புகைநீர்.

பத்தாயிச் சாராயம் படியும்காலு - பாங்காக அளந்துவிட்டுச் சாடிதன்னில், முத்தினதோர் மிளகாயைப் பொடித்துபோட்டு - மூடிவைத்து மூன்றுநாள் கழிந்தபின்பு, சித்தாகச் சூடனரை அபினிவன்னி - திறமாகப் பொடிகலக்கிப் புகைநீர்வாங்கு. கத்தாவின் செயலதினுற் கண்டபேதி - கரண்டிகொள்ள நமர்சன்னி காணுப்போமே. 382

சேங்கொட்டைத்திராவகம்.

வேகவைக்குஞ் சேரானின் கொட்டைதூக்கு - வீதமிடை அன்னமிட்டுக் கருப்புக்கட்டி, ஆகமதிற் பாணியிடு யிடைதான்ரெட்டி - அதைக்குளப்பிப் புளிக்கவைத்துப் புகைநீர்வாங்கு. தாகமா யுண்டிடவே சூலைரோகம் - தனுர்வாதம் வாய்வகுன்மம் ரணங்கள்போகும், யூகமதா யாகோபு சொன்னநீதி - உலகதனில் வயித்தியங்க ளுண்மைதானே. 383

சூரத்திரந்து.

எலிகொல்லி சுத்திசெய்து வன்னிரெண்டு - ஏகமது மேனிப்பால் சாமமாட்டி, வலியஅதை மணிப்பயறு உண்டைசெய்து - மதுவிலிடு வலியசுர மெல்லாமபோகும். பெலமுள்ள சுரங்களறு பத்தும்போகும்- பின்னுவின் பாற்கஞ்சி உண்டுதேறு, பெலிகொடுக்கும் ராமருட பாணம் போலாம் - பேதமில்லை யாகோபுபேசினரே. 384

தாளகபற்பம்.

சொந்தமதா யரிதாரம் யெருக்கம்பாலில் - தோய்த்தெடுத்து நாளை ட்டு வெய்யோனிட்டு, முந்தயிடு பால்குடிக்குஞ் சீனம்ஊது - முடிந்த சுன்ன மாகிவிடும் மேலேகட்டு, சிந்தனையாய்க் குக்குடத்தில் நீறிப்போ கும் - திடமான குட்டமுதல் மேகமெல்லாம், எந்தவித பழவினையுந் தீருமென்றார் - இருளறுக்குஞ் சூரியனென் றியம்பலாமே. 385

இரும்புசுத்தி.

இருளகற்று மிலையிடித்துச் சாறுவாங்கி - இந்திடைக்கு நாத்தமதை அரைத்துச்சாமம், அருள்பெருகும் நல்லிரும்பை நய்யதத்தட்டி - அரை த்துமெள்ளப் பிசரிக்குகை விட்டுருக்கி, சிருகவே கிராசமிடு உருக்கும் போது - செப்பாமல் சாரமிடை அரைத்துருக்கு. பருகஅது சவுடுதிரை அற்றுநிற்கும் - பாலித்தார் யாகோபு நேர்த்திதானே. 386

சுகபேதிக்குயெண்ணெய்.

சட்டியிட்டுத் தந்திவிரை காலுடைத்து - சரியாகத் தோல்போக்கி நருக்கிமெள்ள- கொட்டியிடு விளக்கெண்ணெய் கரண்டிகுத்தி - குண மாக மத்தித்துக் கொள்வாயானல், முட்டிருமல் மலசலங்கள் கழிந்து போகும் - முழுவருத்த மில்லாது நெஞ்சுநோகா, அட்டியிலாச் சுகபேதி யாகுமிந்த - அவனிதனில் யாகோபு சொன்னவாறே. 387

நாகச்செந்தூரம்.

பொட்டியிட்டுச்சீறுகின்ற நாகந்தன்னைப்-புகழ்பலத்தைக் கரண்டியி ட்டு உருக்கிக்கொண்டு, தட்டியிடு சாரமதைப் பனியில்வைத்து - தான் பார்க்கத் தெளிவாகும் தெளிவைநீயும்,கொட்டியிட்டு யிடைசமனுய்க் கல் வத்திட்டுக் - கூட்டியரை புகைநீராற் சாமம்நாலு, விட்டுஅரை மேருவி னில் வைத்தெரிக்க - விதமான செந்தூர மாகும்பாரே. 388

அடுத்துயெடு பணவிடைதான் தேனிலுண்ண - அறுநாளில் மேகமு தல் சூலைபோகும். தொடுத்துநிதம் உண்டுவர வாதசோகை - தொலையாத அக்கினியா மாந்தம்போகும், படுத்தசடம் நடந்திடுமாம் நவலோகத்திற் பாய்ச்சிடவே பொன்மாத்து பதியநேர்மை, கொடுத்துவர நரைதிரை கள் போகுமென்று - கூறினர் யாகோபு குணமிதாமே. 389

நாகஅயச்செம்பு.

சீருகின்ற நாகமிடை அயம்நேரிட்டுச் - சிறக்கஅரை வில்லைதட்டு பழ ச்சாற்றாலே. கோருவதைக் காய்ந்துபுடம் வராகமிட்டுக் - கூட்டியெடு ரவிபதத்தி லொன்றுயிட்டு, தேருமதை மதிபெட்டில் ரெண்டுசேரு-திற மாக ஊதியெடு யேமமாகும். கூருகின்ற மதியூகி யாகோப்சொன்னர் - குணமான செம்பிதுவைக் கூறொண்ணாதே. 390

யானைக்காலுக்கு.

தலைகுனிந்து தொங்குகின்ற பட்சிதன்னைச் - சதம்பிடித்துக் குடல் போக்கி உரலிலிட்டு, விலைகொடுத்து வெள்ளுள்ளி தூக்குகாலாம் - வீத மாய்ப் பரங்கிப்பட்டை தூக்குகாலாம். அலைவிலாக் காயமது களஞ்சிமி ட்டு - அடவாகப் பாண்டத்திற் பாணியிட்டு, நிலையான நூள்மருந்தைக் கலக்கிப்போடு - தூக்கியெரி யெட்டொன்று யிரக்கிக்கொள்ளே. 391

கசப்பெண்ணெய் படியளந்து விட்டுக்காய்ச்சிக் - கருத்துன்னிக் கர ண்டிதனிற் கலந்துஉண்ண, நசமான யானைக்கால் அண்டவாதம் நாடி சடம் ஒதமுடன் வாதமெல்லாம், பிசகாது யானைகண்ட சிங்கம்போ லாம் - பேசரிது யிந்தயெண்ணெய் ஆட்டந்தானும், உசத்திமகா யெண் ணெய்யென்று யாகோப்சொன்னர் - உண்மையிது நிசமாகும் உறுதியாமே.

சூதங்கட்ட.

கார்தமது சேரரையில் நாழிகாடி - கணக்கிட்டுச் சாரம்நே ரிட்டரை த்து, பார்தமுடன் மூன்றுபுட மிட்டுநீயும் - பதிவாக உருக்கியெடு மணி யுமாகும், சாந்தமுடன் பாத்திரங்கள் சமைத்துசூதம் - சரியாக அதிலி ட்டுக் காய்ச்சக்கட்டும். நேர்தபடி சொல்லிவிட்டேன் பாகம்பாரு - நிலை யான யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 393

பாஷாணங்கள்சுத்தி.

சொல்லிவிட்ட பாஷாண வர்க்கந்தன்னைச் - சுருக்காகத் தொளாந்தி ரமாய் விட்டபோட்டு, செல்லுதனில் மூழ்கவைத்து அவித்துக்கொ ள்ளு - நிலைத்தசுத்தி யாகுமிது நிசமாய்த்தானே. வெல்லவே பணவி டைதான் கொண்டால்நல்ல - விருப்பமாய்ச் சகலரோ யெல்லாம்போ கும். புல்லறிவாய்ப் பண்டிதற்குப் புத்திசொன்னேன் - புகலரிய யாகோபு புலன்சொன்னரே. 394

சீலமுள்ள தவத்தோர்க்கும் உண்மைகண்டு - சிறந்திருக்கும் பெரி யோர்க்கும் பொய்சொல்லார்க்கும், ஞாலமதி லெடுத்துக்கா ரியங்கை கூடும் - நலமான ஏமவித்தை சித்தியாகும். நாலதுவும் விட்டவர்க்குக் கட்சாராயம் - நாட்டமுடன் அபின்கஞ்சா சித்தியாகும், கோலமில்லா தூர்நடத்தை விர்த்தியாகும் - குவலயத்திற் கொடுப்பார்கை பார்ப்பான் பாரே. 395

உலகுறுதி யாசாரந் தன்னைவிட்டு - உண்மையுள அறிவுதவ மில்லா மற்றுன், நலமில்லாப் பெண்ணுசை கொண்டலைந்தோன் - நன்மையே யின்னதென்று அறியாமூடன். தலமிருந்த ஞானமில்லான் வியாதியா ளன் - சண்டாளன் கொடும்பாவி இவர்களுந்தான். பலமான சாஸ்திரத் தைப் படித்துத்தேர்ந்து - பாகமது செய்தாலும் பலித்திடாதே. 396

கருநாகக்களங்கு.

சுத்தமுள்ள கருநாகங் காணடியிட்டுச் - சுடுதணலி லுருக்கிட்டு வெடி யைமாட்டு, பத்திடவே வருத்திட்டுச் சாமமூன்றில் - பரிதிநிற மாம்அ ன்ன மீதிலாட்டி, குத்தமறப் புடமூன்றில் சிசப்புமாகும் - கூட்டுநேர் வாழ்மடந்தைச் சோற்றுலாட்டி, சித்துசிறு புடமிடவே களங்கமாகும் - செல்வம்வரும் யாகோபு சொன்னவாறே. 397

போட்டுவரக் களங்கத்தை ரவியில்ரெண்டு - புரளவே கொடுத்துரு க்கி ஒன்றுதாக்கு, நாட்டோரும் மதிநாவி லொன்றுதாக்கு - நாடிமிகக் கருப்பாகும் யிதனிற்றங்கம், கூட்டியதைச் சேர்த்துருக்கி ஊதிப்போடு- குடிலமரும் புடமிாங்கும் வர்ணமாகும், தேட்டுமிக்வந்திடுங்காண் யாகோ ப்சொன்னார் திடமான களங்கமிது தெளிந்துபாரே. 398

சீருகின்ற நாகத்தைக் காண்டியிட்டுச் - சிறுதணலில் வைத்துருக்கி வெடியைத்தாக்க, வீரதுதா னடங்கிவிடும் நாற்சாமத்தில் - வெற்றிபெ றக் குழியம்மி தன்னிலேதான், பாரையுப்புப் பலம்ரெண்டு சீனம்நேரே- பாய்ச்சிடுநீ பழச்சாறு விட்டுநீயும், கோரியதை யரைத்துருக்க மஞ்சளா கும் - கூறினர் யாகோபு குணமிதாமே- 399

வரிக்கடுக்காய் நீர்தெளிந்த சலமிருத்து - வராகமெட்டு வருத்திட்ட சோரனெட்டு. பரியவே உருகுமுப்பு முன்னிடையேகூட்டிப்-பகையான சாறதனி லரைத்துக்கொண்டு. பிரியமாய் சிவக்கமட்டும் புடத்தைப்போடு- பெருமைவர ரவியிலிடு யேமமாகும், விரிவான மேகபிணி வெட்டைசூடு- விதமாகும் யாகோபு வித்தைதானே. 400

வேடியுப்புச்சீனம் ஓமத்திராவகம்.

சத்துருவைச் செயம்பண்ணு உப்புபத்து - சரியிடைசேர் சீனமது பதினைந்தாகும், மித்துருவா யிடித்து அதை வாலையிட்டு - மிட்டபின்பு முன்னீரைத் தள்ளிப்போடு, சித்திபெற நடுநீரை வாங்கிஓமம் - சீர்பெ றவே பாதியிட்டுத் திரிநாள்வைத்து, நத்தியே வாலைதனை மூடுமென்று_ நயமான் யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 401

மூடிவரும் புகைநீரை வடித்துக்கொண்டு -முன்னையிரு காசிடைதான் கொள்ளச்சொல்லு, தேடியமுன் வினைகளெல்லாந் தெரித்துப்போகும் - திடுக்கிட்டுச் சூலையெல்லாம் சினத்தில்போகும், கூடியசோ றுண்ணபசி தீபனந்தான் - குணமான அய்யமெல்லா மகன்றுபோகும் வாடியதோர் தேகமது வலுக்கும்பாரு-மகத்தான யாகோபு வகைசொன்னரே. 402

மிளகுத்திராவகம்.

வடிந்துநின்ற புகைநீரில் மிளகுபாதி - வலுவாகச் சேர்த்திடித்துச் திரிநாள்வைத்து, கடிந்துஅதை வாலைவைத்து யிரக்கிக்கொண்டு - காசி டைதா னுண்டிடவே வாதவாய்வு, படிந்துமிக ஒடிவிடும் பதியுங்கெட்டு- பருதிகண்ட பனிபோலாம் படியும்நோவு, முடிந்தஉடன் பத்தியங்க ளுப் புத்தள்ளு - முடித்தமலர் வாசனைபோல் புதுமையாமே. 403

இஞ்சித்திராவகம்.

நல்லயிஞ்சி தனைஎடுத்துத் தூக்குஒன்று - நாடியிடு புகைநீரு அத னில்ரெட்டி, சொல்லியதை நாள்மூன்று புளிக்கவைத்து - சூட்டியதை வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கு. மெல்லவந்த யிருகாசு யிடையேகொள்ள- மேதினியில் மானிடர்க்கு உழலைதாகம், கொல்லவந்த உப்பிசமுஞ் சுர ங்கள்போகும் - கூறினர் யாகோபு குணமிதாமே. 404

திப்பிலித்திராவகம்.

ஒளிர்துநின்ற திப்பிலியைச் சேரிடித்து - ஒட்டிரெட்டிப் புகைநீரை விட்டுச்சாலில், களிதிரிநா ளூறியதை வாலையிட்டுக் - கருத்துடைய நீர் பிடித்துக் காசுவீதம், தெளிர்துயிடு திரிதோசம் நாசமாகும் - திறமு டைய வாய்வுகளும் சுரமுமேகும். அளிவாள யிருமலநும் மென்றேசொ ன்னூர் - அவனிதனில் நோய்போக அரைந்திட்டாரே, 405

வெள்ளைப் பூந்திராவகம்.

பேரானை வெற்பூடு உரலிலிட்டுப் - பிலமாகத் துவைத்தெடுத்துப் புகைநீர்ரெட்டி, சீராகச் சாடியிட்டுப் புளிக்கவைத்துச் - செழுமைபெ றப் புகைநீரை வாங்கிக்காசு. நீராக ஆறுபொழு துண்ணவாதம் - நிலை கெட்ட மயக்கமுடன் நேர்ந்துபோகும், பாரான மாணிடர்க்குப் பிணி கள்தீரப் - பாலித்தார் யாகோபு பரிசுதானே. 406

கடைச் சரக்குத்திராவகம்.

ஆக்கிவைத்த கடைச்சரக்கு யெல்லாம்வாங்கி - அறுபத்துநாலுமொரு யிடையேசேர்த்து, போக்கதிலே புகைநீரை விட்டிடித்துப் - புலன்பட வே தளரவிட்டுப் புளிக்கவைத்து, தாக்கியிடும் வாலையில்வை நீரைவா ங்கித் - தவறாமல் துட்டிடைதான் உண்ணச்சொல்லு, பாக்கியுள்ள நோயெல்லாம் கடலேபுக்கும் - பதிவாக யாகோபு படித்திட்டாரே. 407

பிரசவமே யானபெண்ணு ளுரித்துஉண்ணும்-பெலமான சரக்குதனை யிடைநிறுத்து. அரையதனை உரலிலிட்டு யிடித்துவைத்து -அதுநிறையப் புகைநீரை விட்டுச்சாடி, திரமாகப் புளிக்கவைத்துப் புகைநீர்வாங்கித்- தெரிந்திடுநீ சன்னிசுர மூலவாய்வு, உரமான அதிசாரம் போகுமென்று உறுதிபெற யாகோபு ஓதினரே. 408

துருசுச்செம்பு.

ஊரல்பரி தனையெடுத்துச் செம்பதாக்கி - உகந்துநின்ற காற்றமதை யிடையேபூசி, தேரயிடு புடந்தனிலே கரிபோலாகும் - திட்டமதாய் மிருதாரு யிடையரைத்து, பாரயிடு புடந்தனிலே செம்புமாகும் - பதி யயெடு மதியெட்டில் ரெண்டுசேரு, நாரியிடை பாகர்போல் மேனியா கும் - நாடியெடு யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 409

பூநீரெண்ணெய்.

சித்திரையின் நிலவுதன்னிற் பூத்துதிர்ந்த - செயலான பூவெடுத் துச் சாடியிட்டு, முத்திபெறப் பாணியிடு நாலதாக - முதல்மையெடு கற்சுண்ண மொன்றுதாக்கி, பத்தியுட னதைக்கலக்கிச் சாடியிட்டுப் -பரி ந்திடவே கடற்குருவி படிதானென்று, நித்தியமா யதைக்காய்ச்ச உப்ப தாகும் - நிர்ணயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 410

சோதிபெறக் காச்சுருட்டு விளாங்காய்போலே-துய்யாவி தன்னிலி ட்டு அஞ்சுசுண்ணம், பாதிகுகை தன்னிலிட்டுப் புடமும்போடப் - பகா ரிய வழலையென்ற சுண்ணமாகும், நீதிபெற யிம்மருந்தா லெல்லாம் நீறும் - நிலைத்துநின்ற ரசவாதம் வெளியிலாகும். பாதிமதி சடையணி ந்த பரமனார்தன் - பாலித்தார் யாகோபு பாடினேனே. 411

அப்பிரகச்சுண்ணம்.

தாயதனைக் கொன்றவனை உரலிலிட்டுத் - தடியிட்டுத் தானிடிக்கத் தண்ணீராகும், மாயவே அப்பிரகங் கல்வத்திட்டு - மடியவரை மூவாறு புடத்திற் சுண்ணம், நாயன்மார் சொன்னபடி மேகமெல்லாம் - நடுங்கி விடுஞ் சலரோகம் நாடாதோடும், மாயமனம் நிலைத்துநின்ற யாகோப் சொன்னார் - மயங்கினா லெல்லாந்தான் வகையாய்த்தானே 412

நாகவேதை

வெண்ணாகங் கரண்டியிட்டு உருக்கிப்பின்பு - வெடியையிடு யிடை சமமாங் கரண்டியிட்டு, நண்ணாகக் கிண்டிவரச் சுண்ணமாகும் - நாடி யெடு கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, பண்ணான யிரதமதை யிடையே சேர்த்துப் - பத்தியதை வெண்கருவா லரைத்துவில்லை, பண்ணாகப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும் - பாருலகில் யாகோபு பாவித்தாரே. 413

துருசுச்சுண்ணம்

சுன்னமாம் வங்கமென்ற ராஜாதன்னை - சூட்டுயிதில் நாலிலொன்று வீரங்கூட்டி. நன்னயமாய் முன்னீரால் அரைத்துக்கண்டர் - நலமாக மேலிட்டுக் கதிரின்முன்னே, சொன்னபடி காயவைத்துப் புடமும் போடு - சுருக்காகச் சுண்ணமாங் கண்டர்நீற்றை. இன்னிலத்தில் ரசங் கட்டும் தங்கம்நீறும் - இன்பமா யாகோபு யிதஞ்சொன்னாரே. 414

அயத்துருசுச்செம்பு.

கூத்தனது பலம்ரெண்டு பண்ணைபாதி - குணமான வீரனுமே காலதாகும், நாத்தம்து யிருமுக்கால் அயமுமொன்று - நலமாகச் சரக்கைந்துங் கல்வத்திட்டு. எத்திடுவாய் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி - இனிதாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து, காத்தெனவே கல்வத்தி விட்டுமுன்சார் கருத்துறவே விட்டரைத்து யெடுத்துக்கொள்ளே. 415

விட்டரைத்துப் புடம்பத்து போட்டெடுத்து - வீசமிடை வெங்கார மிடையேசேர்த்து, முட்டயிதைக் குகையிலிட்டு உருக்கச்செம்பாம் - மூதன்மையிது புடமிரங்குஞ் செம்புமாகும். சுட்டமதி இருபதுக்கு ரெண்டுதாக்கு - சுயமான பொன்னாகுஞ் சூட்டிப்பாரு, கட்டியபொன் னிடைசேர்க்க லாபங்காணும் - கருதினின்று யாகோபு கருதினாரே. 416

போற்களத்திற் சண்டைசெய்யும் உப்புநேரே - புகலரிய அன்னமிடு புளியும்ரெட்டி. பாற்குமரித் தண்ணீரிற் கரைத்துவைத்து - பதியகரு நாகத்தை யுருக்கிமூவேழ், ஏர்க்கவே யிதிலுருக்கிச் சாய்க்கச்சுத்தி - இதமான செந்தூர யினத்துக்கெல்லாம், பார்க்கவே யிச்சுத்தி நல்லதாகும் - பதித்துவைத்தார் யாகோபு பண்பாய்த்தானே. 417

பூநீர்சுத்தி.

பொட்டளையி னிடைரெட்டிப் பாணியிட்டுப் - பொடியாக்கி அழலிட்டுக் காடியிட்டு, இட்டமுடன் நாறும்பூ பலமீரெட்டு - இழுத்துப்பழச் சாறுவிட்டரைத்துச்சாமம், ரெட்டடங்க அரைத்துரவி காயவைத்து-நிலையான கரண்டியிட்டு உருக்கிமூவேழ், திட்டமுடன் சாய்த்திடவே யெண்ணெய்ககும் - செய சுத்தி யாகோபு செப்பினாரே. 418

சுத்திமுறைத்தொடர்ச்சி.

நீலனைத்தான் பழச்சாறு விட்டரைத்து-நேருருக்கு ரவியாகுந் தகடு தட்டி, ஞாலமதில் பெருவாயின் நீரில்நல்ல நாட்டமுடன் சீனம்வெடி யுப்புக்குன்றி, காலமதில் கரைத்திடுநீ மாலைநேரம் - காட்டியிடு ரவிதனையே பழுக்கக்காய்ச்சி, ஏலவே மூவேழு தரந்தான்தோய்க்க இச்சுத்தி யாகோபு யியம்பினாரே. 419

அரிதாரசுத்தி.

மடலினிய அரிதாரம் பலமும்நேராய் மட்டிநீ ரிடைசமமாய்க் காரி சேர்த்து, திடமினிய கல்வமிட்டு அரைக்கநீராம் திக்கினிய சந்திரன் மூன் வைக்கரெம்பும், படமினிய அரிதார மோட்டிலிட்டு பதிபெறவஞ் சுருக்கிடவே கசடுகக்கும், விடமான சுத்தியிது தாரம்வந்த விடத்திலி தைச் சேரென்று விதஞ்சொன்னாரே. 420

புத்தரவு நாகத்தைக் கரண்டியிட்டுப் புகலினுப்பை நெய்யதனிற் சாரம்போட்டு, நித்தியமா யுருக்கியெடு பத்துயெட்டு நிலையாகச் சாய்த்திடவே சுத்தியாகும், பத்தவது அடங்கிநிற்கும் கசடும்நீங்கும் பதமுடைய யிந்நாகம் பார்வைமெத்த, குத்தமது வாராது வாதந்தோணும் குறைவில்லை யாகோபு கூறினாரே. 421

எச்சரக்குஞ் சுத்திசெய்தா லெண்ணெய்கக்கும் இதமாகும் பதமாகும் மெழும்பியோடும், பொய்ச்சரக்கைச் சுததிசெய்ய மாயமாட்டா புவியோர்கள் செய்துஒன் றமில்லையென்பார். மெய்ச்சரக்கு சொன்னது போற் செய்வீராகில் மேதினியில் ரசவாதம் மேன்மையுண்டாம். கைச் சரக்கைக் கைபாக மாகச்செய்தால் கவலைவிடும் யாகோபு கருதினாரே.

சிங்கிமுறை.

நல்லசிங்கி பலம்நாலு கல்வத்திட்டு நாடியரை அன்னமென்ற நீரினாலே, மெல்லஅதைத் திரிநாளில் வில்லைதட்டி மிக்கஅதைப் புடம்போட்டு மூன்போலாட்டி, செல்லபுடம் மூன்றிடச்செந்தூரமாகும் சிறுகயிடு பணவிடைதான் நெய்யிற்கொள்ள, கொல்லவந்த வியாதிகளுங் கடலேபுக்கும் கூறினார் யாகோபு குணமாய்த்தானே. 423

சிங்கிமுறை.

செல்லவே பெரியோர்கள் சொன்னசிங்கி - செந்தூரம் ரவியுருக்கி நூறொன்றிட்டால், எல்லாமும் யேமமாந் தின்றிட்டாக்கால் - இருந்துவிடுந் தேகமது யுகாந்தகாலம், வெல்லவந்த கூற்றுவனு மஞ்சிப்போவான் – விதமான சூலைபதி னெட்டுந்தீரும், கவ்லான வாதம்யெண் பத்துநாலும் - கடல்புக்கும் சிலேற்பனமும் காணாதோடும். 424

நீலகண்டர் நாத்தமது கூடச்சேர்த்து - நிர்ணயமாய்ச் சத்தானல் சொல்லக்கேளு, ஆலகண்டர் பழச்சாற்றி லுருக்கிச்சாய்க்க -அதிலுள்ள கல்மிசங்க ளகன்றுபோகும், கோலமுள்ள ரவிபழுக்கும் உறுதியாகும் - குணமாகும் வாதங்கள் குடிலமில்லை, ஞாலமுள்ள சத்துக்கு உறுதியாகும் - நானறிந்த படிசொன்னேன் யாகோப்தானே, 425

வடிவுகொண்ட சூரனுட கனியைத்தட்டி-வகைபருப்பு பலமெடுத்து உரலிலிட்டு, முடிவுடனே மோதகமும் நெல்விமுள்ளி - முதன்மையுரு பழத்தோலும் வெந்தயங்கள். கடிதுவரை சுண்டைவத்தல் விம்பப்பத்திரம் கணக்கிடையாய் வகையேழு மிடித்துக்காய, இடிவுபெற யிதினில்வெரு கடியாயுண்ண - இதமான சலக்கிராணி யெல்லாம்போமே. 426

எலிகடிக்கு.

வச்சிரத்தின் மூலவேர் தொக்கச்சீவி - வடிவான அம்மியிட்டு மிளகு உள்ளி, நிச்சயமாய்க் கண்டதிப் பிலிநேரிட்டு -சிலையாக அரைத் துயிடை கழற்சிஉண்ண, தச்செயலாய் நாலாறு உண்டுஉப்பு - தனைத்தள்ள வயிறு போம் பாற்சோர்கூட்டு, துச்சயெலி கடிநீங்கும் சயமும்நீங்கும்- துடியாக யாகோபு சொன்னவாறே. 427

தக்கனைத் தரித்தவன்பேர் மூலிவாங்கித் - தாட்டிகமா யிடைதானும் காலுதாக்கு, மிக்ககதிர் வெய்யோனில் உலரவைத்து - மிக்கநல சத்திடுவாய் பொருந்தமூடி, தக்கபுடம் போட்டுருழித் தயிலம்வாங்கிச்-சாடியிட்டு நாறும்பூப் பொடியாய்ப்பண்ணி. மிக்கதயி லத்தில்காலி லொன்றுதவ - மேன்மையென்று யாகோபு விளம்பினரே. 428

மண்டலமும் வைத்துயிதைப் புளிக்கப்பண்ணி-மகிமைபெரும் வாலையிட்டுத் திராவகத்தை,...தெண்டனிட்டு யிரக்கியதைச் சீசாதன்னில் - திடமாக வேயடைத்துக் கரண்டிவீதம், கொண்டுவர மகாரோகங் குஷ்டம் போகும் - குணமுள்ள தாகமறும்குடிலமெல்லாம், தொண்டுசெய்து போகுமென்று யாகோப் சொன்ன -திறம்பார்த்துப் பண்டிதத்தைச் செய்திடீரே. 429

நாகச்செயநீர்.

நாகத்தைக் கரண்டியிட்டு உருக்கிக்கொண்டு - நலமாகப் பாதியிடை சூதமிட்டு, பாகமா யிலுப்பநெய் நிரையஊத்திப் - பத்தியது யெரிந்திடுங் காண் ர சமுமோடா, யூகமா யெரிந்தபின்பு சுத்தியாச்சு - உபாயமாய்க் கல்வமிட்டு நய்யத்தட்டி, சோகமா யிடைகாலாம் வீரமிட்டுத்- துப்பரவா யரைத்திடவே தண்ணீராமே. 430

அரைத்துயிரு பீங்கானி லடவாகத்தான் -அதன்பின்பு துருசுதனைச் செம்புபண்ணி. கரைத்துதக டடித்துயிதைக் கரியோட்டிற்றான் - கனமாகப் பழுக்கவைத்தின் னீரிற்றோய்க்க, உரைத்துவிடும் ரவிகட்டும் [வெள்ளி]யெட்டில்ரெண்டு - மூட்டியதை ஊதியபின் ஈயமஞ்சேர்த்து, தரைக்குளிதை உருக்கிடவே பொன்னுமென்று - தாஷ்டிகமா யாகோபு தான்சொன்னரே. 431

சீனச்சுன்னம்.

கல்லுப்புச் சீனமும்நே ரிடையேசேர்த்துக்-கனபழத்தின் சாற்றினு லரைத்துக்கொண்டு, நல்லொத்த சாடியிட்டு உருக்கமஞ்சள் - நல்லநிற மாயிருக்கும் யெடுத்துநேரே, மல்லொத்த மடலினிய அரிதாரத்தை-மாட்டிவிட்டு மூன்சாற்று லரைத்துவில்லை, தெல்லுப்போல் வில்லைபண்ணிப் புடமூன்றிட்டால் - திறமான செந்தூர மாகுங்காணே- 432

கரைகாணுஞ் செந்தூரந் தூருசுசெம்பில் - காட்டிடுவாய் பத்துக்கு ஒன்றுதானும், முரைகாண உருக்கிடவே யேமமாகும் - முடியவே பண விடை தான் தேனிலுண்ண, நரையில்லை வாதசயம் நவின்றுபோகும்- நாடியதோர் சிலேற்பனமும் நாடாதோடும். முரையதாய் மேனியது கற் றூணுரும் - முடிவாக யாகோபு மொழிந்தவாறே. 433

சீருகின்ற நாகத்தைச் சுத்திபண்ணித் திட்டமாய்க் கிண்ணியொன் று அயத்தின்கிண்ணி, தேருகின்ற கல்லுப்பு உப்புநேரே திறமாக யிடி த்து அயக் கிண்ணிரெம்ப, பாருமே யிட்டமுழ்த்தி நடுவிற்பள்ளம் பண் ணியே சூதமொரு பலமும்வாரு, பாருமே மேல்நாகக் கிண்ணிமூடிப் பக்குவமா யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 434

மூடியே துணியேழு(ம)பிலக்கச்செய்து மூடியதை அடுப்பில்வைத்து யெரிக்கயேறும், நாடியே யிதைவழித்துச் செம்புபத்தில் நலமாக,ஒன் றிடவே யேமமாகும், தேடியே பணவிடைதான் தேனிலுண்ண திட மான சூலைபதி னெட்டும்போகும், ஓடிப்போம் சகலநோய் பறந்துபோ கும் உண்மையா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 435

வேடியுப்புக்கட்டு.

இணங்கனது படிரெண்டு பாணியெட்டு இதைக்கடத்தி விட்டுச்சக்ர வாலைமூடி, சினம்படவே சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றித் திரமாக யெரி த்துவிடு முக்கால்நீர்தான், துணங்கவது வந்திடுங்காண் சாடியிட்டுத் துப்பரவா யெரித்துதண்ணீர் கொஞ்சஞ்சுண்ட, குணம்படவே ஓலை தொட்டு நிகத்திற்குத்து துவரையது பருப்புப்போ லுரையுந்தானே 436

துவரைவித்துப் போலுரைந்தால் பதமதாகும் துடிபெறவே மூடி வைக்க மூன்றுநாளில், கவரையது போலவிழுங் கம்பிதானும் கனக மென்ற கம்பிதண லுருக்கமாட்டா. பவரைசுற்றி நெருப்புவது பத்தமா ட்டா பதமான யிந்தஉப்பைச் சுண்ணஞ்செய்தால், நவரைசரக் கத்த னையுங் கட்டிப்போகும் நன்மையா யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. 437

சேயர்ர் வேடியுப்புச்சுண்ணம்.

சுத்தித்த வெடியுப்புப் பலமும்பத்து சுருதிபெற்ற சீனமது ரெண் டதாகும், முத்திபெற்ற சாரமது ரெண்டதாகும்-முடிவான கல்வத்தி லிட் டுத்தானே, நத்திபெரும் பழச்சாறு விட்டரைத்து நலமாகச் சட்டியிட் டு அடுப்பு தன்னில், பசதியே யெரியிடவே சுண்ணமாகும் பகாரிது சுண்ணத்தின் பண்புதானே. 438

சந்திரனிற் பீங்கானிற் சாரமிட்டுச் சலம்பெருக வைத்திடவே செய நீராகும், மூந்தனவே வீரமிட்டுப் பூரமிட்டு மூடியதை வைத்திடவே சிகப்புமாகும், சிந்தனைகள் வாராது சரக்குதன்னில் சேர்பெறத்தோய்த் ததைவாட்ட கட்டிப்போகும், பந்தமது கரியில்நின்று ஆடும்வேதை பகரரிது யாகோபு குருச்சொன்னாரே. 439

துருசுதனைத் தோய்த்தெடுக்கச் சுண்ணமாகும் துடியான கல்லுப் புக் கட்டிப்போகும், வரிசையாய்க் காரமிடக் கட்டிநின்று வகையாகக் கரியில்நின்று ஆடும்நேர்மை, பிரியமுட னின்றநிலை சொல்லிப்போட் டேன் பத்தியுள்ள வாதியவன் கண்டுகொள்வான், பரிசனத்துக் கிட மாகுஞ் சொன்னேனப்பா பகரரிது வெடியுப்புச் சுண்ணத்தாட்டே 440

அரிதாரப்பற்பம்.

வைப்பிருந்த சுடர்க்கொடியோன் நேரேதாரம் வகையாகப் பொடி த்துகிடம் அடியிலிட்டு, துப்பரவாய் மேல்மூடிச் சீலைசெய்து துடியாகக் கணலெரிக்க உயரவேறும், தப்பிதமில் லாமலே கல்வத்திட்டுத் தக்க தனைப் பாலிலிட்டு வில்லைபண்ணி, இப்படிக்குப் புடம்போடப் பற்பமா கும் இனிமையா யாகோபு சொன்னவாறே. 441

மதுவிலிடு கபவாத சன்னிதீரும் மயமாகும் அடிவயிறு காந்தல் போகும், அதிசயங்கள் நீர்முறியும் தோஷம்போகும் அடுத்திசுவு நல மாகும் குடல்பிரட்டும், நிதிபெறவே காசமுதல் சொல்லாதோடும் நிலை த்துநின்ற பெருவயிறு நீங்கிப்போகும், கதிபெறவே கதிர்கண்ட பனி போலாகும் கண்டபடி சொன்னேனிது கருணையாமே. 442

பாஷாணவைப்பு.

எலிகொல்லி பலம்ரெண்டு சூதம்நேரே இதையரைத்து உமிழ்நீராற் சாமம்நாலு, பலியிடுகே முன்கிடத்தி விட்டுமூடிப் பதமாகச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி, கலிநீங்க யெரித்துயெடு மேலேயேறும் கல்லுமிட்டு முன்படிக்கு அரைத்தெடுத்து, நலியவே தரமைந்தில் அடியில்நிற்கும் காதாந்த பற்பமிது நாடிப்பாரே. 443

வீரரசமெடுக்க.

அடுத்துயெடு வீரமது பலமுமொன்று அதிலரைக்கப் பீரங்கிக் குண் டோனும், தொடுத்துயிடு பொடியாக்கி அரைக்கச்சூதம் சூட்சமுடன் கக்குமது பீங்கானிட்டு, தடுத்தகல் லுப்புபடி நாலெடுத்துத தனைவருத் து மண்செங்கற் பொடியுமொன்று, விடுத்ததனை யிடித்துசட்டி நிரைய விட்டு விருப்பமுடன் சட்டிநடு குழியைப்பண்ணே. 444

சூதமிடு குழிநடுவே சட்டிமூடித் துடியான மண்செய்து அடுப்பிலே ற்றி, வீதமுட னெரித்திடவே சாமமூன்று விடுபடவே யேறியது பற்ப மாகும், காதலுடன் வழித்தெடுத்துப் பற்பந்தன்னைக் கலசஅடை குப்பி யிட்டு யெரிகால்சாமம், ஈதலுடன் முக்கணனைப் போலேயேறும் எடுத்துவைத்து யாகோபு மிதஞ்சொன்னாரே. 445

நெல்லினிடை யனுப்பானந் தன்னிலேதான் நிர்ணயமாய்க் கொண் டிடவே மேகசூலை சொல்லுமுன்னே பறந்தோடும் வாதந்தானும் தொ டுத்துமிகப் புற்றுகள்தான் சுணங்கிலாடும், புல்லறிவு வந்துவிடும் முட க்குத்தீரும் புகலுமுன்னே சயரோகம் போகுங்கண்டீர், நல்லறிவு சன் னிமுத லோடுமென்று நாடியே யாகோபு சொன்னவாறே. 446

கால்கைநடுக்கலுக்கு.

எக்கியத்திற் பலிகொடுக்குங் கொழுப்பினோடே இந்திடைக்குத் திரி
கடுகு பரங்கிப்பட்டை, ஒக்கவெடு உள்ளியுடன் சேர்த்திடித்து ஒருபானை
தன்னிலிட்டுப் பாணியெட்டு, தக்கயெரி யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சி
நல்ல தனியாக அதிற்றைலம் யிடையேசேர்த்து, பக்குவமா யெரித்தெ
டுத்துக் கரண்டிகொள்ள பாக்கியவான் யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 447

சொல்லடங்கா விந்துகட்டும் திறமுமாகும் சோர்வையுள்ள கைநடு
க்கல் வாங்கிமேனி நல்லறிவு போலவே தேகமாகும் நானுண்ட யெண்
ணெய்யிது நாட்டிற்சொன்னேன, வெல்லரிது புத்திரர்கள் விடையம்
போகா வீதமினி நரம்பிறுகிப் பலமுண்டாகும், புல்லறிவு யில்லையிந்த
யெண்ணெய்நேர்மை போக்கோடே யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 448

விரைவாதத்திற்கு.

முக்கனுடைத் தேசுரண்டிச் சட்டியிட்டு முன்னீரை விட்டுஅதைப்
பிழிந்துநிற்ச. திக்கினியவெங்காயம் களஞ்சியெட்டு சிறந்திருந்த தந்தி
விரை பலமூன்கால்தான், நக்கனுண்ட கற்பூரம் பலங்காலிட்டு நாடியெரி
யெண்ணெய்யது நாட்டிலோர்க்கு, மிக்கயிடு கரண்டிநிறை எண்ணெய்
உண்ண மிகயெளிதில் விரைவாதம் போகுந்தானே. 449

போகுமே கழல்வாதம் அண்டவாதம் புறமடைத்தல் செஞ்செரிவு
நீங்கிப்போகும், ஏகுமே யிடுப்புவலி அந்திரவாய்வு இதமான மகோதரங்
கள் யீளைபோகும், பாகுமே பத்தியந்தான் புளியாகாது பதிவான பாச
வினை நோயும்போகும், யூகமதாய் நீரடைப்புப் பலதுமேகும் நீநிலத்தில்
யாகோபு சொன்னவாறே 450

கணபதிமுன் தூபமதைக் கல்வத்திட்டுக் கரும்புரச மிடைசேர்த்து
அரைத்துக்கொண்டு, பணவிடைதான் நுணிநாவில் தடவிப்பாரு பஞ்
சிலிட்ட தீப்போலே விக்கல்நாலும், செணமதிலே ஓடிவிடும் ஓடாவிட்
டால் திரும்பதிரி நாட்கொள்ளச் சணத்தில்புக்கும், குணமதனை யறிந்
துகொள்ளு மென்றுசொல்லிக் குற்றமில்லா யாகோபு கூறினாரே. 451

முக்கனுடை பெலிகொடுக்கும் மூத்தோன்கையில் முனிவான யெ
ழுத்தாணி பொடியாய்ப்பண்ணி, மிக்கயிடை வெடிசேர்த்து அரைத்துப்
பாணி வில்லைகட்டிப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும், பக்குவமாய்த் திரி
கடுகி லிருநோங்கொள்ளப் பறக்குமடா வயிற்றுவலி பித்தமெல்லாம்,
தக்கபெரி யோர்சொன்ன நீதிதன்னைச் சாற்றினேன் னிந்நூலிற் சார்வு
தானே. 452

வங்கச்செயநீர்.

பலதோசம் போக்குகின்ற தன்னைக்கானும் பலமெடுத்துக் கரண்டி
தனி லுருக்கும்போது, தலமையொடு வெடிரெட்டி உருகும்ரெண்டும்
தனைத்தேய்க்க கரண்டியினாற் சாமம்ரெண்டு, பிலமாகக் குங்குமத்தின்
நிறமதாகும் பேசரிய சுண்ணமாம் பலிக்கும்வேதை, நலமாகச் சாமமிட்
டுப் பனியில்வைக்க நாடரியச் செயநீராம் நாட்டுவோர்க்கே. 453

உண்டான செயநீரில் வீரமிட்டு உறுதிபெறப் பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு, பண்டான தருசுதனில் செம்பெடுத்துப் பதியஅடி தகடாகக் கரியிலிட்டு, உண்டாக வூதியெடு செயநீர் சன்னில் உறுதிபெறத் தோய்த்துமெயட்டுத் தாமூர்தானும். கண்டாலும பேசார்கள் கட்டிப் போகும் கருத்தறிந்து யாகோபு கருதினரே. 454

கட்டினதோர் ரவியெடுத்து நயபத்தட்டி கணக்காக உடைத்திட்டு மதியிலெட்டில். ஒட்டியே ரெண்டுவிடப் பொன்போலாகும் ஒங்கியிடை பாதியிடு தங்கந்தானும். கொட்டியதோர் தேட்போலே யெட்டு மாகும் கூடியிரு ஞானவழி கலந்துகூட்டு, செட்டிகையில் விற்றுடனே செலவுசெய்யத் திறமாக யாகோபு செப்பினரே. 455

சோரனைத்தான் கரியில்வைத்து ஊதநீறும் சுயமாகப் பணவிடை தா னனுப்பானத்தில். வேறுஆ டாதோடைப் பூவைவாங்கி விதமாகப் பிட்டுவைத்து அதைப்பிழிந்து, காருமே அதிலிடவே காலநேரம் சனிந்துமே கொண்டிடவே யிருமல்போகும், சாருகின்ற குத்திருமல் காசம் போகும் சரியாக யாகோபு சாற்றினரே. 456

குழிதாமரைத்தைலம்.

தோணமல் ராவணனுஞ்சிறையெடுத்த தோகையைத்தான் ஒருநூக்குப் பிடுங்கிவந்து, நாணத கல்லுரலி விட்டுநய்ய நலம்பெறவே திலகமுன் னிடையும்ரெட்டி, வாணமல் வாங்கிபிடி பாணிரெட்டி வகையாக யெரித்துமுடா ஊக்திக்காய்ச்சி, காணத தயிலங்கள் முழுகச்சேளு கண்கள்கருத் தருந்தூதி காணுந்தானே. 457

வெள்ளெழுத்து மாறுவதற்கு.

மயிர்களைந்து தயிலமது மூழ்கும்போது மதியான சீயக்காய் பசும் பயறரைத்து, ஒயிலாகத் தேய்த்துமெள்ள மூழ்கிப்பாரு உறுதிபெறச் சிரசினுக்குக் குளிர்ச்சியாகும், பயிலான கண்பார்வை ஒளிவுதோணும் பரிவான வெள்ளெழுத்து மில்லைகண்டீர், தயிலமதை அருந்தஅருந் தூதிதோணும் தாட்டிகவான் யாகோபு சாற்றினரே. 458

கண்டமாலைக்குத் தைலம்.

சிரியசங்கை யிலைதூக்கு உரலிலிட்டுச் சிறக்கயிடி சாறுவரும் படியும் நாலு, சரியிடைசேர் கோசலத்தின் பாலுசன்னைச் சட்டியிட்டுத் தீப மெரி நெய்யதாகும், பிரியமுட னெடுத்துமயிர் களைந்துமூழ்க பித்த முதல் பொடுவுகளும் கண்டமாலை, துரிதமதாய்க் கண்துலங்கும் குளிர்ச்சியாகும் தோத்திரமா யாகோபு சொன்னதாமே. 459

காமாலைக்கு.

சிருநெல்லி தானிலையை உரலிலிட்டுச் சிறக்கயிடி சாறுவருங் கால்ச் சேசிட்டு. பெருகயிடு கோசலப்பால் யிடைகலக்கு பேசரிய காலைதிரி நாளுங்கொள்ள, மருகிவிடும் உப்பதனைத் தள்ளிஉண்ண வகையான காமாலை தீர்ந்துபோகும், உருகின்ற உடலதுவும் வலுக்குமென்று உறுதிபெற யாகோபு சொன்னர்தாமே. 460

பொட்டலையும் பலமாறு இந்துப்புமூன்று புகலரிய காரிரெண்டு பேதிஒன்று, கட்டளையாய்ப் படிகாரம் பதினைந்தாகும் கருதுமொரு பூநீரு பொரியுமொன்று, திட்டமுட னிடித்துசிட மரையுமிட்டுச் சேர்ந்-றவே வாலையிட்டு அடுப்பிலேற்றி, சட்டமுட னெரித்திடவே புகைநீராகும் சரியான பாகமிது சார்ந்துபாரே. 461

திரிகடுகு வகைக்கொன்று தூக்குயிட்டு திட்டமாய்க் கல்லுரலி லிடித்துநய்ய. வரிசையுடன் சங்கத்தின் திராவகத்தை வண்மைபெற ரெட்டிப்பு யிட்டுமூன்று. உரிசைபெற நாள்வைத்துக் கலயத்திட்டு உகந்ததொரு வாலையிட்டு மூடித்தானே, பரிசைபெற யிரக்கியே சீஷாதன்னில் பாங்காக யாகோபு சொல்லும்வாறே. 462

தன்மத்திரந்த.

அடுத்துநின்ற திரிகடுகு பொடித்துநன்றாய் அரைச்சேரு யிட்டுமெள்ள உண்ணச்சொல்லு. தொடுத்துநின்ற குன்மமெல்லாங் கடலேபுக்கும் தடியான மகோதரத்துக் கொருசொட்டிட்டு, படுத்துவரும் கதிரோனைக் கண்டபோதே பனியதுதான் விலகுமது போலேயாகும், உடுத்துநின்ற வாய்வெல்லாங் கதரியோடும் உற்றதொரு யாகோபு உரைத்தவாறே. 463

நீர்ச்சுருக்குக்கு.

கள்ளுண்ணுங் காடிபடி நாலளந்து காடிவிட்டுச் சாடிதனிற் சீனம்ரெண்டு. உள்ளபடி மூன்றுநா ளூறவைத்து ஒழுங்காக வாலையென்ற சட்டிமூடி, தள்ளாதே புகைநீரை வாங்கிக்கொண்டு தனித்துமே ஒருகரண்டி கொள்வீராகில். துள்ளவே நீர்ச்சுருக்கு செரியாமாந்தம் திறமான மலக்கட்டுந் தீர்ந்துபோமே. 464

காடித்திராவகம்.

அன்னத்தி லீர்காடி தன்னைத்தானும் அளந்துவிட்டு யெட்டிலொன்று சீனஞ்சேர்த்து. நன்னயமாய் வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கி நன்றாகக் கரண்டிகொள்ளப் புளிக்கும்பல்லு, சொன்னபடி காந்தியுமாம் சன்னிதீரும் துயராறுமே வாயுவெல்லாஞ் சொல்லாதோடும், முன்னோர்கள் சொன்னபடி யானுஞ்செய்தேன் முனிந்துமே யாகோபு மொழிந்தவாறே. 465

துருசுச்செம்பு.

நீலனைத்தான் பழச்சாற்றி லூறவைத்து நேராட்டிக் காயவைத்து உண்டைபண்ணி, காலமொரு புடமிடவே கரியுமாகும் கணக்காகக் கால்க்கார மிட்டுருக்கு, ஞாலமதில் செம்பாகு மெடுத்துக்கொண்டு நலமாகப் பழுக்கவே காய்சசிமுன்சார், சாலமாய்த் தோய்த்தெடுக்கச் சுத்தியாகும் சரிவரவே யாகோபு சொன்னார்தாமே. 466

இஞ்சித்திராவகம்.

நல்லயிஞ்சி தூக்கொன்று யிடித்துச்சாறு நலமாக வந்துவிடுகை கொடத்திலிட்டு, மெல்லவே ஓமமிடு நீரில்நேரே மிதமாக வாலையிட்டு வடித்துஉண்ண, கொல்லவந்த குன்மமெல்லா மோடிப்போகும் கொடுமையுள்ள வாயுமுதல் அழலைபோகும், மெல்லவே பிணியெல்லா மகன்றுபோகும் மேதினியில் யாகோபு விளம்பினரே. 467.

வங்கச்செந்தூரம்.

பாரேநீ கருநாகம் பலமும்பத்து பதக்குத்தா ளுட்டமரி உரிக்கிச்சா ய்க்க, காரேநீ கசடகலு மன்னமிட்டுக் கருணைபெற அரைத்தரைத்துப் புடமூமூன்று. சாரேநீ போட்டுயெடு மஞ்சள்போலாஞ் சரியாக யின்ன மொரு•புடமும்போடு, பேரேநீ யெடுத்துவைத்துப் பின்புகேளு பிரீதி யா யாகோபு பேசினரே. 468

தாளகச்சுத்தி.

பேசினதோ ரரிதாரம் பலமும்பத்து பின்னெடுத்து முன்னமுரி தன்னிற்றூக்கி, தூசதனிற் கிளிபோலே தொங்கவிட்டுத் துணிகரமா யொருசாம மெரித்துவாங்கு, பாசியறும் ஓட்டிவிட்டு அமுரிதன்னுற் பதமாகச் சுருக்கிட்டுப் பகர்ந்தெடுத்து, வாசனையாய் முன்வங்கச் செந்தூ ரத்தில் வகையோடே பாதியிட வகைசொன்னுரே. 469

சொன்னதொரு கன்னியுட பாலைவிட்டுச் சுகமாக அரைத்துமுன் போற் புடத்தைப்போடு, நன்னயமாய் மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து நலமாகப் பாருநீ பற்பமாகும், இன்னிலத்தில் பற்பத்தில் நாலிலொன்று இதமான வெண்காரங் கூடச்சேர்த்து. தின்னவே அரைத்துருட்டிக் குகையிலிட்டுத் திடமாக உருக்கிமெள்ளச் சாய்த்துப்பாரே. 470

தாளகபற்பம்.

சாய்த்துருக்கும் கரண்டியிட்டு யிளகும்போது சலுதியா யெட்டி லொன்று விந்தைச்சேர்த்து மாய்த்துயெடு குழிக்கல்வந் தன்னிலிட்டு மடியஅரை அன்னத்தால் வில்லைதட்டி, பாத்திபனர் கதிரவன்முன் காய்ந் தெடுத்துப் பத்திதருங் கல்லுப்பும் சுண்ணம்நேரே, போத்தியரை மேலங்கி போட்டுச்சேவற் புடம்போட்டுக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளே. 471

கல்வமிட்டு அரைத்துமுன்போற் கவசங்கட்டிக் காரணமாய்ப் புடம் போட்டு யெடுத்துநல்ல, மல்கயிடு தாரமதை நாலிலொன்று மயமாகச் சேர்த்தரைத்துக் குகையிலிட்டு, நல்கவதை யுருக்கவது கசடுநீரும் நகை மகிழ்ந்த தங்கத்தை யிடையேசேர்த்து, செல்கயிதை உருக்கியெடு யென் றுசொன்னர் திறமாக யாகோபு சொன்னர்தாமே. 472

உருக்கியெடு ரெண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு உரியிடைதான் சூத மிட்டுத் தாரம்நேரே, பெருக்கியரை அன்னத்தி னீரினலே பெலன்பா ர்த்துக் கதிரினிலே காயவைத்து, நெருக்கியெடு முன்னங்கி கட்டிக்கொ ள்ளு நிர்ணயமாய் மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம், மூருக்கியிடு ரவிநூற் றுக் கொன்றுயென்றர் முக்கியமா யாகோபு மொழிந்திட்டாரே. 473

மொழிகேட்டு ரவிநூறு பழுத்தவாறு முதன்மைபெறப் புடமிறங்கும் தங்கந்தானும், வழியோடே பணவிடைதா னுண்ணச்சொல்லு வலது ள்ள ராவணனே டனுமார்போலாம், பொழியுமது விந்துகளும் பெலனு மாகும் பொற்பிாவை மேனியுமாம் சாவோயில்லை, கழிபோலே நாவுத னுஞ் சிவந்துகாணும் கருத்துகந்த யாகோபு கீர்த்திதானே. 474

என்றுவங்கக் தனிலுழைத்தாற் றங்கமாகும் இருந்திடத்தி லிருக்கலா முத்தியாகும், அன்றுமனம் புத்திசித்த மாங்காரந்தான் அடுத்துமெள்ள யிருத்தி அங்கம் பார்த்துத்தேறு, கன்றுபோல் மேனியது போலேகற்பம் கற்பத்தில் மூகற்கற்பம் வங்கராசன், என்றூழி காலமெல்லா மிருப்போமென்று இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. 475

நாரியரைச் சுத்திபண்ணிக் குகையிலிட்டு நலமாக உருக்கியிடை நாறும்பூவிட்டு, வீரியமாய்ப் பார்த்திடவே கரித்தூள்போலாம் மிகநலமாம் அன்னத்தி னீராலாட்டி, ஊரியபின் விஷ்ணுவின் மனைவிபோற்றி உறுதிபெறக் கதிரவன்முன் காயவைத்து, ஊரிலுப்பு சுண்ணமும்நே ரிடித்துக்கட்டி உறவாகப் புடமிட்டு யெடுத்துவாங்கே. 476

வாங்கியபின் நின்றமேற் கலசந்தள்ளி மருகநின்ற கவசமதை உடைத்துப்பார்த்தால், தேங்கியது கூடாகக் கவசத்துள்ளே திரமாக நின்றிடுங்காண் கல்வத்திட்டு, தாங்கியே பழச்சாறு விட்டுஆட்டித் தன்மையுடன் கதிரவன்முன் காயவைத்து, ஓங்கவே மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்க ஒழுங்கான செந்தூர மாகும்பாரே. 477

சித்தியாய்ச் செந்தூர முருக்கம்பூப்போல் சிறக்கயெடு ரவிநூற்றிலொன்றுதாக்க, முத்தியா மோக்ஷமா யேமமாகும் முதிர்ந்தகரை பணவிடைதா னுண்ணப்போகும், வெத்தியா மண்டலத்திற் கற்றூணாகும் விளம்பினே மிந்நூலில் பொய்போகாது, நத்தியே செய்திடுவீ ரென்று சொன்னார் நலமாக யாகோபு நவின்றிட்டாரே. 478

அப்புதனைக் கரண்டியிட் டுருக்கிநல்ல அதில்ரெட்டி உப்புதனைப் போட்டுக்கிண்டு, செப்பினதோ ரிருசாமங் கிண்டிக்கொண்டு செயலான அன்னமிட்டுக் கல்வத்தாட்டி, வெப்பிடவே வில்லைதட்டி வெய்யோன் தன்னில் விரும்பியிட்டுப் புடமொன்றில் மஞ்சளாகும், தப்பிதங்கள் வாராது யெடுத்துப்பாரு தாட்டிகமா யாகோபு அருள்செய்தாரே. 479

புடமிட்ட வில்லைக்கு யெட்டிலொன்று பொருந்தவே வெங்காரஞ் சேர்த்தரைத்து, நடமிட்ட குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு நலமாக உருகியது சுத்தியாகும், திடமுற்றுக் காண்டிதனில் வைத்துருக்கிச் சேர்பெறவே விஷ்ணுவின் பெண்டீர்தன்னை, இடமிட்டு நேராகத் தாக்கிக்கல்வம் இழுத்தரைத்து வில்லைகதிர் காயவையே. 480

கதிர்முன்னே காயவைத்துப் புடமேழுந்து கடிதாக உருக்கிமென்னச் சிவன்நேரே, பதிவாகச் சேர்த்துருக்க உடைந்துதூளாம் பாகமதாய்க் கல்வத்திற் கொட்டிநல்ல, முதிராத சோறுதனை விட்டரைத்து மூனைங் தூரவி காயவைத்துப் புடமூன்றிட்டால், சதிராகப் பவழநிற மாகுமென்று சமத்தாக யாகோபு சாற்றினாரே. 481

செம்புருக்கி நூற்றுக்கு ஒன்றுயிட்டுச் சிறக்கவதை யெடுத்துமெள்
ளப்பார்க்கும்போது நம்புதலை யேமமது பத்துமாகும் நானிலத்திற் புட
மிறவகும் நாட்டுளோர்க்கு, தெம்புடைய வாதமது சித்தியாகும் சீர்பெ
ருகும் ஞானங்கள் மிகவுமுண்டாம். தும்பமற்ற வாதமிது அனுப்பானத்
திற் கூட்டியே பணவிடைதான் கொண்டுபோரே. 482

கொண்டிடவே வாதங்கள் குட்டம்போகும் கூறினர் யாகோபு குண
ங்களாக. கண்டிடவே மகோதரங்கள் சயங்கள்போகும் காரணத்தின்
சூலைபதி னெட்டும்போகும், விண்டிடவே பித்தங்க ளெல்லாம்போகும்
விதமான மாந்துளிர்போல் மேனியாகும், குண்டிடவே காயசித்தி யோக
சித்தி குணமாக யாகோபு கூறினரே. 483

முக்கனுட யிளையோனை வெட்டிநீரை முழுச்சட்டி தன்னிலிட்டு
உள்ளிப்பூண்டை, சிக்கெனவே அரைத்துயிடு சேரைதானும் சீர்பெறவே
வித்தெடுத்து முன்னீர்தன்னில், லைகக்கடுப்புக் கரைத்துண்ணத் திரிநே
ரந்தான் கால்வீக்கம் வயிறுபோதல் மூலவாய்வு, மிக்கெனவே யோடி
விடும் புளியாகாது மீதுரைத்தார் யாகோபு மேன்மைதானே. 484

கெந்தித்தயிலம்.

மூத்தமகன் பெலியேற்கு மிளையோன்றன்னை முனைசீவிப் பேர்த்து
சட்டி தன்னிலிட்டு, •பாத்துபல்லை உரித்துஒரு சேருமிட்டுப் பதிய
அவி பல்லெடுத்து நீக்கிநீரை, சேத்துயெடு சிவந்தசலம் நாற்றங்காலாம்
சேர்பொடித்துச் சட்டிகனி விட்டுமூடி, காத்துயிதை வாலையிட்டுத்
தயிலம்வாங்கு கருணைபெருங் கெந்தகத்தின் தயிலமாமே. 485

தயிலமதைத் துட்டிடையுங் கொள்ளச்சொல்லு தாதுவெல்லா மிறு
கிவிடும் வாதந்தானும் ஓயிலாக ஓடிவிடும் குஷ்டம்போகும் உற்றுநின்ற
கடிவிஷங்கள் ஒழிந்துபோகும் வெயில்கண்ட பனிபோலே வியாதிதீரும்
வேதையிதில் ரொம்பவுண்டு விரிக்கப்போகா, குயில்போலே அங்கம்வரும்
மூலம்நீங்கும் கூறினர் யாகோபு குணமிதாமே. 486

அயக்களங்கு.

ஆய்ந்தெடுத்து அரைபொடியும் நாலில்ரெண்டு ஆதிமகா விஷ்ணுவி
ன்மனையாள்தன்னைத தோய்ந்தபடிசேர்த்தரைத்துக்குகையிலிட்டுத்துணி
வாக உருக்கிடவே உருகுஞ்சத்தாய், ஈந்தெடுத்த பொரிகாரம் பாதிசேர்
த்து இசைத்துஅதை உருக்கிடவே, நிரைசத்தாகும், வாய்ந்தபடி சவுடு
திரை யற்றுநல்ல மணியாகும் யாகோபு வகைசொன்னரே. 487

அயச்செந்தூரம்.

நல்லஅய முருகையிலே நாலிலொன்று நலமான தங்கஞ்சேர் தங்க
ம்நோம், வெல்லரிய நாகமிடு களங்கயாகும் விடுபட்டு அதையெடுத்து
ரவியில்பத்து, சொல்லரிய ஒன்றிடவே யேமமாகும் சூக்ஷமிது காலறி
ந்து துயர்ந்துபாரு புல்லறிவைப் போக்கினூல் விபரம்பார்க்கப் போங்
குடனே யாகோபு புலன்சொன்னரே. 488

நல்லிரும்புக் களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு - நாற்றமதை யிடைசமனுய்ச்சேனஞ்சேர்த்து. கொல்லவதைப் பொற்றலையின் சாற்றைவிட்டுக்-குணமாக அரைத்துடனே காசியிட்டு, வெல்லவதை அடுப்பிலிட்டு மூச்சாமந்தான் - விறகையெரி செந்தூர மாகும்பாரு, சொல்லிவாய் மூடுமுன்னே ரவிபழுக்கும் - சூட்சமா யாகோபு சொன்னவாறே. 489

பணவிடைதான் செந்தூரங் கொண்டாயானால் - பாலனுயெண்நாளுமிருக்கலாகும், குணமுடைய நோயெல்லா மேவல்கேட்கும் - சூலமான சூலையெல்லாங் கெட்டேயோடும், சினமுடனே கடலதனி லொளிக்கும்பாரு-சிறப்பாக வாகுமிந்தச் செந்தூரந்தான், உணர்வாக உப்போடு புளியுந்தள்ளு - உத்தமமாம் யாகோபு ஓதினரே. 490

அப்ரேகச்செந்தூரம்.

அப்பிரக நவநீதங் கல்வத்திட்டு - அரனுடைய விந்துபெண்டீ ரிடையேசேர்த்து. ஒப்பிஅரை ஒருசாமம் வழித்துநல்ல - உள்ளடைத்துக் குகைதனிலே பாகியிட்டு, தப்பிதமாய்ப் போகாம லுருக்கித்திரு -தகர்ந்துமே அதுஉருகி மணிபோலாடும், செப்பினதோர் படிதானு மெடுத்துக்கொள்ளு - செந்தமிழால் யாகோபு சொன்னார்தானே. 491

கல்க்காந்தம் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு-கனகவெள்ளைப் பாஷாண மிடையேசேர்த்து, நல்லாக அரைத்துஒரு சாமந்தானும் - களினமுடன் சாறுதன்னு லரைத்துக்கொண்டு, கல்க்காந்தம் குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு - கதித்துஒரு மணியாக வாங்கிக்கொண்டு, வெல்கவே செந்தூர மாகும்பாரு - விளம்பினர் யிந்நூலில் விளங்கத்தானே. 492

நல்லிரும்பு காந்தம்அப் ரேகம்நேரே - நலமாக உருக்கியெடு உடைத்துக்கல்வம், செல்லவிட்டு அரைத்துகையா னீரினலே-சீராகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கல்வம், நல்கயிடு வன்னிகெற்பம் பலங்காலாக - காட்டியிடு முன்னீரா லரைத்துக்கொண்டு, மல்கயிடு வன்னிகெற்பம் பலங்காலாக - மாட்டியமை யாகோபு மதிசொன்னரே- 493

சொன்னார்காண் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு-சுகமாகக் காடையென்ற புடமும்போடு, நன்னயமாய்ப் பணவிடைதான் கொள்ளச்சொல்லு-நலமான வாதபித்த சிலேற்பனத்தால், சின்னமென்ற ரோகமெல்லாம் ஒழிக்குங்கண்டாய் - செயமான சலரோக மேகச்சூலை, உன்னியே கடலதுதான் புக்குமென்று - உறுதிசொன்னர் யாகோபு உண்மைதானே.

வங்கம்.

கருநாக மோரிடையாங் கரண்டியிட்டுக்-கனிந்துவது உருகையிலே வெடிதான்பாதி, வருநாக மதைப்பிரட்டி வருத்துக்கொள்ளு - வடிவாக மஞ்சள்நிறங் கல்வத்திட்டு, திருவாக அரைத்துஅதை நய்யத்தட்டித்திட்டமதாய்ப் புடமூன்று புடமுமிட்டு, உருவாக அதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு - ஓதினர் யாகோபு உண்மைதானே. 495

சினமடா யிருபத்தி அஞ்சிற்பாதி - சிறந்திருந்த பொட்டலையும் உரவிலிட்டு, ஊனத்தா னதையிடித்துக் கடத்திலிட்டு - ஒழுங்காக வாலையிட்டு முன்னீர்தள்ளி - ஞானமதாய்ப் பின்னீரைப் பிடித்துச்சாடி - நலமாக ஊத்தியதை மூடிப்போடு, கோனலில்லை யாகோபு சொன்னநீதி - குணமான பாகமிதை நினைவாய்ப்பாரே. 496

ரசபதங்கச் செந்தூரம்.

அரன்பீசம் பலம்நாலு கல்வத்திட்டு - அடுத்துமுன் புகைநீரை விட்டுவெய்யோன்; காம்படவே தேய்க்கவது பூக்குங்கண்டீர் - கனிந்ததொரு பூவெடுத்துப் பீங்கானிட்டு, உரம்படவே முன்வங்க மிடையே சேர்த்து - ஊரத்து அரை புகைநீரால் உலரவைத்து, சிரம்படவே கடமிட்டு மேலேமூடிச் - சிறக்கவெரி மேலேறுஞ் செய்கைதானே. 497

மேலேறும் ரசபதங்கந் தனையெடுத்து - மிக்ககல்வந் தன்னில்வைத்து அரைமுன்னீரால், சேலாக உமியில்வைத்துக் கடத்திலிட்டுச் - செயலாக வருத்துஅதை கடத்திற்றானே, பாலாக வெரித்திட்டு வழித்துவாங்கு - பாங்காக யேறமட்டு மெரித்துக்கொள்ளு, நலமாக யிப்படியே பாகஞ்செய்தால் - நலமான செந்தூர மாகுந்தானே. 498

செகப்பான செந்தூரந் துருசுச் செம்பில் - சேர்த்திடவே நூற்றுக்கு ஒன்றுதானும், உகப்பான ஆணிக்குப் பத்துக்காணும் - உகமையது சொல்லவென்று லொப்போயில்லை, துகப்பான மண்டலத்திற் காயசித்தி - துடியான மேனியது அலரிபோலாம், வகுப்பான புத்தியாயுண்டுதேற - வழியாக யாகோபு வகைசொன்னாரே. 499

மஞ்சள்தைலம்.

பசப்புமஞ்சள் தூக்குமிடி பானையிட்டுப் - பத்துத்தான் துவாரமிட்டுத் தலைகீழாக்கி, ஓசப்புயிடு குழிநடுவே சட்டியிட்டு - உள்வரையையடைத்துநீ மண்தானிட்டு, நிசப்படவே பெருவடுக்கி மேலேயிட்டு - நிலவரமாய்த் தீப்போடு தயிலம்வீழும், வசப்படவே தானெடுத்துப் பாணியிட்டு - வசமாக யாகோபு விளம்பினாரே. 500

விளக்கங்கேள் தயிலமதில் நாலுக்கொன்று - வீதமிடு கெந்தகத்தைப்பொடித்துத்தூவ, உளங்குளிரச் சீஷாவி லடைத்துமூடு - உண்மையுடன் நெல்லாவி நடுவில்வைத்து, வளமாக மூடியதை நெல்லவித்தால் வசமான தயிலமா மெடுத்துப்பாரு, இளங்கன்று போல்வளருந் தயிலமுண்டால் - இதமாக யாகோபு யியம்பினாரே. 501

கெந்தகத் தயிலம்.

கெந்தகத்தின் தயிலத்தை உண்ணவீதம் - கிருபையதாய்த் துட்டிடையுங் கொள்வீராகில், வந்தவினை மண்டலத்தில் மேகரணங்குஷ்டம் வகையான வாதமொடு மகோதரங்கள், முந்தவினை குன்மம்பெரு வயிறு சோகை - முனிந்துவந்த வினையெல்லா மோடிப்போகும், சிந்தனைகள் வாராது யாகோப்சொன்னார் - சிறப்பான தயிலமிது சீராய்ப்பாரே. 502

நாகபற்பம்

சீருகின்ற நாகமதைச் சுத்திபண்ணிச்-சேர்த்துநீ உருகையிலே சூதம் பாதி, வாருகினு மதியிரட்டி வெடியுங்கூட்டி-வலுக்கஅரை பழச்சாற் ருல்வில்லைதட்டி, நீருகின்ற வெய்யோனி லுலரவைத்து - நிலவரமாய்க் காடையென்ற புடத்தில்நீறும். பாருலுகில் ரசவாதி பிழைக்கவென்று பழம்பொருளா யாகோபு பாவித்தாரே. 503

பாவித்த நீற்றினத்தை யெடுத்துமுன்சார் - பாய்ச்சியரை மாயோனின் பெண்டீர்மேலே, கோவித்து யிடைசமனாய்க் கட்டிக்காய-கொன் கைவைத்துச் சுண்ணும்பு அங்கியிட்டு. தாவித்துப் புடமிட்டு யெடுத்துப் பார்த்துத் - தள்ளிடுநீ மேற்கவசம் உள்ளிருக்கும், பூவித்த கவசத்தைத் தூளாய்ப்பண்ணிப் - புகலரிய செம்புதனிற் பாய்ச்சிக்கொள்ளே. 504

பாச்சிடவே துருசுனுட. செம்புதன்னில் -பகியயிடு ரெண்டுக்கு ஒன் றுதானும், காச்சிடவே அதையெடுத்து வெள்ளியோழவ் - கணக்காகக் குருசெம்பு மூன்றுமாகும், மூச்சிடவே குருவொன்றிட் டுருக்கிப்போட- முனிந்துயிதில் யேழுயெட்டு மாற்றுப்பொன்னும். பாச்சிடவே சேர்த் தூது மாத்துயெட்டாம்-பரிவுகண்டு யாகோபு பாவித்தாரே. 505

அயச்செம்பு.

இளவயசு கேசரந்தான் பலமும்நூறு-இதைநருக்கிச் சீயக்காய் தனை யரைத்து, குளகுளப்பாய்ப் பாணியிட்டுக் கொதிக்கவைத்து-குணமாகக் கழுவியே கத்தரித்து, ஔவ்வளப்பு யேகிவிடும் அயத்தின்சட்டி - வடிவு பெற வைத்துகுப்பிற் றிலகமிட்டு, தளதளப்பாய்க் கேசரத்தை யதிலே யிட்டுத்-தயிலம்வரும்பொழுது அரை பொடியைப்போடே. 506

போட்டு அதைக் கேசரத்தின் தயிலந்தன்னைப் - பொருந்த அதைப் பிரட்டுமெள்ளக் கரிபோலாகும், நாட்டியெடு கல்லமிட்டு நீலன்ரெண்டு- நலமாகப் பதினெட்டாம் நாலும்பூந்கான். கேட்டுயெடு பதினைஞ்சாங் காரம்ரெண்டு - இரகணித்துத் திலதமிட்டுக் கொதிதானிட்டு, வாட்டு அதைப் புதுக்குகையில் வைத்துருக்கு - வரிசைபெற வெள்ளிபொன்போ லாகுந்தானே. 507

ஆடுகின்ற வெள்ளிவெங் கலம்போற்றேனும் - அதையெடுத்து நிறுத்துநீ வீரங்காலாம், யாடுபட்டு விட்டரைத்துத் தாரம்பாதி - பதிவான செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு, நாடுதனி லரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து- நலமாகப் பத்தெருவிற் புடமுமிட்டால், சுடுடனே குருவாகும் மதியி லெட்டு - இதைரெண்டு சேர்த்துப்பார் யேமமாமே. 508

துருசு அயச்செம்பு.

பாத்துயெடு நீலனாறு பலமும்பத்து-பகரரிய சாறும்பூ முக்காலிட்டு, சேத்துஅரை கொடியோனு முதலிற்பாதி - செயமுள்ள வீரனது முதலிற்காலாம், நேத்தியடா பழசசாறு விட்டரைத்து - நிலையெட்டு நாள்வில்லை கதிரில்வைத்து, காத்துபடச் சுண்ணஉப்புக் கவசங்கட்டிக் - கதிர் பெருகப் புடம்போடக் கருப்புமாமே. 509

கருப்பெடுத்துக் கல்வமிட்டுத் தாரம்பாதி - கனிந்துவிட்டு முன்பழ ச்சார் கனியஆட்டி, உருப்பாக வில்லைகட்டிப் புடமுமிட்டு - உறுதிபெற யெடுத்துவைத்து உண்மைகேளு, நெருப்பாகப் புடம்போட்ட மருந்து நேரே - நேர்மைதர அரபொடிதான் பழச்சார்விட்டு விருப்பாகத் திரி நாள்தான் கழுவிவைத்து - வெற்றிபெறப் புடம்போட்ட மருந்திற்சேரே.

அயச்செம்பு.

போட்டு அதைப் பிசிரிவைத்துக் குகையிலிட்டுப் - புகலரிய உருக்கு முகங் காரங்கூட்டு, நாட்டுநீ வைத்துருக்கிற் செம்புமாகும் - நல்லதங் கஞ் செம்பதுவை மதிதானெட்டில். காட்டுமுன்னே ரெண்டுகொடுத் துருக்கிப்பாரு - கணக்கான தங்கமுமாங் கருத்துள்ளோர்க்கு. தேட்டு வரும்யாகோபு சொன்னநீதி — செகத்திலே அயச்செம்பு செய்துபாரே.

கச்சடறுத்த தாளகமும் சேருயிட்டுக் - கடைகண்டன் பலமெட்டுக் காரமூன்று, பிசகாமல் வெடியொன்று வீரனொன்று - பேசரிய யெருக் கினுட பாலாற்சாமம், நிசமாக வில்லைதட்டிப் பதங்சமிட்டு - நிலைத்தபி ன்பு தங்கமிட்டுத் தாமுமைந்து, வசப்படுத்திச் செவ்வல்லிப் பூச்சாறு ட்டி - வகையாகப் பில்லைதட்டிக் கதிரில்வையே. 512

வில்லைதனை யெடுத்துசுண்ண உப்புங்கூட்டி - வெற்றிபெறப் புடமி ட்டு யெடுத்துருக்க, சொல்லஒரு சத்தாகும் சத்திற்பாதி - சுடர்க்கொ டியோ னிதிலிட்டு முன்போலாட்டி, நல்லாகப் புடமிட்டுக் கருப்புப்பாதி- நலமாகச் சேர்த்துருக்க ரவியுமாகும், மெல்லவனை மதிதனிலே யெட் டுமூன்று - விதமாகச் சேர்த்துருக்கத் தங்கமாமே. 513

நேரான சத்துதனிற் செம்புதானும் - நேர்மைதர வாராம லிருந்து தானுற், பாராளும் படைராஜன் பலமும்பத்து -படிகார மிருபத்து ஐந் துங்கூட்டி, தாராள மாய்ப்பொடியைக் கலயத்திட்டுத் - தன்மையுள்ள வாலைதனை மூடிச்சீலை, ஏராள மாய்சசெய்து யெரிக்கநீராம் -இதமாகத் தள்ளிநீ பின்னீர்வாங்கே. 514

வாங்கியே பீங்கானி லடக்கம்பண்ணி - வாதிகளாஞ் சத்துருர்குஞ் சத்துதன்னில், பாங்கியே செம்புதான் வாராப்போனல் - பதிவாகப் புகைநீரை விட்டரைத்து, தாங்கிதிரி நாள்வைத்துக் கொடியோன்பாதி. தாக்கியிடு அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - எங்காதே புடம்போடு கரு- ப்பிசேர்த்து - இதமாக உருக்கிடவே செம்புமாமே. 515

செம்புதனைத் தானெடுத்துக் காரங்கூட்டிச் - செழிக்கவதை உருக் கிநீ தகடடித்து, நம்புமதி யெட்டிரண்டுஞ் சேர்த்துருக்கி-நலமாக யிடை சமமா யேமஞ்சேரு. வம்புசெய்யாத் தகடடித்துப் புடமுமிட்டு - வடி வான புடமிறங்கு மார்க்கம்பாரு, தெம்புடனே விற்றுண்டு உறுதிபெறு செயமாக யாகோபு சொன்னார்தாமே. 516

சத்தெடுத்தால் நிறமதனைச் சொல்லக்கேளு - சரியான காரம்போல் நிறமதாகும், முத்தான வெங்காரஞ் சத்திற்சேர்த்து - மூன்றுதர முருக்கியதைச சாய்க்கநன்றாம், வித்தான அத்தயிலம் முக்கண்பாலும் - வீரியமா யிலுப்பெண்ணெய் தேனும்புந்து. நத்தாசை யாகவே யிடையாய்ச் சேர்த்து - நன்றாக மத்தித்து நடக்கைகேளே. 517

நல்லாக மத்தித்துச் சத்துவெல்லாம் நாடறியக் காரமிட்டு உருக்கிநீயும், பொல்லாமை யில்லாமற் நரமுமூன்று - போக்கதிலே சாய்த்துவரக் கல்மிசங்கள், நில்லாம லோடிவிடுங் கடலேபுக்கும் - நேர்மையுள்ள செம்பாகுஞ் செம்புதன்னை, வல்லமையாய் மதியெட்டில் ரெண்டுசேர்க்க - வளமையுள்ள தங்கமென்று யாகோப்சொன்னாரே. 518

செம்புதனை யெடுத்துமே பஞ்சமித்திரம் - செயமாக மூன்றுதரங் காரங்கூட்டி, நம்பியதில் மூன்றுதர முருக்கிச்சாய்க்க -நலமாக அருணனைப்போல் நிறமதாகும், தெம்புடனே யெடுத்துமதி யெட்டுரெண்டு - சேர்த்தெடுத்துப் பாகமையிலே பொன்போலாகும், தம்பிரான் செயலென்று யாகோப்சொன்ன- தக்கநல்ல கைபாகந் தகமையாமே. 519

நீலனொடு பலம்பத்து யெடுத்துக்கொண்டு - நேராக நாறும்பூ பலமும்பத்து, காலனொரு கொடியோனும் பலமுமஞ்சு - கலந்ததொரு அரிதாரம் பலமுமஞ்சு, சேலான வீரனொடு பலமும்ரெண்டு - செயமாகக் கல்வமிட்டுப் பழச்சாற்றாலே, காலமே யிருசாம மரைத்துநீயும் -கனிவாக நாளேழு அரைத்திடாயே. 520

நல்லாக அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - நலமாக உப்புநேர் சுன்னமிட்டு, பொல்லாமை யில்லாமற் புடத்தைப்போடு - புகலரிய கரிபோலே நிறமதாகும், சல்லாப மாய்க்கொஞ்சங் கரியிலிட்டு - சாதகமா யுருக்கிப்பார் ஓடிப்போகும், அல்லாவி னதுமேலே ஆணையுண்டு -அடவாக யிப்பாகம் நிசமாங்கண்ணே. 521

ஓடினதோர் செம்பெல்லாம் பிடிக்கக்கேளு-ஓதரிய கேசரமும் பலமும்நூறு, தேடியதைச் சீயக்காய் நீருதன்னில் - செப்பமாய்ச் சுத்திசெய்து பின்புநீயும், தேடியே அயச்சட்டி தன்னிலிட்டுத் - திறமான திலதப்பால் கொஞ்சமிட்டு, கூடியபின் னடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது -குணமாகத் தயிலமதா யுருகும்பாரே. 522

உத்துநின்று உருகையிலே புடமும்போட்டு - உறுதிபெற்ற மருந்துதனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி, பாத்துமே உருகையிலே போட்டுமேலே-பதிவாக ரோயமிட்டு உருகும்போது, சித்திபெறக் கிண் உவிட்டு யெடுத்துக் கொள்ளு சீர்பெறவே சேர்ந்துசெம்பை யிழுத்துக்கொள்ளும், சுத்தியே கரியோடே யெடுத்துநீயும்-நலமாகச் சொல்லுகிற பாகநம்களே. 523

ஆய்ந்தெடுத்த அரபொடியும் பலமுமஞ்சு-அதிலேவிடு பழச்சாறு படி தாஞழி, தோய்ந்தபின்பு ஊரவைத்துத் தெளிவிருத்து - துப்பரவாய்த் தெளிவைத்தா ஞெட்டக்காய்ச்சி. பாய்ந்துமே வருத்து அதை யெடுத்து நீயும்-பதிவான ரோமத்தின் கரியிஞேடே, வாய்ந்தபடி சேர்த்துமே பிசரிநீயும்-வடிவான வண்டிலது கூட்டிக்கொள்ளே. 524

கூட்டியே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு - குணமான சூரியன்போற் செம்புமாகும், நாட்டியே யிப்படிக்குக் காரங்கூட்டி-நலமாக மூன்றுதர முருக்கநீயும், மூட்டியே மித்திரத்தில் தாமுமூன்று-முடிவாக உருக்கிச் சாய் கல்மசங்கள், கூட்டியறு மெடுத்துநீ மதியில்மூன்று-குணமாக ஒன் றிட்டு உருக்கிடாயே. 525

உருக்கியபின் னெடுத்துப்பார் மாற்றுஆறு - உறுதிபெறத் தங்கமது யிடையேசேரு, மருக்கியபின் மாற்றெட்டு மாகும்பாரு - மதியான யா கோபு கண்டநேர்மை, வருக்கமுட னுலகத்தில் யேழைவாதி - வன்மை யுள்ள பேர்களுக்கு உறுதிசொன்னேன், நெருக்கமுட னல்லாவின் பேரிலாணை-நிலையாகு மிப்பாகம் நிசமதாமே. 526

பச்சைமண் தோண்டிதன்னிற் பாணிதன்னைப் - பதிலாக மொண்டு வரிற் கரைந்தேபோகும், இச்சையுடன் சுட்டதோர் மண்பாண்டத்தில்-இங்கிதமாய்த் தண்ணிமொள்ளக் கரையதாகும், நிச்சயமா யிதுபோலே செத்தசெம்பு-நிலைமையாய் நின்றுஉப்புக் காவிக்கேறும், பச்சையது செம்பிருந்தாற் கழன்றுபோகும்-பக்குவமா யாகோபு சொன்னதாமே. 527

தாளகக்கட்டு.

ஈரஞ்சு பொட்டலையா மிதனில்ரெட்டி-இயல்பான அஞ்சாகும் படி கையாகும், பாரஞ்சு முரலிவிட்டுப் பொடியதாக்கிப்-பக்குவமாய் வாலை யடை புகைநீர்வாங்கு, நேரஞ்சு முன்னீரைத் தள்ளிப்போட்டு - நினை வோடே கடைநீரை வாங்கித்தாரம், பேரஞ்சு நாழிகையுஞ் சுருக்குத் தாக்கு பேர்பெறவே தாளகமுங் கட்டிப்போமே. 528

காரீயம் பலம்பத்துக் கரண்டியிட்டுக் - கனிந்துநின்று உருகையிலே ஐந்தாங்காய்ச்சல், பாரியா யிடைக்கிடைதான் போட்டுநன்றாய் - பண் பான சிறுகரண்டி தன்ஞற்கிண்டு. வாரியாய்ச் சாமமது சென்றபின்பு-வகையாக மஞ்சள்போற் றூளாய்நிற்கும், ஊரியபின் னெடுத்துமே கல்வத்திட்டு-உறுதிபெறக் கடைநீராற் சாமமாட்டே. 529

நல்லாக ஆட்டிமுன் தாளகத்தில்-நாடியே மேற்கவசங் கட்டக்கேளு, வெல்லவே தாளகத்தின் மேலேநன்றாய்-விதமூன்று பங்குபண்ணிக் காய வைத்து, பொல்லாமை யில்லாமற் காடையாகப்-போக்கோடே வைத் துகல்வ மீதிலிட்டு, நல்லறிவாய்க் கடைநீரை விட்டுஆட்டி - நலமாகத் தாளகத்திற் கவசம்போடே, 530

போட்டுமே கதிரவன்முன் காயவைத்துப்-பொருந்தவே நபிமாரை த்தொழுதுபோற்று, காட்டுமுட்டை முன்போலே புடத்தைப்போடு-கனியவெடு கல்வமிட்டுப் புகைநீர்விட்டு, நாட்டுக்குள் சாமமரை வழித்துத்தாரம் நலமாக மேற்கட்டிப் புடமுமிட்டு, நீட்டியெடு கடுஞ்சிகப்பாய்க் குருவுமாகும்-நேர்மையா யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 531

பழச்சாறு பீங்கானில் ரெம்பவிட்டுப்-பதிவான நீலனதைப் பொடித்துத்தூவு, தழல்தன்னில் வைத்துமே காயவைத்துத் - தாட்டிகமாய்க் குகையிலிட்டு உருக்கச்செம்பு, உழவாக யிச்செம்பு யிடைதான்ரெண்டு-உறுதிபெற முன்குருதா னிடையேதாக்க, நழதாக நொருங்கியது அளாய்ப்போகும்-நாடியே யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 532

நல்லாக நொருங்கினதோர் அளுதன்னை-நல்மாக்கல்வமிட்டு வீரங்காலாய், வெல்லவிடு புகைநீரா லரைத்துவில்லை-விதியாகக் கட்டியது காயவைத்து; சொல்லவொரு புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு-சுத்திபெற வெள்ளிதனில் நாலுரெண்டு, வல்லமையாய்ச் சேர்த்துருக்கத் தங்கமொன்று-வகையாகச் சேர்த்துதத் தங்கமாமே. 533

தங்கமாந் தங்கமது சிவப்புமாகும்-தாட்டிகமாய்க் காவிக்கு நிலைத்துநிற்கும், பங்கம்வரா தென்றுரைத்தார் யாகோப்தானும்-பத்திதரும் நபிமார்க ளெனக்குச்சொன்னர், வங்கவித்தை உலகத்தில் வாதிமார்க்கு-வகைகாணப் பொன்னகும் வடிவுமெத்த, சிங்கம்போ லாகுமிது முன்ஞேர்சொன்னர்-செய்திட்டாற் பாகமிது சித்தியாமே. 534

வாருகேள் விடத்தேரின் பட்டைவாங்கி-மகிழ்வாகக் காயவைத்துப் பலமும்நாலு, தேருகேள் வன்னியது பசங்கந்தன்னைச்-செயமாக யிடைசமமாய்ச் சேர்த்துமல்வி, சாருதான் கடிகையது அரைத்துக்காய்ந்து-தலமாகக் கருந்தேன்வார்த் துண்டைசெய்து, பேருகேள் சிமிழில்வைத்து அந்திசந்தி-பிலக்கயிந்த உண்டைதனை உண்டுபோரே. 535

உண்டிடவே மண்டலந்தா னந்திசந்தி-உறுதிபெறச் சடமிறுகித் தங்கம்போலாம், கண்டவுடன் காமசல மிறுகிப்போகும்-கடல்புக்கும் பித்தமறும் கபத்தைப்போக்கும், பண்டிதர்கள் பிழைத்திடுவார்க் கிதமதாகும்-பத்திதரு மரையாப்பு மூலமேகம், கொண்டவுடன் முசல்வலிப்பு ருத்ரவாய்வு-கொடியநோய் போய்விடுங்காண் குணமதாமே. 536

சஞ்சீவி மூலிவேர் கிழித்துநீயும்-சாற்றரியக் கதிரில்வைத்து உலர்த்திநாலு, மிஞ்சாமல் வன்னிபற்ப மிடையேசேர்த்து - மீறும விருசாமந்தேனலாட்டி, வஞ்சமில்லா மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால்-வகையான மேகமறும் வெட்டைநீங்கும், பஞ்சிலிட்ட தீப்போலாம் பாலனவான்-பார்த்துஉண்மை யாகோபு பாலித்தாரே. 537

துருசுச்சுண்ணம்.

பணிவாகத் துருசுரெண்டு அதின்மேற்சினம்-பண்பாயோர் பலம் நிறுத்துக் கவசங்கட்டி, தணிவாகச சட்டிதனிற் பூநீர்தன்னைத்-துகைப் படியே ரெண்டுபடி பாத்திப்பின்பு.அணியாக நீலனையும் நடுவில்வைத்து- அதின்மேலும் ரெண்டுபடி யிட்டமூழ்த்தி. தணல்பாககச் சாமமொன்று தீயைமூட்டித்-தானெடுக்கக் கண்டாரது நீறுமாச்சே. 538

நல்லாக நீறினதோர் துருசுநேரே-நாட்டியிடு புகைநீரி லெடுத்த சூதம், வெல்லவே ரெண்டுமதைக் கல்வமிட்டு-விதமாகப் புகைநீரா லரைத்துப்பின்பு. கொல்லுமது யிருசாமங் கடந்துநீயும்-குணமான சவ் வீர மரைக்காவிட்டு, பல்லவமாய்ப் பச்சைகதற் பூரந்தானும்-பதியவிட்டு. அரைக்காலாம் பண்புகேளே. 539

பண்பாகக் கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு-பதியவே அயமுடனே காரம்நேரே, தண்பாக அரைத்துமே கவசங்கட்டித்-தாட்டீகமாய்ச் சா டையென்ற புடத்தில்வைத்து, உண்பாக மேற்கவசம் பிரிந்துதள்ளி- உறுதிபெற உள்மருந்தைக் கல்வமிட்டு, நண்பாகப் புகைநீராற் சாமமா ட்டி-நலமாக உண்டைபண்ணி நாட்டக்கேளே. 540

காட்டவே துருசுனுட செம்பெடுத்து-நலமாகப் பலங்காலே உருக்கி நீயும், பூட்டவே உண்டையெல்லாங் கிராசமிட்டால்-பொடியாக நொரு ங்கிடுமே வெள்ளிநாலில். கூட்டவே ஒன்றுகொடுக் தூதிப்போடு-குண மாக மாற்றேழு யிடையேசேர்த்து. தாட்டிகமாய்க் காவிதனிற் புடத் தைப்போடு-தவறாமல் ரெண்டிடையுந் தங்கமாமே. 541

சித்திபெறச் சிவனுடைய வேம்புதுக்குச்-சிறக்கயிடி உரலிலிட்டுப் பொடியதாக்கி, நித்தியமாய்க் கதிரில்வைத்து உலர்ந்தபின்பு-நேராக வாலுளுவை யரிசிகூட்டி, புத்தியதாய்ச் சிவகரந்தைச் சாறுவிட்டு-புக்கி யரை நாள்ரெண்டு கதிரில்வைத்து, பத்தியா யுலர்த்தியதைப் பொடியா ய்ப்பண்ணி-பகரரிய பூப்புடத்தைப் பாலிப்பாரே. 542

காசிகுப்பி தலையெடுத்து மருந்தையிட்டுக்-கருத்துறவே மூக்கின் வாய் சதம்பையிட்டு, தூசிபடப் புதுச்சட்டித் தீரைப்பொத்து-தொடுத் தகுப்பிக் கவிழ்த்துமே உள்ளேநாட்டு, வாசிபெறச் சலங்கைமணல் மே லேமூடி-வகையாக அதின்மேலே புடத்தைப்போடு, மோசம்வாரா தடுப் பேற்றி அடுப்புக்குள்ளே-முதன்மையுள்ள பீங்கானை வைத்துப்பாரே. 543

உண்டான தயிலமெல்லாம் வீழ்ந்தபின்பு-உறவாக யெடுத்துமுக் களஞ்சிணத்தி, தொண்டர்செய்யும் ரசபதங்கம் பணமங்வீதம்-தொங்க அந்தி சந்திமண் டலமேகொள்ளு, கண்டவுடன் திமிர்குஷ்டம் பத்து யெட்டுங்-கடல்புக்கும் நரைதிரையும் வாங்குமன்றாய், பண்டுபோல் கா யமது யிறுகிப்போகும்-பகலவன்போ லொளியாகும் பண்புதானே. 544

கேசாத்தைப் பலம்நூறு கருப்பதாகக் கிண்டியெடு சீயக்காய் பாணி யிட்டு, நாசமற அரைத்தபின்பு குழம்பதாக்கி நல்லசட்டி தன்னிலே ரோமம்போட்டு, மாசகலக் கொதிப்பித்து யெடுத்துப்பின்பு மயமாகக் கத்தரித்துத் திலகந்தன்னை, வாசமற ஒட்டிரெட்டி ஊத்திநீயும் வண் மைபெறக் கொதிப்பித்து யிறக்கிவையே. 545

கரிச்சட்டி தனையெடுத்துக் கோணிஊசி கனமாகச் சல்லடைபோல் துவாரம்பத்து, சரியாகப் பொத்துஅதி லீர்க்குத்தன்னை சரிநுனியை விட்டுயிழு துவாரமெல்லாம், குரிகியது உடைந்துவிடும் சுற்றிரோமம் குழம்பதனை பூத்திவிட்டு மேலேதானும், விரிவான கரிச்சட்டி மல்லா த்திமூடி வீரியமாய்ச் சுற்றிலுமே சீலைசெய்யே. 546

நல்லாகச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி நாடியே மேற்சட்டி அகண்ட வாயில், மல்லாத்திக் கனத்தயெரு வடுக்கித்தீயை மருகவே புடம்போ ட்டு அடுப்புக்குள்ளே, செல்லவொரு பீங்கானை வைத்துநீயும் செபமா கத் தீப்பற்றி யெரியும்போது, கல்லலடை குச்சியெல்லாம் பிடுங்கிப் போடு கதித்துமே தயிலமது யிறங்குந்தானே. 547

வந்ததொரு தயிலமெல்லாம் வழித்துநன்றாய் வருகாட்டால் முன் போலே புடத்தைப்போடு, சிந்தனையாய் வந்துவிழுந் தயிலந்தன்னைச் சிறப்பாகச் சேரெட்டு யெடுத்துநீயும், செந்தகமுஞ் சேரொன்று துருசு சேரு கிளர்ந்தஅரி தாரமொடு சேருஅஞ்சு, முந்தியெடு வீரமது சேரு காலாம் முனிந்துகல்வ மிட்டுஅதில் தயிலம்வாரே. 548

விட்டுஅரை கொஞ்சமதாய்ச் சாமம்பத்து விதமாக வழித்துபதம் பார்த்துக்கொள்ளு, முட்டுகொஞ்சந் தயிலம்விட்டுக் குழம்பதாக மூன் தயில மிறங்கினதோர் சட்டியிட்டு, செட்டெனே முன்போற்பா வனையே செய்து சீர்பெறவே தயிலமதை யிறக்கிக்கொள்ளு, கட்டுமது லோக மெல்லாம் செம்புமாகும் கனமான மாத்தேழு கண்டுபாரே. 549

கண்டுயெடு அரைபொடியுங் காலாஞ்சேரு சனிசிம்பச் சாற்றினிலே திரிநாளூற, பண்டுவதைப் பாணியிட்டு அலம்பிச்சாடி பதியயிட்டு அடுப் பேற்றித் தீயைமூட்டி, முண்டுபட யெரித்துவா சிவக்கமட்டும் முடிந்தி ருந்த தயிலமதைக் கொஞ்சங்கொஞ்சம், மண்டுகின்ற தயிலமதைக் குத் திக்குத்தி மகிமைபெறக் கரண்டியினாற் கிண்டிடாயே. 550

பிரட்டியெடு தயிலமெல்லாஞ் சுவரிப்போகும் பின்புநீ கல்மையிட்டுப் பொடியதாக்கி, திரட்டதுபோல் வெங்காரங் காலுமிட்டுத் தூக்கியிதைப் பொடிசெய்து குகையிலிட்டு, பாட்டியதை உருக்கியுடை பின்புகாரம் பதியவிட்டு யிப்படிக்குத் தாமுமஞ்சு சிரட்டியதை யுருக்கிடவே செம்புமா கும் சீரான அயச்செம்பு தேர்ந்துபாரே. 551

மதியெடுத்து ஊதிவிட்டு யேழுமூன்று வண்மைபெறச் சேர்த்துரு க்கி யெடுத்துப்பார்க்க, விதிப்படிக்குத் தங்கம்போ லுரையுமாகும் வெற் றிபெறத் தங்கமிடை சேர்த்துருக்கி. பதியாகத் தகடடித்துப் புடமும் நாலு பதியவே உப்புதிரி ரெண்டுஞ்சேர்த்து, சதிபெறவே தகட்டைபுளி தன்னிற்றேய்த்துச் சரியாகப் புடம்போட யிறங்கும்பாரே. 552

இரங்கினதோர் தங்கத்தை விற்றுநீயும் இனியதொரு சந்நிரிகள் சோறுஆக்கி, கரங்கமற யிட்டுஉண்ணு பிச்சையிட்டுக் கனிந்ததொரு கும ரருக்குப் பணங்களீய்ந்து, திரங்காணக் கணவனிடங் கட்டிச்சேர்த்துத் தீன்முகம் மதுவைநிதந் தொழுதுபோற்றி, வரங்காண அல்லாவைத் தொழுதுநித்தம் வடிவாக யிருந்திடவே சித்தியாமே. 553

சித்திபெற அஞ்சாறு மாற்றுயேழு சீர்பெருகும் பொன்னைநீ வாங்கி வந்து, பத்தியுடன் தகடடித்துத் தயிலம்பூசிப் பதியபுடம் போட்டெடு த்துக் காரங்கூட்டி, நித்தநித்த முருக்கிவிட்டுப் புடன்மூன் றிட்டால் நிலையுள்ள தங்கமாய் மாத்துயேறும், சத்தியமா யிந்தவித்தை நபிமார் சொன்னார் சரிவரவே கண்டுநான் சொன்னவாறே. 554

தங்கமதைத் தகடடித்துத் தயிலந்தன்னைத் தடையறவே பூசியிட்டுப் புடமூன்றிட்டு, துங்கமதா யெடுத்துப்பார் கருத்துநிற்கும் துடியான காரமதைக் கூட்டிநீயும், சங்கமதா யுருக்கிடவே ரவியுமாகும் சரிவரவே யெடுத்துவெள்ளி யெட்டில்ரெண்டு, பஙகம்வரா தெடுத்துருக்கி முகத் தைப்பாரு பாருலகிற் றங்கமாம் பாரிலோர்க்கே. 555

பாரிலே யித்தயிலஞ் செய்துநீயும் பதியவே வாதங்கள் மிகவுஞ்செ ய்து, ஊரிலே யிருந்துவிடு நபிமார்போலே உலகந்தி லிப்பாகஞ் சொ ல்லவேண்டாம், வேரிலே நீரிருந்தால் மரந்தளிர்க்கும் விதம்போல கருவுகளின் விபரந்தன்னை, கூறிணு லொன்றுமில்லை தயிலபாகங் குண மாகச் செய்திடவே சித்தியாமே. 556

சித்தியாய் முன்னோர்கள் தயிலந்தன்னைச் செய்யவில்லை யென்றுமே பாகமாக, பத்தியா யான்கண்டு பாகம்பார்த்துப் பதிவாக அனுசரித்து சித்தருக்கு, முத்துகளை ஒருகயிற்றிற் கோர்த்தாப்போலே மூனேர்துமே பாகமதைச் சொல்லிவைத்தார், சத்தியமா யிதைக்கண்டு சொன்னேன் யானும் சஞ்சலத்தை விட்டுமே தங்கஞ்செய்யே. 557

அச்சமில்லான் பலம்பத்து அதற்குநேரே ஆண்மையுள்ள கெந்தக மூங் கொடியோன் அஞ்சும், நச்சரவாய் வீரமது பலமுங்கால்தான் நல மாகக் கல்வமிட்டுப் பழச்சாற்றுலே. நிச்சயமா யரைத்திடுநீ சாமம்நாலு நேராக வில்லைசெய்து கதிரில்வைத்து, இச்சையுடன் சுண்ணும்பு உப்பு நேரே இதமாக அரைத்துமே கவசங்கட்டே. 558

கவசமிட்டுப் பத்தெருவிற் புடமுமிட்டுக் கனிவாக மேற்கவசந் தள்ளி
நீயும், தவமாகக் கல்வமிட்டு அயமுங்காலு தாக்கிபிடு ரசபதங்க முக்கா
லிட்டு, பவமாகப் புகைநீரா லரைத்துச்சாமம் பதியவெடு பீங்கானி
லிட்டுநீயும், உவமாகக் கரியோட்டில் நெருப்பையிட்டு உறுதிபெற வரு
க்கயரக் கோப்சொன்னாரே. 559

வருத்தபின்பு காசியென்ற மேருக்கிட்டு வடிவாக நால்சாமங் கடு
மையாக, ஒருத்துமே தீயெரித்துக் கல்வமிட்டு உறுதிபெறப் புகைநீரை
விட்டுச்சாமம், பருத்துமே அரைத்துமுன்போல் வருத்துநீயும் பதிய
அடை காசியென்ற மேருக்கிட்டு, சிநத்துமே யெரியிடுநீ நாலுசாமம்
செயமாகச் சிவக்கமட்டு மெரித்திடாயே. 560

எரித்துமே அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி இதமாக யெடுத்துநீ மித
மாகத்தான், பிரித்துமே செந்தூரம் ரவியிற்றானும் பேராகப் பத்துக்கு
ஒன்றதாக்கு, விரித்துமே உருக்கியெடுத் தொடித்துவொன்று விதமாக
வெள்ளிபெட்டில் ரெண்டுசேர்க்க, மரித்துமே தங்கம்ரெண்டு சேர்த்த
ஊத வடிவான தங்கமாம் வண்மையாமே. 561

வண்மைபெறத் தகடடித்து உப்புநாலு வகையாகப் புடமதுவு மூன்
றதாக்க, உண்ணுமது புளியிட்டு மத்திததேதான் உரவாக அதில்வைத்
துப் புடமுங்கொஞ்சம், நண்ணவே புடமூன்று யிட்டெடுத்து நலமாக
அருகுகட்டிப் புடமிறங்கும், கண்ணலாய் நினையாதே உருக்கிப்பார்க்க
கனகமது பீக்கம்பூ வர்ணமாமே. 562

தங்கத்தை யெடுத்துவிற்றுச் செலவுசேரு தன்மைபெறக் கந்திரிகள்
மிகவுஞ்செய்து, உங்கவே மிசுக்கையிற்கு அன்னமீய்ந்து உளவான
சுண்ணவகை யெல்லாம்பார்த்து, பங்கமாய்ப் போகாமற் சவுக்காரத்
தைப் பதையாமற் செய்தபின்பு துருகை[illegible]ற்று, சங்கவரா ருத்தைக்
கட்டியாடு சதாகோடி காலம்வரை வயதென்றாரே. 563

சொல்லிவிட்டேன் கைபாக வரிசைகண்டு சுயமாக நிறைபாகங் கரு
வைக்கண்டு, கல்லிட்ட புடபாக மெரிப்பின்பாகம் நலமாக யிப்பாக வரி
சைகண்டு, வில்விட்ட அம்புபோற் செய்துபாரு வேதாந்த மெய்ப்பொரு
ளும் விளங்கும்நன்றாய், முல்லைமலர் போலவே சுண்ணஞ்செய்ய முக்
கியமா யாகோபு மொழிந்தார்தானே. 564

மொழிகேட்டு நபிமார்க ளெல்லோருந்தான் முயற்சியா யென்னைத்
தான் வரவழைத்து அழிவில்லா மெய்ப்பொருளும் வாதமார்க்கம் அட
ங்கலையுங் காட்டியே பின்புதானும், கழியவே சுண்ணத்தைப் பின்புகா
ட்டிக் கனகமது பிறக்குகின்ற கருத்தைக்காட்டிப், பழியில்லா மார்க்க
ங்கள் நன்மையாகப் பதிவாக அனுக்கிரகஞ் செய்தார்தானே. 565

சூடத்திராவகம்.

கற்பூரத் திராவகத்தைக் கருத்தினில்வை காசினியில் நோய்களெல்லாங் காணாதோடும், சொற்படிக்குப் பாஷாண மெல்லாங்கட்டச் சுளிவான கம்பியுப்பு பலமோபத்து, தற்பனையாஞ் சீனமது யிருபத்தைந்து தாக்கிரெண்டும் பொடித்ததனைக் கலையத்திட்டு, உற்பனமாய் வாலையன்ற சட்டிமூடி உளுந்தாலே சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றே. 566

ஏற்றியே தீயெரிக்க வெள்ளைநீராம் இதமாக வந்துவிழுந் தள்ளிநீயும், நாற்றிசையு மெய்க்கவே பின்னீர்தன்னை நாட்டமுடன் குப்பிதனி லடைத்துப்பின்பு, பாத்திபனார் கொடியோனும் பலமும்பத்து பதிவான் வீரமது பலமுங்கால்தான், சேத்துமே புகைநீரா லரைத்துசாமம் செம்மையுட னரைத்துஅதைக் குளம்பாயாக்கே. 567

ஆக்கிவைத்த குளம்பதனை வழித்தெடுத்து ஆண்மைபெறக் கலையமிட்டு வாலைமூடி, நோக்கியபின் உளுந்தாலே சீலைசெய்து நுண்மைபெற அடுப்புதனி லேற்றிப்பின்பு. பாக்கியமாய்ச் சிறுகயெரி நீர்தான்வந்து பதிவாக யிறங்கிவிடும் புகைபடாமல். தாக்கியபின் நின்றுயெடு திராவகத்தைச் சகலசித்து மாடுமென்று நபிசொன்னாரே. 568

நல்லாக யிறங்கினதோர் புகைநீர்தன்னை நம்பியடை அரக்கென்ற குப்பிதன்னில், மெல்லவே ஒருசொட்டுத் திரிகடுகி லுண்ண வேகமது கண்டவுட னோய்களெல்லாம், சொல்லாம லோடுமது தெண்டனிட்டுச் சுகமான புகைநீரா மிந்தநீரு. எல்லாமுஞ் சுண்ணமய மாக்கச்சொன்னார் இளவரசு வாதிகளே கண்டுகொள்ளே. 569

கசடற்ற அரிதாரங் கல்வத்திட்டுக் கடுமையுள்ள புகைநீரை விட்டரைத்து, நிசமாக யிருசாம மரைத்துநன்றாய் நேர்மைபட வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, வசமாகக் காய்ந்தபின்பு வாட்டிநீயும் வளப்பமுடன் கல்வத்தி லிட்டேப்பின்பு, தசமாட்டி முன்போலே கரியில்வாட்டு தாட்டிகமா யஞ்சுதரம் வாட்டிக்கேளே. 570

வாட்டிடவே புகையதுவுங் கட்டிநிற்கும் வகையாக மேற்கவசம் வழுத்தக்கேளு. தாட்டிகமாய்ச் சீனமது பலமும்பத்து தக்கபுகை நீர்விட்டுக் கல்வத்தாட்டி முட்டியெடு யிருசாமஞ் சென்றபின்பு முதன்மையாய் வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து. ஓட்டியே ஊதிவிடு கடுமையாக உண்மையாய்க் கடுஞ்சுண்ண மாகுந்தானே. 571

சுன்னமாந் தாளகத்தின் மேலேகட்டிச் சுடுதணலில் வாட்டியே புடத்தைத்தீரு, சொன்னபடி தாளகமும் நீறிப்போகும் சுருதிமுறை தாளகநீர் திருசுக்கிட்டால், சின்னமது வில்லாயல் நீறுங்கண்டாய் சிறப்பாக முன்தொந்த மேற்றிக்கொள்ளு, நன்னயமா யிதும்போலே யெலி பாஷாணம் நலமான மிருதார சிங்கிக்காமே. 572

சரக்கெல்லா மிப்படியே சட்டிநீற்று சலுதிபடத் தொந்தமது வேற த்தங்கம், பரக்கவே செய்யாமற் பொருமையாகப் பத்தியுடன் செய்தா க்காற் பலனுமாகும். உரக்கவே சுன்னமென்ற காண்டந்தன்னில் உறு திமிகச் சொல்லிவிட்டே னுற்றுப்பார்த்து. சுருக்கமா யிடைபாகஞ் சண் டுசெயதால் சுகப்படுத்துஞ் சுண்ணமது தொழிலுமாமே. 573

சுன்னமிடு முன்னிடும்பூ தாக்குஒன்று சுகமாக அந்திடைக்குப் பண் ணையிட்டு, சொன்னபடி யிடித்துபுதுச் சட்டியிட்டுத் துகையாக அமுழ் த்திநடுப் பள்ளம்பண்ணி, நன்னயமா யரன்பீசம் பலமும்நாலு நாடி யிநடுவதனிற் சட்டிமூடி, முன்னேமு சீலசெய்து அடுப்பில்வைத்து முனிவாக யாகோபு முறைசொன்னரே. 574

நல்லாகக் கனலிலிட்டு விறகுபாச்சி நாடியெரி மூவருந்தான் மேலே யேறி, சல்லாபமாயிருக்கும் சாமத்துள்ளே சரிவரவே கனலாற்றிப் பிரி த்தெடுத்து, மல்லாத்தி மயிர்க்குச்சி யால்வழித்து மகிமையுள்ள கல்வத் தி லிட்டுமெள்ள, செல்லாள்தன் தனப்பாலை விட்டூட்டச் செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 575

வீசம்பண விடையெடுத்து நோய்கள்போக விதமான திரிகடுகில் மூ ன்றுநேரம், பாசமுடன் சொன்னபடி உண்டுபாரு பறக்குமே வாதபித்த மையமெல்லாம், காசமுடன் பதினெட்டுச் சூலைப்புண்கள் கடிவிஷங்கள் பாண்டுகுஷ்ட மேகமெல்லாம், யோசனைகள் பண்ணுமற் கடலேபுக்கும் ஓதினர் யாகோபு உறுதிதானே. 576

ஓதினதோர் பெருவயிறு காமாலையீளை உண்ணஒரு மண்டலத்திற் கன்னப்புற்று, நீதியாய் மகோதரமுந் துடையின்வாளை நிமைகொட்டி முழிக்குமுன்னே கெட்டிட்டோடும், வாதியாம் உப்பாகா புளியுமாகா வடிவமெல்லாம் நோகாது வாய்வேகாது, சோதித்தேன் முன்னோர்கள் சொன்னநீதி சோதித்து யாகோபு சொன்னேன்பாரே. 577

இருகுரங்கி னிலைபிடுங்கி உரலிலிட்டு இடித்தெடுத்துப் பிழிந்துவிடு பீங்கானிட்டுத் திருமடந்தை கல்வமிட்டுச் சாமமாட்டித் திட்டமா யரைத்துரவி காயவைத்து, பருகவதைச் சுங்கானில் வெருகடியுமிட்டுப் பகற்பொழுது மூன்றுநா ளுண்டபோது, தருகாது சயகாசம் தரித்தி டாது சாற்றக்கேள் பத்தியந்தான் புளியாகாதே. 578

இருவங்கநீறு.

இருவங்கம் நேரெடுத்துக் கரண்டியிட்டு இதமாக ஊதிடவே உரு கும்பாரு, வருகவதைக் கிண்டிடவே மஞ்சளாகும் வடிவான கல்வ மிட்டு அரையன்னத்தால், பருகவே வில்லைதட்டி வெடியுப்பங்கி பத மாகச் செய்துபுட மிட்டெடுத்து, உருகவே குகையிலிட்டுச் சாமமூது உற்பனமாய்ச் சுத்திவங்க மெனச்சொன்னரே. 579

சொன்னதொரு வங்கத்தைக் கரண்டியிட்டுச் சுகமாக உருகையிலே வெடியும்பாதி, நன்னயமாய்க் கொடுவேறுக்க மஞ்சளாகும் நாடியே மாளமட்டும் புடமுமிட்டு. இன்னிலத்தி லெடுத்துப்பார் செந்தூரமாகும் இடுக்கவசம் வாள்மடந்தை மேலேசுட்டு. முன்னமே சொல்லிவிட்டேன் புடத்தைப்போடு முக்கியமா யெரிகரியா யிருக்கும்பாரே. 580

கரியெடுத்துத் தருசுனூட செம்புதன்னில் கருத்தறவே ரெண்டுக்கு ஒன்றுசேரு, சரியாய்ப்பொன் சேர்த்துருக்கி ஊதிப்போட சலனமற்று ரெண்டிடைதான் யேமமாகும். குரியாகச் சொல்லிவிட்டேன் களங்கமற்றுக் கூசாமற் பொசித்திருந்து குறியைப்பாரு. நரிபோலே திரியாமல் நூலைப்பாரு நாட்டிலே யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. 581

அப்பிரகம் பலம்நாலு கல்வத்திட்டு அந்திடைக்குக் காரியது தட்டி நன்ருய், முப்பதரை அன்னத்தி னீரினலே மூன்ருபடம் போட்டெடுக்கக் கசடுகக்கும். தப்பாமல் தாளகமும் பாதியிட்டுத் தாக்கியரை முன்னைத்த நீரில்விலலை, செப்பினேன் அங்கியிட்டு யெடுத்துப்பாரு செந்தூர மாகுமிந்தச் சேதிதானே. 582

செம்புருக்கி நூற்றிலொன்று கொடுக்கநல்ல செயமுள்ள தங்கமாஞ் சொல்லப்போகா, நம்பியொரு பணவிடைதான் கொண்டாயாஞல் நாடாது சலரோகம் மேகவெட்டை வெம்பினதோ ருடல்வெதுப்புக் குஷ்டமேகம் வினையமுள்ள வாதங்கள் பித்தம்போகும், தம்பிரான் செயலாலே தீருமென்று தாட்டிகமா யாகோபு சாற்றிஞரே. 583

ஓமத்திராவகம்.

இணங்கனது பலம்நாலு ஓமந்தூக்கு இதமான பாணியது ரெட்டிப்பிட்டு, சுணங்கவதைத் திரிநாள்வை கலசத்திட்டுச் சூட்சமாய் வாலைகொண்டு மூடிநன்ருய், கணங்களரி தீபமிடு புகைநீர்வீழும் கதுமையாயதையெடுதது வைத்துக்கொண்டு, வணங்கியே கடவுள்தனைப் பணிந்துகொண்டு வாய்த்துவந்த நீரிடைக்கு ஓமம்போடே. 584

போட்டுதிரி நாள்வைத்துக் கலையத்திட்டுப் புத்தியுடனதையெடுத்து வாலையிட்டு, வாட்டமிலா திப்படியே மாற்றிமாற்றி வாலையிட்டு அஞ்சுதரம் செய்துகொண்டு, நாட்டுவாய் செரியாத மாந்தம்யேப்பம் நலமான குன்மவலி மூலவாய்வு, கேட்டவுடன் தெணடனிட்டு வியாதியோடும் கிருபையுடன் யாகோபு கூறிஞரே. 585

கருங்குருவை சேரையொன்று பாணியிட்டுக் கருத்துறவே ஊரவைத்து யெடுத்துஅம்மி, செருங்கயிட்டு நற்பிரண்டை யிடையேசேர்த்து நிலைபெறவே அரைத்துஅடை பண்ணிப்பின்பு, உருகவதை முத்தெண்ணெய் சட்டியிட்டு உறுதிபெற முன்னடையை வேகவைத்துத், திரும்பதிரி நாட்கொள்ள ஆணிமூலஞ் சீரில்லா மூலமெல்லாந் தீருந்தானே. 586

நற்பட்டைப் பிரண்டைதன்னைத் தூக்கிடித்து நலமாக மோர்குருணி கலயத்திட்டு, வற்பிடித்து முன்னிடித்த சரக்கையிட்டு வகைபெறவே திரிநாள்வை காலையிட்டுத், தரப்படவே புகைநீரைப் பிடித்துச்சாடி தனிலிட்டு முன்பிரண்டை நறுக்கிப்போட்டு, கொப்பிட்டு நீரைவிட்டுக் கல்லுப்பிட்டு குணமாக உலரவைத்துக் குறிப்பைக்கேளே. 587

அங்கியிட்டு உலரவைத்து பிடித்துத்தூளாய் அதுதனையே வடிகட்டித் தசநாட்கொள்ள, எங்குமுள்ள செரியாமை பித்தவாய்வு இனிதான வலிகுன்மம் மூலவாய்வு, தங்கினின்ற தெரித்தேப்பம் உப்பிசங்கள் சாடிவிடுங் கனலுண்டாந் திருகுமேனி, இங்கிதமாய்ப் புளிதள்ளி உண்ணச்சொல்லு இருநதுரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. 588

புள்ளைமக னிளையோனை மூகத்தைச்சீவிப் பொத்துமே சாடித்னிற் பசுக்குநீரை, உள்ளபடி சுழற்றிவிடு வெடிமுத்திட்டு உருகவித்து அங்கிதனி லுலர்த்திக்கொண்டு, துள்ளயிடி முன்னீரிற் கரைத்துக்காய்ச்சு துடிபெறவே யெண்ணெய்நக்கும் யிருத்துக்கொள்ளு, கள்ளமற யெண்ணெய்தான் சுத்தியாச்சு கருத்துகந்து யாகோபு சொன்னார்தாமே. 589

சுத்தியுள்ள எண்ணெய்படி ரெண்டுவிட்டுத் துடியான வல்லாரை சிவதையோடு, பத்திபுளி யாவாரை நிலமையுள்ள பதிவான சூரத்தாவரையுங்கூட்டி, நித்தியமாய்க் கையானும் வகைக்கிரண்டு நேராக யிடித்துயிடு பாண்டத்துள்ளே, நத்தியெடு கடுக்காயுந் தான்றிக்காயும் நலமான சீரகமுங் கிராம்புகூட்டே. 590

கூட்டியே கற்கடக சிங்கிதானும் குணமாக வேதிரிநாள் நிழலில்வைத்து, வாட்டியே அடுப்பில்வைத்து யெரித்துவொட்ட வளமாக யெண்ணெய்பதம் பார்த்தெடுத்து, நாட்டிடுவா யுலகத்தில் மானிடர்க்கு நலமாக யெண்ணிறைந்த நோவுதன்னை, ஓட்டிவைக்கும் கதிர்கண்ட பனி போலாகும் ஓதினார் முன்னோர்கள் சொன்னதாமே. 591

எண்ணெய்தனைக் கரண்டியளவாகக்கொள்ள இருமல்சயம் வெட்டையொடு அரிப்புநீர்கள், உண்ணவுட னேடிவிடுங் கால்கைதானும் உற்றுமே கனலெரிவு உப்பிசங்கள், சண்ணுமடா யிந்தயெண்ணெய் குளிர்ச்சிதானும் சரியான கபாலத்தின் சூடுபோகும், பின்னுடலங் குளிர்ந்துவிடும் யாகோப்சொன்னார் வேதாந்த மனோரஞ்சி யெண்ணெய்தானே.

திருவங்கிச்செந்தூரம்.

அரியுமரன் பீசமிடை கல்வத்திட்டு ஆட்டிடுநீ மூச்சாமம் மேனியாலே, உரியகுண்டு கல்லுப்போ லுண்டைசெய்து உலர்த்தியதை வைத்துப்பின் உறுதிகேளு, தெரியகரு நாகத்தைக் கரண்டியிட்டுத் திரமாக உருக்குமுகம் உண்டைதாக்கு, கரியாகும் யிடைக்கிடைநீ கொடுக்கவென்றார் காரணமா யாகோபு சொன்னார்தாமே. 593

கருவான வெ டைவங்கங் கல்வத்திட்டுக் கணக்கவதைச் சோறு தன்னாற் கனிவாயாட்டி மருவாகப் புடமூன்றிற் சிவந்துபோகும் மதிரவியிற் பாய்ச்சிடவே தங்கமாகும், உருவாகப் பணவிடைதா னுண்டாயானல் உறுதிபெரும் நோயெல்லாந் தவுடுபொடியாகும, சிருவயது போலாகும் மேனிதானும் சித்திபெற யாகோபு சொன்னவாறே. 594

சிரநோய்க்குத்தைலம்.

செம்பையிலை தூக்குயெடு உரலிலிட்டுச் சிதரயிடி நீர்வருகும் அம்மிதன்னில், நம்பியிடு சசிலியின் ளெங்குதன்னை நாடியவரை யதிற்றயில மடியிற்றானும், கபிடுமாக கனிபோலே விழுதுபோட்டுக் கணக்கெரித்து முழுகிவரத் தலைநோயெல்லாம், துப்பிமத கரிகணட சிங்கம்போலாம தொக்கயெடு படுமென்று யாகோப்சொன்னுரே. 595

ஆவாரையெண்ணெய்.

வனத்தில்நிற்கும் ஆவாரை உரலிலிட்டு வகையாக யிடித்திடவே சாறுவீழும், இனத்தோடே சாடியிட்டு முத்துக்கொட்டை இதமாகப் பதக்குதனைப் போட்டவித்து, கனத்துயெடு உலரவைத்துப் பின்புகேளு கருத்துறவே ஆவாரை பஞ்சாங்கந்தான், நினைத்தபடி உரலிலிட்டு யிடித்துச்சாறு நினைவாகப் பிழிந்திட்டுச் சாடிவூத்தே. 596

சாடிதனி லூற்றியபின் கொட்டைதன்னைச் சாங்கமா யுரலிலிட்டுத் துவைத்துச்சாற்றில், வாடிடவே அதிலிட்டு அடுப்பிலேற்றி வளமாகயெரித்துயெணணெய் படியளவுவாங்கி, நீட்டிடவே வெள்ளுள்ளிப் பரங்கிப்பட்டை நிரையாக வகைக்குபலம் நால்தானிட்டுக், கூட்டிடவே தந்திவிரை காலதாகும் கூட்டியரைத் தெண்ணெய்யதிற் கலக்கிக்கொள்ளே. 597

எண்ணெய்தனிற் கலக்கியா வாரைச்சாற்றில் இட்டுஅதைக் கியாளமதா யெட்டொன்ருக்கி, பண்ணினதோர் முன்னெண்ணெம் தன்னிலிட்டுப் பக்குவமா யெரியிட்டுப் பதமதாக. நண்ணயமா யொருகரண்டி உதையகாலம் நலமாகக் கொண்டுவரச் சூலையாறும், உண்மையாய் மேகவகை சூலைக்கட்டு உறதிபெறப் போகுயென்று யாகோப் சொன்னுரே.

வாதத்தி லெழுந்ததொரு சூலைபோகும் வடிவேங்கைப் பித்தமொடு காமாலைபோகும், நீதத்த மகோதரமுங் கன்னப்புற்றும் நேரான விப்புருதி முடக்குச்சூலை, காதத்துக் கப்பாலே ஓடிப்போகும் கனமானபவுந்திரமும் லிங்கப்புற்றும், வேதத்திற் சொன்னபடி போகும்பாரு விசையாகப் புளியாகா விரும்பிப்பாரே. 599

அயநாகச்சேந்தூரம்.

கரும்பொன்னர் பொடியிடைக்குக் காரிகூட்டிக் கல்வத்தி லிட்டு உப்பு நீராலாட்டி, விரும்பியதைக் காயவைத்துப் புடந்தானெட்டு விருப்பமாய் மடலினிய அரிதாரத்தை கிரும்பவதை நாலிலொன்று சேர்த்தரைத்துத் திறமாக வில்லைபண்ணிக் கனலிலிட்டுக், கரும்பிடவே பெரியபுடம் போட்டெடுக்கக் கனகமுள்ள செந்தூர மாகுந்தானே. 600

கூத்தனுட செம்புதனில் நாலுக்கொன்று - கொடுத்திட்டவே கருப் பாக யிருக்கும்பாரு, வேத்துமனஞ் செல்லாமல் மதியிலெட்டு - வீத மிரண் டிட்டுருக்கிப் பொன்னைச்சேர்த்து, பாத்துமே உருக்கிட்டு ஊதிப்போட்டப் பண்டுபோல் பொன்னாகும் ஆணிக்கொக்கும், சேத்துமே பணவிடைதா னுண்டாயானாற் - சித்திபெற லாகுமென்று சொன்னார் பாரே. 601

மண்டலத்திற் பணவிடைதா னந்திசந்தி-மகாரோக மேகமெல்லாங் கடலேபுக்கும், கொண்டவுடன் வாய்வுகுன்மஞ் சூலேபோகும் - கொடி தானசயரோகம் பித்தகாசம், கண்டவுடன் பறந்துவிடுங் கைகாலோச் சல் - கனகமென்ற மேனியுமாம் விந்துகட்டும், மூண்டகம்போற் கமலங்கள் குளிர்ந்துபோகும் - முனிந்துமே யாகோபு சொன்னவாறே. 602

சாம்பிராணித் தயிலம்.

மட்டிப்பால் பலம்நாலு கலையத்திட்டு-மயமான சாம்பிராணி யிடை பொடித்து, மூட்டியிட்டு வாய்சரியாய்ச் சில்லுப்போட்டு - முடிநடுவிற் பொத்துசிறு குழலும்வைத்து, கட்டிசிறு சீலைமண் கணக்காய்ச்செய்து-காரணமா யங்கியிடு மெதுவாய்த்தானும். விட்டுவரும் சாம்பிராணித் தயிலம்வீழும் - வெற்றிபெற யாகோபு விளம்பினாரே. 603

வாசமென்ன அதீதமது சிரசுகொந்தால் - வகைபெறவே துட்டிடைதான் தடவிப்போடு, நேசமுடன் பீணிசங்கள் சொல்லாதோடும் - நிலைமையா மித்தயிலம் காலிற்கொஞ்சம், வீசமதைத் தேய்த்துநீ மூழ்கிப் பாரு-விரைவுள்ள தலைநோவு காசமெல்லாம், நாசமாய்ப்பொட்டெனவே யோடிப்போகும் - நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. 604

தானான சிவஞானனந் தெரிந்தோனாகில் - சடமழியா திருக்ககற்ப முண்டானாகில், மானார்கள் மயக்கத்தை விட்டோனாகில் - மானிலத்தி லாசைதனை மறந்தோனாகில். தேனான ரிஷியாகிச் சித்தனாகிச் - செக மாயை தனைவெறுத்து முனிவனாகில், வானான வானவர்கள் எதிரா வார்கள் - வையகத்தில் யாகோபு வனங்கினாரே. 605

ஈடலது துலாராசி பிறந்தோன்வேணும் - இல்லாட்டால் சிங்கமென்ற ராசிவேணும், ஆடலுடன் கன்னியுட ராசிவேணும்-அல்லாட்டால் கற்கடக ராசிவேணும், நாடதனி லூணமில்லா திருக்கவேணும் - நல மோடு மென்னூலைப் பார்க்கவேணும், வீடடைய யோகமது புரியவேணும், வெகுநூலும் பார்த்தறிய விதஞ்சொன்னாரே. 606

அதிகசன்னி போகவே தயிலஞ்சொன்னேன் - அதனடுத்த கைபாக விபாஞ்சொன்னேன், விதிநடுவே யிருக்குமந்த விபாஞ்சொன்னேன்-வேதாந்த நுட்பத்தின் விபாஞ்சொன்னேன், அதியமது பாகமாய்ச் செய்து கொள்ளு - அரட்டலது செய்யாட்டா லெல்லாமாகும், பதியிரும்பு தன்னிலே உழைத்துப்பாரு - பாகமா யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. 607

தங்கத்தைக் கண்டவுடன் கெர்சிக்காதே - தாசியர்மே லாசைகொண்டு யிச்சிக்காதே, இங்கிதமா யோரிடத்தில் நின்றுதேற - இதமான வாதமெல்லாஞ் சித்தியாகும், உங்களுட உள்ளன்பில் நினைத்துக்கொள்ளு - ஒருவருடன் பேசாமல் உறுதிபாரு, சிங்கம்போற் கனகமது உண்டாம்பாரு - சிறக்குமே லோகமெல்லாஞ் சித்தியாமே. 608

நாருப்பட்டைப் பிரண்டையிடி சட்டியிட்டு - நல்லுள்ளி அதிநேரே பாணியிட்டு, பாருலகில் வீற்றிருந்த சட்டிதன்னில் - பதிவாக மத்தினாற் கடைந்தநெய்மோர், ஒருபடியும் வார்த்துமே நாலிலொன்று - உத்தமமாய் மிளகாயும் மிளகும்உப்பும், சீருடனே புளியிட்டு அரைத்துப்போடு - செயமாக ரசம்வைத்து உண்ணக்கேளே. 609

உண்டிடவே திரிநேரம் வாந்திவாய்வு - உண்மைசெரி யாமாந்தம் பேதியெல்லாம், கண்டவுடன் தெண்டனிட்டு மூலவாய்வு - கனலெழும்பி அப்புறந்தான் காணுதோடும், முண்டுசெய்யும் பசிஉண்டா முனைச்சலுண்டாம் - மூவுலகுஞ் சீரணமு முனையுமில்லை, பண்டுசெய்த பெரியோர்கள் சொன்னநீதி - பாருலகில் யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 610

சடைக்கஞ்சா பலம்நூறு சட்டியிட்டுத்-தண்ணியிட்டுத் திரிநாள்வை அலம்பிவாங்கு, திடமாகப் பின்னுமொரு சட்டியிட்டுச் - சீரான பால்படியும் பாணிநேரே, விடையாக விட்டுவெடு கோணியிட்டு - விதமாகப் பிழிந்துரசம் வாங்கிப்பின்பு, கிடமிட்டு ஆவின்நெய் சேருமிட்டுக் - கிருபையாய் வைத்துநீ பாகங்கேளே. 611

சக்கரையுஞ் சுக்கேலம் மிளகுமாஞ்சி - சாதிக்காய் பத்திரியுங் கிராம்புகோஷ்டம், மிக்க அதி மதுரமுடன் அமுக்கிராவும் - மிதமான வால்மிளகு கசகசாவும், தொக்கவகை பலம்ரெண்டு தட்டியிட்டுச் - சுருதிபெறப் பாலிவிட்டுப் பாகாய்க்காய்ச்சி, பக்கமுள்ள முன்ரசத்தை அதிலேவிட்டுப் - பாகமா யிறுகுபதம் பார்த்துக்கேளே. 612

பாத்துயெடு சாராயந் தேனும்விட்டுப் - பதமாக ஊத்தியள வாகச்செய்து, சாத்திடுநீ ஒருகுளிகை கொடுத்துப்பாரு - சரீரத்திற் சன்னிமுதல் பேதிநிற்கும், காத்திடுநல் மூலமதிற் கிராணிநன்றாங் - கடிதான செரியாமை வாந்திநிற்கும், போத்தியெடு தேகத்தைப் பார்த்துத்தாக்கு-புகலரிய யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 613

கூவென்ற சொற்கேட்டு நபிமாரெல்லாம் - குண்டலியைத் தானசைத்துத் தீன்தீனென்றார், ஆவென்ற சொற்கேட்டு நபிமாரெல்லாம்- அசனுசனும் வேறல்ல நீநானென்றார், மாவென்ற ஒட்டியொன்று யீந்துநல்ல-மக்கத்திற் போயிருங்க ளென்றுசொல்லி, ஈவென்ற சொல்லாது கலிமாவோதி - இருந்தனடா கோடிவரை யிரைசூலென்றே. 614

அண்டநீர் சீனச்சுண்ணம்.

காட்டெருமைப் பாலுழக்குக் கருவுநேரே - கண்டுவதைப் பீங்கானிற் றிரிநாள்வைக்க, தாட்டிகமாய் முரிந்துவிடும் நீரைவைத்துத்-தப்பரவே சீனத்தைக் கதிரில்வைத்து; மாட்டியே ஊதியிடு சுண்ணமாகும் - வன்மையுள்ள கல்வமிட்டு முன்னீராலே, மூட்டியே அரைத்துவில்லை அங்கியிட்டு - மூட்டிடவே கெசபுடத்தில் நீறுந்தானே. 615

சங்குநிறம் நீறியதோர் சினச்சுண்ணம் - சாங்கமற யெடுத்துவைத்துச் சாற்றக்கேளு, இங்கிதமாய் வன்னிரசம் உப்பிலிட்டு - இதமாக யெரித்திடவே பதங்கமாகும், தங்கவதை யெடுத்துமுன் சுண்ணம்நேரே-துடியாகச் சேர்த்துமே கல்வத்திட்டு, கங்கைபடப் பழச்சாற்றாற் சாமயாட்டிச் - சதிராகக் கிடத்திவிட்டு மூடிக்கேளே. 616

மூடியதைச் சீலைசெய்து யெரிநால்சாமம்-மூத்தியதை யெடுத்துமண்டலமுமுண்ண, கொடியதொரு நாயோடுங் குஷ்டம்போகும் - குணமாக வாதவெடி சூலைபோகும், காடிவரு மகோதரமு மகன்றுபோகும் - நாட்டிலுள்ள நீரழிவு நடுங்கிஓடும், வாடிமுகங் கனல்கண்ட யிருள்போலாகும் - வகையாக யாகோபு சொன்னவாறே. 617

கோதையர்கள் பால்நாழி பிரண்டையிட்டுக் -குணமாக அவித்துயிருபிரண்டைதன்னை, ஆதரவாய்ப் பிழிந்துசட்டி தன்னிலிட்டு - அதிலேயிடு திரிகடுகு கிராம்புயேலம், போதரவாய் வகைக்கொன்று பலமுமிட்டுப் - புகட்டியங்கி காயவைத்துப் புகலக்கேளு, சேதமில்லா மூவிரற்றூ ளாறுவேளை - சித்தமாய்க் கொள்ளென்று திறஞ்சொன்னாரே. 618

கொண்டிடவே வாதபித்தம் மூலவாய்வு - குணமாகு மேகமுதற் குன்மம்போகும், கண்டவுடனோடிவிடுஞ் செரியாமாந்தம் - கண்ணெரிவு சோகைமுதல் காப்பானோடு, மண்டலத்தில் காயமது உறுதியாகும்-மகத்தான மருந்திதுதான் கொண்டபோது, அண்டர்மல பலபிணியும் போகுமென்று - அருளினார் யாகோபு அன்பாய்த்தானே. 619

முப்பிரண்டை ஒருதூக்குச் சட்டியிட்டு -முனைபெருகும் பசும்பாலாலவித்திருத்து, தப்பரவே பிழிந்துயெரி ரசத்தினுள்ளே - தன்மைதிரிகடுகோமம் வகைக்குஒன்று. செப்பமுடனே வருத்துப் பொடித்துத்தூவி - செயமாக வங்கியிட்டுப் பொடித்துத்தேனை, கொப்பமுடன் விட்டுமூ விரலிலுண்ணக் - குறிப்பாக யாகோபு கூறினாரே. 620

வில்லிடைகள் வலிகுன்மம் மேகவாய்வு - விருத்தியுள்ள மகோதரங்கள் சோகைமாலை, சொல்லுமுன்னே ஓடிவிடும் மூலவாய்வு - சுருசிபுள்ள பெரும்பாடு குணமதாகும், கல்லடைப்புக் கனல்மேகங் காணாதோடுங் - கருதுபெரும் பாடுபோம் வாந்திநிற்கும், நல்லபுளி தள்ளிவிட்டு உண்டுபாரு - நலமாக யாகோபு நவின்றதாமே. 621

வச்சிரத்தின் பாலழக்குப் பீங்கானிலிட்டு - வசமாக மூர்த்திவெண் ணெக் கருநேரிட்டு, தச்செயலாய்த் திரிகாள்வை முரிந்துநீரும் - தகமை பெற வெலிகொல்லி ஓட்டிலிட்டு. வச்சபடி முன்னீராற் சுருக்குமிட்டு- வகையாக நால்சாமம் போட்டுத்தீரு, உச்சிதமா யண்டமென்ற சுண்ண ங்கட்டி - ஊரறியப் புடமிடவே கட்டுந்தானே. 622

கட்டுகின்ற பாஷாணங் கரியிலாடும் -காதலா யெடுத்து அதை வைத் துக்கொண்டு! வெட்டுகின்ற வெள்ளீயம் நூற்றுக்கொன்று -விரும்பியிடு ரசிதமாம் நீர்தானற்று. தட்டுநீ நாதமிட்டுக் கடையில்விற்று - தகமை யுள்ள ஞானத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, பட்டுநூற் சாயம்போற் பாகமா கும் - பதிவான யாகோபு பாலித்தாரே. 623

சன்னிக்குச்சூடரோண்ணெய்.

நிம்பயெண்ணெய் படியழக்குக் காண்டியிட்டு - நினைவாக வெள்ளு ள்ளி தாரங்கொஞ்சம், தெம்புடனே போட்டெரித்துச் சூடுகண்ட -திர மான பருவமதிற் சிரசிலூற்ற, பம்பமது சன்னிநளிர் விட்டுப்போகும்- பதைப்புள்ள சலவைகளுஞ் சொல்லாதோடும், நம்பியிட்ட பயிர்போலே நலமதாகும் - நாதாந்த யாகோபு நவஞ்சொன்னரே. 624

விஷவாந்திபேதிக்குமருந்து.

கருந்துடைய மானிடர்க்குப் பேதிகண்டால் -கைக்கடங்கப் பிடியது தான் மிளகாய்தன்னை, இருத்தியரை வெண்ணெய்போல் மூளைதன் னில்-இதமாகச் சேர்த்திட்டுப் பின்புநீயும், பெருத்ததொரு வன்னிபற்ப முடனே தாக்குப் - பேருலகிற் சன்னியற்றுப் பிழைப்பார்பாரு, வருத் தமில்லாக் கைகண்ட தொழிலுமாகும்- வண்மையுள்ள யாகோபு வசனித் தாரே. 625

பேதிகண்ட் உடனேஒத் தாமுஞ்செய்து - பேதமில்லா ஆக்ராணம் கலிக்கம்போட்டு, நீதியாய் மாத்திரைகள் பற்பஞ்சேர்த்து-நிலையாக ஒரு நாளிற் செய்துகொள்ளு, சோதிபெற நாள்ரெண்டிற் செய்யவேண்டாம்- சுருக்கிலே சன்னிவந்து மூடிப்போகும், நாதிதா னில்லாட்டா லுயிரும் போகும்-நலமான யாகோபு நவின்றவாறே. 526

விதிதனக்கு மருந்தில்லை நோய்கள்குன்றும் - விதமான பேதிகண்டு வாந்திசெய்யில். நெகியான கபமடைத்துச் சன்னிமிஞ்சில்-கிளர்ந்தோ மம்பிலசம்நே ரிடைசுண்ணும்பு, பதியாச மத்தித்து நாசிதன்னில்-பாய் ச்சிடுநீ நாசிதன்னிற் சாமங்காட்ட. நிதிகதிரைக் கண்டபனி போலேமா றும்-நேர்த்தியென்று யாகோபு நிகழ்த்தினரே. 627

லிங்கக்கட்டு.

நச்சரவம் பேதிகண்ட வுடனேலிங்கம் - நாட்டியெடு விராகனிடை ரெண்டுநாற்றம், உச்சிதமாய்ப் படிகிரண்டி பொடித்துஓட்டில் - உறுதி பெற உருக்குமுகம் வன்னிநாட்டி. மெச்சவதைப் பிரட்டிடுநீ கட்டிப் போகும் - மேனியுட பாலிலே உரைத்துஉண்ண, தச்செயலாய்ப் பேதி மூற்கும் தாபசோபம் - தானடங்கு மென்றுசொன்னர் யாகோப்தானே.

தாளகச்சுண்ணம்.

வாள்மடந்தை பலம்ஒன்று சுண்ணத்துள்ளே - வைத்துஅவித் தெடு
த்துகல்வ மிட்டுநன்றாய், கேள்குமரி நீர்விட்டுத் திரிநாளாட்டிக்-கெட்டி
உண்டை கதிரவன்முன் சுணணத்துள்ளே, மாளயிட்டுச் சாமம்நா லெரி
த்துவாங்கு-மடிந்துவிடும் யிப்முறைநபோ லஞ்சுபணணு, தூள்சங்கு நிற
மாகும் யிடைபோகாது-தூக்கி யடு சுணணமாம் சொகுசுமாமே. 629

நச்சரவின் பால்விஷங்கள் யெலிவிஷங்கள் - நாடியறும் மகாசயமும்
பெருநோககாடு, வச்சவிடங் தெரியாது அடைப்புநீங்கும் - வளருகின்ற
குட்டமுதல் வண்மையாகும், நிசசயமாய் வியாதியெல்லாங் கடலேபுக்
கும் - நிகழாதே பத்தியமா யுண்டுதேறு, நச்சயமாம் பருதிகண்ட பனி
போலாகும் - நலமாக யாகோபு நலமீதாமே. 630

தையோடு மாசிபைங் குனியுஞ்சித்ரை-தற்காலம் பேதிவருங் காலந்
தன்னில், பையவே படுரெத்த முரிந்துநீராம்-பதிவாக ஊழியாம் பேதிக்
குத்தான், உய்யவே யிதற்கடுத்த மருந்துதன்னை-உரைக்கிறேன் மருந்தி
னுட கருத்தெரிந்து, செய்யவே பிரயாசை மெத்தப்பாரு - சீர்பெறவே
யாகோபு செப்பினரே. 631

கொம்புடனே திப்பிலியு மிளகுநேரே – கூட்டியெடு சயிந்தனமுஞ்
சிவதைமட்டும், தெம்புடனே அரைப்படிநீர் தன்னில்வித்து-சிறப்பாக
சுத்திசெய்து அவ்விடையாய், நம்பியிடு,ரோகணியுங் கல்வத்திட்டு - நல
மான தந்தியிடை யாறுசேர்த்து, தும்பமறத் தட்டியதைத் தோடுபோக்
கிச்-சுகமாகக் கரிக்கிமுன்னேர் சரக்கிற்போடே. 632

நல்லபழச் சாறரைத்து உண்டைசெய்து நாடிகதிர் காயவைத்து
உண்டைதன்னை, உல்லாச மாநகர் தனிலெர்ருத்தர்-உரமாகப் பேதி
கண்டு யிருந்தாராகில், சல்லாப மாகயிந்த உண்டைதன்னைச்-சார்பாக
உண்டிடவே கட்டிப்போகும், நல்லாகச் சுகபேதி யாவதற்கும்-நலமாகச்
சாப்பிடவே நலஞ்சொன்னரே. 633

மருந்தினாற் பேதிகண்டால் வினையபேதி-மாயமா யோடிவிடும் அம்
மைப்பாலைத், தெரிந்தெடுத்து அம்மையிலாப் பேர்க்குப்போட-திரும்பி
அம்மை வார்க்காது செகத்தின்மீது. திருந்தவே ஆகிசிவ ரூபந்தன்னைத்-
தெரிந்தஅர்ச் சனையுமே செய்துபூவில், பொருந்தவே பேதிகண்டா
லுடனேயுண்டை-பேதமறக் கொடுக்கமலங் கட்டிப்போமே. 634

நாகபற்பம்.

சேருகின்ற வாசுகியைக் கரண்டியிட்டுச்-சேர்த்துருக்கு யெட்டிரண்டு
யிரதங்கூட்டிப், பார்கல்வ மிட்டுயிடை வெடியுப்பிட்டுப்-பண்பாக நாக
வல்லிச் சாற்றாலாட்டி, எருகதிர் காயவைத்து அங்கியிட்டு-எடுத்துமே
பற்பமதை யனுப்பானத்தில், சேருமதை யிட்டிடவே மூலரோகம்-தேச
த்தி வில்லாம லோடிப்போமே. 635

பொன்முசுட்டை வேரதனைப் பாணியிட்டவித்து-புராணியெடு நாக ப்பூ கிராம்புநேரே, தணணிவிட்டு அரைத்துநீ உண்டைபோலே - தக்க யிடு நாகபற்பம் பணமதாக, நன்னியிடு நாளேழு தனிலேமூலம்-நாடாது சீக்கிராணி பேதிக்கிராணி, வன்மமுள்ள நாய்நரியைக் கண்டாப்போலே-வாடிப்போம் யாகோபு வழுத்தினாரே. 636

முத்தினதோர் சேராவின் கொட்டையெட்டு-முத்தினதோரயெருக் கனுட தோலைக்கொய்து, சித்தியாய்ப் பிரம்பினுட கிளங்குநேராய்-சிதற யிடி பரங்கியுட பட்டைகாலு, சத்தியமா யம்மிதனிற் சேர்த்தரைத்து-தடையறவே ஆவினெய் விட்டுஆட்டி. நித்தியமாய் வெருகடியில் சேரிப் பற்பம்-நிரையாகப் பணவிடையா யெடுத்துஉண்ணே. 637

உண்டுவர மண்டலத்திற் குறைநோய்குன்மம் - உணர்வாகும் கிரந்தி மூத லானமேகம், தொண்டுசெய்யும் விஷசுரமாந் தோல்கள்மேலே-துடர்ந்துபடர் தாமரைகள் சொல்லாதோடும், பண்டுமுன்போ லிருந் துவிடும் மேகவாய்வு-பதியைவிட்டு யேகிவிடும் புளிப்பைத்தள்ளு, கொ ண்டுவர மாந்தளிர்போ லாகுமேனி-குணமான யாகோகோபு கூறினாரே.

கதிரவன்பேர் கொண்டதொரு கழியைத்தானுங்-கத்தியினாற் சுரண் டியெடு தாளுதுளாய், கதிரோன்முன் காயவைத்துப் பொடியதாக்கிக்-கைமூன்று விரலெடுத்து வெண்ணெயிட்டு, கதிரவன்முன் நின்றுஉண்ண மண்டலத்தில் – கழிந்ததசை திமிர்குட்டம் விலகிப்போகும், கதிரவன் போல் மேனியுமா மிந்தப்பாகம் - காட்டாதே யென்றுசொன்னார் யாக் கோப்தானே. 639

விதியுயர்ந்த பதியானும் வேதத்தானும்-மிளகுயிஞ்சி தேனோடு சுண் ணமாட்டி, மதிகடலை போலுண்டை பண்ணி நெய்யில்-மத்திடவே எலி கடியுஞ் சுரமுமேகும், கெதிபடவே சூலைசன்னி கெட்டோடும் - கிருபை தரும் நோயகலும் புளிப்புத்தள்ளு, நிதிபெறவே வாய்வுத்திரன் போலா மேனி நிதானித்தார் யாகோபு நிசமாய்த்தானே. 640

கருநாகச்சேந்தூரம்.

சீருகின்ற நாகயிடை காரியிட்டுச்-சிறுகரண்டி தனிலிட்டு அங்கிதன் னில், பாருலகி லிலுப்பைநெய் தன்னிலேதான்-பதினாறு தாஞ்சாய்த் துக் கல்வத்திட்டு, சோருதன்னா லரைத்துயிரு சாமம்வில்லை-சுடுகதிரிற் காயவைத்துப் புடமூமூன்று, பாருயெடு முருக்கம்பூப் போலாந்தன்னில்-பாதியிடு அரிதாரம் பண்புமாமே. 641

அரிதாரச்சேந்தூரம்.

சொல்லரிய தாரத்தைச் சுத்திபண்ணித் – துப்பரவாய்க் கல்வமிட்டு அன்னத்தாலே, நல்லாக அரைத்துவில்லை கதிரின்முன்னே - நாடியிடு புடமூன்றில் சிகப்புமாகும், வெல்லரவி தன்னிலிடு நூற்றுக்கொன்று-விருதுபெற்ற யேமமாம் புடத்துக்கேகா, பொல்லாதார் தங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாம்-பூட்டாக யாகோபு பொருள்சொன்னாரே. 642

பொய்யாது தேனதனிற் பணமுண்டாக்காற் - புகலரிய மேகமுதல் வாதம்வாய்வு, வையகத்திற் காசமுதல் ருத்திரவாய்வு-வலிகுன்மம் பெரும்பாடு குஷ்டஞ்சூலை, கையமந்த மேகமுதல் யிளைப்புப்போகும்-காட்டிலே யாளிகண்ட யானைபோலும் - கைநரம்பு யிறுகிவிடுந் தாதுவிர்த்தி கருக்கண்டு யாகோபு சொன்னவாறே. 643

அரையாப்புக்கட்டிக்கு.

முத்திடைக்குச் சேரானின் கொட்டைதன்னை-முனையகற்றித் துணி மஞ்சள் மூலைப்பாலிட்டு, சத்தையரை விளக்கெண்ணெய் தனிற்குளைத்து-தனையிடுக வீக்கமுதல் கட்டியெல்லாம், வெத்திபெருஞ் சூலையெல்லாம் விடுபட்டோடும்-வேகமது அரையாப்புக் கட்டிநீங்கும், சத்தியமாயிம்மருந்து செய்துபாரு-சாஸ்திரமா யாகோபு சாற்றும்வாறே. 644

சருவகா லந்தானு மனிதருண்ணுஞ் - சதாசிவன்றன் பெண்டிரை நாலிலொன்று, பெருகவிடு கல்வமிட்டு அரைத்துவாங்கிப்-பிரட்டியெடுயிடித்துவடி சீலைகட்டி, குருகயிடு பித்தமுதல் வாய்வுபோகும் - குணம்பெரிய செரியாமைகுன் மமந்தம், உருகியுடல் வெதுப்பதுவும் போகுமென்று-உற்றுணர்ந்து யாகோபு ஓதினாரே 645

சீனமோ படிரெட்டி வெடியுப்பிட்டுச்-சிறுசட்டி தன்னிலிட்டு அடுப்பில்வைத்து, மோனமாந் தீயெரிக்க உருகும்பாரு-முக்கியமாய்ச் சாய்த்தெடுத்து வைத்துநன்றாய், ஞானமதாய்த் துட்டிடைதா னெடுத்துக்கேளு-நன்மைபெறத் திரிகடுகிற் றிரிநாளுண்ண, ஈனமது|வாய்வுகுன்மமெட்டுந்தீரும்-ஏகாந்த யாகோபு யிதஞ்சொன்னாரே. 646

காந்தமயங் கெந்திரசஞ் சாதிக்காயும்-கனதந்தி அதிவிடையம் பொன்முசுட்டை, பாந்தமாய்ப் பெரியோர்க ளுண்ணுங்கற்பம் - பரிவான அபினியொடு யேலங்கிராம்பு, சேர்ந்ததொரு தாளீசம் மடல்வாயோடுசிறக்கயெடு வகைக்குஒரு களஞ்சிவீதம், நீந்தவதைக் கல்வமிட்டு|அரைக்கக்கேளு-நிலையான மூன்றாளும் நீராலாட்டே. 647

ஆட்டியிரு சாமமெடு கடலைபோலே - அதையுருட்டி நிழலுலர்த்தி வியாதிவந்தால், நீட்டிவிடு விகுழிஅதி சாரக்கிராணி - நிலைவிட்டு மூலமுதல் நீங்கிப்போகும், கேட்டவுடன் தெண்டனிடு யிம்மருந்திற் - கிருபைவரும் சேர்ந்துபந் தனமுமாகும், நாட்டிலே பனிகண்ட சூரியன்போல்-நலமாக யாகோபு நவின்றார்தானே. 648

சயத்துக்கு.

திப்பிலியும் பலம்பத்து கடுகுஅஞ்சு - சிறந்ததொரு மிளகஞ்சு ஓமம் ரெண்டு, முப்பிரியாம் வலம்புரிக்காய் அரத்தைசுக்கு - மேலான சீரகமும் லவங்கப்பட்டை, செப்பினதோர் தாளிசமும் லவங்கப்பத்திரி-திரிபலையும் கிராம்பேலம் வேலிகூட்டி, முப்படிக்கு வகைக்கிரண்டு செட்டிகூட்டி - முதமைவரு பொடிசெய்து முனைந்துதூக்கே. 649

தூக்கியிடை சக்கரைதேன் விட்டுக்கிண்டு - தூளாக வெருகடிது ளாந்திசந்தி, நாக்கிலிட யீளை சயம் கா மவாய்வு - நாடாது சிலேற்பனங் கள் தொண்ணூற்றும், நோக்கிவிடு மூத்திரமுதல் வாய்வுபோகும் - நுனி மூக்கிற் சிருகின்ற காத்துநீங்கும், ஏர்க்கமுட னிந்தவினை யெல்லாந்தீ ரும் - இதமான மருந்தாகு மியல்புதானே. 650

வாதபேதிக்கு

வாதத்தாற் கண்டதொரு பேதிக்குத்தான் - வகைகண்டு யிஞ்சிச்சார் படிபிழிந்து, தீதற்ற பிரண்டையிடி பாணிவிட்டுத் திறமாக அவித்திரு த்து யிஞ்சிநீரில், பேதமுடன் பிழிந்துஉப்பு மிளகாயிட்டுப் - பிரட்டுள்ளி புளியிட்டு ரசமாய்க்காய்ச்சி, நீதமுடன் புகட்டிடவே வந்தபேதி - நிலை கெட்டுப் போகுமென்றார் யாகோப்தானே. 651

பித்தத்தால் வந்ததொரு விகுளிதன்னைப் - பிறகுஒரு பலமிளகாய் மிளகுயிட்டு, நித்தியமாய் வச்சிரத்தை யவித்திருத்து - நிலையாகக் கியா ளமிட்டு ஊட்டத்தீரும், மத்தவன்னி பற்பமது கடுமையாக - மயம்பெற வே தூக்கியிட மகிழ்ந்துநிற்கும், வித்தகனே கதிர்முன்னே பனிபோ லாகும் - வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. 652

அய்யத்தால் வந்ததொரு பேதிதன்னை - அதைவிழுத்தக் கண்டத் திப் பிலியும்பத்து, மெய்யுள்ள பிரண்டையையும் அவித்தெடுத்து - விரும்பியதை ரசமிட்டு யிருத்துஉண்ண, பையவே லிங்கபற்ப முடனே தாக்கு - பரக்குமே சிலேற்பனத்தின் பேதியெல்லாம், எய்யவந்த கனை போலே சுருக்குமாகும் - இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே

தொந்தமாய் வந்ததொரு தேகபேதி - சுயமாக உள்ளியிலை அவித்தி ருத்து, அந்தமதாய் சேரையெடு பரங்கிப்பட்டை - அந்திடைக்குச் சேர் த்துடனே சுரசமிட்டு, முந்தயிடு சுரசமதில் வன்னிபற்பம் - முறுதி பெறப் பணவிடையு மூன்றதாக, தந்துகொடு பேதியது நீங்கிப்போகும் - தாட்டிகமா யாகோபு தாக்கினாரே. 654

நாலான பேதியதி னாலேஅய்யம் - நலமாக வாந்திபண்ணில் அன்ன ங்கூட்டு, மேலான காடிதனில் வெண்ணீரிட்டு - மிதமான பழச்சாறு நாலிலொன்று, சேலாகக் கொடுத்துவரத் தாகசோபம் - சிறப்பான வா ந்திமுதற் சன்னிநீங்கும், காலான யெரிவுமுதல் போகுமென்றார் - கரு த்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 655

கண்வலிக்கு.

சீவிவிழுஞ் சிகையதுதான் பலமுங்கால்தான் - சிறக்கயெடு வெங் காரி அதனில்வெட்டி, தாவியெடு மணவெட்டி யடுப்பில்வைத்து - தாக்கி யெரி நெருப்பாக்கி அதனிலிட்டு, தூவிவிடு உருகிநிற்கும் பதத்தில்தா னும் - துடியுள்ள பழச்சாறும் விட்டரைத்து, பாவினிய பதமாகும் யெடுத் துப்பின்பு - பதமான கண்ரெப்பை யதனிற்பூசே. 656

பூசியது காய்ந்திடவே மறுநாள்தானும் புகழுங்கண் வலியற்று உருத்தல்போகும். பாசிபடாப் பாணியது அருத்துஊத்தும் பருதிகண்டாற் கூசாது வலியும்நிற்கும், தூசிபது விழுந்தாலும் ஒதுங்கிப்போகும் துடியான மூக்கினெண்ணெண் யிடைநோாக, கூசாமற் குடித்திருக்கப் பேதியாகும் குடிலமறும் கண்வலியுங் குணமதாமே. 657

நிம்பியிலை யிடையெட்டு உரலிலிட்டு நேசயிடி பாணிரெட்டிச் சாலிவிட்டு. தம்பமா யெட்டிலொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு தனையெடுத்துக் கிடிகட்டிப் பிழிந்துதன்னை. நம்பியிடு அரன்பீசம் பலமுமஞ்சு நாட்டியிடு ஒட்டயெரி குளம்புபோலே, நம்பியெடு கல்வமிட்டு அரைநாற்சாமம் நாடியெடு மெழுகாகும் நாட்டிலோர்க்கே. 658

ஈரவெங் காயமது கழற்சிக்கொட்டை இலையிடித்து ரெண்டிடையும் படியுமெட்டு, காரமுள்ள முத்தெண்ணெய் படியுமொன்று கருத்தரிந்த தந்திவிரை பலமுங்கால்தான், கூரயிடி வடிகட்டிப் பூசைசெய்து கோரமுள்ள எண்ணெய்யது பணமவ்வீதம், பாரமென நினையாதே மானிடர்க்குப் பாய்ச்சிடவே நோய்தீரும் பரிசுகேளே. 659

பாரிந்த யெண்ணெய்தான் மூன்றுபோது பாய்ச்சிடவே பாரிசமாஞ் சூலையெல்லாம். சாரிந்தப் படிபோகு மேகமெல்லாம் தாக்கியே அடிபடுங்காண் மகோதரங்கள், கூரிந்தப் படிபோகும் வாதமெல்லாம் கொள்ளையது கொண்டாப்போல் ஓடிப்போகும், சோரிந்த மேகவெட்டை நீர்களெல்லாம் சுவரிடுங்காண் வாயுவெல்லாம் சூட்சமாமே. 660

சுவரிடுங்காண் பவுந்திரமு மூலரோகம் சொற்பெரிய நீராம்பல் துடிகள்போகும், கவரதுபோ லாகிவிடும் யெண்ணெய்ப்போக்கு கைகண்டு கும்பமுனி கருத்திற்கண்டு, தவரிடா தெனக்குரைத்தா ருலகத்தோர்கள் தான்பிழைக்கச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை, எவரிடத்துஞ் சொல்லாதே புளிப்புத்தள்ளி இதமாக உண்டவர்க்குப் பிணிகள்போமே.

கருநாகப்பதங்கம்.

காரியிடை சோரனுமே கூடச்சேர்த்துக் கரண்டியிட்டு உருக்கிமெள்ள யிலுப்பைநெய்யில், சாரியிட்டுப் பத்துரெண்டு தரமுஞ்சாய்த்துச் சரிவரவே கரண்டியிட்டு உருக்கிமெள்ள, கூரிபதோர் சூதமிட் டுருக்கித்தானே குற்றமற்ற முன்னெண்ணெய் நிறையவிட்டு, பாரியது பத்துமது யெரியவிட்டுப் பாகமதா யெடுத்துநிரு யிடைபோகாதே. 662

போகாது கல்வமிட்டு உடைத்து அன்னம் பூட்டியரை வில்லைதட்டிக் கிடத்திலிட்டு, பாகமா யெரித்திடவே உயரயேறும் பார்த்திட்டு யெடுத்துவைத்து அடியில்நின்ற, தாகமாய் வில்லையரை சோறுமிட்டு தாக்கிவில்லை தட்டியே புடமூன்றிட்டால், நாகமாம் வில்லையது வெந்துபோகும் நாதாக்கள் சொன்னதிந்த நாட்டந்தானே. 663

சூதச்செந்தூரம்.

எரினின்ற சூதனிடை புகைநீர்விட்டு எரிதனலிவ் விதம்பண்ணி வைத்துப்பாரு. சூரியதோர் காளானுஞ் சிவந்தவில்லை கூட்டியரை யிட்டுதி விட்டு யெரிநேர்ப்பாக, மாரியெடு சிவந்துநிற்கும் ரவியில்நூறு மயமாகத் தாக்கிடவே வொன்றுதானும், பாரியது யேமமது பத்துமாகும் பாவித்தார் யாகோபு பண்புமாமே. 664

தேனிலிடச் சகலநோ யெல்லாந்தீரும் செங்கதிரா மேனியது யிரும்புபோலாம், வானிதனி லிப்பாகம் பொய்யோவென்றால் வண்மையுள்ள ஆண்டவனும பொய்யுமாச்சு. ஞானிகளுக் கிவ்வேதை சொன்ன மார்க்கம் நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள் செய்துகொள்வார். கூனிமிமி ராதவர்கள் செய்யமாட்டார் கொட்டினர் யாகோபு குணமிதாமே. 665

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

காந்தஅயம் நேரிடைதான் கையாநீரால் கணக்கஅரை வில்லைகட்டி உலையிலூது, பாந்தமா யிப்படிக்குத் தாமுமஞ்சு பக்குவத்தி லெடுபருதி போலேயாகும், சேந்தயிடை நாலிலொன்று கெந்திசூதம் திறமான தந்திவிரை தோட்டைப்போக்கி, பாந்தமெர்டு குழிக்கல்வந் தன்னிலிட்டுப் பாங்காக மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொள்ளே. 666

பொடித்துவிடு நீரைவிட்டு அரைத்துக்கொள்ளு போக்கோடே தந்திவிரைத் தயிலத்தன்னை, அடுத்தகெந்தி யிழுத்துவிடுந் தந்திரெட்டி அடவான கொம்புமிள கதுவுமாகும், பொடித்துவிடு நீர்விடா தரைமிளகு புகழிடைக்கு நெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்தன்னை, இடைசேர்த்து அம்மியிட்டு அரைநீர்விட்டு இழுத்தரைக்கக் கருப்பாகு மியல்புமாமே.

இயல்புள்ள மண்டூரந் தேனிலிட்டு இதமான வெருகடிதூ ளந்திசந்தி, தயவாகக் கொண்டிடவே ஆறுநாளில் தப்பாது உப்போடு புளியுந்தள்ளு, நயமாக அண்டவெட்டை நீராம்பல்தான் நலமாகுஞ் சூலைபதினெட்டும்போகும், வியந்துலகில் வாதமறும் மகோதரங்கள் விடுபடுமே யாகோபுசொன்னவாறே. 668

பதங்கமது லிங்கபற்பம் பலமும்நாலு பதியயெடு கொம்புமிள கோடுகூட்டி, விதம்பெறவே தந்திவிரை சுத்திசெய்து வீதமிடு நெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்நேராம், அதம்படவே கையாநீ ரரைத்துச்சாமம் அதையெடுத்துக் குடுக்கைதனி லடைத்துக்கொள்ளு, இதம்படவே பணவிடைநால் கொள்ளச்சொல்லு எந்தமகோ தரம்போகு மிதமதாமே. 669

சூலைமகோ தரம்போகு மாம்பற்கட்டி துடர்ந்தவித மகோதரமுஞ் சொல்லாதோம், வேலைதனிற் போய்விடுங்கா ணும்பற்கட்டி, விடுபடுங்காண் சிலேட்டமமகோ தரமும்போகும், ஆலைதனிற் கரும்பாகும் உப்புத்தள்ளு ஆறுநாள் சென்றபின்பு யெண்ணெய்ஸ்நானம், காலையிலே செய்கொண்டு தூங்கலாகா கருத்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 670

மகோதரத்துக்கு.

வீரமுடன் பதங்கபற்பம் பலமும்நாலு வீதமிடை மிளகுசுக்கு தந்தி கூட்டி, பாரமுள்ள நெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்நேராய் பார்த்துஅரைபுகை நீராற் சாமம்ரெண்டு, கோரமதா யுலர்த்தியளவாகவுண்டை கொடுத்துவிடு மகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும், நோமில்லை யோடிவிடும் நிமிஷந்தன்னில் நிச்சயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 671

நல்லிரும்பு ஓரிடையாஞ் செம்புநேரே நாட்டியரை பொடியாக்குகுகையிலிட்டு, வெல்லவுகை யுருக்கியிடப் புட்டுப்போலாம் விரும்பியெடு ரெண்டுமுக்கால் நாற்றஞ்சுடன், சொல்லறிந்து ரெண்டுஅரை நிறுத்துக்கொள்ளு சீரான வீரமது ரெண்டுகோலாம். சொல்லவிந்து வைந்துடனே நிறுத்துக்கல்வம் சுருதியுடன் பாணிவிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே

அரைத்துவில்லை அங்கியிடு பத்துதானும் அநின்பேரு சுயமக்கினி அவைநிறுத்து. மரைத்துபல, மொன்றுநிரு வேலிவேறும் வகைக்குகடுகோமமொடு சிறுதேக்காகும், நிறுத்தியெடு ஆனைதிப்பிலி யிந்துப்புந்தான் நேரான கோஷ்டமொடு வகைக்குஒன்று, குரைத்துநிறு காயங்கால் வசம்புகாலாம் குணமான கடுகுபொடி அரையும்போடே. 673

அபாக்காந்தலேகியம்.

இளவருப்பாய்ச் சூரணித்து சுயமக்கினிசேர்த்து இதிலரைத்துச் சாமம்ரெண்டு வேலிநீரால், குளம்பான சர்க்கரைதா னிடையேசேர்த்து குற்றமற வைத்துவெரு கடிதான்கொள்ள, உளமகிழும் வெண்ணீரிலுரைக்கக்கிராணி ஓடிவிடும் உதிரவலி முகவாதங்கள், இளகிவிடும் வாதமெல்லாங் கடலேபுக்கும் இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. 674

நல்லிரும்பு சேரிடையாங் காந்தம்நேரே நாட்டியரை வில்லைதட்டிஊதிப்போடு, எல்லநிரு பலமொன்று கெந்திசூதம் இதையரைக்கக் கரியாமுன் காந்தமிட்டு, கொல்லஅரை பிற்பாடு முத்தக்காசு கொத்தமல்லி கொடிமுந்திரி யேலமோடு, சொல்மிளகு கிராம்புடனே வேலிதிப்பிலி சொற்பெரிய சாதிக்காய் கூகைநீரே. 675

கூகைநீர் சாதிப்பத்திரி வால்மிளகு கூடியே லவங்கப்பத் திரியும் சுக்கும், வகைக்குஒன்று பாகங்கை யாநீராட்டி, வகையாகச் சக்கரைநேர் விட்டரைத்து, எகமுடன் வெருகடிநெய் தேனிலேதான் இதையாறு நாட்கொள்ள அந்திரவாய்வு, தாகமுடன் பாண்டுசுரம் மயக்கந்தூக்கம் தக்கமது மேகமெல்லாம் போகுந்தானே. 676

நாற்பத்து ரெண்டுபித்த ரோகியங்கள் நல்லவன்னத் தோசமொடு உஷ்ணநோய்கள், காற்பத்து சேட்டுமங்கள் அக்கினிமந்தங் கனவாய்வு கையெரிவு காந்தல்வீக்கம், மேற்பத்து நோய்களெல்லாம் தீர்ந்துபோகும் மெய்வலுக்கும் புளிஉப்புத் தள்ளிஉண்ணு, நாற்பத்து நாளுமிலை நேரேதாக்கு கலமான யாகோபு நாட்டினரே. 677

அப்பிரேகம்.

வச்சிரத்தி னப்ரேகம் பலமுமொன்று வதைநிறுத்து வீரங்கா விட்டுப்பாணி. தச்செயலாய்க் கல்வமிட்டு அரைக்கவெண்ணெய் தனை யெடுத்துக் கதிரில்வைத்துப் புடமூன்றிட்டு, இச்சையுட னெடுத்து பச்சைப் பூரந்தன்னை இடைசேர்த்து அரைபாணி புடமூன்றிட்டு. இச் சிதமா யெடுத்துசிறு ரசசெந்தூரம் இடைசேர்த்து அரைச்சாம மிசைந் துதானே. 678

ஆவின்கோ ரோசனையுங் குங்குமப்பூ அடவான யேலமொடு கிராம் புகோஷ்டம், தாவியெடு சாதிக்காய் அகருகாரம் தனைநிறுத்து வகைக் கொன்று கல்வ நிட்டு, ஒவியமாய் சந்தனமும் லவங்கப்பூவும் உடன் தண்ணீர் விட்டொன்றை யெட்டாய்க்காய்ச்சி, ஏவியே அதையிருத்துச் சாமம்நாலு இதமாக அரைத்துமெழு காகத்துக்கே. 679

நல்லாக வரைத்துருட்டித் திரிபோலாக்கி நந்கதிரிற் காயவைத்து மேஷப்பாலில். வெல்லவே அதிலேயொரு உண்டைதன்னை விதமாக யிட்டிடவே தொண்டைக்கடடும், வெல்லவலி வீக்கசயம் சிலேட்டுமங் கன் விதமான தொண்ணூற்றூர் வியாதிபோகும். கொல்லவந்த நமர் சன்னி தோஷமெல்லாம் கொடுமையுட னேகவிடும் குணமதாமே. 680

குணமாகு மயக்கமொடு வாந்திபோகுங் குடல்பிரட்டு வலியிசுவு குடிலங்குத்து. சினமாகு மினியசந் தாகங்காசம் செப்பரிய வாய்வுமந் தங் காசம்போகும், இணமாகும் பிரயிசுவு நடுக்கல்போகும் இன்பமுன் ன நோய்களெல்லா மேங்கிநிற்கும், கனப்போதிற் போக்கிவிடும் யாக் கோப் சொன்னூர் கண்டுரைத்தோங் குளிகையிது கண்டுதேறே. 681

நாசிகாசூரணம்.

செக்காடும் இலுப்பைப்புண் ணாக்குதன்னைச் செயம்பெறவே தீயில தைச் சுட்டுத்தானே, மிக்கவே நாலுபலம் யெருக்கம்பாலில் மிகவரை த்துக் கதிரினிலே காயவைத்து, தொக்கயெடு சுண்டைவேர் தும்பை மூலம் துடியாக உலர்த்திமுன் னிடையேசேர்த்து, தக்சுகுழ லடைத்து விடு யென்றுசொன்னூர் தாட்டிகமா யாகோபு தன்மைதானே. 682

ஆக்கிரர்ணம்.

நாசிதனில் தக்கபொடி யிட்டுப்பாரு நமர்சன்னி மண்டைவலி பீனி சங்கள், ஊசிவலிக் குத்துடனே சுரங்களேகும் ஒருத்தலைநோய் பூச்சி விழுஞ் சிரசிலுள்ள, வாசினையாந் தோசமது சிங்கங்கண்ட மதயானை போலாகு மாக்கிராணந்தான், நேசமுடன் யாகோபு சொன்னூரிந்த நிலையான கைபாக நேர்மைதானே. 683

பித்தத்துக்குயெண்ணெய்.

முத்தெண்ணெய் படியொன்று சட்டியிட்டு முனிவாக யீர்திடைக் குப் பழத்தின்சாறு, சித்தம்வைத்துக் குமரிச்சார் படிதானென்று சிறு கடுக்காய் பலம்ரெண்டு அம்மியிட்டு, நத்தியரை வெண்ணெய்தனில் குழ ம்பாக்காய்ச்சி நலமாக மெழுகுபதம் வடித்துக்கால்சேர், நித்தமொரு கரண்டியுண்ணத் தீரும்வியாதி நிதானமா யாகோபு நியமித்தாரே. 684

காலெரிவு கையெரிவு காந்தல்போகும் கண்குளிரும் உந்தியது குளி
ர்ச்சியாகும், சிலமுடன் வெட்டைநீர் குத்தல்போகும் சினம்போகு
மூஷ்ணமுடன் வரட்சிதாகம், சாலமொடு மேனியது குளிர்ச்சியாணும்
காட்டுமுன்னே விந்திறுகும் கருணைகூறும். மேலவே யெந்திலையாள்
பிருதிவேணும் இருந்துரைத்தார் யாகோபு விதமாய்த்தானே. 685

அஞ்செண்ணெய்

நிம்பயெண்ணெய் படியளந்து சட்டியிட்டு நேராக முத்தெண்ணெய்
யிடையவ்வீதம், புங்கயெண்ணெய் படியிட்டுக் கலக்கிப்பின்பு போரான
புன்னையெண்ணெய் படியுவிட்டு. நம்பியெடு நல்லெண்ணெய் யோடே
ஐந்து கலமாக நான்மூன்று கலக்கிப்பின்பு. தெம்புடனே கடைச்சரக்
கைக் கேளுநீயும் தீரமாம் யாகோபு திறமைதானே. 686

பேர்சொல்லா வெள்ளுள்ளி வசம்புகாயம் பெருமைபெறத் திரி
கடுகு கிராம்புஓமம், ஆர்சொல்லாச் சதகுப்பை கடுகுரோணி ஆதிசித்ர
மூலம்வகைக் கொன்றுகாடி. பேர்சொல்லத் தானரைத்து யெண்ணெ
ய்தன்னிற் பிரட்டியதை அடுப்பிலிட்டுச் சீராய்க்காய்ச்சி, வாரான மெ
ழுகுபதந் தனிலவடித்து வடிவாகக் கரண்டிகொள்ள வாதம்போமே 687

வாதமெல்லாந் தீருமண்ட வாதந்தீரும் மடிபிடித்துக் கடித்தநரி
வாதந்தீரும், சேதமடி படும்வாதக் கடனிவாதம் செப்பமுள்ள மேல்க்
கடுப்பு வாதம்நீங்கும், வேதமது முகவாதம் சன்னிவாதம் விருப்பமு
ள்ள திமிர்வாத மெல்லாம்நீங்கும், ஆதரவாய்ப் புளிதள்ளி உண்டுபாரு
ஆதிநபி மாருக்கு அருளினாரே. 688

பெருங்காய எண்ணெய்.

பெருங்காயங் கழற்சிவிரை யெட்டேயாகும் பேசரிய முத்தெண்
ணெய் நாழிதன்னில், பருந்தந்தி தோல்போக்கிப் பலமுங்கால்தான்
பசுபதியாம பரமனுட விந்துதன்னைத், தருகாமல் மூன்மருந்து வராக
னிடைஅஞ்சு தனைநுணுக்கிச் சட்டியிட்டுத் திரிநாள்வைத்து, உருங்காம
லடுப்பேற்றி மெழுகதாக உண்மைவடி கொண்டபின்பு உறுதிகேளே.689

உருதியாய்த் துட்டிடைதான் கொண்டபோது உகந்துநின்ற வாயு
வரு மண்டவாதம், அருநியருஞ் சூலைமுதல் யோணிப்புற்று அடவான
குதிவாத மடங்காத்தாகம், பெருகிநின்ற மகோதரங்கள் ஆம்பற்கட்டி
பேசரிய உதிரவலி கெற்பச்சூலை, நிருதிஅஸ்தி சுரமோடு யிவைகள்தீரும்
நிச்சயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 690

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

நல்லிரும்பு ஓரிடையாங் கெவுரிநேராய் நாடியிடு கல்வமிட்டுப் பா
ணியாலே, செல்லவரைத் திரிநாள்தான் சென்றபின்பு சேர்த்துருகை
தன்னிலிட்டு உருக்குநன்றாய், மெல்லவெடு வெங்கலமா மெடுத்துவை
த்து மேன்மைபெறப் பலயிரும்பில் வெள்ளைநேரே, சொல்லியே பா
ணியினா லரைத்துருக்கு சூக்ஷமதாய் மூன்போலே உருகத்தானே. 691

உருக்கினதை யெடுத்துவைத்து அரபொடியைவாங்கி உண்மைபெற அதிநேரே கெந்தியிட்டு, பருகவரை பாணியினு லரைத்துருக்கப் பதமாக உருக்கமுன்போ லுருகும்பாரு பெருகவதை யெடுத்தபின்பு மூன்றும்நேராய் பேசவே யிதைநிறுத்துக் கல்வமிட்டு, தருகவரை பொற்றலையி னீரினலே தாக்கிவில்லை அங்கியிட்டுப் புடத்தைப்போடே. 692

புடம்போடக் கருப்பாகும் யெடுத்துக்கல்வம் பூட்டியிடைக் கிடைசேரு வீரக்தன்னை, திடந்துமே முன்சாற்று லரைத்துவில்லை தாக்கி கதிர் காயவைத்துக் குடத்திலிட்டு, குடமூடிச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றிக் குணமாகச் சாமமொன்று யெரிக்கயேறும், கடம்வழித்து அடியில்நின்ற தோடேசேர்த்துக் காட்டியெரி அஞ்சுதர மெரித்துக்கொள்ளே.

எரித்துயெடு செந்தூர முருக்கம்பூப்போல் இதமாகப் புரம்வைத்துக்காந்தம்நாலு, முரத்துகெந்தி யிடைசேர்த்துக் கல்வமிட்டு முதலரைத்துக் குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு, விரித்துஅது உருக்கிடுங்காண் சத்துமாகும் வீதமிடை மூன்னுருக்குச் செந்தூரத்தை, தரித்துயிடு யிதுநேரே கல்வத்திட்டுத் தாக்கியரை பொற்றலையி னீரினலே. 694

சாத்திலரைத் தங்கியிட்டுப் புடத்தைப்போடு சத்துஅரை கொள்ளினுட கியாளத்தாலே, பாத்துக்கதிர் வில்லைதனைக் காயகவைத்துப் பதிவாகச் சிவக்கமட்டும் புடத்தைப்போட்டு, சேத்துக்கல்வ மிட்டரைத்துப் புடமேபோடு சிவந்தபின்பு புரம்வைத்துச் சொல்லக்கேளு, நேத்தியாய் லிங்கமது பலமுமொன்று நேராக ஒடுதனி விட்டுக்கொள்ளே.

லிங்கச் செந்தூரம்.

இட்டெழச் சாற்றினுற் சுருக்குச்சாமம் இதமாக லிங்கமிடை சீனங்கெந்தி, பட்டுமதைப் பொடித்துஒரு ஒட்டிலிட்டுப் பதமாகக் கரிக்கிமெள்ள வன்னிதன்னை, தொட்டுஅதைப் பிரட்டிடுங்காண் பொடியுமிட்டுத் துடியாகப் பிரட்டியெடு சாமமொன்று, கட்டுமது கம்பியது யிறுகிப்போகும் கனிவாக யாகோபு கடாட்சித்தாரே. 696

கருத்தரித்த செந்தூரம் நாலிலொன்று கருதியிடு வன்னிகற்பங் கல்வத்திட்டு, வருத்தரைநீ கொம்பரக்குக் கிஷாயத்தாலே வலுமைபெற அரைத்துவில்லை அங்கியிட்டு, பொருத்தமுள்ள வில்லைதனைப் பூமியிட்டுப் புகலரிய சட்டியினுற் மூடிப்போடு, வருத்தமுள்ள புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு வகையானசெந்தூர மாகுந்தானே. 697

ஆகுமிந்தச் செந்தூரந் திருசுச்செம்பில் அணைத்திடவே ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு, தாகமுடன் ஏமமது பத்துமாகும் தனையெடுத்துப் பணவிடைதான் பாலிலுண்ணப், போகமது வந்திடுங்காண் தேகந்தன்னிற் புகட்டவே நோயெல்லாம் ஓடிப்போகும், பாகமது வறிந்தாலே வாதமாகும் பார்த்துணர்ந்தார் யாகோபு பரிசுதானே. 698

யாக்கோபு வயித்யசிந்தா மணியாமிந்நூல் யானுமே சொல்லிவிட்டேன் வெளியதாக, வாக்கதுவும் பொய்யாது செய்துபாரு மகத்தான சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே. பாக்கியம்பெற் றய்யவென்று வெந்நூல் பாரு பகரரிய சுண்ணமுமுச் நூறிலேடு. நோக்கிப்பார் செந்தூர மூன்றுநூறில் நுணுக்கமெத்தக் கண்டறிந்து தேர்நீமுற்றே. 699

முற்றிலுமே எழுநூறு பாடலாக முடித்துவிட்டுச் சுருக்கமோ ரைம்பதாகக், கற்றறிந்தோர் தங்களுக்குக் கிடைக்குமிந்நூல் கைகண்ட பாகமிது திறவுகோலாம், பற்றுதலாய் மக்கத்தி லிருந்துகொண்டு பாடிவிட்டேன் புவியோர்கள் பிழைப்பதற்கு, உற்றுமே பார்த்தவர்க்கு இராமதேவர் உறுதியாம் யெழுநூறு குருநூல் முற்றே. 700

வைத்திய சிந்தாமணிச் சுருக்கம் 50

சவ்வீர பற்பம்.

மூலமுத லாய்நிறைந்த நபிமார்தன்னை முதன்மையாய்த் தான்தொழுது சவ்வீரத்தை, சீலமுடன் பற்பமது செய்வதற்குச் செப்புகிறேன் கைபாசத் துடனேயானும், கோலமுடன் சவ்வீரங் கட்டியாகக் கொண்டுவந்து சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு, ஞாலமுடன் அப்பையுட கிழங்குவாங்கி நலமுடனே தோண்டியதைக் குகைபோற்செய்யே. 701

குகைசெய்து அதற்குள்ளே சவ்வீரத்தைக் குதூகலமாய் வைத்தங்கு மேலேதானும், திகையிலாக் கிழங்காலே வாயைமூடிச் சிறப்பாகச் சீலைமண் திறமாய்ச்செய்து, நகையாமற் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடு நலமாக வேயெடுக்க வெண்மையாகும், வகையுடனே தான்செய்ய யாகோபுந்தான் வழுத்தினர் உலகோர்க்கு மகிழ்வாய்த்தானே. 702

சவ்வீர பற்பமதைச் செந்தூரந்தான் தடையறவே செய்யவென்றால் வகையைக்கேளு, பவ்வியமாய்ப் பற்பத்தைப் பீங்கானிட்டுப் பக்குவமாய் மேல்மருந்து முசுமுசுக்கை, கவ்வியமா யிலைச்சாற்றை யதனுள்விட்டுக் கணக்காகப் பிசரியே ரவியிலிட்டால், எவ்விதமும் அருணநிறம் போலதாக இருக்குமென்று செந்தூரம் யாகோப் சொன்னர். 703

செந்தூரச் சவ்வீரப் பற்பந்தன்னைச் செயமாகப் பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால், வந்ததொரு சூலைகுன்மம் வாய்வுதீரும், வகையான கால்முடக்கம் பரங்கிமேகம், சொந்தமாய்க் கைகாலிற் கருப்பு வெள்ளை சுயதேமல் உள்ளிரணம் இவைகளோடு, வந்தவியா திகள்தீருஞ் செந்தூரத்தால் வகையாக யாகோபு வழுத்தினரே. 704

கெந்தக பற்பம்.

சத்துருவைச் செயம்பண்ணுங் கெந்தகத்தைத் தான்கட்டியாகஒரு பலத்தைவாங்கிச், சுத்திசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு சுகமான சிறுபூளை யிலையரைத்து, சித்திபெறக் குகைசெய்து அதற்குள்ளே தான் சேரான கெந்தகத்தை வைக்குமுன்னே, உத்தசவ் வீரபற்பம் வாய் நீராலே ஒழுங்காக வேதடவிக் காயவையே. 705

சொல்லியதோர் கெந்தகத்தைச் குகைக்குள்வைத்துச் சுகமான யிலை க்குகையை மேலேமூடி, மெல்லவே சீலைமண் சரியாய்ச்செய்து வெகு சுகமாய் மூன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு, நல்லதொரு கெந்தகத்தின் பற்பந்தானும் நலமான விபூதிபோல் நீறிப்போகும், வல்லதொரு நெல் லிடையாய்ப் பற்பந்தன்னை வாகுபெறத் தேனிலுண்ண யாகோப்சொன் னரே. 706

சிரங்குமுதற் சூலைபோம் கரப்பான்போகும் செயலான சூலைபதி னெட்டும்போகும், கரங்குகின்ற கண்புகைச்சல் கண்ணீரோடல் காணு மலோடிவிடுங் கடலேபுக்கும். பரங்கிமுதல் வியாதிகளும் பறந்தேபோ கும் பத்தியமோ பாலாகும் நெய்யுமாகும். இரங்குகின்ற புளிதள்ளி உப் பைச்சேரு இன்பமுடன் யாகோபு இயம்பினரே. 707

சிலாசத்துப் பற்பம்.

பச்சமுடன் சிலாசத்துக் கட்டிவாங்கிப் பாகமுடன் வாய்நீராற் சவ் வீரம்பூசி, நிச்சயமாய்ச் சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து நேரான குக்குடமா ய்ப் புடத்தைப்போடு, அச்சமிலா பற்பமது வெள்ளையாகும் அன்புடனே வெண்ணெரி னுள்ளேவுண்ண. எச்சமயத் தோருக்கும் யாகோபுந்தான் இதமாகப் பிழைப்பதற்கு வகைசொன்னரே 708

மலசலங்க ளடைப்புக்கு மருந்தையுண்ண வகையுடனே கழிந்து விடும் புகைச்சல்போகும். நலமாக வாயில்நின்ற ரோகமபோகும் நன் மையுடன் தொண்டைவலி யிருமல்போகும் குலமான விம்மருந்தி லநே கநோய்கள் குடிபோகும் பத்தியமோ கரப்பான் தள்ளு, பெலமான யாகோ பு சொன்னநீதி பிசகாது ஒருநாளும் பேணிப்பாரே. 709

தாளக பற்பம்

அரிதாரம் பலம்வாங்கிச் சுத்திசெய்து அன்புடனே அதைத்தானும் வைத்துக்கொண்டு, பெரிதான நாயுருவி தன்னைசுட்டுப் பிசகாம லமு தப்பால் விட்டரைத்து, சரிதான குகைசெய்து அரிதாரத்தில் சவ்வீர பற்பத்தை வாய்நீராற்பூசி, சிரிதான குகைக்குள்வைத்துச் சீலைசெய்து சித்திபெறக் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடே 710

நீறுபோல் நீறியது பற்பமாகும் நிலையாகப் பணவிடைதான் தேனி லுண்ண, ஆறுபோல் வந்ததொரு சயரோகங்கள் அடவான மீளைமுதற் காசத்தோடு, சீறுற்ற முறைக்காய்ச்சல் கண்டமாலை சிறப்பில்லா சத்தி குணமஞ்சுரமும்போகும், பேறுபெற்ற யாகோபு சொன்னநீதி பேருல கில் யாவருமே பிழைக்கத்தானே. 711

வங்க பற்பம்.

சொல்லடங்கா வங்கத்தைச் சுத்திசெய்து சுகமாகத் தகடுதட்டி ஆல ம்பாலில், வல்லபமா யூறியபின் கல்வத்திட்டு வகையுடனே தானரைக்க மெழுகுமாகும், நல்லாக அதையெடுத்து வில்லைதட்டி நலமாகக் காய்ச் துமே லோடுமூடி, அல்லாமு மாகுமென்று யாகோப்சொன்னர் அரு மையுட னுலகோர்கள் பிழைக்கத்தானே. 712

வங்கமது காய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு-வராகபுடம் போட்டெ டுக்கப் பற்பமாகும், தங்கம்போல் வெண்ணெய்யிலே தானே கொண் டால் - சரியாகத் தாதுவிர்த்தி புஷ்டியாகும், பக்கமுள்ள சூலைபுண் ணும் பறந்துபோகும் பறங்கிமுதற் பிறமியங்கள் தீர்ந்துபோகும், திங் கள்போ லிருப்பதற்கு யாகோப்சொன்னார் சிறப்பாகச் செய்துநீ முடித் துப்பாரே. 713

சூதபற்பம்.

சூதமது களஞ்சிபத்துக் கல்வத்திட்டுச்-சுகந்தருகும் கற்பூர வல்லித ன்னை, நீகமுட னிலைசமனாய்ச் சேர்த்தரைத்து நேர்மையுடன் வில்லை தட்டி ரவியிற்போடு, வாதமுடன் புதுஓட்டில் வைத்துநன்றாய்-வளையம் போல் ஓலைசுத்தி வைத்துக்கொண்டு, பேதமிலா நாயுருவி விதையைக் கொட்டிப்-பெலமாக மூடிநன்றாய் எருமேல்வையே. 714

குக்குடமாய்ப் புடம்போடப்பற்பமாகும் - குணமாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, தக்கதொரு புண்புரைகள் பொல்லாமேகம்-தானே கும் ரசவாத வித்தைக்காகும். செக்கவே சிவந்துநா வுதடுதொண்டை-திற மாக யிருக்குகின்ற வியாதிபோகும். மிக்கதொரு யாகோபு சொன்னரி ந்த-விதமரிந்து தெறிந்துகொடு மருந்துதானே. 715

சவ்வீரமெழுது.

நல்லதொரு சவ்வீரஞ் சுத்திசெய்து - நலமாக ஐங்கோலத் தயிலந் தோய்த்து, வல்லவே ரவியில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு - வசமாகக் கவசமது செய்துகொண்டு, சொல்லவே மண்சீலை பெலமாய்ச்செய்து - சூரியனிற் காயவைத்துப் பின்னுமித்தை, கல்லமிலா யாகோபு கரு திச்சொன்னார் - கபடற்றுச் செய்திடுவாய் கருணையோடே. 716

தீபமது தானேற்றிக் காயவைக்கச் - செகமெய்க்கும் மெழுகாகும் சிமிழில்வைத்து, தாபமது நீங்கவே தாயைப்போற்றித்- தானெடுத்துத் தங்கத்தை ரேக்காய்ச்செய்து, சோபமதில் லாமலே மெழுகுக்கீய்ந்தால்- சுத்தமுள்ள மெழுகாகும் அதனிற்கொஞ்சம், சரபமது ரீக்கியே நவலோ கத்தில்-தானிய மமென்று யாகோப்சொன்னார். 717

மூலிகைகற்பம்.

கற்பமது நூற்றெட்டு மகான்கள்கொண்டார்-காதலுடன் மூலிகையி ன் கற்பமாகும், சொற்பமிது ஆவரையின் பட்டையோடு - சுத்திசெய்த சிவன்வேம்பு வேங்கைப்பட்டை, அற்பமென்று நினையாமல் மூன்று மொன்றாய்-அன்பாக வேபோட்டுப் பாண்டத்திட்டு, சற்குருவா யைங் கோலக் கருவுங்கூட்டிச் சார்வாக யாகோபு சாற்றினரே. 718

பாண்டமதைச் சீலைமண் சரியாய்ச்செய்து-பட்சமொடு குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு, ஆண்டவனைப் போற்றிசெய்து பணவிடைதான் -அரு மையுட னுட்கொண்டால் வியாதிபோகும், நீண்டதொரு நரம்புகளும் வலுத்துப்போகும்-நிலையான தேகத்திற் சட்டைவாங்கும், வேண்டியது இக்கற்பம் யோகிக்குத்தான்-மென்மேலும் யாகோபு விளம்பினரே. 719

மண்டலமே இக்கற்பங் கொண்டாயானால் - வயிரம்போற் றேகமது வலுத்துப்போகும், அண்டரெல்லாங் கொண்டகற்ப மிதுதான்முன்பு- அழியாத தேகத்தோ டிருக்கலாச்சு, கண்டவர்க ளொருநாளுங் கைவிடார்கள்-கருவான சூக்ஷத்திற் கிட்டாற்கட்டும், கொண்டவனும் நானென்று யாகோப்சொன்னார்-கூறினா ருலகோர்க்குக் குறிப்பாய்த்தானே.

மேகத்திற்குத்தயிலம்.

தயிலமது சொல்லுகிறேன் சுழற்சியின்றன் - சாறுதா னொருபடியுந் தானெடுத்து,மயிலான செமுள்ளிச் சாறுநாழி-உத்தமமாம் துத்தியுட சாறுநாழி, பயிலிலா சங்கங்குப்பிச் சாறுநாழி - பக்குவமாய நொச்சியிலைச் சாறுநாழி. அயிலான கௌதும்பைச் சாறுநாழி - அடவாக வாங்கவே யாகோப்சொன்னார் 721

உத்தரிலைப் பனைக்கிழங்குச் சாறுநாழி - ஊர்சுத்தி யமுரியது சாறுநாழி, பத்தியுள்ள விளக்கெண்ணெய் படியுநாழி - பண்பாகப் பாண்டத்தில் ஒன்றாய்விட்டு, சுத்தமுள்ள அதிமதுரம் முத்தக்காசு - சுழிவான சாதிக்காய் கிராம்புகோஷ்டம், சித்தமுள்ள ரோகணியும் ஏலஞ்சுக்கு- செயலான கார்போக அரிசிதானே. 722

ஒன்பதையும் விராகனது ஒன்றுதூக்கி - உத்தமமாய் முன்சாற்றிலரைத்துமைம்பால், தென்புளனே முன்சாற்றில் கரைத்துக்கொண்டு- திறமாக அடுப்பேற்றித் தீயெரித்து, அன்புடனே மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி - அடவாகத் தயிலமதை வடித்துவாங்கி, இன்பமுடன் யாக்கோபு யெடுத்துவைக்க - இயம்பினார் சாப்பிடுதற் கினிமைதானே. 723

ஒருகரண்டிதயிலமெழுநாளேகொள்ள-உற்றதொரு வியாதியெல்லா- மொடுங்கிப்போகும், கருணையிலாச் செங்கிரந்தி கருங்கிரந்தி - கள்ளிப்புக் கிரந்திவெட்டை மேகவாய்வு, பெருமையிலா மேகமென்ற திருபத்தெட்டும்-பிரமேக வியாதியுட னெல்லாம்போகும், அருமையுடன் யாக்கோபு உலகோர்க்காக - அன்புடனே வெட்டைவெளி யாக்கிட்டாரே.

கஞ்சியுப்புக்கட்டு.

கஞ்சியுப்பைப் படிகாலு அளந்துவாங்கி- கனகஉப்புக் கொள்ளவே கலசம்வாங்கி, நஞ்சில்லாக் கொளுஞ்சியின்றன் வேர்கொணர்ந்து - நலமாகத் தோலுரித்து வைத்துக்கொண்டு, தஞ்சமென்ற புதுக்கலசந் தனிலேதானும்-சார்வாகக் கொஞ்சஉப்பும் உரித்ததோலும்,கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச்சரியாய்த் தானும்போடு குணமாக ரெப்பியபின் சீட்டிமூடே. 725

உப்பிட்ட கலசமதைக் கரியில்வைத்து - ஊதிவரத் தனலாகி உருகிநிற்கும், செப்பமுடன் சாணைக்கிற் றானும்ஊத்திச்-சீர்பெறவே தானெடுக்கக் கட்டிப்போகும், துப்பரவாய்ப் பொடிசெய்து குன்மத்திற்குச் - சுயமாகத் தான்கொடுக்கக் கடலேபுக்கும், தப்பிதமில் லாமலே யாகோப்சொன்னார் - சகலருக்கும் இந்தஉப்பு உதவுந்தானே. 726

திரிலோகச் செந்தூரம்.

அயப்பொடியும் உருக்கினுட பொடியினோடே - அன்பான கிட்டத்
தின் பொடியுந்தானும், செயுமாகச் சுத்திசெய்து வகைவகைக்குத்-திற
மாக வொருபலந்தா னெடுத்துக்கொண்டு, பயமான தில்லாமல் கல்வ
த்தில்மூன்றும் - பக்குவமாய் நாவற்பட்டைச் சாற்றூறசாமம், நயமாக
வேயாட்டி ரவியில்வைத்து-நலமாகக் காய்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொள்ளே.

காய்ந்ததையும் மறுபடியே கல்வத்திட்டுக் கனமான மூன்சாற்று
லரைத்துப்பின்பு, வாய்ந்தபடி ஐந்துமுறை யிவ்வண்ணமாய் - வகை
யோடே பாகமது செய்துகொண்டு, ஆய்ந்தசித்தா மணக்கிலேயை அரை
த்துமேலே - அடவாக வேபொதிந்து வைத்துக்கொண்டு, ஏய்ந்தபடி
நெய்ப்பாண்டத் திட்டுமூட-இனிமையுடன் செந்தூர மாகும்பாரே. 728

செந்தூரம் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணத் - தீருமே பாண்டுகா
மாலைசோகை, சந்துவலி பெருவயிறப் பிரவிபாண்டு-சதிரான உப்பிச
நோய் கிராணியாறும், வெந்துவருஞ் சலக்கழிச்சல் இளப்பிருமல்-
மிகத்தீரும் பத்தியமோ கரப்பான்தள்ளு, இந்தமுறை யுலகோர்க்கு
யாக்கோப்சொன்னார்-இனிமையுடன் செய்தறிந்து பாகம்பாரே. 729

பவளபற்பம்

நல்லதொரு பவளமது கொண்டுவந்து-நலமாக சுத்தசலந் தன்னி
லிட்டு, வல்லவே இரவுபக லூறவைத்து-வாகுடனே அதையெடுத்துக்
கழுவித்தேய்த்து, எல்லவே ஆவின்பால் தன்னிலிட்டு, இனிமையுட
ணொருநாளும் ஊறவைத்து, சொல்லவே அதையெடுத்து வைத்துக்
கொள்ளச்-சொன்னாரே யாகோபு துணிவாய்த்தானே. 730

முக்கியமாய்த் தேட்கொடுக்குக் காயிடித்து - முன்பாகப் புத்தோட்
டில் பரப்பிக்கொண்டு, தக்கபடி முன்பவளம் அதிற்பரப்பித் - தயவாக
அதன்மேல்முன் காய்பரப்பிப், பக்குவமாய் மேல்மூடிச் சீலைசெய்து-
பதராமல் கெஜபுடத்திற் போட்டெடுக்க, திக்கிலுள்ளோர் மெச்சுகின்ற
பற்பமாகும்-செகத்தோர்க்கு யாகோபு செப்பினாரே. 731

மெச்சுகின்ற பற்பமதைப் பீங்கானிட்டு - மெதுவாக ஆவின்பால்
தன்னையூட்டி, பச்சமுள்ள ரவிதனிலே சாமமொன்று-பதிவாக வைத்
தெடுக்க வெண்மையாகும். உசிதமாய்க் குப்பிக்குள் வைத்துமூடி-
உசிதமாய் நெற்பானைக் குள்ளேவைத்து. . காசிதமாய் நாலுநாட் கழித்
தெடுத்துக்-கருத்தாவே யாக்கோபு கருதினாரே. 732

ஆவின்பால் நெய்தேனி லருந்தலாம்பின், அனுப்பானந் தயிலவர்
க்க லேகியங்கள், பாவுடனே சாப்பிடும்போ திவையுஞ்சேர்த்துப்-பக்கு
வமாய்ச் சாப்பிடவே காசரோகம், தாவுடனே சொறிகரப்பான் தொண்
ணூற்றாறும்-சற்றங்கே யில்லாம லோடிப்போகும், நாவுக்கும் பாவுக்கு
ஞ் சரியதாக - நவின்றிட்டார் யாகோபு நன்மைதானே. 733

அரிதார பற்பம்.

அரிதாரம் பலமொன்று கட்டிவாங்கி-அன்புடனே துணிசுத்தி வைத்துக்கொண்டு, பெரிதான சுண்ணாம்புக் கல்தான்வாங்கிப் - பேச்சரிய புத்தோட்டில் சுண்ணாம்புக்கல், உரிதாக வேபரப்பித் தாரம்வைத்து-உகமையுள்ள சுண்ணாம்பை மேலேபோட்டு, சரியான தேசிநீர் வார்த்து மூடித்-தானெரித்து யெழுதாஞ் சுத்திசெய்யே. 734

சுத்திசெய்த அரிதாரம் பற்பஞ்செய்யச்-சுகமான வாழையதின் கிழங்கெடுத்து, கத்திகொண்டு ஊக்குடைந்து அதனுள்வைத்து-கணக்காசக் கிழங்கதினுல் வாயைமூடி, மத்தியிலே கிழங்குக்கு எழுசீலை - மண்செய்து காயவைத்து எடுத்துக்கொண்டு, பத்தியாய்க் குழிவெட்டிக் கெசபுடத்திற்-பற்பமென்று யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 735

நேரான பற்பமதைப் பணவிடைதான்-நேராக நெய்தேனி லுண்ணவேதான், சீரான மர்தார காசமீளே-சிறப்பான சிலேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும், போரான சிலேமுதல் குஷ்டரோகம் - பெருங்காப்பான் சிரங்குகப நோய்கள்தானும், கூராம வோடுமென்று யாகோப்நானுங்-கூறினு ருலகோர்க்குக் குறிப்பாய்த்தானே. 736

தாம்பூரபற்பம்.

நல்லதொரு தாம்பூரந் தகடுதட்டி-நலமான வெள்ளெருக்கம் பாலேவிட்டு, வல்லதொரு தாம்பாத்தை யதிலேயிட்டு-வைத்துமே சூரியனிற் காயவைத்து, சொல்லுகின்ற மூன்பாலின் சத்தெடுத்துச் - சுகமாக அதிற்பொதிந்து ஓட்டில்வைத்து, மெல்லவே மேல்மூடி ஓவைத்து-விதமாக மண்சீலை அஞ்சுசெய்யே. 737

அருமையுடன் கெசபுடத்தில் போட்டெடுக்க-அன்பான விபூதிபோல் நீறிப்போகும், பெருமையுடன் பற்பமதை ஆவின்நெய்யில்-பேசரிய பாலதனி லுண்ணவேதான், உரிமையுடன் குன்மமெட்டும் மேகசூலை-ஓடியே பதினெட்டுக் குட்டம்போகும், வருமைகளு மித்தோடே அகன்றுபோகும்-வகையுடனே யாகோபு வசனித்தாரே. 738

நாகபற்பம்.

நாகமது ஒருகட்டி வாங்கிக்கொண்டு-நயமான அயக்கரண்டிக் குள்ளேயிட்டு, பாகமா யடுப்பேற்றிக் கரிசாலைச்சார் பண்பான யீருள்ளிச் சாற்றிலேனும், தாகமுள்ள சிறுநங்கைச் சாற்றிலேனும்-தயவாக மூன்றிலொன்று படிசார்வாங்கி, ஏகமதாய் நாற்சாமம் சுருக்குத்தாக்கி-இதையெடுத்து யாகோபு இயம்பினரே. 739

குகைதனிலே சிறுநங்கைக் கீழ்மேல்வைத்துக்-குறிப்பாக நாகத்தை நடுவேவைத்து, திகையாம லுலையில்வைத்து ஊதுஊது - சிறப்புடனே பொருமியது நீறிப்போகும், பகையிலா தேயெடுத்து வைத்துக்கொண்டு-பன்புடனே அனுப்பானந் தெரிந்தேயூட்டு, வகையோடு யிளைப்பிருமல் தீருமென்று-வாகாக யாகோபு வழுத்தினரே. 740

துருசுபற்பம்.

திருசதுவம் ஒருபலந்தான் வாங்கிக்கொண்டு - சுகமான கற்ந்தளை சிச் சாறுவாங்கிப், பெருமையுள்ள துருசதுவை அதிலேபோட்டுப்-பே சரிய ஒருசாம மூறவைத்து, அருமையுட னந்தயிலே தன்னைத்தானும்-அரைசதுமே துருசுக்குக் கவசம்பூட்டி. மருவில்லா செழுசிலே மண் ணுஞ்செய்து-வையென்று யாகோபு வழுத்தினரே. 741

முதலாகச் சாணகலஞ் சாணிலர்தான் - முக்கியமாய்க் குழிவெட்டி யதற்குள்வைத்து, இதமாகக் குழிரொப்ப யெருவெடுக்கி-இயல்பாகக் குழி ப்புடந்தான் போட்டெடுத்து, விதமாகக் கல்வமிட்டு நொருக்கிக்கொ ண்டு-வேகமுடன் கருவூமத் தஞ்சாற்றாலே, பதமாக ஒருசாமந் தான ரைத்துப் பக்குவமா யாகோபு பாலித்தாரே. 742

அரைத்தெடுத்த துருசதனைக் காயவைத்து-அன்பாக மேற்சொன்ன இலையரைத்து, மரைத்துஅதைக் கவசமிட்டு ஒட்டில்மூடி - வகைபாக சீலைமண மூன்றுசெய்து, கரைத்ததொரு முழப்புடத்தில் போட்டெடுக் கக்-கருத்தாக நீறியது பற்பமாகும். உரைத்துவிட்டேன் குருவிதுதான் வேறொன்றில்லை-உத்தமமா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 743

துருசுபற்பங் குருவதனை யனுப்பானத்தில் - சொகுசாகச் சாப்பிட வே சன்னிகாய்ச்சல், கருவான கெண்டைக்கட்டி அட்டகுன்மம்-கருத் தான வாய்சூலை கடலேபுக்கும், திருவான வாதிமகன் செய்வான்வே லை-செப்பாமல் விட்டார்கள் சித்தரெல்லாம். குருவாகும் யாகோபு துரையதாகக்-கூறினர் வாதிகளும் பிழைக்கத்தானே. 744

புடத்திட்டம்.

பச்சமொடு யெழுநூற்றில் சொல்லுகின்ற-பற்பமொடு செந்தூரம்சுன னத்திற்கு, இச்சையொடு இடைபாகம் சரக்குவைப்பு-எரிப்புதிட்டம் புட பாகம் குருமுடிப்பு, வச்சதொரு சரக்குக்குச் செய்பாகந்தான் - வகை யுடனே கைபாகம் முறையதாக, கச்சிதமாய் நூற்றியைம்பதிலேதானுக்-கணக்குகளைச் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தாய்ப்பாரே. 745

பாடினதோர் நூலதனி லெழுநூறுக்குள் - பற்பமொடு செந்தூரம் வாதப்பேரக்கும், தேடியே யலையாமல் கைபாகத்தாற் -செய்துமே முடி ப்பதற்கு வகையுஞ்சொன்னேன், கூடியே வழிதுறையாய்ச் செய்வாறு கிற் - குபேரனெனச் சொல்லுவர்க ளுலகிலுள்ளோர், சாடையாய்ச் சொல்லினர் யாகோப்தானும்-தன்மையது தானறிந்து தான்செய்வாயே.

சுன்னமது முந்நூறு குருநூலாகச் - சொல்லினேன் வழிதுறையா ய்க் கண்டுகொள்ள, முன்னமும்நான் சொன்னதுபோற் செய்துபாரு - முடியுமல்லால் தவராது வேறொன்றில்லை, கன்னலது சரம்போலக் காட்டிவிட்டேன் - கருணையொடு சுன்னமது முடிந்துபோகும், மன்ன வன்போல் வாழ்ந்திருக்க யாகோப்தானும் - வழுத்தினர் உலகோர்கள் பிழைக்கத்தானே. 747

செந்தூர முந்நூறு கைபாகந்தான் - சிறந்தநூ லதுபோலே நூல்க ள்கிட்டா, சொந்தமுட னபிமார்கள் சொல்லச்சொன்னார் - சுருதியுத்தி அனுபவத்திற் கிசைந்துசொன்னேன், பந்தமுட னிதையாவுஞ் செய்து தேர்ந்து - பாகமொடு வாதங் கள் பலிக்கச்சொன்னேன், வந்தவினை தானகல யாகோப்சொன்னார் - வகையாக நூல்பார்த்து மகிழுவீரே.748

வயித்தியமு முந்நூறு பலசந்தத்தால் - வகையுடனே நபிமார்க்குச் சொல்லிவந்தேன். பயமில்லா திந்தநூல் நாடிபாகம் - பாலித்தேன் மருந்துகளோ பன்புமெத்த செயமாகக் கைபாகத் துடனேசொன்னேன் - திருட்டுவித்தை யாதேனு மில்லைப்பாரு, சுயமான யாகோபு யிருந்து கொண்டு - சொல்லினேன் செய்பாகத் துடனேதானே. 749

சுன்னஞ்செந் தூரமுமா முந்நூறுக்குச் -சுருக்கமுந்நூற் செய்பாகத் தோடேசொன்னேன், கன்னியமாய் முந்நூறு சுருக்கமாகக் - கனிவு டனே நூற்றியைம் பதுவுஞ்சொன்னேன், இன்னமெழு நூறுக்குச் சுரு க்கந்தன்னை - இனிமையுடன் முந்நூறு இதமாய்ச்சொன்னேன், சொன் னமுந் நூறுக்குச் சுருக்கமாகச்-சுகமுடனோ ரைம்பதுவு மிதுதான்பாரே.

சுந்தரம்போல் நவநூல்கள் சொன்னதற்குச் - சுருக்கிபல திரட்டாய் முந் நூறுசேர்த்தேன் வந்தரச வாதமது செய்வதற்கு - வகையுடனே ஐம்பதுவுஞ் சொல்லிவைத்தேன், விந்தையுட னிடைபாகஞ் செய்பாக ங்கள் - விரும்பியே புடபாகந் தெரிவதற்கு, சிந்தைமகிழ் வாய்மூன் று நூல்கள்சொன்னேன்-செகத்தோர்க்கு யாகோபு திறமாய்த்தானே. 751

ஆதியிலே யென்பேரு ராமதேவர்-அருமையுட னனேகநூல் சொல் லிவைத்தேன், நீதியுடன் மக்கத்திற் போயிருந்து - நிலைபெறவே இந் நூல்கள் சொல்லிவைத்தேன், வாதிகளும் பிழைப்பதற்குத் திறந்துசொ ன்னேன் - வகைதெரிந்தோன் வாதிமக னாவான்பாரு, சோதியது கண் டபின்பு தெரிந்துகொள்வாய்-சுகமான சுருக்கமைம் பதுதான்முற்றே.752

யாகோபு வைத்தியசிந்தாமணி 750.

முற்றிற்று.

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞானக்கோர்வை

ஒவ்வோருவரும் அவசியம் வாங்கிப் பார்க்கவேண்டியது.

1வது	பாகம்	திருமூலர், சுப்பிரமணியர் ஞானத்திரட்டு	1—0—0
2வது	,,	போகர் காலாங்கி சூஸ்திரங்கள் ...	1—0—0
3வது	,,	கடைப்பிள்ளை புசுண்டர் சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
4வது	,,	மச்சமுனிவர் வைத்திய வாதஞானத்திரட்டு	1—0—0
5வது	,,	சுந்தரானந்தர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
6வது	,,	இராமதேவர் தன்வந்திரி ஞானத்திரட்டு	1—0—0
7வது	,,	சட்டைநாதர் வாதயோகஞானத்திரட்டு	1—0—0
8வது	,,	உரோமரிஷி யோக ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
9வது	,,	கருவூரார் வைத்திய வாத ஞானத்திரட்டு	1—0—0
10வது	,,	அகஸ்தியர் யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
11வது	,,	புலஸ்தியர் வாதயோக சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
12வது	,,	நந்தீசர் வைத்திய ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
13வது	,,	தன்வந்திரி வைத்திய சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
14வது	,,	காலாங்கிநாதர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
15வது	,,	கொங்கணர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
16வது	,,	கோரக்கர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு ...	1—0—0
17வது	,,	தேரையர் வைத்திய ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
18வது	,,	பிர்மமுனிவர் யோகஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0

மேற்கூறிய பதினெட்டுபாகங்களில் 9 பாகம் வரை இப்பொழுது அச்சிட்டு தயாரிலிருக்கிறது மற்றும் 9 பாகங்கள் அச்சிட்டு வருகிறது கூடியசீக்கிரம் வெளியிடலாகும்.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞான சாஸ்திரங்களின்

பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதி.

இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு மகான்களிடமும், வைத்தியர்களிடமும், மற்றுமுள்ளோர்களிடமும், கைவசமிருக்கவேண்டியது அவசியம் ஏனெனில்:— பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கும் சாஸ்திரங்களனந்தம் அவைகளில் அனேகம் மறைபொருளாகவேயிருப்பதால் அவைகளைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்வதற்கு இப்பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதியே தகுதியானது எந்தப் பரிபாஷைப் பதங்களுக்கும் இந்த அகராதியில் பொருள் பார்த்துக்கொள்ளலாம் நயம் திக்குக்கடிதத்தில் சுத்தப் பதிப்பாய் அச்சிட்டிருக்கிறது வேண்டுபவர் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் நேரிலும், வி. பி. மூலமாகவும் கிரையத்துக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2.

☞ இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

குமரன் றுணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் சகலகனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில்:– அடியிற்கண்ட புஸ்தகங் களெல்லாம் சுத்தபிரதியாய் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கிறது அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. அகஸ்தியர்பரிபூரணம் உாடும் அதன்சூத்திரம் உகம் 0—6—0
2. ஷ பூரணச்சூத்திரம் உாயசு ... ... 0—6—0
3. ஷ வைத்தியத்தின் சுருக்கம் உரையுடன் ... 0—8—0
4. ஷ பரிபாஷை நூா வெளிவராதது ... ... 0-10—0
5. ஷ செந்தூரம் நூா ... ... 0—8—0
6. ஷ அமுத கலைக்யானம் தூஉா... ... ... 1—0—0
7. ஷ வைத்திய காவியம் தூறா ... ... 0-12—0
8. சட்டை முனிவர் முன்ஞானம் பின்ஞானம் உா 0—6—0
9. பிர்மமுனிவர் வைத்தியம் நூாஅய ... ... 0—8—0
10. புலிப்பாணி வைத்தியம் றா உரையுடன் ... 0-10—0
11. இராமதேவர் சிவயோகம் உா ... ... 0—6—0
12. சுப்பிரமணியர் ஞானம் உா ... ... 0—6—0
13. ஷ ஞானம் றா ... ... 0-12—0
14. உரோமரிஷி பரிபாஷை நூா வெளிவராதது ... 0-12—0
15. நந்திகருக்கடை நூா ... ... 0—8—0
16. யூகிமுனிவர் வைத்தியம் அா ... ... 0-12—0
17. தெட்சணாமூர்த்தி திருமந்திரம் 1500 ... ... 1—8—0
18. யாக்கோப் சுண்ணம் 300 வெளிவராதது ... 0-12—0
19. ஷ வைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50ம் ஆ 200 ... 0—8—0
20. ஷயார் செந்தூரம் 300 வெளிவராதது... ... 0-12—0
21. ஷ வைத்தியம் 300 வெளிவராதது ... ... 0-12—0
22. ஷ வைத்திய சிந்தாமணி 700 ... ... 1—8—0
23. கெருடாருடம், கெருட பஞ்சாட்சர ஆருடம், சத்தியாருடம், மந்திரசக்கரங்களுடன் ... 0—8—0
24. சிவாருடம், தேவியாருடம், நாகராருடம் மந்திர சக்கரங்களுடன். ... ... 0—8—0
25. சித்தராருடம், சற்பாருடம், மந்திராருடம் மந்திர சக்கரங்களுடன். ... ... 0—8—0
26. மேற்கூறிய 9 ஆருடங்கள் மந்திர சக்கரங்களுடன் ஒரே கட்டடம் கலிக்கோ பயிண்டு ... ... 1—8—0

இ. ராம. குருசாமிக் கோன்,

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.